18. സൂറത്തുല്‍ കഹ്ഫ് سورة الكهف

മക്കായില്‍ അവതരിച്ചത്– വചനങ്ങള്‍ 110 – വിഭാഗം(റുകൂഅ്) 12

'കഹ്ഫ്' എന്നാല്‍ ഗുഹ എന്നര്‍ത്ഥം. 9 മുതല്‍ 26 കൂടിയുള്ള വചനങ്ങളില്‍ ഗുഹയില്‍ അഭയം തേടിയ ഒരു കൂട്ടം വിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചു വിവരിക്കുന്നു. ഈ അദ്ധ്യായത്തിന് 'സൂറത്തുല്‍ കഹ്ഫ് ' എന്ന് പേര്‍ ലഭിക്കാന്‍ കാരണമതാണ്.

'ആരെങ്കിലും സൂറത്തുല്‍ കഹ്ഫിന്‍റെ ആദ്യത്തില്‍ നിന്നു പത്തു വചനങ്ങള്‍ പഠിച്ചാല്‍ അവന്‍ ദജ്ജാലില്‍ നിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതാണ്' എന്നു അബൂദാവൂദ്, നസാഈ, തിര്‍മദി (ﷺ) എന്നിവര്‍ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസില്‍ വന്നിരിക്കുന്നു. മുസ്‌ലിമും നസാഈയും (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച വേറൊരു ഹദീസില്‍ 'അല്‍കഹ്ഫില്‍ നിന്നുള്ള പത്തു ആയത്തുകള്‍ ഓതിയാല്‍ എന്നാണുള്ളത്. ജുമുഅഃദിവസം (വെള്ളിയാഴ്ച) സൂറത്തുല്‍ കഹ്ഫ് ഓതുന്നവന് അവന്‍റെയും രണ്ടു ജുമുഅയുടെയും ഇടയിലുള്ള കാലം പ്രകാശത്താല്‍ പ്രശോഭിതമായിരിക്കുന്നതാണ്.' എന്നു ഹാകിം, ബൈഹഖീ (ﷺ) എന്നിവര്‍ ഉദ്ധരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഹദീസിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. പഠിക്കുന്നതു അര്‍ത്ഥസാരം ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും, ഓതുന്നതു അര്‍ത്ഥവും ആശയവും ഓര്‍ത്തുകൊണ്ടും അയിരിക്കേണമെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. و التوفيق من الله

	പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്‍റെ നാമത്തില്‍.	بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾
1	അല്ലാഹുവിന് സര്‍വ്വസ്തുതിയും!-തന്‍റെ അടിയാന്‍റെ മേല്‍ വേദഗ്രന്ഥം-അതിന് യാതൊരു വക്രതയും ഉണ്ടാക്കാത്ത [വരുത്താത്ത] നിലയില്‍ അവതരിപ്പിച്ചവനത്രെ (അവന്‍).	ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ عَلَىٰ عَبۡدِهِ ٱلۡكِتَٰبَ وَلَمۡ يَجۡعَل لَّهُۥ عِوَجَاۜ ﴿١﴾
2	അതായത്: ചൊവ്വായനിലയില്‍ (ആക്കിയിരിക്കുന്നു); അവങ്കല്‍ നിന്നുള്ള കഠിനമായ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് (പൊതുവില്‍) താക്കീത് നല്‍കുവാനും, സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളെ -നല്ലതായ പ്രതിഫലം അവര്‍ക്കുണ്ടെന്ന്- സുവിശേഷം അറിയിക്കുവാനും വേണ്ടിയാകുന്നു (അതവതരിപ്പിച്ചത്);	قَيِّمٗا لِّيُنذِرَ بَأۡسٗا شَدِيدٗا مِّن لَّدُنۡهُ وَيُبَشِّرَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٱلَّذِينَ يَعۡمَلُونَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمۡ أَجۡرًا حَسَنٗا ﴿٢﴾
3	അവര്‍ അതില്‍ [പ്രതിഫലത്തില്‍] എന്നെന്നും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന നിലയില്‍.	مَّٰكِثِينَ فِيهِ أَبَدٗا ﴿٣﴾
4	അല്ലാഹു സന്താനം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയുന്നവരെ(പ്രത്യേകം) താക്കീത് ചെയ്യാന്‍ വേണ്ടിയുമാകുന്നു (അവതരിപ്പിച്ചത്).	وَيُنذِرَ ٱلَّذِينَ قَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدٗا ﴿٤﴾
5	അവര്‍ക്കാകട്ടെ, അവരുടെ പിതാക്കള്‍ക്കാകട്ടെ, അതിനെക്കുറിച്ച് യാതൊരു അറിവുമില്ല. അവരുടെ വായകളില്‍ നിന്ന് പുറത്തുവരുന്ന (ആ) വാക്ക് വമ്പിച്ചതു	مَّا لَهُم بِهِۦ مِنۡ عِلۡمٖ وَلَا لِأٓبَآئِهِمۡۚ كَبُرَتۡ كَلِمَةٗ تَخۡرُجُ مِنۡ أَفۡوَٰهِهِمۡۚ إِن يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبٗا ﴿٥﴾

തന്നെ! അവർ കളവല്ലാതെ പറയുന്നില്ല.

6 ഈ വിഷയത്തിൽ [ഖുർആനിൽ] അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം, നീ അവരുടെ പിന്നാലെ ദുഃഖിച്ച് നിൻെറ ജീവൻ അപകടപ്പെടുത്തുന്നവനായേക്കാം!

فَلَعَلَّكَ بَـٰخِعٌ نَّفۡسَكَ عَلَىٰٓ ءَاثَـٰرِهِمۡ إِن لَّمۡ يُؤۡمِنُواْ بِهَـٰذَا ٱلۡحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٦﴾

---

1 **الْحمد** സ്തുതി(സർവ്വസ്തുതിയും). **لله** അല്ലാഹുവിനാണ്. **الذي أنزلَ** അവതരിപ്പിച്ചവൻ. **على عبده** തൻെറ അടിയാൻെറ മേൽ. **الْكتاب** ഗ്രന്ഥം(വേദഗ്രന്ഥം). **ولم يجعل** ആക്കിയിട്ടുമില്ല (വരുത്തീട്ടുമില്ല). **له** അതിന്. **عوجا** വളവ്, വക്രത. 2 **قيما** ചൊവ്വായ നിലയിൽ. **لينذر** താക്കീത് ചെയ്വാനായി, മുന്നറിയിപ്പ് നൽകാനായി. **بأسا** ശിക്ഷയെ(ക്കുറിച്ച്). **شديدا** കഠിനമായ. **من لدنه** അവൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള. **ويبشر** സന്തോഷവാർത്ത (സുവിശേഷം) അറിയിക്കുവാനും. **الْمؤمنِين** സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്. **الذين يعملونَ** പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായ. **الصالحات** സല്ക്കർമ്മങ്ങളെ. **أنَّ لهم** അവർക്ക് ഉണ്ട് എന്ന്. **أجرا** പ്രതിഫലം. **حسنا** നല്ലതായ. 3 **ماكثين** താമസിച്ചുകൊണ്ട്, കഴിഞ്ഞുകൂടിക്കൊണ്ട്. **فيه** അതിൽ. **أبدا** എന്നെന്നും. 4 **وينذر** താക്കീത് ചെയ്വാനും . **الذين قالُوا** പറഞ്ഞവരെ, പറയുന്നവരെ. **اتخذ اللهُ** അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു, ഉണ്ടാക്കിവെച്ചു (-എന്ന്). **ولدا** സന്താനത്തെ. 5 **ما لهم** അവർക്കില്ല. **به** അതിനെപ്പറ്റി. **من علمٍ** യാതൊരു അറിവും. **ولا لآبائهم** അവരുടെ പിതാക്കൾക്കുമില്ല. **كَبُرت** വമ്പിച്ചതായിപ്പോയി, എത്ര വലിയതാണ്. **كلمةً** (ആ-) ഒരു വാക്ക്. **تخرج** പുറത്തുവരുന്ന. **من أفْواههم** അവരുടെ വായകളിൽനിന്ന്. **إن يقُولونَ** അവർ പറയുന്നില്ല. **إلا كذبا** കളവല്ലാതെ, വ്യാജമല്ലാതെ. 6 **فلعلك** (എന്നാൽ-) നീ ആയേക്കാം. **باخع** അപകടപ്പെടുത്തുന്നവൻ, നശിപ്പിക്കുന്നവൻ. **نفْسك** നിൻെറ ആത്മാവിനെ, നിന്നെ തന്നെ. **على آثارهم** അവരുടെ പിന്നാലെ (അവരുടെ പ്രവർത്തന ഫലമായി). **إن لم يؤمنوا** അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം. **بهذَاالحديث** ഈ വിഷയത്തിൽ. **أسفًا** ദുഃഖത്താൽ, വ്യസനത്താൽ.

സത്യവചനങ്ങൾ വക്രമോ, അവ്യക്തമോ ആയിരിക്കുകയില്ല. ഒരു കാര്യത്തിൻെറ സത്യതക്കുള്ള സാർവ്വത്രികമായ ഭാഷാപ്രയോഗം, കെട്ടിക്കുടുക്കും വക്രതയുമില്ലാതെ, ചൊവ്വായതും, വ്യക്തമായതുമായിരിക്കും ഖുർആൻെറ വാക്കുകളിലാകട്ടെ, ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിലാകട്ടെ, തത്വങ്ങളിലാകട്ടെ, യാതൊരു വിധ വക്രതയുമില്ല: വചനങ്ങളിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും നേരായ വചനം അതാകുന്നു എന്നിങ്ങിനെ അല്ലാഹു ഖുർ ആനെ വർണ്ണിക്കുന്നു. മാനുഷലോകത്തിൻെറ ഐഹികവും, പാരത്രികവുമായ സൌഭാഗ്യങ്ങൾക്കു നിദാനമായ ആ പരിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം നബി മുസ്തഫാ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ മേൽ അവതരിപ്പിച്ചതിൻെറ പേരിൽ അവൻ അവനത്തന്നെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

തുടർന്നുകൊണ്ട് ഖുർആൻെറ അവതരണോദ്ദേശ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. സത്യവിശ്വാസം കൈക്കൊള്ളുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്താലുണ്ടാകുന്ന സൽഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക (تبشير) നിഷേധവും അവിശ്വാസവും കൈകൊണ്ട് ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൻെറ ദുഷ്ഫലങ്ങളെപ്പറ്റി താക്കീതു നൽകുക (انذار) എന്നീ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ്, എക്കാലത്തും ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ അവതരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഖുർആനും അതേ ആവശ്യാർത്ഥം അവതരിപ്പിച്ചതാകുന്നു.

ഈ രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ പ്രായേണ ഖുർആൻ പ്രാധാന്യം നൽകിക്കാണുന്നതു താക്കീതിനാകുന്നു. അജ്ഞതയിലും, തോന്നിയവാസത്തിലും മുഴുകിക്കിടക്കുന്ന ജനങ്ങളെ അതിൽ നിന്നു വിമുക്തരാക്കി സത്യപാതയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ഒന്നാമതായി വേണ്ടതു അവർ സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന മാർഗ്ഗത്തിൻെറ ദുരന്തഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പു നൽകുകയാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് പലപ്പോഴും നബിമാരെപ്പറ്റി 'താക്കീതു നൽകുന്നവൻ' (نذير) എന്നു

ഖുർആനിൽ പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നത്. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ قم فأنذر – المدثر (എഴുന്നേറ്റു താക്കീതു ചെയ്യുക!) എന്നും انذر عشير تك الأقربين- الشعراء– ٢١٤ (നിന്റെ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്കുതാക്കീതു ചെയ്യുക!) എന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. നരകവാസികളോട് മലക്കുകൾ ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുന്നതാണ്: الم يأتكم نذير –الملك ٨١ (നിങ്ങൾക്കു താക്കീതുകാരൻ വന്നിരുന്നില്ലേ?!) ഇതെല്ലാം ഈ അടിസ്ഥാന ത്തിലാകുന്നു.

താക്കീതു നൽകുന്നതിന് സ്വാഭാവികമായുള്ള ഈ സ്ഥാനം ഇവിടെയും വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടി രിക്കുന്നു. ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചതിന്റെ രണ്ടു ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും എടുത്തു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ‘ശിക്ഷ യെക്കുറിച്ച് താക്കീതു ചെയ്യുവാൻ’ (لينذر باسا) എന്നാണ് ആദ്യം പറഞ്ഞത്. പൊതുവിലുള്ള താ ക്കീതിനുശേഷം, അല്ലാഹുവിന് മക്കളുണ്ടെന്നു പറയുന്നവർക്ക് പ്രത്യേകം ഒരു താക്കീതും ആവ ർത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സന്തോഷവാർത്തകൾ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ആപൽക്കരം, താക്കീതുകൾ വിലവെക്കാതിരിക്കുന്നതാണ്.

മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺമക്കളാണെന്നു മുശ്രിക്കുകളും, ഉസൈർ (عزير) ദൈ വ പുത്രനാണെന്നു ജൂതൻമാരും, യേശുക്രിസ്തു (عيسى –ع) ദൈവപുത്രനാണെന്നു ക്രിസ്ത്യാനി കളും പറയുന്നു. നിന്ദ്യവും നികൃഷ്ടവുമായ ഇത്തരം കളവു അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കെട്ടി പ്പറയുന്നവരെ പ്രത്യേകം താക്കീതു ചെയ്യുകയെന്നതു ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചതിന്റെ ഒരു പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യമാണെന്നു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. സൃഷ്ടികളുമായി യാതൊരുവിധ സാദൃശ്യവും സങ്കൽപിക്കപ്പെടാവതല്ലാത്തവണ്ണം എത്രയോ ഉൽകൃഷ്ടനും പരിശുദ്ധനുമത്രെ അവൻ പ്രപഞ്ചകർത്താവായ അവന്റെ പേരിൽ ഇത്തരം അപവാദങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നതു എത്രമാത്രം ഭയങ്കരമാണ്! യുക്തിക്കും ലക്ഷ്യത്തിനും നിരക്കാത്ത ആ വാദം മനുഷ്യന് അങ്ങേയറ്റം വഴി പിഴപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. സത്യത്തിന്റെ കണികപോലും അതിലില്ല, വെറും പരമ്പരാഗതമായ ജൽപനങ്ങൾ മത്രം. അതുകൊണ്ടാണ് ഇക്കൂട്ടരെപ്പറ്റി ഖുർആൻ ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ പലപ്പോഴും അക്ഷേപിച്ചു പറയുന്നത്.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രവാചകത്വം മുതൽ ഹിജ്റവരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിനു മക്കീകാലഘട്ടം (العهد المكى) എന്നും അതിനുശേഷമുള്ളതിനു മദീനാകാലഘട്ടം (العهد المدنى) എന്നും പറയുന്നു. മക്കീകാലഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അവതരിച്ച സൂറത്തു കളിൽ ഒന്നാണ് ഈ സൂറത്ത്. അവിശ്വാസികളുടെ നിഷേധവും, ധിക്കാരവും മൂർദ്ധന്യത്തി ലെത്തിയ ഒരു കാലമായിരുന്നു അത്. നബി (ﷺ) യുടെ അവസ്ഥയാകട്ടെ നേരെ മിറച്ചും അപാരമായ വ്യസനത്താൽ അവിടുത്തെ ഹൃദയം തിങ്ങിവിങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കോരി ക്കൊടുത്തിട്ടെങ്കിലും സ്വജനങ്ങളിൽ സൻമാർഗ്ഗവും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതിനുപോലും അവിടുന്നു തയ്യാറാകുമായിരുന്നു. സുവ്യക്തവും, അനിഷേധ്യവുമായ തെളിവുകൾ പോലും ജനങ്ങൾ കണ്ണടച്ച് തള്ളിക്കളയുന്നതുകണ്ട് സഹിക്കവയ്യാതെ അവിടുത്തെ ഹൃദയം വെന്തു നീറുകയാണ്.

ജനങ്ങളിൽ സത്യബോധവും, സൻമാർഗ്ഗനിഷ്ഠയും ഉണ്ടാക്കിക്കാണുകയെന്നത്, പ്രവാ ചകൻമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, കേവലം തങ്ങൾക്കു സാധിച്ചുകിട്ടേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യം മാത്രമല്ല: അത് അവരുടെ അതിരകവിഞ്ഞ ഒരു ആഗ്രഹം കൂടിയാണ്. മനുഷ്യരുടെ ദുർമ്മാർഗ്ഗ വാസന അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് മാറാവ്രണമാണ്. അവർ സൻമാർഗ്ഗികളായിത്തീരണമെന്ന അതിരു കവിഞ്ഞ ആഗ്രഹം അവരുടെ ഹൃദയത്തെ അധീനമാക്കുന്നു. ഒരാൾ സത്യത്തിൽ നിന്ന് മുഖം തിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കവിഞ്ഞ ഒരു മനോവ്യഥ അവർക്കു ഉണ്ടാകുവാനില്ല. ഒരാൾ സൻമാർഗ്ഗബോധമുള്ളവനായിക്കാണുന്നതിലധികം ആഹ്ളാദകരമായ ഒരു കാര്യവും അവർക്കി ല്ല, സൂറത്തു-ത്തൗബഃയിൽ നബി (ﷺ) യെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:

عزيز عليه ما عنتم حريص عليكم بالمؤمنين رؤوف رحيم - التوبة ١٢٧ ''നിങ്ങൾ വിഷമിക്കുന്നതു അദ്ദേഹത്തിനു അസഹ്യമാണ്, നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ അത്യാഗ്രഹിയാണ്, സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ച് കൃപയുള്ളവനും, കരുണയുള്ളവനുമാണ്.)

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഈ സ്ഥിതിവിശേഷത്തിനു ഖുർആനിൽ പലേടത്തും സാക്ഷ്യങ്ങൾ കാണാം. 6-ാം വചനത്തിൽ നാം കണ്ടതും ഇതിലേക്കുള്ള സൂചനയാകുന്നു. ആയത്തിന്റെ താൽപര്യം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'നബിയെ! ജനങ്ങളുടെ ദുർമാർഗ്ഗവാസനയും, ധിക്കാര മനസ്ഥിതിയും കാരണമായി, ഈ ഖുർആനിൽ അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതിലുള്ള വ്യസനാധിക്യത്താൽ പിൻതിരഞ്ഞുപോകുന്ന അവരുടെ പ്രവർത്തന ഫലങ്ങൾ ഓർത്തു ജീവനാശം പോലും വരുത്തുന്നതിനു താൻ മുതിരുകയാണെങ്കിൽ, അതിൽ അൽഭുതമില്ല; അത്രയ്ക്കും വലുതാണ് തന്റെ ആഗ്രഹം ; പക്ഷെ, ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ അടിയുറച്ചു കഴിഞ്ഞവർ, അതിൽനിന്നു മടങ്ങുക പ്രയാസമാണ്; അവരെക്കുറിച്ചു താൻ ദുഃഖിച്ചിരിക്കേണ്ടതില്ല: തന്റെ ദൗത്യം നിർവ്വഹിച്ചാൽ മതിയാകും' فإنما عليك البلاغ وعلينا الحساب - الرعد : ٤٠ (പ്രബോധനം മാത്രമേ നിനക്കു കടമയുള്ളു, വിചാരണ നമ്മുടെ ബാദ്ധ്യതയാണ്.)

7 നിശ്ചയമായും, ഭൂമുഖത്തുള്ളതിനെ നാം അതിനെ അലങ്കാരമാക്കിയിരിക്കുന്നു, അവരിൽ [മനുഷ്യരിൽ] ആരാണ് കൂടുതൽ കർമ്മം നല്ലവരെന്ന് പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى ٱلْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾

8 അതിൻമേലുള്ളതിനെ നാം തന്നെ, തരിശായ വെൺഭൂമിയാക്കിക്കളയുന്നതുമാകുന്നു.

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾

---

7 **إنا** നിശ്ചയമായും നാം. **جعلنا** നാം ആക്കിയിരിക്കുന്നു. **ما** യാതൊന്നും. **على الأرض** ഭൂമിയിലുള്ള, ഭൂമുഖത്തുള്ള. **زينةً** അലങ്കാരം, ഭംഗി. **لها** അതിന്. **لنبلو** (നാം) പരീക്ഷിക്കുവാനായി. **هم** അവരെ. **أيهم** അവരിൽ ആരാണ് (എന്ന്). **أحسن** കൂടുതൽ നല്ലവൻ. **عملاً** കർമ്മം, പ്രവൃത്തി. 8 **وإنا** നാം തന്നെ. **لجاعلونَ** ആക്കുന്നതുമാണ്, ആക്കുന്നവരാണ്. **ما عليها** അതിൻമേലുള്ളത്. **صعيدا** വെൺഭൂമി, മണ്ണ്. **جرزا** തരിശു, പാഴ്ഭൂമി.

ജീവികൾ, സസ്യാദികൾ, ധാതുവസ്തുക്കൾ എന്നിങ്ങിനെ ഈ ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം അതിനു അലങ്കാരം നൽകുന്നു. സൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കുവാനും, ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുവാനും മനുഷ്യനു വേണ്ടതെല്ലാം അതിലുണ്ട് അവയെ അവനു യഥേഷ്ടം ഉപയോഗിക്കാം. എന്നാൽ, താൽക്കാലിക സുഖ സൗകര്യങ്ങളും, ദേഹേച്ഛകളും നിറവേറ്റി തൃപ്തി അടയുവാൻ മാത്രമായിട്ടുള്ളതല്ല അവ. അവയിൽ അടങ്ങിയ യുക്തിരഹസ്യങ്ങളും, തത്വസാരങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുക, അവയുടെ സ്രഷ്ടാവും നിയന്താവുമായ സർവ്വകക്തന്റെ സൃഷ്ടിമഹാത്മ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക, അങ്ങിനെ അവനിൽ ഭയഭക്തി അർപ്പിക്കുക, അവന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കുക, എന്നിവയിലെല്ലാം ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും നിലപാടെന്തായിരിക്കുമെന്നു പരീക്ഷണം നടത്തുവാനും കൂടിയാണ് അവ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ആ അലങ്കാരവസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചു വേണ്ടപോലെ ചിന്തിച്ചു അവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നവനു പുണ്യഫലവും, അശ്രദ്ധകാണിക്കുന്നവനു ശിക്ഷയും അല്ലാഹു നൽകും. അഥവാ, ജയാപജയം പരിശോധിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പരീക്ഷണാലയമായിട്ടാണ്. ഈ ലോകം കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഉമർ (رضي الله عنه) പറയാറുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വാക്യം ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു: ''അല്ലാഹുവേ! നീ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അലങ്കാരമാക്കിത്തന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുവാനല്ലാതെ

ഞങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവേ! അതിനെ അതിൻെറ മുറയിൽ ഞങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കുവാൻ (സഹായം നൽകണമെന്നു) ഞാൻ നിന്നോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു.'' (اللهمانا لا نستطيع الا ان نفرح بما زينته لنا اللهم انى اسألك ان ننفقة فى حقه – رواه البخاري) പരീക്ഷണ രംഗമായ ഈ ഭൂമിയും, അതിലുള്ള സർവ്വ വസ്തുക്കളും ഒരിക്കൽ നാശമടയും, അതിനു ശാശ്വതമായ നിലനിൽപില്ല. അന്നു എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ഹാജറായി തങ്ങളുടെ സകല കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും കൈകെട്ടി ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരും. അന്നാണവരുടെ കർമ്മഫലങ്ങൾ ശരിക്ക് അനുഭവപ്പെടുക. അതുകൊണ്ട്–നബിയേ–തൻെറ ജനതയിൽനിന്നു കണ്ടും കേട്ടും വരുന്ന ധിക്കാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഇത്രയധികം വ്യാകുലപ്പെടേണ്ടതില്ല, എന്നു അല്ലാഹു നബി(ﷺ)യെ സമാശ്വാസിപ്പിക്കുകയാണ്.

ഭൂമിയുടെ മുകളിലുള്ളതിനെ തരിശായ വെൺഭൂമിയാക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, ലോകാവസാന സംഭവമാകുന്നു സൂ: ത്വാഹായിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: 'പർവ്വതങ്ങളെപ്പറ്റി അവർ നിന്നേടു ചോദിക്കുന്നു. എന്നാൽ നീ പറയുക: എൻെറ രക്ഷിതാവ് അവയെ പൊടിച്ചു പാറ്റിക്കളയുന്നതാണ്. എന്നിട്ട്, അതിനെ സമനിരപ്പായ മൈതാനമാക്കി വിട്ടേക്കും യാതൊരു താഴ്ചയാകട്ടെ, ഉയർച്ചയാകട്ടെ, അവിടെ നീ കാണുകയില്ല.
(ويسألونك عن الجبال فقل ينسفها ربى نسفا فيذرها قاعا صفصفا لاترى فيها عوجا ولا امتا– طه ١٠٥–١٠٧)

ഗുഹാവാസികൾ اصحاب الكهف

താഴെ 9 മുതൽ 26 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ 'അസ്ഹാബുൽ കഹ്ഫു'-അഥവാ, ഗുഹാവാസികൾ-എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു കൂട്ടംസത്യവിശ്വാസികളുടെ കഥാവിവരണമാണുള്ളത്. ഇതിൽ നിന്നാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിനു 'സൂറത്തുൽ-കഹ്ഫ്' (ഗുഹയുടെ അദ്ധ്യായം) എന്നു പേർ വന്നത്. അല്ലാഹുവിൻെറ അതിമഹത്തായ ശക്തിമാഹാത്മ്യത്തിനും, മനുഷ്യൻെറ മരണാന്തര ജീവിതത്തിനും ഒരു ഉത്തമ ദൃഷ്ടാന്തമാണ് ആ സംഭവം. ആ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ഖുർആൻ അവതരിക്കും മുമ്പുതന്നെ, അറബികൾക്കിടയിൽ ചില ഐതിഹ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു അതിൻെറ സംക്ഷിപ്ത രൂപം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. അതിൻ ഖുർആനിനോട് യോജിക്കുന്ന ഭാഗം നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാം. ഖുർആനിനും യുക്തിക്കും എതിരായിക്കാണുന്നതു അസ്വീകാര്യവുമായിരിക്കും. ഖുർആനിൽ കാണത്തതും, മറ്റു ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതുമായ ഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി മൗനം അവലംബിക്കുകയോ നിവൃത്തിയുള്ളു കഥ ഇപ്രകാരമാണ്:–

ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒരു കാലത്തു ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ മുഴുകിപ്പോകുകയും, അവർക്കിടയിൽ വിഗ്രഹാരാധന പടർന്നുപിടിക്കുകയുമുണ്ടായി. അന്ന് 'ദഖ്‌യാനൂസ്' (دقيانوس) എന്നു പേരായ ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ജനങ്ങളെ വിഗ്രഹാരാധന ചെയ്‌വാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചുവന്നു. നിർബ്ബന്ധത്തിനു വഴങ്ങാത്ത കുറച്ചു യുവാക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. രാജാവ് അവരെ മർദ്ദിക്കുകയും, കൊല്ലുമെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അവർ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു പിൻമാറിയില്ല. അവരുടെ ഇളംപ്രായത്തെ മാനിച്ചുകൊണ്ടു കുറച്ചു കാലത്തേക്ക് രാജാവ് അവർക്കു ഒഴിവുകൊടുത്തു. അതിനുശേഷം അവർ മടങ്ങാത്ത പക്ഷം കൊലപ്പെടുത്തുമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഈ ഇടയക്ക് വിഗ്രഹാരാധനയുടെ പ്രചരണാർത്ഥം രാജാവ് ഒരു സഞ്ചാരം നടത്തുകയുണ്ടായി.

ഈ തക്കം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ യുവാക്കൾ സ്ഥലം വിട്ടു. തങ്ങളുടെ നാടായ 'എഫെസൂസ്'-അല്ലെങ്കിൽ 'തർസൂസ്'- (افسوس وا طرسوس) എന്ന പട്ടണം (*) വിട്ടു

* തുർക്കിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ കടൽക്കരയിൽ, സ്മിർണാ (ازمير) യിൽനിന്നു 40-50 നാഴിക അകലെ-സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു ഏതാണ്ടു മൂന്നു നാഴിക ദൂരത്തു-സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന ഒരു പ്രധാന റോമൻ പട്ടണമായിരുന്നു എഫെസൂസ് (Ephesus) അവിടെ ഒരു കുന്നിന്മേൽ വമ്പിച്ച ഒരു ആരാധനാ സ്ഥലവും, മലഞ്ചരിവിൽ 24,000

പോയി. അടുത്തുള്ള 'നീഖായൂസ്'.

(نيخايوس) മലയിലെ ഒരു ഗുഹയെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ഏഴുപേരുള്ള ആ യുവാക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ, വഴി മദ്ധ്യേവെച്ചു ഒരു ആട്ടിടയനും വന്നുചേർന്നു. അവൻെറ നായയും ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. അവർക്കു ഗൂഢമായി ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നത് അവരിൽ ഒരാളായ, തംലീഖാ (تمليخا) ആയിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം വെളിയിൽ പോയി മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ, രാജാവു തിരിച്ചു വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, തങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തുന്നുണ്ടെന്നും വിവരം അിറയിച്ചു. അവർ പരിഭ്രമത്തിലും വ്യസനത്തിലുമായി. അങ്ങിനെയിരിക്കെ അല്ലാഹു അവർക്കു ഒരു ഉറക്കു നൽകി. ദഖ്‌യാനൂസാകട്ടെ, അവരുടെ പിതാക്കളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയായി. ഒടുക്കം അവർ തങ്ങളുടെ മക്കളെപ്പറ്റി വിവരം കൊടുപ്പാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായി. ഉടനെ രാജാവു ആ ഗുഹാമുഖത്തെത്തി. ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ആ യുവാക്കളെ അകത്താക്കിക്കൊണ്ടു ഗുഹാമുഖം അടച്ചുകളഞ്ഞു.

സത്യവിശ്വാസം ഉള്ളിൽ മറച്ചുവെച്ചിരുന്ന രണ്ടുപേർ രാജാവിൻെറ പരിവാരങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു–'ബൈദറൂസും', 'റൂനാസും' (بدروس وروناس) ഇവർ, ആ യുവാക്കളുടെ പേരുകളും, ചരിത്രവും രണ്ടു കൽപലകകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തി ഒരു ചെമ്പുപെട്ടിയിലാക്കി അവിടെ സ്വകാര്യമായി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു. കാലം അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞു ദഖ്‌യാനൂസിൻെറ ഭരണവും പേരുമെല്ലാം കാലയവനികക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞുപോയി.

അന്തരം, ബൈദറൂസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു രാജാവുണ്ടായി. 68 കൊല്ലത്തോളം ഭരണം നടത്തിയ അദ്ദേഹം, അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ആളായിരുന്നു. പ്രജകളിലാകട്ടെ, വിശ്വസികളും, അവിശ്വാസികളുമുണ്ട്. രാജാവിനു ഈ നില സഹിക്കവയ്യായിരുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു പരലോക ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ബോധമുണ്ടാകത്തക്ക ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം വെളിപ്പെട്ടു കാണുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുകയും, അതിനായി അല്ലാഹുവോടു പ്രാത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഇടയ്ക്കു ഒരു ആട്ടിടയൻ–തൻെറ ആടുകൾക്കു ഒരു താവളം ശരിപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന ആവശ്യാർത്ഥം–ആ ഗുഹാമുഖത്തു ചെന്നു പഴയ ഭിത്തിക്കെട്ടു പൊളിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോഴായിരുന്നു ശതവർഷങ്ങളായി ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന ആ യുവാക്കൾ ഉണർന്നത്. അവർ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു പ്രാർത്ഥനാ നമസ്കാരങ്ങൾ നടത്തുകയായി.

നാം എത്രസമയം ഉറങ്ങിയിരിക്കുമെന്നു അവർ അന്യോന്യം ചോദിച്ചു. ഒരു മുഴുവൻ ദിവസമെന്നും കുറച്ചു നേരമെന്നും മറ്റും പല അഭിപ്രായങ്ങൾ അവർ പറഞ്ഞു. 'അല്ലാഹുവിനറിയാം; ഏതായാലും, ഒരാൾ പുറത്തുപോയി നമ്മുടെ കയ്യിലുള്ള വെള്ളികൊടുത്തു ഭക്ഷണപദാർത്ഥം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വരട്ടെ' എന്നായി. പതിവുപ്രകാരം തംലിഖാതന്നെ പുറപ്പെട്ടു. ദഖ്‌യാനൂസ് രാജാവിനെ ഭയന്ന് വളരെ കാത്തും സൂക്ഷിച്ചും കൊണ്ടു അദ്ദേഹം അങ്ങാടിയിൽവന്നു. വഴിയിൽവെച്ചു 'മസീഹി' ൻെറ (ഈസാനബിയുടെ) നാമം കേൾക്കുവാൻ ഇട വന്നതിൽ അയാൾക്കു ആശ്ചര്യം തോന്നി. തനിക്ക് സ്ഥലം മാറിപ്പോയോ? അതോ താൻ സ്വപ്നം കാണുകയാണോ? എന്നോക്കെ അയാൾ സംശയിച്ചുപോയി.

ഒരു കച്ചവടക്കാരൻെറ അടുക്കൽചെന്ന് തംലീഖാ ഭക്ഷണ സാധനത്തിനുവേണ്ടി വെള്ളിക്കൊടുത്തു. ആ നാണയം അയാൾക്ക് അപരിചതമായിരുന്നു. അയാൾ ആശചര്യപ്പെട്ടു. പലരും അതു തിരിച്ചും മിറച്ചും നോക്കി. 'ഇതു പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ദഖ്‌യാനൂസിൻെറ കാലത്തെ

ആളുകൾക്കു ഇരിക്കാവുന്ന ഒരു രംഗസ്ഥലവും ഉണ്ടായിരുന്നുപോൽ. ഖലീഫാ വാഥിഖിൻെറ (الواثق) കാലത്തു അയക്കപ്പെട്ട ഒരു നിരീക്ഷണസംഘം അവിടെ 'അസ്ഹാബുൽ കഹ്ഫി' മേതാണെന്നു അനുമാനിക്കപ്പെടുന്ന ഗുഹയും മറ്റും കണ്ടതായി പറയപ്പെടുന്നു. 'തർസൂസ്' തുർക്കിയുടെ തെക്കേ കടലോരപ്രദേശത്തു കിഴക്കോട്ടു നീങ്ങിനിൽക്കുന്നു.

നാണയമാണല്ലോ! തനിക്കു എവിടെ നിന്നാണ് നിക്ഷേപം കിട്ടിയത്? എന്ന് അവർ ചോദിച്ചു. പിന്നീടു അവർ അദ്ദേഹത്തെ ആ നാട്ടിലെ ന്യായാധിപൻമാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി ചോദ്യം ചെയ്തതിൽ, തംലീഖാ സംഗതികൾ വിവരിച്ചു: 'ഞങ്ങളിതാ, ഇന്നലെയാണ് ഗുഹയിൽ ചെന്നത്, വേണമെങ്കിൽ തന്റെ കൂട്ടുകാരെ കാണിച്ചു തരാം, എന്ന് അദ്ദേഹം ഉണർത്തിച്ചു.' ചെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ന്യായാധിപൻമാർക്ക് വമ്പിച്ച അത്ഭുതമായി. ഈ ന്യായധിപൻ മാരുടെ പേരുകൾ 'അരിയൂസ്' എന്നും, 'ത്വൻത്വിയൂസ് (اريوس وطنطيوس) എന്നും ആയിരുന്നു. ഗുഹയിൽ പണ്ടു നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചെമ്പുപെട്ടിയിലെ പലകകൾ അവർ കാണുകയും, അതിൽ നിന്നു കാര്യം മനസ്സിലാവുകയും ചെയ്തു. അവർ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതുച്ചുകൊണ്ടു രാജാവിനെ വിവരം അറിയിച്ചു.

അത്ഭുതപരവശനായ രാജാവ് പരിവാരസമേതം ഗുഹയുടെ അടുക്കൽ വന്നു യുവാക്കളെ സന്ദർശിച്ചു. ആശ്ചര്യവും സന്തോഷവും നിമിത്തം, അല്ലാഹുവിനു സുജൂദിൽ വീഴുകയും, യുവാക്കളെപ്പിടിച്ചു ആലിംഗനം ചെയ്കയും ചെയ്തു. പിന്നീടു യുവാക്കൾ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തേക്കു മടങ്ങുകയും അവിടെ വെച്ചു മരണമടയുകയുമുണ്ടായി. അവരെ പെട്ടിയിൽ മറവു ചെയ്യുവാനും. അവിടെ ഒരു ആരാധനാസ്ഥലം പണിയുവാനും രാജാവ് ഏർപ്പാടും ചെയ്തു. ആ ദിവസം അവർ ഒരു ഉത്സവദിവസമായി ഗണിച്ചുപോന്നു.

അറബികൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ആ കഥയുടെ ചുരുക്കമാണിത്. മരണശേഷമുള്ള പുനർജീവിതത്തിനു ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇതൊരു ദൃഷ്ടാന്തമായി എടുത്തുകാട്ടിയിരുന്നു. ഖുർആനാകട്ടെ, പരലോക ജീവിതത്തിനു ഇതു മാത്രമല്ല, അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും തെളിവുകളും ഉണ്ടെന്നും, ഗുഹവാസികളുടെ സംഭവം മാത്രം വലിയൊരു ആശ്ചര്യസംഭവമായി എടുത്തുപറയുവാനില്ലെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു മനുഷ്യബുദ്ധികളെ ചിന്തിക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

9	(നബിയേ,) അല്ലാ!-ഗുഹയുടെയും, 'റഖീമി'ന്റെയും ആൾക്കാർ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ഒരു ആശ്ചര്യമായിരുന്നുവെന്ന്, നീ വിചാരിക്കുന്നുവോ?	أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَـٰبَ ٱلْكَهْفِ وَٱلرَّقِيمِ كَانُوا۟ مِنْ ءَايَـٰتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾
10	(ആ) യുവാക്കൾ ഗുഹയിലേക്കു (ചെന്ന്) അഭയം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങൾക്ക് നിന്റെ പക്കൽ നിന്ന് കാരുണ്യം നൽകേണമേ! ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ നീ ഞങ്ങൾക്ക് നേർമ്മാർഗ്ഗം സജ്ജമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്യേണമേ!!''	إِذْ أَوَى ٱلْفِتْيَةُ إِلَى ٱلْكَهْفِ فَقَالُوا۟ رَبَّنَآ ءَاتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾
11	അങ്ങനെ, ഗണ്യമായ വർഷങ്ങളോളം ആ ഗുഹയിൽവെച്ചു നാം അവരുടെ കർണ്ണപുടങ്ങളെ അടച്ചുകളഞ്ഞു., (അവരെ ഉറക്കി).	فَضَرَبْنَا عَلَىٰٓ ءَاذَانِهِمْ فِى ٱلْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾
12	പിന്നെ, രണ്ടുകക്ഷികളിൽ ഏതാണ്, അവർ താമസിച്ചുകഴിഞ്ഞ കാലത്തെ തിട്ടപ്പെടുത്തിയതെന്ന് അറിയുവാനായി നാം അവരെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു.	ثُمَّ بَعَثْنَـٰهُمْ لِنَعْلَمَ أَىُّ ٱلْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوٓا۟ أَمَدًا ﴿١٢﴾

9 **أم** അല്ലാ (ഒരു പക്ഷെ). **حسبت** നീ വിചാരിച്ചു (വോ). **أن أصحاب الكهف** നിശ്ചയമായും ഗുഹയുടെ ആൾക്കാർ (ഗുഹാവാസികൾ). **والرقيم** റഖീമിന്റെയും. **كانوا** അവരായിരുന്നു (എന്നു). **من آياتنا** നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്ന്. **عجبا** ഒരു (വലിയ) ആശ്ചര്യം. 10 **إذْ أوى** അഭയം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ, ചെന്നു ചേർന്നപ്പോൾ. **الفتيةُ** (ആ) യുവാക്കൾ. **إلى الكهف** ഗുഹയിലേക്ക്. **فقالُوا** അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു. **ربنا** ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, രക്ഷിതാവേ. **آتنا** ഞങ്ങൾക്ക് നൽകേണമേ. **من لدنك** നിന്റെ പക്കൽ നിന്ന്. **رحمةً** കാരുണ്യം, ദയ, അനുഗ്രഹം. **وهيئْ** സജ്ജമാക്കി (ഒരുക്കി)ത്തരുകയും വേണമേ. **لنا** ഞങ്ങൾക്ക് . **من أمرنا** ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച്. **رشدا** നേർമ്മാർഗ്ഗം, തന്റേടം. 11 **فضربنا** അങ്ങനെ നാം അടിച്ചു(അടച്ചുകളഞ്ഞു). **على آذانِهم** അവരുടെ കാതുകൾക്ക് (കർണ്ണപുടങ്ങളെ). **في الكهف** ഗുഹയിൽ വെച്ച്. **سنِين** വർഷങ്ങൾ, കൊല്ലങ്ങൾ. **عددا** ഗണ്യമായ, കുറെ എണ്ണം. 12 **ثم** പിന്നെ, പിന്നീട്. **بعثْناهم** നാം അവരെ എഴുന്നേൽപിച്ചു. **لنعلم** നാം (നമുക്ക്) അറിയുവാൻ വേണ്ടി. **أي الْحزبين** രണ്ട് കക്ഷികളിൽ ഏതാണ്(എന്ന്). **أحصى** തിട്ടപ്പെടുത്തി, സൂക്ഷിച്ചു, വിലയിരുത്തി, അധികം കണക്കാക്കിയവർ. **لما لَبِثُوا** അവർ താമസിച്ചതിനെ, കുഴിച്ചുകൂട്ടിയതിനെ. **أمدا** കാലം.

'റഖീം' (الرقيم) എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ഗുഹാവാസികളുടെ പേരുവിവരം എഴുതി ഗുഹയുടെ അടുക്കൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആ ലിഖിതഫലകമാണെന്നാണ് പല 'മുഫസ്സിറു'കളും (ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്. അത് അവരുടെ രാജ്യത്തിന്റെ പേരാണെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഖത്താദ: (رضي الله عنه) എന്നിവരിൽ നിന്നും മാറ്റും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്, 'ഐല': (ايلة) യുടെ അടുത്തുള്ള ഒരു താഴ്വരയാണ് 'റഖീം' എന്നത്രെ. 'അൽ അഖബ' എന്ന പേരിലാണു ഇന്നു 'ഐല'ഃ അറിയപ്പെടുന്നത്. കൂടുതെ ബൈബ്ളിലും റഖീമിനെ (രേക്കേം) സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

അൽ അഖബ ഉൾക്കടലിന്റെയും, സീനാ ഉപദ്വീപിന്റെയും വടക്കുഭാഗത്തായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പർവ്വതനിരകളെ തൊട്ടുകിടക്കുന്ന പീഠപ്രദേശത്തായിരുന്നു 'റഖീം' സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത്. കാലാന്തരത്തിൽ ഈ രാജ്യം 'പെത്രാ' എന്നു പൊതുവിലും, 'ബിത്ത്റാ' (بطرا و يطرية) എന്നു അബികൾക്കിടയിലും അറിയപ്പെട്ടു.(*) സിരിയായിലെ കർഷക വർഗ്ഗക്കാരായിരുന്ന 'നബ്തത്വീ' വർഗ്ഗക്കാർ (انباط الشام) ഇവിടെ വസിച്ചിരുന്നു. അടുത്ത ചില വർഷങ്ങൾക്കുമുൻപു നടത്തപ്പെട്ട ചരിത്ര ഗവേഷണങ്ങളിൽ ഇവിടെ രണ്ടു ഗുഹകൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിടുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നിന്റെ കിടപ്പ്, ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, വെയിലും സൂര്യകിരണവും ഉള്ളിൽ കടക്കാത്ത വിധത്തിലാകുന്നു. മറ്റേതിന്റെ മുൻവശത്തു ചില കെട്ടിടങ്ങളുടെയും, കൽത്തൂണുകളുടെയും അവശീഷ്ടങ്ങളുമുണ്ട്. അതു ഒരു പുരാതന ആരാധനാ സ്ഥലമാണെന്നാണ് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നുത്.

ഖുർആൻ അവതിച്ച കാലത്ത് അറബികൾക്കിടയിൽ, 'അസ്ഹാബുൽ കഹ്ഫി'ന്റെ കഥ–അതിൽ പല നീക്കുപോക്കുകളുണ്ടെങ്കിലും ശരി–പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. ശാമിൽ നിന്നു വരുന്ന വേദക്കാരും, നബ്ത്ത്വീ വർഗ്ഗക്കാരും, അറബികളുമായി കച്ചവടപരമായും മറ്റും സമ്പർക്കം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നതു പ്രസിദ്ധമാണ്. ഈ നിലക്ക് ഈ സംഭവം അവരിൽ നിന്നാ

---

* സേലാ, സേലാപെത്രാ (Sela, Petra) എന്നും ഈ രാജ്യത്തിന് പേരുണ്ട്. ചാവുകടലിന് (ബഹ്ർലൂത്ത്) തെക്കു 50 നാഴിക ദൂരത്തു കിഴക്കാന്തൂക്കായ വൻമലകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട അഗാധമായ താഴ്വരയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു ഗ്രാമമാണിത്. ഏദോം (أدوم) രാജ്യം നാമാവശേഷമായതിനുശേഷം ('നബ്യാതർ' , Nabations الانباط) എന്ന വർഗ ്ഗക്കാർ അവിടെ തങ്ങളുടെ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. അന്നു അവിടെ വാണിജ്യം വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതു ശൂന്യമായിക്കിടക്കുകയാണ്. മലഞ്ചരുവുകളിൽ നൈപുണ്യത്തോടെ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ക്ഷേത്രങ്ങളും കല്ലറകളും ധാരാളം ഇന്നും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. സന്ദർശകൻമാർ അവ കാണുമ്പോൾ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു പോകും. യവനർ ഇതിനെ പാറ എന്നർത്ഥമുള്ള 'പൈത്രാ' എന്നു വിളിച്ചു വന്നു. 'സേലാ' എന്നതിനും 'പാറ', 'കിഴുക്കാന്തൂക്കായ മല' എന്നാണർത്ഥം'.

യിരിക്കും മിക്കവാറും അറബികൾ അിറഞ്ഞിരിക്കുക. തുർക്കിയിലെ എഫസൂസിൽ നടന്ന സംഭവത്തിനു അറബികൾക്കിടയിൽ അത്ര പ്രചാരം ലഭിക്കുവാൻ പ്രയാസവുമാണ്. താബി ഈങ്ങളിൽപെട്ട ചില മഹാൻമാർ 'റഖീം' എന്നതു അവരുടെ രാജ്യത്തിൻെറ പേരാണെന്നും, ചിലർ അതു 'ഐല':യുടെ അടുത്താണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും പെത്രായുടെ പേർ മുമ്പു 'രേക്കം–അല്ലെങ്കിൽ രേഖാ എന്നായിരുന്നതും, ഈ സംഭവം നടന്നതു ശാമിലായിരുന്നുവെന്ന് ചില മുഫസ്സിറുകൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതും–എല്ലാംകൂടി–നോക്കുമ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായി തോന്നുന്നത്.الله اعلم

'നാം അവരുടെ കർണ്ണപുടങ്ങളെ അടച്ചു' എന്നു പറഞ്ഞതു فضربنا على آذانهم (അവരുടെ ചെവികളിൽ അടിച്ചു) എന്ന വാക്യത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥമത്രെ. ലോകത്തു നടക്കുന്ന ശബ്ദകോലാഹലങ്ങളൊന്നും കേൾക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവർക്ക് അല്ലാഹു ഉറക്കു നൽകി എന്നു സാരം. കർണ്ണപുടങ്ങളെ അടച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവരുടെ കണ്ണുകളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഒന്നും പറയുന്നില്ല; 18–ാം വചനത്തിൽ, അവർ ഉറങ്ങുന്നവരാണെങ്കിലും ഉണർന്നവരാണെന്നു തോന്നുമെന്നു പറയുന്നുമുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്നു അവർ ഉറക്കത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നുകൊണ്ടായിരുന്നു ഉള്ളതെന്നു അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. ചില മുഫസ്സിറുകൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു കാണുന്നുമുണ്ട്.

'രണ്ടു കക്ഷികൾ' (الحزبين) എന്നു പറഞ്ഞതു, അവരുടെ ഗുഹാവാസകാലത്തെക്കുറിച്ചു ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായിരുന്ന രണ്ടു കക്ഷികളാണെന്നും, അല്ലെങ്കിൽ സത്യവിശ്വാസികളായ ഗുഹാവാസികളും, അവരുടെ എതിർകക്ഷിയായ അവിശ്വാസികളുമാണെന്നും വരാം ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് 12– ാം വചനത്തിൻെറ സാരം: ഏതു കക്ഷിയാണ്, അവർ ഉറങ്ങിക്കിടന്ന കാലത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അിറയുക എന്നു പുലരുവാൻ വേണ്ടി അവരെ എഴുന്നേൽപിച്ചുവെന്നായിരിക്കും. രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ച് സത്യവിശ്വാസികളും, അവരുടെ ശത്രുക്കളുമായ ഇരുക്കക്ഷികളിൽ ഏതാണ് ആ കാലത്തിനു കൂടുതൽ വിലയിരുത്തിയത് എന്നു വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി എന്നും സാരമാകുന്നു. അതായതു നൂറുകണക്കായ കൊല്ലങ്ങൾ ആ ഗുഹയിൽ അവർ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അക്കാലത്തു ലോകത്തു നടന്നിരുന്ന ആക്രമങ്ങളും ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങളും ഒന്നും അവർ അിറഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവർ ഉണർന്നെഴുന്നേറ്റതോടെ–അവരുടെ വിശ്വാസത്തിൻെറയും അതിനുവേണ്ടി അവർ വരിച്ച ത്യാഗത്തിൻെറയും ഫലമായി–പെട്ടെന്ന് നാട്ടിലാകമാനം വമ്പിച്ച പ്രത്യാഘാതമുണ്ടായി. പരലോക ജീവിതത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന എത്രയോ പേർ സത്യവിശ്വാസികളായി മാറി. അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ, കേവലം വളരെക്കാലമായി ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്ന അവരാണ് ആ കാലത്തിനു കൂടുതൽ വിലയിരുത്തി സൂക്ഷിച്ചതെന്നും, അക്കാലമത്രയും അവിശ്വാസികൾ കെട്ടിപ്പൊക്കി സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന അവിശ്വാസത്തിൻെറ കോട്ട തകർന്നു പോയെന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ.

മേൽ കഴിഞ്ഞ ആയത്തുകളുടെ ചുരുക്കസാരം ഇതാണ്. കൂടുതൽ നല്ലവർ ആരാണെന്നു പരീക്ഷിക്കുവാനായി ഈ ഭൂമുഖത്തു അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള അലങ്കാരങ്ങളാകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഗുഹാവാസികളുടെ സംഭവം ഒരു വമ്പിച്ച ആശ്ചര്യമൊന്നുമല്ല. അൽപം യുവാക്കൾ, തങ്ങളുടെ സർവ്വസ്വവും അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും, അവനിൽ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും ഒരു ഗുഹയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ജനങ്ങൾക്കു അജ്ഞാതമായ നിലയിൽ അല്ലാഹു അവരെ നൂറ്റാണ്ടുകളോളം ഉറക്കി, പിന്നീട് സത്യത്തിൻെറ കക്ഷിക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി അല്ലാഹു അവരെ എഴുന്നേൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്രമാത്രം!

ഗുഹാവാസികളുടെ കഥ അറബികൾക്കും, വേദക്കാർക്കുമിടയിൽ മുമ്പേ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ അതിൽ സത്യാസത്യങ്ങളും ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളും സ്ഥലം പിടിച്ചിരുന്നു. ആകയാൽ, ഈ കഥയിൽ നിന്നു പഠിക്കുവാനും ചിന്തിക്കുവാനും ഉള്ള

ഭാഗങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകിക്കൊണ്ടു സംഭവത്തിൻെറ യഥാർത്ഥരൂപം സംക്ഷിപ്തമായി അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ അല്ലാഹു വിവിരിക്കുന്നു:–

വിഭാഗം–2

نَّحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِٱلْحَقِّ ۚ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ ءَامَنُوا۟ بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَٰهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾

13 അവരുടെ വർത്തമാനം നാം നിനക്ക് യഥാർത്ഥ (രൂപ)ത്തിൽ വിവരിച്ചുതരാം. അവർ കുറച്ചു യുവാക്കളായിരുന്നു; അവർ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിച്ചു; നാം അവർക്ക് സൻമാർഗ്ഗം (സൻമാർഗ്ഗബോധം) വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا۟ فَقَالُوا۟ رَبُّنَا رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ لَن نَّدْعُوَا۟ مِن دُونِهِۦٓ إِلَٰهًا ۖ لَّقَدْ قُلْنَآ إِذًا شَطَطًا ﴿١٤﴾

14 അവർ (സത്യത്തിൽ) നിലകൊണ്ടപ്പോൾ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് നാം ദാർഢ്യം നൽകുകയും ചെയ്തു; അതിനാൽ അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് ആകാശഭൂമികളുടെ റബ്ബാകുന്നു; അവനു പുറമെയാതൊരു ആരാധ്യനെയും ഞങ്ങൾ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നതേയല്ല; അങ്ങിനെയായാൽ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അക്രമം പറയുകയായിത്തീരും.

هَٰٓؤُلَآءِ قَوْمُنَا ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً ۖ لَّوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَٰنٍۭ بَيِّنٍ ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

15 ഇവർ-നമ്മുടെ ജനത-അവനുപുറമെ, പല ആരാധ്യൻമാരെയും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യം ഇവർ കൊണ്ടുവരാത്തത് എന്താണ്! അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ കളവ് കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുന്നവനേക്കാൾ അക്രമിയായിട്ടുള്ളവൻ ആരാണുള്ളത്?!'

وَإِذِ ٱعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا ٱللَّهَ فَأْوُۥٓا۟ إِلَى ٱلْكَهْفِ يَنشُرْ لَكُمْ رَبُّكُم مِّن رَّحْمَتِهِۦ وَيُهَيِّئْ لَكُم مِّنْ أَمْرِكُم مِّرْفَقًا ﴿١٦﴾

16 (അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു:) ''അവരെയും അല്ലാഹുവിനെ ഒഴിച്ച് അവർ ആരാധിച്ചു വരുന്നതിനെയും നിങ്ങൾ വിട്ടകന്നുനിന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഇനി, (ആ) ഗുഹയിൽ ചെന്നഭയം പ്രാപിക്കുവിൻ;- നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് അവൻെറ കാരുണ്യത്തെ നിങ്ങൾക്ക് വിശാലപ്പെടുത്തിത്തരുകയും, നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു (വേണ്ടുന്ന) സൌകര്യം ശരിപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.'

---

13 **نحن** നാം നമ്മൾ. **نقُص** (നാം) വിവരിച്ചുതരുന്നു. **عليك** നിനക്ക്. **نبأهم** അവരുടെ വർത്തമാനം. **بالحق** യഥാർത്ഥത്തിൽ, ശരിക്ക്. **إنهم** നിശ്ചയമായും അവർ. **فتيةٌ** (കുറച്ച്) യുവാക്കളാണ്. **آمنوا** അവർ വിശ്വസിച്ചു. **بربهم** അവരുടെ രക്ഷിതാവിൽ. **وزدناهم** അവർക്ക് നാം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. **هدى** സൻമാർഗ്ഗം, സൻമാർഗ്ഗബോധം. 14 **وربطنا** നാം ദാർഢ്യം (ഉറപ്പു) നൽകുകയും ചെയ്തു. **على قلوبهم** അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക്. **إذْ قاموا** അവർ നിന്നപ്പോൾ അവർ നിലകൊണ്ടപ്പോൾ. **فقالوا** അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു. **ربنا** നമ്മുടെ റബ്ബ്, രക്ഷിതാവ്. **رب السماوات** ആകാശങ്ങളുടെ റബ്ബാണ്. **والأرض** ഭൂമിയുടെയും. **لن ندعو** നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതേയല്ല, വിളിക്കുന്നതേയല്ല. **من دونه** അവന് പുറമെ, അവനെ കൂടാതെ. **إلها** ഒരു ഇലാഹിനെയും, ആരാധ്യനെയും. **لقد قلنا** തീർച്ചയായും നാം പറഞ്ഞുപോകും (പറഞ്ഞതായിത്തീരും). **إذًا** അപ്പോൾ, അങ്ങിനെയായാൽ.

شططًا അക്രമം, അനീതി. 15 **هؤلاءِ** ഇക്കൂട്ടർ, ഇവർ. **قومنا** നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ. **اتخذُوا** അവർ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു, സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. **من دونه** അവന് പുറമെ, അവനെക്കൂടാതെ. **آلهةً** പല ആരാധ്യൻമാരേ, പല ദൈവങ്ങളെ. **لولا يأتونَ** അവർ വരാത്തതെന്ത്, അവർക്ക് വന്നുകൂടേ. **عليهم** അവരെ സംബന്ധിച്ച്. **بِسلْطان** വല്ല ലക്ഷ്യവും (വല്ല തെളിവും)കൊണ്ട്. **بين** വ്യക്തമായ. **فَمن** അപ്പോൾ ആരാണ്. **أظلم** അധികം അക്രമി. **ممن افترى** കെട്ടിച്ചമച്ചതിനേക്കാൾ, കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതിനേക്കാൾ. **على الله** അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. **كَذبا** കളവ് വ്യാജം. 16 **وإذ اعتزلتموهم** നിങ്ങൾ അവരെ വിട്ടകന്നുനിന്ന സ്ഥിതിക്ക്. **وما يعبدونَ** അവർ ആരാധിക്കുന്നതിനെയും. **إلا الله** അല്ലാഹുവിനെ ഒഴികെ. **فَأْوا** അതുകൊണ്ട് അഭയംപ്രാപിക്കുവിൻ. **إلى الكَهف** ഗുഹയിലേക്ക് (ചെന്ന്). **ينشر** വിശാലപ്പെടുത്തിത്തരും. **لَكُم** നിങ്ങൾക്ക്. **ربكُم** നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്, രക്ഷിതാവ്. **من رحمته** അവൻെറ കാരുണ്യത്തിൽ നിന്ന്, കാരുണ്യത്തെ. **ويهيئْ** സജ്ജമാക്കി (ശരിപ്പെടുത്തി)ത്തരികയും ചെയ്യും. **لَكُم** നിങ്ങൾക്ക്. **من أمركُم** നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച്. **مرفقًا** സൗകര്യത്തെ, ആവശ്യമായകാര്യത്തെ.

സ്വജനതയെയും, ഭരണകർത്താവിനെയും വകവെക്കാതെ ആ യുവാക്കൾ ഏക ഇലാഹിൽ വിശ്വസിച്ചു; അവനെ മാത്രം ആരാധകനായി സ്വീകരിച്ചു. അവർ അതു സധൈര്യം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്തു കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചാലും അതിൽ നിന്നു തരിപോലും പിൻവാങ്ങുകയില്ലെന്നു ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തതു. നാട്ടുകാരുമായി ഒരു വിധേനയും യോജിച്ചു കഴിയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു കണ്ട അവർ, തങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യവും സഹായവും നിശ്ചയമായും ലഭിക്കുമെന്ന പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടുകൂടി നാടും, വീടും, കുടുംബവുമെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് ഗുഹയെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും റബ്ബാണ്' എന്നു തുടങ്ങിയ അവരുടെ വാക്യങ്ങളിൽ 'തൗഹിദി' ൻെറ (ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിൻെറ) മൂലതത്വങ്ങളും, 'ശിർക്കി'ൻെറ (ബഹുദൈവ വിശ്വാസത്തിൻെറ) നിരർത്ഥതയും ചുരുക്കത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 'അവനു പുറമെ യാതൊരു ആരാധ്യനെയും ഞങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതേയല്ല'. എന്ന വാക്യത്തിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു ശിർക്കിൻെറ പ്രധാന ഇനമാണന്നെ വസ്തുതുയും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഗുഹയുടെ കിടപ്പിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

17 സൂര്യൻ ഉദിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഗുഹ വിട്ട് വലത്തോട്ട് ചാഞ്ഞുപോകുന്നതായും, അസ്തമിക്കുമ്പോൾ അതവരെ മുറിച്ചു കടന്ന് ഇടത്തോട്ട് പോകുന്നതായും നിനക്കു കാണാം; അവരാകട്ടെ അതിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വിശാല സ്ഥലത്തുമാകുന്നു. അത് (എല്ലാം) അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. അല്ലാഹു ആരെയെങ്കിലും നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നതായാൽ അവനാണ് നേർമ്മാർഗ്ഗം സിദ്ധിച്ചവൻ; അവൻ ആരെയെങ്കിലും ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നതായാൽ അവന് നേർവഴി നൽകുന്ന യാതൊരു ബന്ധുവേയും നീ കണ്ടെത്തുന്നതുമല്ലതന്നെ.

۞ وَتَرَى ٱلشَّمۡسَ إِذَا طَلَعَت تَّزَٰوَرُ عَن كَهۡفِهِمۡ ذَاتَ ٱلۡيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَت تَّقۡرِضُهُمۡ ذَاتَ ٱلشِّمَالِ وَهُمۡ فِي فَجۡوَةٖ مِّنۡهُۚ ذَٰلِكَ مِنۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِۗ مَن يَهۡدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلۡمُهۡتَدِۖ وَمَن يُضۡلِلۡ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ وَلِيّٗا مُّرۡشِدٗا ١٧

---

17 **وترى** നിനക്ക് കാണാം, നീ കാണും. **الشمس** സൂര്യനെ. **إذَا طلَعت** അത് ഉദിക്കുമ്പോൾ, ഉദിച്ചാൽ. **تزاور** തെറ്റുന്നതായി, ചായുന്നതായി. **عن كَهفهم** അവരുടെ ഗുഹ വിട്ട്. **ذَات اليمين** വലഭാഗം, വലത്തോട്ട്. **وإذَا غَربت** അത് അസ്തമിക്കുമ്പോൾ, അസ്തമിച്ചാൽ. **تقرضهم** അതവരെ മുറിച്ചു

കടക്കും. ذَاتَ الشمال ഇടഭാഗം, ഇടത്തോട്ട്. وهم അവരാകട്ടെ. في فَجوة ഒരു വിശാലസ്ഥലത്തിലാണ്. منه അതിൽ നിന്ന്. ذَلكَ അത്. من آيات الله അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. من ആരെയെങ്കിലും. يهد الله അല്ലാഹു നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നതായാൽ. فهو എന്നാൽ അവനാണ്. المهتد നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവൻ. ومن يضلل ആരെയെങ്കിലും അവൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നതായാൽ. فلَن تجد എന്നാൽ നീ കണ്ടെത്തുന്നതേയല്ല, കണ്ടെത്തുകയില്ലതന്നെ. له അവന്. وليا ഒരു ബന്ധുവെ. مرشدا നേർമ്മാർഗ്ഗം നൽകുന്ന, തന്റേടം നൽകുന്നു.

ഗുഹ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത് എതു രാജ്യത്തായിരുന്നുവെന്നു ഖുർആൻപ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ഈലിയാ (إيليا) എന്ന ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിൽ ആണെന്നും, മൗസുലിനടുത്തു നീനുവായിലാണെന്നും, റോമായിലാണെന്നും മറ്റും പല അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. 9-ാം വചനത്തിൽ 'റഖീമി'ന്റെ വിവരണത്തിൽ, അതു ഗുഹാവാസികളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ പേരാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായവും, അതിനു ഉപോൽബലം നൽകുന്ന ചില വിവരങ്ങളും നാം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുവല്ലോ.

സൂര്യൻ, രാവിലെ വലത്തോട്ടും, വൈകുന്നേരം ഇടത്തോട്ടും തെറ്റിപ്പോകുമെന്നും അങ്ങനെ ഗുഹയിൽ കിടക്കുന്നവരെ വെയിലിന്റെ ശല്യം ബാധിക്കുകയില്ലെന്നും ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്. അപ്പോൾ ഗുഹയുടെ കിടപ്പ് തെക്കുവടക്കായിരിക്കുമെന്നും, ഗുഹാമുഖം മിക്കവാറം വടക്കോട്ടായിരിക്കുമെന്നും കുരതാവുന്നതാകുന്നു. കാരണം, മേൽ പറഞ്ഞ ഏത് അഭിപ്രായം നാം എടുത്താലും, ഭൂമദ്ധ്യരേഖയിൽ നിന്ന് ഏറെക്കുറെ 30 ഡിഗ്രിയോ അതിലധികമോ വടക്കായിരുന്നു ആ രാജ്യമെന്നു തീർച്ചയാണ്. സൂര്യനാകട്ടെ, വടക്കേ അയനത്തിലും തെക്കേ അയനത്തിലും 23½ ഡിഗ്രി മാത്രമേ നീങ്ങുകയുള്ളു. ഗുഹാമുഖം വടക്കോട്ടല്ലാതാകുന്ന പക്ഷം, പകലിൽ കുറച്ചു സമയമെങ്കിലും വെയിൽ അതിനുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ടതാണ്. ഏതായാലും, ഗുഹയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വല്ലതും അിറയുന്നതിൽ നമുക്ക് വല്ല പ്രത്യേക പ്രയോജനവും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അത് എടുത്തു പറയുമായിരുന്നു. അതില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് നാം കൂടുതൽ ആരായേണ്ടതില്ല. والله اعلم

വിഭാഗം - 3

وَتَحۡسَبُهُمۡ أَيۡقَاظٗا وَهُمۡ رُقُودٞۚ وَنُقَلِّبُهُمۡ ذَاتَ ٱلۡيَمِينِ وَذَاتَ ٱلشِّمَالِۖ وَكَلۡبُهُم بَٰسِطٞ ذِرَاعَيۡهِ بِٱلۡوَصِيدِۚ لَوِ ٱطَّلَعۡتَ عَلَيۡهِمۡ لَوَلَّيۡتَ مِنۡهُمۡ فِرَارٗا وَلَمُلِئۡتَ مِنۡهُمۡ رُعۡبٗا ١٨

18 (നീ അവരെ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ,-) അവർ ഉണർന്നു കിടക്കുന്നവരാണെന്ന് നീ ധരിച്ചുപോകുന്നതാണ്; അവരാകട്ടെ, ഉറങ്ങുന്നവരുമാകുന്നു; നാം അവരെ വലത്തോട്ടും, ഇടത്തോട്ടും മറിച്ചിട്ടുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു; അവരുടെ നായ, ഗുഹാമുഖത്ത് അതിന്റെ രണ്ടു മുഴങ്കൈകളും നീട്ടിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവരെ നീ എത്തിനോക്കിക്കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഓടി രക്ഷപ്പെടുന്നതിനായി അവരിൽനിന്നും നീ പിന്തിരിഞ്ഞുപോകുകയും, അവർ നിമിത്തം നീ ഭയനിർഭരനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു!

---

18 وتحسبهم നീ അവരെ വിചാരിക്കും, ഗണിക്കും. أيقاظًا ഉണർന്നിരിക്കുന്നവരാണെന്ന്. وهم അവരാകട്ടെ. رقُود ഉറങ്ങുന്നവരാണ്. ونقلبهم നാം അവരെ മറിച്ചിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ذَات اليمين വലത്തോട്ട്. وذَات الشمال ഇടത്തോട്ടും. وكلْبهم അവരുടെ നായ. باسطا നീട്ടിയതാണ്, നീട്ടുവെച്ചിരിക്കയാണ്. ذراعيه അതിന്റെ രണ്ട് മുഴങ്കൈകൾ. بِالوصيد ഗുഹാമുഖത്ത്, ഉമ്മരത്തു. لَو اطلعت നീ

എത്തിനോക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ. **عليهم** അവരുടെ മേൽ, അവരെ. **لوليت** നീ പിൻമാറിക്കളയും, നീ പിന്തിരിയും. **منهم** അവരിൽനിന്ന്. **فرارا** പേടിച്ചോടിക്കൊണ്ട്. **ولملئت** നീ നിറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും, നീ നിർഭരനാകുകയും ചെയ്യും. **منهم** അവരാൽ, അവർ നിമിത്തം. **رعبا** ഭയത്താൽ.

അവർ ഗുഹയിൽ കിടക്കുന്നത് ഒരാൾ നോക്കിക്കാണുന്നപക്ഷം, അവർ ഉണർന്നുകിടക്കുകയാണെന്ന് അയാൾക്കു തോന്നിപ്പോകുകയും, പേടിച്ചോടുകയും ചെയ്തേക്കും. എന്തോ ആവശ്യാർത്ഥം കുറച്ചു യുവാക്കൾ അവിടെ വിശ്രമിക്കുന്നു. ഒരുകൂറ്റൻ നായ പടിവാതുക്കൽ പാറാവുമുണ്ട്, എന്ന ഒരു പ്രതീതിയായിരിക്കും അയാൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുക. അവരുടെ കർണ്ണപുടങ്ങളെ അല്ലാഹു അടച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, സാധാരണ ഉറങ്ങിടക്കിടക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ടാകാറുള്ള മറ്റു യാതൊരു മാറ്റവും അവരിൽ കാണപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. ഇടക്കിടെ അവർ, ചരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. 17- ാം വചനത്തിൽ ഗുഹയെപ്പറ്റി വിവരിച്ചശേഷം, ഈ വചനത്തിൽ ഗുഹയിൽ അവർ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ വിവരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

19 അപ്രകാരം,- അവർ അന്യോന്യം ചോദ്യം നടത്തുവാനായി-നാം അവരെ (ഉറക്കിൽ നിന്ന്) എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു അവരിൽ നിന്ന് ഒരാൾ (മറ്റുള്ളവരോട്) പറഞ്ഞു; ''നിങ്ങൾ എത്രയാണ് (ഉറങ്ങി) കഴിഞ്ഞുകൂടിയത്?'' അവർ പറഞ്ഞു: ''നാം ഒരു ദിവസമോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ദിവസത്തിന്റെ അൽപ ഭാഗമോ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരിക്കും.'' (തിട്ടം പറയുവാൻ സാധിക്കാതെ) അവർ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുകൂടിയതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്. (അതിൽ നാം തർക്കിക്കേണ്ട). എന്നാൽ, നിങ്ങളിൽ ഒരാളെ ഈ വെള്ളിയുംകൊണ്ട് പട്ടണത്തിലേക്ക് അയക്കുക. എന്നിട്ട് അവൻ അവിടെ ഏതു സ്ഥലമാണ്, ഭക്ഷണസാധനം കൂടുതൽ നല്ലത് എന്ന് നോക്കട്ടെ; അവിടെ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് വല്ല ആഹാരവും അവൻ (വാങ്ങി)ക്കൊണ്ടുവരട്ടെ! അവൻ സൂക്ഷ്മനയം കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യട്ടെ; നിങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരാളെയും അറിയിക്കാതിരിക്കുകയും വേണം.

وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَٰهُمْ لِيَتَسَآءَلُوا۟ بَيْنَهُمْ ۚ قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ ۖ قَالُوا۟ لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۚ قَالُوا۟ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَٱبْعَثُوٓا۟ أَحَدَكُم بِوَرِقِكُمْ هَٰذِهِۦٓ إِلَى ٱلْمَدِينَةِ فَلْيَنظُرْ أَيُّهَآ أَزْكَىٰ طَعَامًا فَلْيَأْتِكُم بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾

20 ''(കാരണം:)നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളെ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ അവർ നിങ്ങളെ എറിഞ്ഞുകൊല്ലും; അല്ലെങ്കിൽ (ബലം പ്രയോഗിച്ച്) നിങ്ങളെ അവരുടെ മതത്തിൽ ആക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തേക്കും. എന്നാൽ (പിന്നെ) നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും വിജയിക്കുകയില്ലതന്നെ.''

إِنَّهُمْ إِن يَظْهَرُوا۟ عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِى مِلَّتِهِمْ وَلَن تُفْلِحُوٓا۟ إِذًا أَبَدًا ﴿٢٠﴾

---

19 وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. بَعَثْنَاهُمْ നാം അവരെ എഴുന്നേൽപിച്ചു. لِيَتَسَاءَلُوا അവർ അന്യോന്യം ചോദിക്കുവാനായി. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ, അവർ തമ്മിൽ. قَالَ പറഞ്ഞു. قَائِلٌ ഒരു പറയുന്നവൻ (ഒരാൾ), ഒരു വക്താവ്. مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. كَمْ എത്ര (കാലം). لَبِثْتُمْ നിങ്ങൾ പാർത്തു, കഴിഞ്ഞുകൂടി. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. لَبِثْنَا നാം പാർത്തു, കഴിഞ്ഞുകൂടി. يَوْمًا ഒരു ദിവസം. أَوْ അല്ലെങ്കിൽ. بَعْضَ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിൻെറ കുറച്ചു ഭാഗം. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ്. أَعْلَمُ കൂടുതൽ (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا لَبِثْتُمْ നിങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുകൂടിയതിനെപ്പറ്റി. فَابْعَثُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ അയക്കുവിൻ. أَحَدَكُمْ നിങ്ങളിലൊരാളെ. بِوَرِقِكُمْ നിങ്ങളുടെ വെള്ളിയുമായി. هَٰذِهِ ഇത് (ഈ). إِلَى الْمَدِينَةِ പട്ടണത്തിലേക്ക്. فَلْيَنظُرْ എന്നിട്ട് അവൻ നോക്കട്ടെ. أَيُّهَا അതിൽ ഏതാണ് (ഏതു സ്ഥലമാണ്). أَزْكَىٰ കൂടുതൽ നല്ലത്. طَعَامًا ഭക്ഷണസാധനം. فَلْيَأْتِكُمْ എന്നിട്ട് നിങ്ങൾക്ക് അവൻ കൊണ്ടുവരട്ടെ. بِرِزْقٍ ആഹാരത്തെ. مِنْهُ അതിൽ നിന്ന് (അവിടെ നിന്ന്). وَلْيَتَلَطَّفْ അവൻ സൂക്ഷ്മ നയം (സൗമ്യം) സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. وَلَا يُشْعِرَنَّ അവൻ അറിയിക്കാതെയും ഇരിക്കട്ടെ. بِكُمْ നിങ്ങളെപ്പറ്റി. أَحَدًا ഒരാളെയും. 20 إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. إِن يَظْهَرُوا അവർക്ക് വ്യക്തമായാൽ, കണ്ടുമുട്ടിയാൽ. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളെ, നിങ്ങളെപ്പറ്റി. يَرْجُمُوكُمْ അവർ നിങ്ങളെ എറിഞ്ഞുകൊല്ലും. أَوْ അല്ലാത്ത പക്ഷം, അല്ലെങ്കിൽ. يُعِيدُوكُمْ നിങ്ങളെ അവർ മടക്കും (ആക്കിത്തീർക്കും). فِي مِلَّتِهِمْ അവരുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ (മതത്തിൽ). وَلَن تُفْلِحُوا നിങ്ങൾ വിജയിക്കുന്നതേ അല്ല. إِذًا എന്നാൽ, അപ്പോൾ, അങ്ങിനെ ആയാൽ. أَبَدًا ഒരിക്കലും.

യാതൊരു അപായമോ കേടുപാടോ കൂടാതെ, ദീർഘകാലം ഗുഹയിൽ ഉറക്കിക്കിടത്തി സംരക്ഷിച്ചതുപോലെത്തന്നെ, അല്ലാഹു അവരെ എഴുന്നേൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗുഹയിൽ ഉറങ്ങിക്കഴിച്ചു കൂട്ടിയ കാലത്തെപ്പറ്റി അവർ പരസ്പരം അന്വേഷിക്കുകയായി. മാസങ്ങളോ കൊല്ലങ്ങളോ ഗുഹയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുണ്ടാകുമെന്ന് അവർ ഊഹിച്ചതേ ഇല്ല. ദിവസമേ, മണിക്കൂറുകളോ എന്നു മാത്രമാണ് അവർക്കു സംശയം. തിട്ടം പറയുവാൻ ആർക്കും സാധിച്ചില്ല. ഏതായാലും, സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ ഒരു ഉറക്കായിരുന്നു അതെന്ന് അവർക്കു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. ഒടുക്കം 'അല്ലാഹുവിന് അിറയാം' എന്നു പറഞ്ഞു അവർ സമാധാനിച്ചു.

ഭക്ഷണത്തിനായി കയ്യിലുള്ള പണവും കൊണ്ട് ഒരാളെ അങ്ങാടിയിലേക്ക് അയച്ചു. പോകുന്ന ആളോട്, തങ്ങളെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ അിറയുവാൻ ഇടവരാതിരിക്കുന്നതിന്ന് പ്രത്യേകം മുൻകരുതലുകൾ വേണമെന്നും ഉണർത്തി, തങ്ങൾ ഗുഹയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോഴത്തെ ജനങ്ങളും ചുറ്റുപാടുമാണ് ഇപ്പോഴും ഉള്ളതെന്നാണ് അവരുടെ ധാരണ. അതിനാൽ, നാട്ടുകാർ തങ്ങളെപ്പറ്റി അിറഞ്ഞാലുണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി അവർ ഓർത്തു. പക്ഷെ, ഭക്ഷണത്തിനുപോയ ആളിൽ നിന്നുതന്നെയാണ് ജനങ്ങൾ അവരെപ്പറ്റി അിറയുവാനിടവന്നതും. അയാളുടെ പക്കലുണ്ടായിരുന്ന നാണയം അവർ ഗുഹയിൽ വരുന്ന കാലത്തെ നാണയമാണല്ലോ. അതു കാണുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ അയാളെ പിടികൂടുകയും, രഹസ്യം പുറത്തുവരികയും ചെയ്തേക്കുന്നത് സ്വാഭാവികളാണ്. അങ്ങിനെത്തന്നെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

അവർ തമ്മിൽ നടക്കുന്ന സംഭാഷണങ്ങളിൽ 'നിങ്ങൾ' എന്നും 'നിങ്ങളുടെ' എന്നുള്ള പ്രയോഗം അറബിഭാഷയിൽ സാധാരണ കാണപ്പെടുന്ന ഒരു സംസാരശൈലിയാകുന്നു. ഒരു കൂട്ടത്തിലുള്ള ആൾ, തങ്ങളെപ്പറ്റിത്തന്നെ സംസാരിക്കുമ്പോൾ 'നാം' എന്നതിനുപകരം 'നിങ്ങൾ' എന്നും പറയുക പതിവാണ്. മലയാളികൾക്കിടയിലും ഈ സമ്പ്രദായം ചിലപ്പോൾ കാണപ്പെടാറുണ്ട്.

21 അതുപോലേ (ഉറക്കിൽനിന്ന് എഴുന്നേല്പിച്ചതുപോലെ) തന്നെ-അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമാണെന്നും,	وَكَذَٰلِكَ أَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ وَعْدَ

ٱللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ ٱلسَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَآ إِذْ يَتَنَٰزَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ ۖ فَقَالُوا۟ ٱبْنُوا۟ عَلَيْهِم بُنْيَٰنًا ۖ رَّبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ ۚ قَالَ ٱلَّذِينَ غَلَبُوا۟ عَلَىٰٓ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ﴿٢١﴾

'അന്ത്യസമയ'ത്തിന്‍റെ കാര്യത്തില്‍ യാതൊരു സന്ദേഹമില്ലെന്നും അവര്‍ (ജനങ്ങള്‍) അറിയുവാനായി-നാം അവരെ വെളിവാക്കിക്കൊടുത്തു. അവര്‍ തമ്മില്‍, അവരുടെ (ഗുഹാവാസികളുടെ) കാര്യത്തില്‍ തര്‍ക്കിച്ച്: ''അവരുടെ പേരില്‍ ഒരു കെട്ടിടം നിര്‍മ്മിക്കണം; അവരെപ്പറ്റി അവരുടെ റബ്ബിന് കൂടുതല്‍ അറിയാം.'' എന്ന് (ഒരു കക്ഷി) പറഞ്ഞപ്പോള്‍,- കാര്യത്തില്‍ വിജയം നേടിയവര്‍ പറഞ്ഞു: ''നമുക്ക് അവരുടെമേല്‍ ഒരു പള്ളി ഉണ്ടാക്കുകതന്നെ വേണം.'' എന്നും.

---

21 **وكَذَلِك** അപ്രകാരം തന്നെ. **أَعْثَرنا** നാം വെളിവാക്കിക്കൊടുത്തു. **عَلَيهِم** അവരെ. **لِيعلموا** അവര്‍ അറിയുവാന്‍. **أَن وعد الله** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്‍റെ വാഗ്ദാനം. **حق** യഥാര്‍ത്ഥമാണ്, സത്യമാണ് (എന്ന്). **وأَن الساعة** നിശ്ചയമായും അന്ത്യസമയം (ലോകാവസാന ഘട്ടം). **لا ريب** സന്ദേഹമില്ല, സംശയമില്ല (എന്നും). **فيها** അതില്‍. **إذْ يتنازعونَ** അവര്‍ തര്‍ക്കിക്കുമ്പോള്‍. **بينهم** അവര്‍ തമ്മില്‍. **أمرهم** അവരുടെ കാര്യത്തില്‍. **فَقالُوا** അങ്ങിനെ അവര്‍ പറഞ്ഞു. **ابنوا** നിങ്ങള്‍ നിര്‍മ്മിക്കണം, സ്ഥാപിക്കണം. **عَلَيهِم** അവരുടെമേല്‍. **بنيانا** ഒരു കെട്ടിടം. **ربهم** അവരുടെ റബ്ബ്, രക്ഷിതാവ്. **أَعلم بهم** അവരെപ്പറ്റി കൂടുതല്‍ അറിയുന്നവനാണ്. **قَالَ** പറഞ്ഞു. **الذين غَلبوا** വിജയം നേടിയവര്‍. **على أَمرهم** തങ്ങളുടെ കാര്യത്തില്‍. **لَنتخذَن** നമുക്ക് ഉണ്ടാക്കുക തന്നെ വേണം (നാം ഉണ്ടാക്കുക തന്നെ ചെയ്യും), നിശ്ചയമായും ഉണ്ടാക്കും. **عَلَيهِم** അവരുടെ മേല്‍. **مسجِدا** ഒരു പള്ളി.

തങ്ങളുടെ രഹസ്യം പുറത്തറിയാതിരിക്കുവാന്‍ ആ യുവാക്കള്‍ പരിശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്‍റെ തീരുമാനം മറ്റൊന്നായിരുന്നു. അല്ലാഹു അതു പരസ്യമാക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. ആ സംഭവം, എന്നെന്നേക്കും ജനങ്ങള്‍ക്ക് ഒരു പാഠവും ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തവും ആയിത്തീര്‍ന്നു. ഒരു കാലത്തു ജനങ്ങളുടെ ആക്രമം സഹിക്കവയ്യാതെ ഗുഹയില്‍ അഭയം പ്രാപിച്ചിരുന്ന ആ യുവാക്കള്‍ ഇന്നു ജനങ്ങളുടെ അങ്ങേയറ്റത്തെ ബഹുമാനാദരവുകള്‍ക്കു പാത്രമായിരിക്കുകയാണ്. മരണശേഷം മനുഷ്യര്‍ ജീവിക്കുകയെന്നത് അസംഭവ്യമല്ല-എത്രതന്നെകാലം കഴിഞ്ഞാലും മരണശേഷം അവനെ ജീവിപ്പിക്കുവാന്‍ അല്ലാഹുവിനു കഴിയും-എന്നു ഈ സംഭവം അവര്‍ക്കു തെളിയിച്ചുകൊടുത്തു. രഹസ്യം പുറത്തായതോടെ ജനക്കൂട്ടം അവരെ കാണുവാന്‍ സകുതൂഹലം വന്നിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഏറെത്താമസിയാതെ, യുവാക്കള്‍ ഗുഹയില്‍ വെച്ചു മരണമടഞ്ഞുവെന്നാണ് ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ പറഞ്ഞുകാണുത്. അല്ലാഹുവിന് അറിയാം. ഏതായാലും അവരുടെ സ്മരണ നിലനിറുത്തുവാന്‍ എന്തു വേണമെന്നായി. ഗുഹയുടെ അടുത്തു ഒരു കെട്ടിടം കെട്ടാമെന്നും മറ്റുമുളള അഭിപ്രായക്കാരുണ്ടായെങ്കിലും, കാര്യത്തില്‍ കെല്‍പ്പും, യോഗ്യതയും ഉളളവര്‍ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത് അവിടെ ഒരു പളളി ഉണ്ടാക്കുവാനായിരുന്നു.

ഒരു കുറിപ്പ്: ഖുര്‍ആനില്‍ വിവരിക്കപ്പെടുന്ന അസാധാരണ സംഭവങ്ങളെ, ശാസ്ത്രത്തിന്‍റെ വെളിച്ചത്തില്‍ മാത്രം വീക്ഷിച്ചു സാധാരണ സംഭവങ്ങളാക്കി ചിത്രീകരിക്കുവാന്‍ ശ്രിമിക്കാറുളള ചിലരുണ്ട്. ഗുഹാവാസികളുടെ സംഭവത്തിലും അവര്‍ അതിന് മുതിര്‍ന്ന് കാണാം. അതിനായി പല ദുര്‍വ്യാഖ്യാനങ്ങളും, അവരുടെതായ വിവരണവും അവര്‍ സ്വീകരിക്കുന്നു. ഗുഹാവാസികളുടെ സംഭവത്തെ അവര്‍ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിന്‍റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ആദ്യം അവര്‍ മര്‍ദ്ദനം ഭയന്ന് ഗുഹയില്‍ അഭയം പ്രാപിച്ചു. കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോള്‍ ഐഹിക സുഖങ്ങളിലേക്ക് മടങ്ങുവാന്‍ അവര്‍ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. നാട്ടിലെ അന്തരീക്ഷംമാറി അവര്‍ക്ക് അനുകൂലമാകുകയും, ദുഷ്ടജന്തുക്കള്‍ അക്രമിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവര്‍ മുമ്പ്

തപസിലായിരുന്ന അതേ നിലയിൽ-നിന്നും ഇരുന്നുംകൊണ്ട്-തന്നെ മരണശേഷവും നൂറ്റാണ്ടുകളോളം ആ മൃതദേഹങ്ങൾ അവശേഷിക്കും. ഇങ്ങിനെ, ഗുഹാവാസികളും അവർ ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോഴത്തെ അതേ അവസ്ഥയിൽ മരണമടഞ്ഞു.' ഇതാണ് അവരുടെ വിവരണരൂപം.

ഇതിന് തെളിവായി ഖുർആനിൽനിന്ന് ഇവർക്ക് കൊണ്ടുവരുവാനുള്ളത്: 18-ാം വചനം ഗുഹാവാസികളുടെ മരണശേഷമുള്ള സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചാണെന്ന് വാദവും, ആ വാദത്തിന് ഒപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അവരുടെ സ്വന്തം വ്യാഖ്യാനവുമാകുന്നു. 11-ാം വചനം ഗുഹാവാസികളുടെ ആദ്യഘട്ടത്തെ-ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയെ-കുറിക്കുന്നതും, 18-ാം വചനം രണ്ടാമത്തെ ഘട്ടത്തെ-മരണശേഷമുള്ള അവസ്ഥയെ-കുറിക്കുന്നതും ആകുന്നുവെന്നാണ് ഇവർ സമർത്ഥിക്കുന്നത്. ഇത് ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകൾക്കും, വിവരണക്രമത്തിനും നിരക്കാത്തതാണെന്ന് കാണാം.

ആദ്യം 9-ാം വചനം, ഗുഹാവാസികളുടെ സംഭവത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചു. ശേഷം 10-12 വചനങ്ങളിൽ അതിനെ ചുരുക്കി വിവരിക്കുന്നു. 13-ാം വചനത്തിൽ 'അവരുടെ കഥ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചുതരാം' എന്ന ഒരു മുഖവുരയോടുകൂടി, മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ച സംക്ഷിപ്തരൂപത്തെ 14 മുതൽ 20 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ വിശദീകരിക്കുകയാണ് ഖുർആൻ ചെയ്യുന്നത്. അതെ, അവർ ഗുഹയിൽ ചെന്നതും, അതിന്റെ കാരണവും, അതിൽ ഉറങ്ങിക്കിടന്നതും, അവരുടെ രഹസ്യം പുറത്തായതും വീണ്ടും വിശദീകരിക്കുന്നു. 21 മുതൽ 26 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ, രഹസ്യം പുറത്തായതിനുശേഷം അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ വർത്തമാനങ്ങളുമാണ് പ്രസ്തവിക്കുന്നത്. ആയത്തുകൾ വായിക്കുമ്പോൾ, ഈ വസ്തുത സാമാന്യമായിട്ടെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആർക്കും സാധിക്കുന്നതാണ്.

13-ാം വചനത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ മുഖവുരയെത്തുടർന്നുകൊണ്ട്-16-ാം വചനംവരെ-ഗുഹാവാസികൾ ആരാണ്, ഗുഹയിൽ വരുവാൻ കാരണമെന്ത്, എന്ന് വിവരിക്കുന്നു. 17ൽ ഗുഹയുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ വിവരിക്കുന്നു. 19-20ൽ അവരെ ഉറക്കിൽ നിന്ന് എഴുന്നേൽപിച്ചു എന്നു തുടങ്ങി അതിന്റെ അനന്തരസംഭവങ്ങളെയും വിവരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം അവരുടെ ആദ്യഘട്ടത്തെ മരണത്തിന് മുമ്പുള്ള സ്ഥിതിയെ-കുറിച്ചു പറഞ്ഞതാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. എന്നിരിക്കെ ഇടയ്ക്കുവെച്ച് 18-ാം വചനത്തിൽ അവരുടെ മരണശേഷമുള്ള വർത്തമാനമാണ് പറയുന്നതെന്ന് സമർത്ഥിക്കുന്നത് തനി സാഹസമത്രെ. ഇങ്ങിനെ സമർത്ഥിക്കുകവഴി, തങ്ങലുടെ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കുമാറാക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി ആ വചനത്തിന്റെ അർത്ഥസാരത്തിലും ഇവർക്കു കൈകടത്തേണ്ടിവന്നുപോയിട്ടുണ്ട്:-

'അവർ ഉണർന്നവരാണെന്ന് നീ ധരിച്ചുപോകും, അവരാകട്ടെ ഉറങ്ങുന്നവരാണ്' (وتحسبهم أيقاظا وهم رقود) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം എന്താണെന്ന് എല്ലാവർക്കും സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ഇവർ അതിന് കൽപിക്കുന്ന താൽപര്യമനുസരിച്ച് അതിന് ഇങ്ങിനെ അർത്ഥം വരുന്നു: 'അവർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാണെന്ന് നിനക്ക് തോന്നും, വാസ്തവത്തിൽ അവർ മരണപ്പെട്ടവരാണ്.' ആശ്ചര്യം! 'ഉറക്കം' (رقود) എന്ന് മരണത്തിനും, 'ഉണർച്ച' (يقظ) എന്ന് ജീവിതത്തിന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നത് സർവ്വസാധാരണമാണ്' എന്നും അതാണിവിടെയും ഉദ്ദേശ്യമെന്നുമാണ് ഇവരുടെ വാദം. വാദം കൊണ്ട് വാദം തെളിയിക്കുക മാത്രമാണിത്. അലങ്കാര രൂപത്തിൽ ഒരുപക്ഷെ അങ്ങിനെ അറബിഭാഷയിൽ പറഞ്ഞേക്കാമെങ്കിലും, ഇവിടെ അതാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, 'അത് സർവ്വസാധാരണമാണ്' എന്നും പറഞ്ഞതിന് തെളിവ് കൊണ്ടുവരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 'വലത്തോട്ടും, ഇടത്തോട്ടും നാം അവരെ മറിച്ചിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും'. (ونقلبهم ذات اليمين وذات الشمال) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണ്. ഇതിന് ഇവർ കൽപിക്കുന്ന സാരം നോക്കുക: ഗുഹയുടെ രണ്ടറ്റത്തുനിന്ന് ശക്തിയായി കാറ്റടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അപ്പോൾ അവരുടെ മൃതശരീരങ്ങൾ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും മിറഞ്ഞുകൊ

ണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാണുപോൽ! ഇരുഭാഗത്തുനിന്നും വരുന്ന കാറ്റുകളുടെ ശക്തിയും എണ്ണവും ഏറെക്കുറെ സമമായിരിക്കുമെന്ന് ഇവർ സ്ഥാപിച്ചു കാണാത്ത സ്ഥിതിക്ക്, ചിലപ്പോൾ കാറ്റിൻെറ ശക്തിയാൽ ഇവർ പുറത്തേക്ക് ഉരുണ്ടുപോകുവാൻ ഇടയില്ലേ?!'തപസ്സുചെയ്യുന്നവർ ഇരുന്നും, നിന്നും, സാഷ്ടാംഗം ചെയ്തുംകൊണ്ടിരിക്കും, അതേ നിലയിൽ തന്നെ അവർ മരണമടയുകയും ചെയ്യും, നൂറ്റാണ്ടുകളോളം അതേ അവസ്ഥയിൽ തന്നെ മൃതദേഹങ്ങൾ ശേഷിക്കുകയും ചെയ്യും, അതുകൊണ്ടാണ് അവർ ഉണർന്നിരിക്കുന്നവരാണെന്ന് തോന്നുന്നത്' എന്നൊക്കെയാണല്ലോ ഇവരുടെ ജല്പനങ്ങൾ. അപ്പോൾ, ഗുഹയുടെ ഒരു ഭാഗത്തുനിന്ന് അടിക്കുന്ന കാറ്റ്, നിലക്കുന്നവരേയും ഇരിക്കുന്നവരേയും നിലംപതിപ്പിച്ച ശേഷം, മറുഭാഗത്തുനിന്നുവരുന്ന കാറ്റ് വീണ്ടും അവരെ ഇരുത്തുകയും എഴുന്നേറ്റുനിർത്തുകയും വേണമല്ലോ. ഇല്ലാത്തപക്ഷം, അവർ തപസ്സിരുന്ന നില മാറി മരിച്ചവരെപ്പോലെ കിടക്കേണ്ടിവരില്ലേ?! ബുദ്ധിയുള്ളവർ ആലോചിച്ചു നോക്കുക! ഇല്ലാത്തത് െക ട്ടിപ്പറയുമ്പോയും അൽപം പാതക വേണ്ടതായിരുന്നു.

വാസ്തവത്തിൽ 18-ാം വചനവും, അവരുടെ ആദ്യ ഘട്ടത്തിലെ ഒരു അവസ്ഥയെ-ഗുഹയിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയെ-തന്നെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. അവരുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ചോ, മരണത്തിനു ശേഷമുള്ളതിനെക്കുറിച്ചോ അല്ല, അതിനെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ വിശേഷിച്ചൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമില്ല. അവരുടെ പേരിൽ ഒരു കെട്ടിടം നിർമ്മിക്കുന്നതി+നെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ തർക്കത്തെക്കുറിച്ച് 21-ാം വ ചനത്തി ൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ അവരുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചന അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് മാത്രം. അത് എങ്ങിനെയാണ് സംഭവിച്ചതെന്നോ, മരണ ശേഷം അവരുടെ മൃതദേഹങ്ങൾ ഏത് നിലയിലായിരുന്നുവെന്നോ ഖുർആനിൽ പറയുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

ഗുഹാവാസികളുടെ എണ്ണത്തെസംബന്ധിച്ചു ജനങ്ങൾക്കിടയിലുണ്ടായിരുന്ന തർക്കങ്ങളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

سَيَقُولُونَ ثَلَـٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًۢا بِٱلْغَيْبِ ۖ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ قُل رَّبِّىٓ أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِم مَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ ۗ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَآءً ظَـٰهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِم مِّنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾

22 (ഗുഹാവാസികൾ) മൂന്നാളാണ്, അവരിൽ നാലാമത്തേത് അവരുടെ നായയാണ് എന്നും അവർ (ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ) പറയും; അഞ്ചാളുകളാണ്. ആറാമത്തേത് അവരുടെ നായയാണ് എന്നും അവർ [ഒരു വിഭാഗം] പറയും; അദൃശ്യകാര്യത്തിൽ ഊഹപ്രകടനം നടത്തുകയത്രെ (അവർ ചെയ്യുന്നത്)! ഏഴുപേരാണ് എട്ടാമത്തേത് അവരുടെ നായയുമാണ് എന്നും [മറ്റൊരു വിഭാഗം] പറയുന്നു. (നബിയേ!) പറഞ്ഞേക്കുക: ''അവരുടെ എണ്ണത്തെക്കുറിച്ച് എൻെറ രക്ഷിതാവ് ശരിക്കറിയുന്നവനാകുന്നു; അല്പം ആളുകളല്ലാതെ അവരെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നതല്ല.'' എന്നിരിക്കെ, അവരുടെ വിഷയത്തിൽ പ്രത്യക്ഷ തരത്തിലുള്ള ഒരു തർക്കമല്ലാതെ നീ തർക്കിക്കരുത്; അവരുടെ കാര്യത്തിൽ അവരിൽ (ജനങ്ങളിൽ) ഒരാളോടും തീരുമാനമാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യരുത്.

---

22 **سيقُولُونَ** അവർ പറയും. **ثَلاَثَةٌ** മൂന്നാളാണ്. **رابِعهم** അവരിൽ നാലാമത്തേത്. **كَلْبهم** അവരുടെ നായയാണ്. **ويقُولُونَ** അവർ പറയും. **خمسةٌ** അഞ്ചാളാണ്. **سادسهم** അവരിൽ ആറാമത്തേത്. **كَلْبهم**

അവരുടെ നായയാണ്. **رجما** ഊഹപ്രകടനം (നടത്തുന്നു.). **بِالْغيبِ** അദൃശ്യകാര്യത്തെ (മറഞ്ഞ കാര്യത്തെ)പ്പറ്റി. **وَيقُولُونَ** അവർ പറയും. **سبعةٌ** ഏഴു പേരാണ്. **وثَامِنهم** അവരിൽ എട്ടാമത്തേത്. **كَلْبهم** അവരുടെ നായയാണ്. **قُلْ** പറയുക. **ربي** എന്റെ രക്ഷിതാവ്. **أَعْلم** നല്ലവണ്ണം അറിയുന്ന വനാണ് (കൂടുതൽ അറിയുന്നവനാണ്). **بِعدّتهم** അവരുടെ എണ്ണത്തെപ്പറ്റി. **ما يعلمهم** അവരെക്കു റിച്ച് അറിയുകയില്ല. **إلا قليلٌ** അൽപം ആളുകൾ അല്ലാതെ. **فَلَا تمار** അതിനാൽ (എന്നിരിക്കെ) നീ തർക്കിക്കരുത്. **فيهم** അവരുടെ കാര്യത്തിൽ. **إلا مراءً** ഒരു (തരം) തർക്കമല്ലാതെ. **ظَاهرا** പ്രത്യക്ഷ മായ. **ولا تستفْت** നീ തീരാമാനമാവശ്യപ്പെടുകയും വേണ്ട. **فيهم** അവരുടെ കാര്യത്തിൽ. **منهم** അവരിൽ നിന്ന്. **أحدا** ഒരാളോടും, ആരോടും.

ഗുഹാവാസികളുടെ എണ്ണം മൂന്നാണ്, അഞ്ചാണ്, നായ നാലാമതാണ്, ആറാമതാണ്, എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളും, തർക്കങ്ങളും ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ നടമാടിയിരുന്നു. ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചതിനെത്തുടർന്നു, അതെല്ലാം അദൃശ്യകാര്യങ്ങളിൽ ലക്ഷ്യമില്ലാതെ ഊഹപ്രകടനം-അഥവാ അന്ധകാരത്തിലെ അസ്ത്രപ്രയോഗം (رجما بالغيب) ആണെന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു. അതോടൊപ്പം, അവർ ഏഴുപേരും എട്ടാമത്തേതു നായയുമാണെന്ന വേറെ ഒരു അഭി പ്രായവും ഉദ്ധരിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം അവരുടെ എണ്ണം അല്ലാഹുവിനു നല്ലവണം അറിയാം (ربى اعلم بعدتهم) എന്നും, ചുരുക്കം ചിലർക്കല്ലാതെ അവരെപ്പറ്റി അറിയുകയില്ല (ما يعلمهم الاقليل) എന്നും പറയുന്നു. ഇതിൽനിന്നു, ഗുഹാവാസികളുടെ എണ്ണം ഏഴും, എട്ടാമത്തേതു നായയുമാ ണെന്ന അഭിപ്രായം ശരിയാണെും, ആ അഭിപ്രായക്കാർ കുറച്ചേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നും മന സ്സിലാക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. ‘ഞാൻ ആ കുറഞ്ഞ ആളുകളിൽ പെട്ടവനാണ്’ എന്നു ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും ഖുർആൻ അവരുടെ എണ്ണം ഇത്രയാണെന്നു ഖണ്ഡിതമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ബലപ്പെട്ട ഹദീസിലും അതുകാണു ന്നില്ല.

അവരുടെ എണ്ണം എത്രയായിരുന്നുവെന്നതല്ല ഇവിടെ ചിന്താവിഷയം; അവർ വരിച്ച ത്യാഗം എന്തായിരുന്നുവെന്നതാണ്. ഇത്തരം സംഗതികളിൽ, തർക്കങ്ങളോ,ചുഴിഞ്ഞന്വേഷണ മോ നടത്തുന്നതു പാഴ്വേലയായിരിക്കും. മനുഷ്യന്റെ അറിവിനപ്പുറമുള്ള അദൃശ്യകാരണ ങ്ങളെപ്പറ്റി ഊഹിച്ചു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. അല്ലാഹുവിന് ലഭിക്കുന്ന അറിവല്ലാതെ അവയിൽ പ്ര യോജനപ്പെടുകയില്ല. വിശദാംശങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചർച്ച നടത്തുകയല്ല ഗുണപാഠങ്ങളെ പ്പറ്റി ചിന്തി ച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയാണ്-നാം ചേയ്യേണ്ടത്.

വിഭാഗം-4

23 ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും, ഞാനത് നാളെ ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് നിശ്ചയമായും നീ പറഞ്ഞുപോകരുത്;-

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَاْىۡءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾

24 ‘‘അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ’’ (എന്ന് ചേർത്തുകൊണ്ട്) അല്ലാതെ നീ (അത്) മറന്നു പോകുന്ന പക്ഷം, നീ നിന്റെ രക്ഷിതാവിനെ ഓർത്തുകൊള്ളുക; ‘‘ഇതിനെക്കാൾ അടുത്ത (സൗകര്യപ്രദമായ) നേർമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എന്റെ റബ്ബ് എന്നെ നയിച്ചേക്കാം’’ എന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുക.

إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُۚ وَٱذۡكُر رَّبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلۡ عَسَىٰٓ أَن يَهۡدِيَنِ رَبِّي لِأَقۡرَبَ مِنۡ هَٰذَا رَشَدًا ﴿٢٤﴾

---

23 **ولا تقُولنّ** തീർച്ചയായും (ഒരിക്കലും) നീ പറയരുത്. **لشيءٍ** ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും. **إني فَاعلٌ** നിശ്ചയമായും ഞാൻ ചെയ്യുന്നവനാണ് (എന്ന്). **ذَلك** അത്. **غدا** നാളെ. 24 **إلا أن يشاء الله** അല്ലാഹു

ഉദ്ദേശിച്ചാലെന്ന നിലക്കല്ലാതെ (എന്ന് പറയാതെ). **واذْكُر** നീ ഓർക്കുക. **ربك** നിൻെറ രക്ഷിതാവിനെ. **إذَا نسيت** നീ മറന്നാൽ. **وقُل** നീ പറയുകയും ചെയ്യുക. **عسى** ആയേക്കാം. **أن يهدين** എന്നെ നയിച്ചേക്കാം, എനിക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയേക്കാം. **ربي** എൻെറ രക്ഷിതാവ്. **لأقْرب** കൂടുതൽ അടുത്തതിലേക്ക്. **من هذَا** ഇതിനേക്കാൾ. **رشدا** നേർമ്മാർഗ്ഗം, തന്റേടം, (വിജയമാർഗ്ഗം).

ഗുഹാവാസികളുടെ കഥ വിവരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, ഇടക്കുവെച്ചു പ്രധാനമായ ഒരു വിഷയം അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുന്നു. ഒരു കാര്യം പിന്നീടു ഞാൻ ചെയ്യുമെന്നു മനുഷ്യൻ നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചുവെങ്കിലേ അതു നടപ്പിൽ വരികയുള്ളുവെന്നു അവൻ ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതുണ്ടു. അതിനാൽ ഒരു കാര്യം തീർത്തു പറയുമ്പോൾ ان شاء الله (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ) എന്നു ചേർത്തു പറയേണ്ടതാകുന്നു. സംഗതിവശാൽ തൽസമയത്തു അതു മറന്നുപോയാലും ഓർമ്മ വരുമ്പോൾ അതു നികത്തേണ്ടതാണ്. 'ഇന്നകാര്യം പ്രവർത്തിക്കും,' അല്ലെങ്കിൽ 'പറയും' എന്നൊരാൾ പറഞ്ഞുവെന്നുവെക്കുക: അയാൾ അതിന് മുമ്പ് മരണപ്പെടുകയോ, എന്തെങ്കിലും തടസ്സം അതിനു നേരിടുകയോ ചെയ്കയില്ലെന്നു അയാൾക്കു നിശ്ചയമായും തീരുമാനിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അതിനാൽ, തൻെറ നിശ്ചയം അർത്ഥവത്താക്കുന്നതിനും, അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം ലഭിക്കുന്നതിനും അതാവശ്യമത്രെ.! മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഭക്തിയാദരവുകളുടെ ഒരു ലക്ഷണം കൂടിയാണത്.

ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചും, ഗുഹാവാസികളെയും ദുൽഖർനൈനിയെയും സംബന്ധിച്ചും-യഹൂദരുടെ പ്രേരണ പ്രകാരം-അറബികൾ നബി (ﷺ) യോടു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. നാളെ പറഞ്ഞുതരാമെന്നു തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചുവെങ്കിൽ' എന്നു പറഞ്ഞതുമില്ല. പിന്നീടു 'വഹ്‌യു' (ദിവ്യസന്ദേശം) വരുവാൻ കുറെ താമസിക്കുകയുണ്ടായി. അങ്ങിനെ, തിരുമേനി വിഷമത്തിലായി. ഈ അവസരത്തിലാണ് ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചത്.

24-ാം ആയത്തിൻെറ അന്ത്യത്തിൽ, ഗുഹാവാസികളുടേതുപോലെ ഒരു സംഭവം നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കും സംഭവിച്ചേക്കാനിടയുണ്ടെന്ന ഒരു സൂചന അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതായിക്കാണാം. അതെ, സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ സ്വജനതയുടെ അപാരമായ ശത്രുത നിമിത്തം അവിടുത്തേക്കു നാടു വിടേണ്ടി വന്നു, ഗുഹയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കേണ്ടി വന്നു, അനന്തരം ആ ത്യാഗങ്ങളുടെയെല്ലാം ഫലമായി അതിമഹത്തായ വിജയവും, നേട്ടവും അല്ലാഹു അവിടത്തേക്കു നൽകുയും ചെയ്തു. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ കഥയുടെ ബാക്കിഭാഗം വിവരിക്കുന്നു:-

25 അവർ തങ്ങളുടെ ഗുഹയിൽ മുന്നൂറ്കൊല്ലം താമസിച്ചു; ഒമ്പത് (കൊല്ലം) അവർ കൂടുതലുമെടുത്തു.

وَلَبِثُوا۟ فِى كَهْفِهِمْ ثَلَـٰثَ مِا۟ئَةٍ سِنِينَ وَٱزْدَادُوا۟ تِسْعًا ﴿٢٥﴾

26 (നബിയേ!) പറയുക: "അവർ താമസിച്ചതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്; ആകാശങ്ങളിലെയും, ഭൂമിയിലെയും അദൃശ്യജ്ഞാനം അവന്നാണുള്ളത്. അവനെത്ര (വലിയ) കാഴ്ചയുള്ളവൻ! എത്ര (വലിയ) കേൾവിയുള്ളവൻ! അവനല്ലാതെ, അവർക്ക് (മനുഷ്യർക്ക്) ഒരു രക്ഷകനുമില്ല; അവൻെറ അധികാരത്തിൽ ആരെയും അവൻ പങ്ക് ചേർക്കുകയുമില്ല.

قُلِ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا۟ ۖ لَهُۥ غَيْبُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ أَبْصِرْ بِهِۦ وَأَسْمِعْ ۚ مَا لَهُم مِّن دُونِهِۦ مِن وَلِىٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِى حُكْمِهِۦٓ أَحَدًا ﴿٢٦﴾

---

25 **ولَبِثُوا** അവർ താമസിച്ചു. **في كهفهم** അവരുടെ ഗുഹയിൽ. **ثَلاثَ مائة** മുന്നൂറ്. **سِنِين** കൊല്ലങ്ങൾ. **وازدادوا** അവർ അധികമെടുത്ത്. **تسعا** ഒമ്പത്(കൊല്ലം). 26 **قُل** നീ പറയുക. **اللهُ أعلم** അല്ലാഹു നല്ല വണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്. **بما لَبِثُوا** അവർ താമസിച്ചതിനെപ്പറ്റി. **له** അവനാകുന്നു. **غَيب السماوات** ആകാശങ്ങളിലെ അദൃശ്യജ്ഞാനം. **والأرض** ഭൂമിയിലെയും. **أَبصر به** അവനത്രെ കാഴ്ചയുള്ള വൻ, (അവൻ വലിയ കാഴ്ചയുള്ളവൻ). **وأسمع** എത്ര(വലിയ) കേൾവിയുള്ളവൻ. **ما لهم** അവർക്കില്ല. **من دونِه** അവനല്ലാതെ, അവനെക്കൂടാതെ. **من ولي** ഒരു രക്ഷകനും, ഒരു ബന്ധുവും, കൈകാര്യകർത്താവും. **ولا يشرك** അവൻ പങ്കു ചേർക്കുകയുമില്ല. **في حكْمه** അവന്റെ അധികാര ത്തിൽ, വിധിയിൽ, ഭരണത്തിൽ. **أحدا** ഒരാളെയും, ആരെയും.

സൗരവർഷക്കണക്കനുസരിച്ചു 300 കൊല്ലവും, ചന്ദ്രവർഷക്കണക്കനുസരിച്ചു 309 കൊല്ല വുമായിരുന്നു അവരുടെ ഗുഹാവാസക്കാലം. അതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് 'മുന്നൂറ്റി ഒമ്പതു കൊല്ലം' എന്നു പറയാതെ, ആദ്യം മുന്നൂറു കൊല്ലം താമസിച്ചു' എന്നും തുടർന്നുകൊണ്ടു 'ഒമ്പ തുകൊല്ലം കൂടുതലുമെടുത്തു' എന്നും പ്രസ്താവിച്ചതെന്നു 'മുഫസ്സിറു'കൾ (ഖുർആൻ) വ്യാ ഖ്യാതക്കൾ) പറയുന്നു. ഖുർആൻ അവതരിക്കുമ്പോൾ ഇതു സംബന്ധിച്ചു ജനമദ്ധ്യേ നടന്നിരു ന്ന ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളിൽ, അവരുടെ ഗുഹാവാസകാലം 300 കൊല്ലമെന്നും, 309 കൊല്ലമെന്നും തർക്കമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അതിന്റെ സൂക്ഷമമായ കണക്കു ഇപ്രകാരം വിവരിച്ച തെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. ഗണിതശാസ്ത്രവും, വാനശാസ്ത്രവും പഠിക്കാത്ത നബി (ﷺ) ഇത്തരം വിഷയങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുതുതന്നെ, അദ്ദേഹത്തിനു 'വഹ്‌യു' മൂലമാണ് അറിവ് ലഭിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിനു ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു. ചന്ദ്രവർഷവും സൗരവർഷവും തമ്മിൽ ഏകദേ ശം 11 ദിവസത്തെ ഏറ്റക്കുറവുണ്ടെന്നും, 100 സൗരവർഷത്തിനു 103 ചാന്ദ്രവർഷം വരുമെന്നും അറിയുവാൻ ശാസ്ത്രീയമായ അറിവു വേണമല്ലോ.

25-ാം വചനം ഗുഹാവാസികളുടെ വാസകാലം വ്യക്തമാക്കിയതല്ല-22-ാം വചനത്തിൽ ജനങ്ങൾ പറയുന്നതായി ഉദ്ധരിച്ച മൊഴികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്-എന്നും ചില വ്യാ ഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നു. **الله اعلم بمالبثو** (അവർ താമസിച്ചതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഏറ്റവും അറിയുന്ന വനാണ്) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ഇതിനെ ബലപ്പെടുത്തുന്നവെന്നും അവർ പറയുന്നു. അല്ലാ ഹുവിനറിയാം.

27 നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് നിനക്ക് 'വഹ്‌യു' (ബോധനം) നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് നീ പാരായണം ചെയ്തുകൊള്ളുക. അവന്റെ വചനങ്ങൾക്ക് ഭേദഗതി വരുത്തുന്ന ഒരുത്തനുമില്ല. അവനല്ലാതെ യാതൊരു രക്ഷാവലംബവും നിനക്ക് (ഒരിക്കലും) കിട്ടുന്നതുമല്ല.

وَٱتۡلُ مَآ أُوحِيَ إِلَيۡكَ مِن كِتَابِ رَبِّكَۖ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِهِۦ وَلَن تَجِدَ مِن دُونِهِۦ مُلۡتَحَدٗا ٢٧

28 തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ മുഖത്തെ (പ്രീതിയെ) ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് കാലത്തും, വൈകുന്നേരവും അവനെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നീ നിന്നെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക; ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ അലങ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് അവരിൽ നിന്ന് നിന്റെ ദൃഷ്ടികൾ വിട്ടുപോകരുത്. നമ്മുടെ ബോധനത്തെ സംബന്ധിച്ചു നാം ആരുടെ ഹൃദയത്തെ ബോധരഹിതമാക്കുകയും, തന്റെ ഇച്ഛയെ അവൻ പി

وَٱصۡبِرۡ نَفۡسَكَ مَعَ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ رَبَّهُم بِٱلۡغَدَوٰةِ وَٱلۡعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجۡهَهُۥۖ وَلَا تَعۡدُ عَيۡنَاكَ عَنۡهُمۡ تُرِيدُ زِينَةَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَا تُطِعۡ مَنۡ أَغۡفَلۡنَا قَلۡبَهُۥ عَن ذِكۡرِنَا وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ وَكَانَ أَمۡرُهُۥ فُرُطٗا ٢٨

ന്നുടരുകയും, തൻെറ കാര്യം അതിരു കവിഞ്ഞതായിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ അവനെ, നീ അനുസരിക്കുക യും ചെയ്യരുത്.

---

27 واتلُ നീ പാരായണം ചെയ്യുക, ഓതുക. ما أُوحي വഹ്‌യ്(ബോധനം) നൽകപ്പെട്ടത്. إليك നിനക്ക്. من كتابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന്. ربك നിൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ. لا مبدلَ ഭേദഗതി വരുത്തുന്നവനില്ല, മാറ്റിമറിക്കുന്നവനില്ല. لكلماته അവൻെറ വചനങ്ങളെ. ولن تجد നിനക്ക് കിട്ടുന്നതേയല്ല, നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല. من دونه അവനല്ലാതെ, അവനെക്കൂടാതെ. ملتحدا ഒരു രക്ഷാവലംബം.
28 واصبر നീ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക, ക്ഷമവരുത്തുക. نفْسك നിന്നെ, നിൻെറ ആത്മാവിനെ, ദേഹത്തെ, മനസ്സിന്ന്. مع الذين യാതൊരു കൂട്ടരോട്കൂടെ. يدعونَ അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ربهم അവരുടെ രക്ഷിതാവിനെ. بالغداة രാവിലെ. والعشي വൈകുന്നേരവും. يريدونَ (അവർ) ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട്. وجهه അവൻെറ മുഖത്തെ (പ്രീതിയെ). ولا تعد വിട്ടുപോകരുത്. عيناك നിൻെറ (രണ്ട്) കണ്ണുകൾ ദൃഷ്ടികൾ. عنهم അവരിൽ നിന്ന്. تريد നീ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട്. زينةَ അലങ്കാരത്തെ; ഭംഗിയെ. الْحياة الدنيا ഐഹിക ജീവിതത്തിൻെറ . ولا تطع നീ അനുസരിക്കരുത്. من യാതൊരുവനെ. أغْفَلْنا നാം ബോധരഹിതമാക്കി (അശ്രദ്ധമാക്കി)യിരിക്കുന്നു. قلْبه അവൻെറ ഹൃദയത്തെ. عن ذكْرنا നമ്മുടെ ബോധനത്തെ സംബന്ധിച്ചു, സ്മരണയെക്കുറിച്ച്. واتبع അവൻ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു. هواه അവൻെറ ഇച്ഛയെ, തന്നിഷ്ടത്തെ. وكَانَ ആകുകയും ചെയ്തു. أمره അവൻെറ കാര്യം. فُرطًا അതിരു കവിഞ്ഞത്, അതിര് വിട്ടത്.

ആരുടെയും ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ നോക്കാതെ, അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ബോധനം നൽകപ്പെടുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം പാരായണം ചെയ്‌വാനും, സധൈര്യം പ്രബോധനം നടത്തുവാനും അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോടു കൽപിക്കുന്നു. അവൻെറ കൽപനകളെയും നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളെയും മാറ്റിമറിക്കുവാനോ, അതിൽ ഭേദഗതി കൊണ്ടുവരുവാനോ ആർക്കും സാദ്ധ്യമല്ല; അതു അനുസരിക്കുന്നതിലല്ലാതെ ആർക്കും രക്ഷയുമില്ല എന്നു ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

സത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതെ തന്നിഷ്ടമനുസരിച്ചു ജീവിക്കുകയും, അല്ലാഹുവോടു ഭയഭക്തിയില്ലാതെ ആക്രമവും അനീതിയും കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു-ഐഹികജീവിതത്തിൻെറ അലങ്കാരത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി-കഴിഞ്ഞുകൂടുവരുടെ സേവയും സന്തോഷവും വകവെക്കേണ്ടതില്ല. നേരെ മറിച്ചു അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ച് ഭയഭക്തരായി കഴിഞ്ഞുകൂടു ജനങ്ങൾ -അവർ എത്രതന്നെ ദുർബ്ബലരും സാധുക്കളുമായിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ-അവരോടുകൂടിയാണ് സഹവാസവും, കൂട്ടുകെട്ടും വേണ്ടത്. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ തൽക്കാലം നന്നേ കുറച്ചേയുള്ളു, അവർ അശരണരാണ്, അവർക്കു വലിയ പ്രതാപമൊന്നുമില്ല എന്നിരുന്നാലും അവർ സത്യപ്രബോധനത്തിനുള്ള ബീജങ്ങളാകുന്നു. അടുത്ത ഭാവിയിൽതന്നെ ധാരാളം ഉന്നത ഫലങ്ങൾ നൽകുന്ന കൂറ്റൻ വൃക്ഷങ്ങളായി അവർ വളരുതായിരിക്കും. അവരെപ്പറ്റിയാണ് മനസ്സു വേക്കേണ്ടത്. നിഷേധബുദ്ധിയും, മർക്കടമുഷ്ടിയും ഉള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം-വേണമെങ്കിൽ അവർ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, അല്ലെങ്കിൽ അവിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ-അതിൻെറ ഫലം അവർ അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുന്നതാണ്, അവരുടെ കാര്യത്തിൽ മന:സ്താപം വേണ്ടതില്ല എന്നിങ്ങനെ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്, ഈ സംഗതി അടുത്ത ആയത്തിൽ കുറെക്കൂടി വ്യക്തമാക്കുന്നു.:

29 നീ പറയുക: ''(ഈ) സത്യം നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാകുന്നു; അതുകൊണ്ട് വേണ്ടുന്നവർ വിശ്വസിച്ചു

وَقُلِ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَن شَآءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن

شَآءَ فَلۡيَكۡفُرۡۚ إِنَّآ أَعۡتَدۡنَا لِلظَّٰلِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمۡ سُرَادِقُهَاۚ وَإِن يَسۡتَغِيثُواْ يُغَاثُواْ بِمَآءٖ كَٱلۡمُهۡلِ يَشۡوِي ٱلۡوُجُوهَۚ بِئۡسَ ٱلشَّرَابُ وَسَآءَتۡ مُرۡتَفَقًا ﴿٢٩﴾

കൊള്ളട്ടെ; വേണ്ടുന്നവർ അവിശ്വസിച്ചും കൊള്ളട്ടെ!'' നിശ്ചയമായും അക്രമികൾക്ക് നാം ഒരു അഗ്നി [നരകം] ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു: അതിന്റെ പുറമൂടി അവരെ വലയം ചെയ്യുന്നതാണ്. അവർ വെള്ളത്തിനപേക്ഷിക്കുന്ന പക്ഷം, ലോഹദ്രാവകം പോലെയുള്ള ഒരു (തരം) വെള്ളം കൊണ്ട് അവർക്ക് രക്ഷ നൽകപ്പെടും; അത് (അവരുടെ) മുഖങ്ങളെ ചുട്ടെരിച്ചുകളയുന്നതാകുന്നു. എത്ര ചീത്ത പാനീയം! അത് (നരകം) എത്ര ദുഷിച്ച വിശ്രമസ്ഥലവും!!

---

29 **وقُلِ** പറയുക. **الْحق** സത്യം, യഥാർത്ഥം, (ഈ പറയുന്ന സത്യം). **من ربكُم** നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാകുന്നു. **فَمن** അതുകൊണ്ട് ആരെങ്കിലും. **شاءَ** വേണമെന്നുവെച്ചാൽ, ഉദ്ദേശിച്ചാൽ. **فَلْيُؤمن** (എന്നാൽ) അവൻ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. **ومن شاءَ** ആർക്കെങ്കിലും വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ . **فَلْيَكْفُر** അവർ അവിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. **إنا** നിശ്ചയമായും നാം. **أعْتدنا** നാം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. **للظالمين** അക്രമികൾക്ക്. **نارا** ഒരു അഗ്നി(നരകം). **أحاط** വലയം ചെയ്യുന്നതാണ്. **بهم** അവരെ. **سرادقُها** അതിന്റെ പുറമൂടി (പുകപടലമാകുന്ന)വിരി. **وإن يستغيثُوا** അവർ വെള്ളത്തിന് അപേക്ഷിച്ചാൽ, മുറവിളികൂട്ടിയാൽ. **يغاثُوا** അവർക്ക് രക്ഷ (സഹായം) നൽകപ്പെടും. **بماءٍ** ഒരു (തരം) വെള്ളം കൊണ്ട്. **كَالْمهل** (ചെമ്പ് മുതലായവ ഉരുക്കിയ) ലോഹദ്രാവകം പോലെയുള്ള, എണ്ണക്കീടംപോലെയുള്ള. **يشوي** അത് ചുട്ടെരിക്കും. **الْوجوه** മുഖങ്ങളെ. **بِئْس** എത്ര (വളരെ) ചീത്തയാണ്. **الشراب** (ആ) പാനീയം. **وساءَت** അത് (നരകം) എത്ര ദുഷിച്ചതുമാണ്. **مرتفَقًا** വിശ്രമസ്ഥലം.

സത്യം ഇതാ തുറുന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നു. അതു വിശ്വസിക്കുവാനും സ്വീകരിക്കുവാനും തയ്യാറുള്ളവർ അങ്ങിനെ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. ആരെയും നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നില്ല. അതു നബി(ﷺ)യോ മറ്റോ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയതല്ല-ജനങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണ്. പക്ഷെ ഒരു കാര്യം! വിശ്വസിക്കാത്ത ആക്രമികൾക്ക് അതികഠോരമായ നരകശിക്ഷയാണ് അനുഭവപ്പെടുക. അതിന്റെ ഭയങ്കരതയ്ക്കു ഒരൊറ്റ ഉദാഹരണം മതിയാകും : ദാഹം സഹിക്കവയ്യാതെ നരകവാസികൾ വെള്ളത്തിനു മുറവിളി കൂട്ടുമ്പോൾ നല്കപ്പെടുന്ന ആ വെള്ളം! ദാഹാധിക്യം നിമിത്തം അത് അവരങ്ങു കുടിച്ചുപോകും; അതോടൊപ്പം അവരുടെ മുഖമാസകലം വെന്തുരുകിപ്പോകും! ഓടി രക്ഷപ്പെടുവാനും മാർഗ്ഗമില്ല. അഗ്നിജ്വാലയും, അതിന്റെ കരിമ്പുകയുമാകുന്ന വിരികൾ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും അവരെ വലയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ സ്ഥിതിയാകട്ടെ, അതു താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരമായിരിക്കും:-

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجۡرَ مَنۡ أَحۡسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾

30 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, (അങ്ങനെ) പ്രവർത്തനം നന്നാക്കുന്നവരുടെ പ്രതിഫലം നാം പാഴാക്കുന്നതല്ലതന്നെ.

أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ جَنَّٰتُ عَدۡنٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهِمُ ٱلۡأَنۡهَٰرُ يُحَلَّوۡنَ فِيهَا مِنۡ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٖ وَيَلۡبَسُونَ ثِيَابًا

31 അക്കൂട്ടരോ, അവരുടെ താഴ്ഭാഗത്തുകൂടി നദികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായ അധിവാസത്തിന്റെ ആരാമങ്ങൾ [സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ] അവർക്കാണുള്ളത്; അവർക്ക് അവിടെ സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള വളകൾ അണിയിക്ക

ഖുള്‌റൻ مِّن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ ۚ نِعْمَ ٱلثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾

പ്പെടും; മിനുസപ്പെട്ടതിൽ നിന്നും, പരുത്ത പട്ടിൽനിന്നുമുള്ള പച്ച വസ്ത്രങ്ങൾ അവർ ധരിക്കുകയും ചെയ്യും; (അവർ) അവിടെ അലംകൃത കട്ടിലുകളിൽ ചാരിയിരുന്ന് (സുഖിച്ചു)കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിലയിലായിരിക്കും. (ആ) പ്രതിഫലമത്രെ വിശിഷ്ടമായത്! അത് വളരെ നല്ല വിശ്രമസ്ഥലവും!

---

30 **إن** നിശ്ചയമായും. **الذين آمنوا** വിശ്വസിച്ചവർ. **وعملوا** അവർ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. **الصالحات** സൽക്കർമ്മങ്ങൾ. **إنا** നിശ്ചയമായും നാം. **لا نضيع** നാം പാഴാക്കുന്നതല്ല. **أجرمن** ഒരുവന്റെ (ഒരു കൂട്ടരുടെ) പ്രതിഫലം. **أحسن** അവൻ നന്നാക്കി. **عملاً** പ്രവർത്തനം, കർമ്മം. 31 **أولئك** അക്കൂട്ടർ. **لهم** അവർക്കാണ്, അവർക്കുണ്ട്. **جنات عدن** അധിവാസത്തിന്റെ (നിത്യവാസത്തിന്റെ) സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ. **تجري** ഒഴുകും, സഞ്ചരിക്കും, നടക്കും. **من تحتهم** അവരുടെ താഴ്ഭാഗത്തു കൂടി. **الأنهار** നദികൾ, ആറുകൾ അരുവികൾ. **يحلونَ** അവർക്ക് അണിയിക്കപ്പെടും. **فيها** അതിൽ, അവിടത്തിൽ. **من أساور** വള(കൈവള)കളിൽ നിന്ന്, കങ്കണങ്ങളിൽ നിന്ന്. **من ذهبٍ** സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള. **ويلبسونَ** അവർ ധരിക്കുകയും ചെയ്യും. **ثيابا** വസ്ത്രങ്ങളെ. **خضرا** പച്ചയായ. **من سندس** മിനുസപ്പട്ടു(നേരിയപട്ടു)കൊണ്ടുള്ള. **وإستبرق** പരുത്ത(കട്ടിയുള്ള)പട്ടും. **متكئين** ചാരിയിരുന്നു(സുഖിച്ചു) കൊണ്ട്. **فيها** അതിൽ, അവിടത്തിൽ. **على الأرائك** പര്യങ്കങ്ങളിൽ, അലംകൃത കട്ടിലുകളിൽ. **نِعم** എത്ര (വളരെ) വിശിഷ്ടം. **الثواب** (ആ) പ്രതിഫലം. **وحسنت** അത് വളരെ നല്ലതും. **مرتفقًا** വിശ്രമസ്ഥലം.

സ്വർഗ്ഗീയവസ്തുക്കൾ ഏതും തന്നെ, നമുക്കു പരിചയമുള്ള ഭൗതികവസ്തുക്കളെപ്പോലെ ആയിരിക്കുകയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, സ്വർഗ്ഗീയ വസ്തുക്കൾക്കു തികച്ചും യോജിക്കുന്ന പേരുകൾ നമ്മുടെ ഭാഷകളിലും, വാക്കുകളിലും ഇല്ലാത്തതിനാൽ, നമുക്കു പരിചയമുള്ള പേരുകൾ മൂലം നമ്മെ പരിചയപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതുതന്നെയാണ് നരകവസ്തുക്കളുടെയും നില. നബി(ﷺ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ''സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഒരു ചമ്മട്ടി വെക്കുന്നത്ര സ്ഥലം ഇഹത്തെക്കാളും അതിലുള്ളതിനെക്കാളും ഉത്തമമാകുന്നു''.
(موضع سوط فى الجنة خير من الدينا ومافيها – متفق عليه)

വിഭാഗം-5

32 ۞ وَٱضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَـٰبٍ وَحَفَفْنَـٰهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾

(നബിയേ!) അവർക്ക് ഒരു ഉപമ-അതായത്: രണ്ടാളുകളെക്കുറിച്ചു- വിവരിച്ചു കൊടുക്കുക: അവരിൽ ഒരുവന് പല (തരം) മുന്തിരികളുടെ രണ്ടു തോട്ടങ്ങൾ നാം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു; ഈത്തപ്പനകൾകൊണ്ട് അവ രണ്ടിനേയും നാം വലയവും ചെയ്തു; അവ രണ്ടിനുമിടയിൽ നാം കൃഷിയും ഉണ്ടാക്കി.

33 كِلْتَا ٱلْجَنَّتَيْنِ ءَاتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِم مِّنْهُ شَيْـًٔا ۚ وَفَجَّرْنَا خِلَـٰلَهُمَا نَهَرًا ﴿٣٣﴾

ആ തോട്ടങ്ങൾ രണ്ടും അവയുടെ ഫലങ്ങൾ നല്കി വന്നു; അതിൽ യാതൊരു ക്രമക്കേടും അത് വരുത്തിയില്ല. [ശരിക്ക് ഫലം നൽകി.] രണ്ടു തോട്ടത്തിന്റേയും ഇടയിൽ

ക്കൂടി നാം നദി കീറുകയും ചെയ്തു.

---

32 **واضرب** വിവരിച്ചു കൊടുക്കുക. **لهم** അവർക്ക്. **مثلًا** ഒരു ഉപമ, ഉദാഹരണം. **رجلين** രണ്ടാളുകളെ, രണ്ട് പുരുഷൻമാരെ. **جعلنا** നാം ഉണ്ടാക്കി. **لأحدهما** അവരിൽ ഒരാൾക്ക്. **جنتين** രണ്ട് തോട്ടങ്ങൾ. **من أعناب** പല ((തരത്തിലുള്ള)) മുന്തിരികളിൽ നിന്നും. **وحففناهما** അവ രണ്ടിനേയും നാം വലയം ചെയ്തു. **بنخل** ഈത്തപ്പനകൊണ്ട്. **وجعلنا** നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. **بينهما** രണ്ടിന്നുമിടയിൽ. **زرعا** വിള, കൃഷി. 33 **كلتا الجنتين** രണ്ട് തോട്ടവും. **آتت** നൽകിവന്നു, കൊടുത്തു. **أكلها** അതിൻെറ കനി (ഫലം). **ولم تظلم** അത് ക്രമക്കേടും വരുത്തിയില്ല. **منه** അതിൽ, അതിൽനിന്ന്. **شيئًا** ഒന്നും, ഒന്നിനെയും. **وفجرنا** നാം കീറി, പൊട്ടി ഒഴുക്കി, നടത്തി. **خلالهما** രണ്ടിനുമിടയിൽക്കൂടി. **نهرا** നദി, പുഴ, നീർച്ചാൽ.

ഫലസമൃദ്ധവും, വിവിധ ഇനങ്ങളുള്ളതുമായ രണ്ടു വലിയ മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങൾ. ചുറ്റുപാടും ഈത്തപ്പനത്തോട്ടങ്ങളും. ഇടയിൽ പലതരം കൃഷിസ്ഥലങ്ങളും, ഇടക്കിടെ വെള്ളച്ചാലുകളും. ഹാ! എന്തൊരു കൗതുകം! ഒന്നിലും ഒരു പോരായ്കയില്ല–ഒന്നിനൊന്നു മെച്ചം!

وَكَانَ لَهُۥ ثَمَرٞ فَقَالَ لِصَٰحِبِهِۦ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ أَنَا۠ أَكۡثَرُ مِنكَ مَالٗا وَأَعَزُّ نَفَرٗا ﴿٣٤﴾

34 അവന് (വേറെയും പല) വരുമാനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ, തൻെറ ചങ്ങാതിയോട്– അവനുമായി (അന്ത്യനാളിനെക്കുറിച്ചും മറ്റും) വാഗ്വാദം ചെയ്തുകൊണ്ട്– അവൻ പറയുകയാണ്: ''ഞാൻ നിന്നെക്കാൾ ധനം കൂടുതലുള്ളവനും, അധികം സംഘബലമുള്ളവനുമത്രെ.''

وَدَخَلَ جَنَّتَهُۥ وَهُوَ ظَالِمٞ لِّنَفۡسِهِۦ قَالَ مَآ أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَٰذِهِۦٓ أَبَدٗا ﴿٣٥﴾

35 അവൻ തന്നോടുതന്നെ അക്രമിയായും കൊണ്ട് തൻെറ തോട്ടത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു; അവൻ പറഞ്ഞു: ''ഒരുകാലത്തും ഇത് (ഈ തോട്ടം) നശിച്ചുപോകുമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല,

وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةٗ وَلَئِن رُّدِدتُّ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيۡرٗا مِّنۡهَا مُنقَلَبٗا ﴿٣٦﴾

36 ''അന്ത്യസമയം, സംഭവിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്നും ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല; അഥവാ എൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കലേക്ക് ഞാൻ മടക്കപ്പെടുന്നതായാൽ തന്നെ, നിശ്ചയമായും, മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നതിന് ഇതിനേക്കാൾ നല്ലതായ ഒരു സ്ഥാനം എനിക്ക് (അവിടെ) കിട്ടുന്നതാണ്.''

---

34 **وكان له** അവനുണ്ടായിരുന്നു. **ثمر** വരുമാനങ്ങൾ, ഫലങ്ങൾ, സമൃദ്ധി. **فقال** അങ്ങനെ അവൻ പറഞ്ഞു. **لصاحبه** തൻെറ ചങ്ങാതിയോട്. **وهو** അവൻ. **يحاوره** അവനോട് വാഗ്വാദം നടത്തുകയായിരുന്നു. **أنا** ഞാൻ. **أكثر** അധികമുള്ളവനാണ്. **منك** നിന്നെക്കാൾ. **مالا** ധനം, സ്വത്ത്. **وأعز** അധികം പ്രതാപം (ശക്തി) ഉള്ളവനുമാണ്. **نفرا** ആൾ, കൂട്ടം, സംഘം. 35 **ودخل** അവൻ പ്രവേശിച്ചു. **جنته** അവൻെറ തോട്ടത്തിൽ. **وهو** അവൻ. **ظالم** അക്രമം ചെയ്യുന്നവനാണ്. **لنفسه** അവൻെറ ആത്മാവിനോട്, തന്നോട് തന്നെ (സ്വയംതന്നെ). **قال** അവൻ പറഞ്ഞു. **ما أظن** ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. **أن تبيد** നശിച്ചു പോകുമെന്ന്. **هذه** ഇത്, ഇവ. **أبدا** ഒരിക്കലും, ഒരു കാലത്തും. 36 **وما أظن** ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നുമില്ല. **الساعة** അന്ത്യസമയത്തെ. **قائمة** നിലനിൽക്കുന്നതാണെന്ന്, സംഭവിക്കുന്നതാണെന്ന്. **ولئن رددت** ഞാൻ മടക്കപ്പെടുന്നതായാൽ തന്നെ. **إلى ربي** എൻെറ രക്ഷിതാവിങ്ക

ലേക്ക്. **لَأَجِدَن** തീർച്ചയായും എനിക്ക് കിട്ടും. **خيرا** ഉത്തമമായത്. **منها** ഇതിനേക്കാൾ. **منقلبا** മടങ്ങി ച്ചെല്ലുന്നതിനുള്ള സ്ഥലം.

മനുഷ്യൻെറ ഗർവ്വും അഹങ്കാരവും അവനെക്കൊണ്ടു പലതും പറയിക്കുന്നതും, ചെയ്യി ക്കുന്നതുമാകുന്നു. കുറെ ധനവും, ഫലസമൃദ്ധിയും-അതോടൊന്നിച്ചു ആരോഗ്യവുംകൂടി-ഉണ്ടാ കുമ്പോൾ ഈ ദോഷം ബാധിക്കാത്തവർ വളരെ വിരളമായിരിക്കും. അങ്ങിനെ കാണപ്പെടാത്ത വർ മഹാ ഭാഗ്യവാൻമാർതന്നെ!

37 അവൻെറ ചങ്ങാതി അവനോട് വാഗ്വാദം നടത്തിക്കൊണ്ട് (ഇങ്ങിനെ) പറഞ്ഞു: ''മ ണ്ണിൽ നിന്നും, അനന്തരം ശുക്ലബിന്ദുവി ൽ നിന്നും നിന്നെ സൃഷ്ടിക്കുകയും, പി ന്നീട് നിന്നെ ഒരു പുരുഷനായി (രൂപം ന ൽകി) ശരിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള വനിൽ (അല്ലാഹുവിൽ) നീ അവിശ്വസി ക്കുകയാണോ?!

قَالَ لَهُۥ صَاحِبُهُۥ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ أَكَفَرْتَ بِٱلَّذِى خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّىٰكَ رَجُلًا ﴿٣٧﴾

38 ''പക്ഷേ, ഞാൻ: ''അത് (കാര്യം): അല്ലാ ഹു എൻെറ രക്ഷിതാവാകുന്നു; എൻെറ രക്ഷിതാവിനോട് ഞാൻ ഒന്നിനേയും പ ങ്കുചേർക്കുന്നതുമല്ല'' എന്നത്രെ (പറയു ന്നത്).''

لَّٰكِنَّا۠ هُوَ ٱللَّهُ رَبِّى وَلَآ أُشْرِكُ بِرَبِّىٓ أَحَدًا ﴿٣٨﴾

---

37 **قَالَ** പറഞ്ഞു. **له** അവനോട്. **صاحبه** അവൻെറ ചങ്ങാതി. **وهو** അവൻ. **يحاوره** അവനോട് വാഗ്വാദം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. **أكفرت** നീ അവിശ്വസിക്കുകയാണോ. **بالذي** യാതൊരുവനിൽ. **خلقك** നിന്നെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. **من تراب** മണ്ണിൽനിന്ന്. **ثم** പിന്നെ, അനന്തരം. **من نطفة** ശുക്ലബിന്ദുവിൽ നിന്ന്, ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്ന്. **ثم** പിന്നീട്. **سواك** നിന്നെ അവൻ ശരിപ്പെ ടുത്തി. **رجلا** ഒരു പുരുഷനായി. 38 **لكنا** എന്നാൽ, ഞാനിതാ, പക്ഷെ ഞാൻ. **هو** അവൻ, അത്, കാര്യം. **الله ربي** അല്ലാഹു എൻെറ രക്ഷിതാവാകുന്നു. **ولا أشرك** ഞാൻ പങ്കുചേർക്കുകയില്ല. **بربي** എൻെറ റബ്ബിനോടും, രക്ഷിതാവിനോട്. **أحدا** ഒരാളെയും.

നിൻെറ ആദ്യപിതാവ് മണ്ണിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. മാത്രമല്ല, മണ്ണിൽനിന്നു ഉൽഭവി ക്കുന്ന സസ്യാദിഭക്ഷണങ്ങൾ നിൻെറ മാതാപിതാക്കൾക്കൾ കഴിക്കുന്നു, അതിൽ നിന്നു രക്തം ഉണ്ടാകുന്നു. അതിൻെറ സത്തായി ഇന്ദ്രിയം ഉണ്ടാകുന്നു, ആ ഇന്ദ്രിയ ബീജത്തിൽനിന്നു നി ൻെറ സൃഷ്ടി ഉടലെടുത്തു. അങ്ങിനെ, ഘട്ടങ്ങൾ പലതു കഴിഞ്ഞ ശേഷം നീ ഒരു തികഞ്ഞ മനുഷ്യനായി ഈ ലോകത്തു വന്നു. ഇതെല്ലാം ചെയ്ത സ്രഷ്ടാവിൽ-ഈ ധനസമൃദ്ധിയിലും, സുഖജീവിതത്തിലും വഞ്ചിതനായിക്കൊണ്ടു-അവിശ്വസിക്കുവാനാണോ നിൻെറ ഭാവം?! എന്നാൽ ഞാനതിനു തെയ്യാറില്ല. എന്നെ സംബബന്ധിച്ചിടത്തോളം: 'അല്ലാഹു എൻെറ റബ്ബാണ്, ഞാൻ അവൻെറ ഏകത്വത്തിൽ അചഞ്ചലനായി വിശ്വസിക്കുന്നു.' എന്നു ആ സത്യവിശ്വാസി യായ ചങ്ങാതി അവനോടു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഇങ്ങിനെ തുടർന്നു:-

39 ''നിൻെറ (ഈ) തോട്ടത്തിൽ പ്രവേശിച്ച പ്പോൾ നിനക്ക് പറഞ്ഞുകൂടായിരുന്നോ: ''അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതത്രെ (ഇതെല്ലാം); അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടല്ലാതെ യാതൊരു ശക്തിയും (ആർക്കും) ഇല്ല.'' എന്ന്?! നി

وَلَوْلَآ إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَآءَ ٱللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِٱللَّهِ ۚ إِن تَرَنِ أَنَا۠ أَقَلَّ مِنكَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾

ന്നെക്കാൾ ധനവും സന്താനവും കുറ ഞ്ഞവനായി എന്നെ നീ കാണുന്നുവെങ്കിൽ

40 ``എൻെറ റബ്ബ് നിൻെറ തോട്ടത്തെക്കാൾ ഏറ്റവും നല്ലത് എനിക്ക് നൽകുവാനും, അതിൻമേൽ (നിൻെറ തോട്ടത്തിൻമേൽ) ആകാശത്തുനിന്ന് ഇടിവാൾ അയക്കുവാനും, അങ്ങനെ, അത് വഴുതുന്ന മൺപ്രദേശമായിത്തീരുവാനും മതി.

فَعَسَىٰ رَبِّىٓ أَن يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّن جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾

41 ``അല്ലെങ്കിൽ അതിലെ വെള്ളം വറ്റിയതായിത്തീരുകയും ചെയ്തേക്കാം; പിന്നെ അത് തേടിപ്പിടിക്കുവാൻ നിനക്ക് കഴിവുണ്ടാകയില്ലതന്നെ.''

أَوْ يُصْبِحَ مَآؤُهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُۥ طَلَبًا ﴿٤١﴾

---

39 **ولولا** ആയിക്കൂടെ, എന്തുകൊണ്ട് ആയിക്കൂടാ. **إذْ دخلْتَ** നീ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ. **جنتك** നിൻെറ തോട്ടത്തിൽ. **قُلْتَ** നീ പറഞ്ഞു(പറഞ്ഞേക്കുക). **ما شاءَ الله** അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചത്(ആകുന്നു ഇത്). **لا قُوّةَ** ഒരു ശക്തിയുമില്ല. **إلا بالله** അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടല്ലാതെ. **إن ترن أنا** എന്നെ നീ കാണുന്ന പക്ഷം. **أقلَّ** അധികം കുറഞ്ഞവനായി. **منك** നിന്നെക്കാൾ. **مالاً** ധനം. **وولدا** മക്കളും, സന്താനവും. 40 **فعسى** എന്നാൽ ആകുവാനും മതി, ആയേക്കാം. **ربي** എൻെറ രക്ഷിതാവ്. **أن يؤتين** എനിക്ക് നൽകുവാൻ. **خيرا** ഏറ്റവും നല്ലത്, ഉത്തമം. **من جنتك** നിൻെറ തോട്ടത്തെക്കാൾ. **ويرسلَ** അയക്കുകയും. **عليها** അതിൻമേൽ. **حسبانا** ഇടിവാൾ, ഇടിയമ്പു, മഴ, ഇടിമിന്നൽ, മിന്നൽപിണർ. **من السماءِ** ആകാശത്തുനിന്ന്. **فتصبح** അങ്ങനെ അതായിത്തീരും (തീരുക). **صعيدا** മൺപ്രദേശം. **زلَقًا** വഴുതുന്ന (ചെളിമയമായ). 41 **أو يصبح** അല്ലെങ്കിൽ ആയിത്തീരും, (തീരുകയും). **ماؤها** അതിലെ വെള്ളം. **غورا** വറ്റിയത്. **فلَن تستطيع** അപ്പോൾ നിനക്ക് സാധിക്കുകയില്ല തന്നെ. **له** അതിനെ. **طلبا** തേടിപ്പിടിക്കുവാൻ.

'നിൻെറ സമ്പൽ സമൃദ്ധിയും, അഭിവൃദ്ധിയും കണ്ടു നീ മതിമറന്നുപോകുന്നു. ഇതെല്ലാം നിനക്കു പ്രദാനം ചെയ്ത അല്ലാഹുവിനെ നീ ധിക്കരിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെ അല്ലാഹു തന്നതാണ്, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതേ ഉണ്ടാകൂ.' എന്നിങ്ങിനെ, മിതവും മര്യാദയുമായ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞാൽ പോരെ?! ഒരു പക്ഷേ, ഇതിനെക്കാൾ നല്ല സമ്പത്തു അല്ലാഹു എനിക്കു തന്നുവെന്നുവരാം. അല്ലെങ്കിൽ, ഒരു ദിവസം നേരം പുലരുമ്പോഴേക്കും ഒരു വമ്പിച്ച ഇടിവർഷമുണ്ടായി നിൻെറ തോട്ടമാകെ നശിച്ചുപോയെന്നും വരാം: അതുമല്ലെങ്കിൽ, ഈ ജലം അപ്പടി വറ്റിപ്പോയെന്നു വരാം; ഇതൊന്നും തന്നെ സംഭിച്ചുകൂടായ്കയില്ല. അതുകൊണ്ട് കുറച്ചൊരു വിനയത്തിലും, ദൈവവിചാരത്തിലും നടക്കുകയാണ് തനിക്കു ഉത്തമം' . എന്നൊക്കെ ആ ഉപദേഷ്ടാവു പറഞ്ഞുനോക്കുന്നു. പക്ഷേ, തോട്ടക്കാരൻെറ മനസ്സിൽ അതൊന്നും പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. ഫലമെന്തായി? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുപോലെത്തന്നെ!-

42 അവൻെറ സമൃദ്ധി (മുഴുവനും, ആപത്തുകളാൽ) വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടുപോയി! അങ്ങനെ, അതിൽ അവൻ ചിലവിറക്കിയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി രണ്ടു കൈപടങ്ങളും മറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക (വ്യസനിച്ചു കൈമലർത്തുക) യായി! അവയാകട്ടെ (തോട്ടങ്ങളാകട്ടെ), അവയുടെ പന്തലുകളോടെ വീണടിഞ്ഞുകിടക്കുകയാണ്! അവൻ പറ

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِۦ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَآ أَنفَقَ فِيهَا وَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَٰلَيْتَنِى لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّىٓ أَحَدًا ﴿٤٢﴾

ഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു: ''അഹോ! ഞാൻ എന്റെ റബ്ബിനോട് ആരെയും പങ്കുചേർ ക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു!''എന്ന്.

43 وَلَمْ تَكُن لَّهُۥ فِئَةٌ يَنصُرُونَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٤٣﴾

അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ, അവനെ (സ ഹായിച്ചു) രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു കൂട്ടരും അവനുണ്ടായില്ല; അവൻ സ്വയം രക്ഷപ്രാ പിച്ചവനായതുമില്ല.

44 هُنَالِكَ ٱلْوَلَٰيَةُ لِلَّهِ ٱلْحَقِّ ۚ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾

അവിടെ(ഇത്തരം സന്ദർഭത്തിൽ) രക്ഷാ ധികാരം, യഥാർത്ഥാസ്തിത്വമുള്ളവനായ അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്. അവൻ, പ്രതിഫ ലം (നൽകുന്നതിൽ) ഉത്തമനായുള്ളവ നും, പര്യവസാനം (ശുഭകരമാക്കുന്നതി ൽ) ഉത്തമനായുള്ളവനും ആകുന്നു.

---

42 **وأحيط** വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടു. **بثمره** അവന്റെ ധനസമൃദ്ധി, ഫലസമൃദ്ധി. **فأصبح** അങ്ങിനെ അവൻ ആയി. **يقلب** മറിക്കുക (മലർത്തുക). **كفيه** അവന്റെ കൈപടങ്ങൾ (കൈകൾ). **على ما أنفق** അവൻ ചിലവഴിച്ചതിനെപ്പറ്റി. **فيها** ആ തോട്ടത്തിൽ. **وهي** അതാകട്ടെ. **خاوية** വീണടിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതാണ്. **على عروشها** അതിന്റെ പന്തലോടെ, പന്തലുകളുടെ മീതെ. **ويقول** അവൻ പറയ കയും ചെയ്യുന്നു. **يا ليتني** അഹോ ഞാനായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു. **لم أشرك** ഞാൻ പങ്കു ചേർക്കാതെ. **بربي** എന്റെ റബ്ബിനോട്. **أحدا** ആരെയും, ഒരാളെയും. 43 **ولم تكن** ഉണ്ടായതുമില്ല. **له** അവന്. **فئة** ഒരു സംഘം, ഒരു കൂട്ടർ. **ينصرونه** അവനെ സഹായിക്കുന്നു, രക്ഷിക്കുന്ന. **من دون الله** അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ. **وما كانَ** അവൻ ആയതുമില്ല. **منتصرا** (പ്രതികാരം ചെയ്തു) സ്വയം രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നവൻ. 44 **هنالك** അവിടെ, ആ സ്ഥലത്ത്. **الولاية** രക്ഷാധികാരം (സഹായം നൽകൽ). **لله** അല്ലാഹുവിനാണ്. **الحق** യഥാർത്ഥാസ്ഥിതത്വമുള്ള, യഥാർത്ഥസ്ഥിരതയുള്ള. **هو** അവൻ. **خير** ഉത്തമനാണ്. **ثوابا** പ്രതിഫലം (നൽകുന്നതിൽ). **وخير** ഉത്തമനുമാണ്. **عقبا** പര്യവസാനം, അന്ത്യ ഫലം (ശുഭമാക്കുന്നതിൽ).

മേൽ വിവരിച്ച ഉപമയെ സംബന്ധിച്ചു വ്യാഖ്യാതക്കൾക്കിടയിൽ രണ്ടു അഭിപ്രായമുണ്ട്: ബനൂഇസ്രാഈലിൽ (ഇസ്രായിൽ സന്തതികളിൽ) നടന്ന ഒരു സംഭവമാണതെന്നു ഒരു വിഭാഗ ക്കാർ പറയുന്നു. ഉദാഹരണാർത്ഥം പറയപ്പെട്ട ഒരു സങ്കൽപകഥയാണെന്നാണു മറ്റു പലരുടെ യും അഭിപ്രായം. രണ്ടായിരുന്നാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാകുന്നു. ഉദാഹരണവും ഉപമയും പറയു മ്പോൾ, അതിലടങ്ങിയ പാഠമെന്താണെന്നേ നാം നോക്കേണ്ടതുള്ളു.

സത്യമതം സ്വീകരിക്കുന്നതും, സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതും ജനങ്ങളുടെ ഇഷ്ടമാണ്-അതി ൽ ബലാൽക്കാരമില്ല. പക്ഷേ, വിശ്വസിച്ചവരുടെ സൽക്കർമ്മഫലം അവർ അനുഭവിക്കും; വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ കർമ്മഫലം അവരും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും എന്ന് അല്ലാഹു ആദ്യം ഉണർത്തി. പാരത്രികരക്ഷാശിക്ഷകളുടെയും, പ്രതിഫലങ്ങളുടെയും സാമാന്യരൂപവും വിവരി ച്ചു. അതെ, സത്യനിഷേധികൾക്ക് എരിപൊരികൊള്ളുന്ന നരകാഗ്നിയും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സുഖാനുഭൂതികൾ നിറഞ്ഞ നിത്യസ്വർഗ്ഗവും ആണെന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് മതിയാക്കാ തെ, സത്യനിഷേധികൾ പരലോകത്ത് മാത്രമല്ല, ഇഹലോകത്തും ദൗർഭാഗ്യകരമായ പല നാശന ഷ്ടങ്ങൾക്കും വിധേയരായേക്കുമെന്ന് മറ്റൊരു താക്കീതുകൂടി നൽകുകയാണ്. താൽക്കാലിക സുഖസൗകര്യങ്ങളൾകണ്ട് അവർ വഞ്ചിതരാകരുതെന്ന് മുന്നറീപ്പ് നൽകുന്നു. നേരെ മറിച്ച് സത്യവിശ്വാസികളോട് അവർ തങ്ങളുടെ താൽക്കാലിക വിഷമതകളും, നിസ്സഹായതയും കണ്ട് നിരാശപ്പെടരുത്, ഐഹിക സുഖാഡംബരങ്ങൾ നിലനിൽപില്ലാത്തതാണ്, നാശത്തിലേക്ക് നീങ്ങുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അവയക്ക് നിമിഷങ്ങളേ താമസമുണ്ടാകുകയുള്ളു, മനുഷ്യന്റെ ഊ

ക്കും ശക്തിയും അവിടെ ഫലം ചെയ്കയില്ല, എന്നിങ്ങനെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രസ്തുത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ഒരു ഉപമമൂലം വ്യക്തമാക്കിയതാണ് മുകളിൽ നാം കാണുന്നത്. അതായത്, രണ്ടാളുകൾ: ഒരാൾക്ക് സുഖസൗകര്യങ്ങളെല്ലാം തികഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മറ്റേവന് ഒന്നുമില്ല. ആദ്യത്തേവൻ വഞ്ചിതനാകുന്നു, രണ്ടാമത്തേവനെ അവൻ നിസാരനായിക്കാണുന്നു. അഹങ്കാരത്തോടെ അതിരുവിട്ട് പലതും അവൻ അവനോട് പറയുന്നു. അതേസമയത്ത് രണ്ടാമത്തേവൻ അവനെ ഉപദേശിക്കുന്നു: 'ഇതെല്ലാം കണ്ട് നീ വഞ്ചിതനാകേണ്ടതില്ല, ഞൊടിയിടകൊണ്ട് ഇതൊക്കെ നാശപ്പെട്ടുപോയിക്കൂടെന്നില്ല' എന്നൊക്കെ. മറ്റേവനത് പരഹാസ്യമായി ഗണിക്കുന്നു. അതാ, പെട്ടന്നൊരു പ്രഭാതം! അവനെ അഹങ്കാരഭരിതനാക്കിയ തോട്ടങ്ങളും, ധനവിഭവങ്ങളുമെല്ലാം തകർന്ന് തരിപ്പണമായിത്തീർന്നു! അവൻെറ അഹങ്കാരം അതാ, നില്ക്കുന്നു! ആശകൾ നശിക്കുന്നു! ഖേദിച്ച് കൈമലർത്തുന്നു! ഇതാണ് ഉപമയുടെ ചുരുക്കം.

അഹങ്കാരിയായ തോട്ടക്കാരനെപ്പോലെ, മക്കായിലെ ഖുറൈശി പ്രധാനികളെയും, അവരെപ്പോലെയുള്ള ഇതരധിക്കാരികളെയും കരുതാം. അബലരും നിർധനരുമായ സത്യവിശ്വാസികളെ, ആ സാധുസഹോദരൻെറ പക്ഷക്കാരായും ഗണിക്കാം. മേൽകണ്ട തോട്ടത്തിൻെറ ചിത്രീകരണം അറബികളെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം വളരെ അനുയോജ്യമായതാണ്. ഗിരിയായിലെ മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങൾപോലെയുള്ള രണ്ട് വമ്പിച്ച തോട്ടങ്ങൾ. ചുറ്റുപാടും ഈത്തപ്പനകൾ തലപൊക്കി നിൽക്കുന്നു. തോട്ടത്തിൻെറ ഏതു ഭാഗത്തും വെള്ളം എത്തിക്കുന്ന തോടുകൾ മദ്ധ്യത്തിലും. ഇരുകരകളിലും, ചാഞ്ചാടിക്കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൃഷിപ്പാടങ്ങൾ. ഇതിലപ്പുറം അറബികൾക്കിടയിൽ സുഖൈശ്വര്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉപാധികളായി മറ്റെന്താണുള്ളത്?! എന്നാൽ, തോട്ടക്കാരെമാത്രം ബാധിക്കുന്ന ഒരു ഉപമയല്ല ഇത്. ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങൾ വേണ്ടത്ര ലഭിച്ച് അഹങ്കാരികളും, ആഡംബരപ്രിയരുമായി മതിമറന്നു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഏവനേയും താക്കീത് ചെയ്യുന്ന ഒരു ഉദാഹരണമത്രെ ഇത്. ഭൗതിക വസ്തുക്കളുടെയും ഐഹിക ജീവിതത്തിൻെറയും മൊത്തത്തിലുള്ള ഒരു ഉദാഹരണം അടുത്ത വചനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം-6

45 (നബിയേ) ഐഹിക ജീവിതത്തിൻെറ ഉപമ അവർക്ക് വിവരിച്ചു കൊടുക്കുക: (അത്) ഒരു വെള്ളം പോലെയാണ്: ആകാശത്തുനിന്ന് നാം അത് (മഴയായി) ഇറക്കുന്നു; എന്നിട്ട്, ഭൂമിയിലെ സസ്യവർഗ്ഗം അതുമൂലം (തഴച്ചുവളർന്നു) ഇടതിങ്ങി വരുന്നു; എന്നിട്ട് അത്, കാറ്റുകൾ പാറ്റിക്കളയുന്ന തുരുമ്പായിത്തീരുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

وَٱضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا كَمَآءٍ أَنزَلْنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَٱخْتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ ٱلرِّيَٰحُ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

46 ധനവും മക്കളും ഐഹിക ജീവിതത്തിൻെറ അലങ്കാരമാകുന്നു. നല്ലതായ ശാശ്വതകാര്യങ്ങളത്രെ, നിൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ പ്രതിഫലത്തിൽ ഗുണമേറിയതും; പ്രത്യാശക്ക് ഗുണമായുള്ളതും.

ٱلْمَالُ وَٱلْبَنُونَ زِينَةُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ وَٱلْبَٰقِيَٰتُ ٱلصَّٰلِحَٰتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾

---

45 **واضرب** വിവരിച്ചുകൊടുക്കുക. **لهم** അവർക്ക്. **مَثَلَ** ഉദാഹരണം, ഉപമ. **الحياة الدنيا** ഐഹീക ജീവിതത്തിൻെറ, ഇഹലോകജീവിത്തിൻെറ. **كَماءٍ** ഒരു വെള്ളംപോലെ. **أنزلناه** നാം അത് ഇറക്കി. **من السماءِ** ആകാശത്തുനിന്ന്. **فاختلط** എന്നിട്ട് ഇടതിങ്ങി (തഴച്ചുകൂടി) കലർന്ന്. **به** അതിനാൽ,

അതുകൊണ്ട്. **نبات الأرض** ഭൂമിയിലെ സസ്യങ്ങൾ (സസ്യവർഗ്ഗം). **فأصبح** എന്നിട്ട് അതായി. **هشيما** തുരുമ്പ്. **تذروه** അതിനെ പാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കും. **الرياح** കാറ്റുകൾ. **وكَانَ اللهُ** അല്ലാഹു ആകുന്നു. **على كُلِّ شيءٍ** എല്ലാ കാര്യത്തിനും. **مقتدرا** കഴിവുള്ളവൻ.. 46 **المالُ** ധനം. **والبنونَ** മക്കളും. **زينةُ** അലങ്കാരമാണ്. **الحياة الدنيا** ഐഹികജീവിതത്തിൻെറ. **والباقيات** ശാശ്വതമായവ, നിലനിൽക്കുന്നവ, അവശേഷിക്കുന്നവ (കർമ്മങ്ങൾ). **الصالحات** നല്ലതായ. **خير** ഗുണമേറിയതാണ്, നല്ലതാണ്, ഉത്തമമാണ്. **عند ربك** നിൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. **ثوابا** പ്രതിഫലത്തിൽ. **وخير** നല്ലതുമാണ്. **أملاً** പ്രത്യാശക്ക്.

ഐഹികജീവിതവും, അതിലെ സുഖസന്തോഷങ്ങളുമെല്ലാം താൽക്കാലികമത്രെ. ആ നിലക്കുളള വില മാത്രമെ അതിനു കൽപിക്കാവൂ. ധനവും സന്താനങ്ങളും നല്ല മാർഗ്ഗത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്താത്തപക്ഷം, അതുകൊണ്ടു ഗുണത്തെക്കാളേറെ ദോഷമാണുണ്ടാവുക. സൽക്കർമ്മങ്ങളായി ഈ ലോകത്തുവെച്ചു എന്തുചെയ്യുന്നുവോ അതിനു മാത്രമേ നിലനിൽപും യഥാർത്ഥ ഫലവും ലഭിക്കുകയുളളു. ഈ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു ഉപമയാണ് നാം ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ഹൃദയാകർഷങ്ങളായ ഭൗതിക കാഴ്ചപ്പാടുകളുടെ ഉള്ളുകളളി വേണ്ടതുപോലെ പരിശോധിച്ചാൽ ഈ വാസ്തവം ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാം. പ്രപഞ്ചകർത്താവായ സർവ്വശക്തൻ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ച സമയം വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, ഒരു നിമിഷനേരവും അതിനു ശേഷിപ്പില്ല. അത് എപ്പോഴാണ്, എങ്ങിനെയാണ്, എന്നൊന്നും ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതാകുന്നു.

47 പർവ്വതങ്ങളെ (തൽസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന്) നാം ചലിപ്പിക്കുകയും, ഭൂമിയെ വെളിപ്പെട്ടതായി [നഗ്നമായി] നിനക്ക് കാണുമാറാവുകയും അവരെ [മനുഷ്യരെ] നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി അവരിൽനിന്ന് ഒരാളെയും വിട്ടുകളയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം:

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ ٱلْجِبَالَ وَتَرَى ٱلْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَـٰهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾

48 നിൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ അടുക്കൽ (അന്ന്) അവർ അണിയായി (നിറുത്തി) കാണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്, നാം അവരോട് പറയും: ''ആദ്യപ്രാവശ്യം നാം നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചപ്രകാരം നിങ്ങൾ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുകയാണ്; പക്ഷേ, (ഇങ്ങിനെ) ഒരു നിശ്ചിത സമയം നിങ്ങൾക്ക് നാം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതേയല്ല എന്ന് നിങ്ങൾ ജൽപിക്കുകയുണ്ടായി.''

وَعُرِضُوا۟ عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَـٰكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍۭ ۚ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّن نَّجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا ﴿٤٨﴾

49 (ഓരോരുത്തൻെറ കയ്യിലും അവൻെറ നൻമ തിൻമകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ) പുസ്തകം വെക്കപ്പെടും; അപ്പോൾ, അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഭയവിഹ്വലരായിക്കൊണ്ട് കുറ്റവാളികളെ നിനക്ക് കാണാവുന്നതാണ്. അവർ പറയും: ''അഹോ! ഞങ്ങളുടെ കഷ്ടം! എന്താണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്? ചെറിയതോ വലിയതോ ആയ ഒന്നും തന്നെ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്താതെ അത് വിട്ടുകളയുന്നില്ലല്ലോ''! അ

وَوُضِعَ ٱلْكِتَـٰبُ فَتَرَى ٱلْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَـٰوَيْلَتَنَا مَالِ هَـٰذَا ٱلْكِتَـٰبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّآ أَحْصَىٰهَا ۚ وَوَجَدُوا۟ مَا عَمِلُوا۟ حَاضِرًا ۗ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾

വർ എന്ത് പ്രവർത്തിച്ചുവോ അത് (അവരുടെ മുമ്പിൽ) ഹാജറുള്ളതായി അവർ കണ്ടെത്തുന്നതുമാണ്. നിന്റെ റബ്ബ് ആരോടും അനീതി ചെയ്യുകയില്ല.

---

47 **ويوم نسير** നാം ചലിപ്പിക്കുന്ന (നീക്കിക്കളയുന്ന) ദിവസം. **الْجِبَالَ** പർവ്വതങ്ങളെ, മലകളെ. **وترى** നീ കാണുമാറാകുകയും. **الْأَرض** ഭൂമിയെ. **بارزةً** വെളിവായി, നഗ്നമായി(സമനിരപ്പായി) തെളിഞ്ഞു കാണുന്ന). **وحشرناهم** നാം അവരെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും ചെയ്യും. **فلَم نغادر** അപ്പോൾ നാം വിട്ടുകളയുകയില്ല. **منهم** അവരിൽ നിന്ന്. **أحدا** ആരെയും, ഒരാളെയും. 48 **وعرضوا** അവർ കാണിക്കപ്പെടും, (അവരെ കൊണ്ടുവരും). **على ربك** നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ അടുക്കൽ. **صفا** അണിയായി, വരിയായി. **لقَد جِئْتمونا** തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു. **كما خلقْناكُم** നാം നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചപോലെ. **أولَ مرة** ആദ്യപ്രാവശ്യം, ഒന്നാം പ്രാവശ്യം. **بلْ** പക്ഷേ, എങ്കിലും, എന്നാൽ. **زعمتم** നിങ്ങൾ ജല്പിച്ചു. **ألن نجعلَ** നാം ഏർപ്പെടുത്തുകയില്ലതന്നെ എന്ന്, നിശ്ചയിക്കുകയില്ലെന്ന്. **لكُم** നിങ്ങൾക്ക്. **موعدا** ഒരു നിശ്ചിത സമയം (ഹാജറാകുന്ന സമയം). 49 **ووضع** വെക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. **الكتاب** പുസ്തകം, ഗ്രന്ഥം. **فترى** അപ്പോൾ നിനക്ക് കാണാം, നീ കാണും. **المجرمين** കുറ്റവാളികളെ. **مشفقين** പേടിച്ചവരായി, ഭയവിഹ്വലരായി. **مما فيه** അതിൽ ഉള്ളതിനെപ്പറ്റി. **ويقُولُونَ** അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. **يا ويلتنا** അഹോ ഞങ്ങളുടെ കഷ്ടമേ, നാശമേ. **ما** എന്താണ്. **لهذا الكتاب** ഈ പുസ്തകത്തിന്. **لا يغادر** അത് വിട്ടുകളയുന്നില്ല. **صغيرةً** ഒരു ചെറിയ കാര്യവും. **ولا كبيرةً** ഒരു വലിയ കാര്യവും (വിട്ടുകളയുന്നില്ല). **إلا أحصاها** അതിനെ ക്ളിപ്തപ്പെടുത്താതെ, കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്താതെ. **ووجدوا** അവർ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യും. **ما عملوا** അവർ പ്രവർത്തിച്ചത്, അവർ എന്ത് പ്രവർത്തിച്ചുവോ അത്. **حاضرا** സന്നിഹിതമായി, തയ്യാറായി. **ولا يظلم** അക്രമം ചെയ്കയില്ല അനീതി കാണിക്കയില്ല. **ربك** നിന്റെ രക്ഷിതാവ്. **أحدا** ആരേയും, ഒരാളെയും ആരോടും.

47—ാം വചനത്തിൽ പർവ്വതങ്ങളെ നടത്തുമെന്ന് പറഞ്ഞത്, ലോകാവസാനസമയത്തുണ്ടാകുന്ന അതിഭയങ്കരങ്ങളായ സംഭവവികാസങ്ങളിൽപെട്ടതാകുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് ജനങ്ങളെയെല്ലാം പുനർജ്ജീവിപ്പിച്ചു വിചാരണാനിലയത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതും, ഓരോരുത്തരുടെയും നന്മതിന്മകൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഏടുകൾ അവരവരുടെ കയ്യിൽ നൽകപ്പെടുന്നതും, അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ എല്ലാവരും വിചാരണക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നതും വിവരിക്കുന്നു. ആ സന്ദർഭത്തിൽ, അവിശ്വാസികളും പാപികളുമായ ആളുകളുടെ വ്യസനവും ഖേദവും അതിരറ്റതായിരിക്കും. ഇവ ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ചും തുടർന്നുള്ള സൂറത്തുകളിൽ വിശദമായി വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

ധനം, സ്വാധീനം മുതലായവ ലഭിച്ചതുനിമിത്തം സത്യത്തെ ധിക്കരിച്ചുവരുന്ന അഹങ്കാരികളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചശേഷം, ആഭിജാത്യത്തിന്റെയും വർഗ്ഗമാഹത്മ്യത്തിന്റെയും പേരിൽ ദൈവകൽപനയെ ധിക്കരിച്ച ഇബ്ലീസിനെക്കുറിച്ചു അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ജൻമശത്രുവായ അവന്റെ ദുഷ്പ്രേരണകളെ സദാ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതുണ്ടെന്നു അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:—

വിഭാഗം—7

50 (ഓർക്കുക:) നാം മലക്കുകളോട്: ''നിങ്ങൾ ആദമിന് 'സുജൂദ്' ചെയ്യുവിൻ (തല കുനിക്കുവിൻ)'' എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവർ 'സുജൂദ്' ചെയ്തു-ഇബ്ലീസ് ഒഴി

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُوا۟ لِءَادَمَ فَسَجَدُوٓا۟ إِلَّآ إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ ٱلْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِۦٓ ۗ

أَفَتَتَّخِذُونَهُۥ وَذُرِّيَّتَهُۥٓ أَوۡلِيَآءَ مِن دُونِي وَهُمۡ لَكُمۡ عَدُوُّۢۚ بِئۡسَ لِلظَّٰلِمِينَ بَدَلٗا ﴿٥٠﴾

കെ; അവൻ ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവനായിരുന്നു; അതിനാൽ, അവൻ തൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ കല്പനയെ ധിക്കരിച്ചു കളഞ്ഞു. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ എന്നെവിട്ട് അവനെയും, അവൻെറ സന്തതികളെയും കാര്യകർത്താക്കളാക്കുന്നുവോ? അവരാകട്ടെ, നിങ്ങൾക്ക് ശത്രുക്കളുമാണ്! അക്രമികൾക്ക് (സ്വീകരിക്കുവാൻ) പകരം കിട്ടിയത് വളരെ മോശമത്രെ!

۞ مَّآ أَشۡهَدتُّهُمۡ خَلۡقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَلَا خَلۡقَ أَنفُسِهِمۡ وَمَا كُنتُ مُتَّخِذَ ٱلۡمُضِلِّينَ عَضُدٗا ﴿٥١﴾

51 ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചതിനാകട്ടെ, അവരെത്തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതിനാകട്ടെ, നാം അവരെ സാക്ഷിയാക്കിയിട്ടില്ല. വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നവരെ ഞാൻ സഹായകരായി സ്വീകരിക്കുന്നവനല്ലതന്നെ.

---

50 **وَإِذْ قُلْنَا** നാം പറഞ്ഞപ്പോൾ. **لِلْمَلَائِكَةِ** മലക്കുകളോട്. **اسجدوا** നിങ്ങൾ സുജൂദ് ചെയ്യുവിൻ, തല കുനിക്കുവിൻ. **لِآدم** ആദമിന്. **فَسجدوا** അപ്പോൾ അവർ സുജൂദ് ചെയ്ത്. **إِلا إبليس** ഇബ്‌ലീസ് ഒഴികെ. **كَانَ** അവനായിരുന്നു. **من الْجِن** ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിൽ (പെട്ടവൻ). **فَفَسق** അതിനാൽ അവൻ ധിക്കരിച്ചു. **عن أمر** കല്പനയെ. **ربه** തൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ. **أَفَتتخذُونه** എന്നിരിക്കെ നിങ്ങൾ അവനെ ആക്കുകയോ. **وذُريته** അവൻെറ സന്താനങ്ങളെയും. **أولياء** കാര്യകർത്താക്കൾ, ബന്ധുക്കൾ, രക്ഷാധികരികൾ. **من دوني** എന്നെ വിട്ടു, എനിക്ക്പുറമെ, എന്നെക്കൂടാതെ. **وهُم** അവരാകട്ടെ. **لَكُمْ** നിങ്ങൾക്ക്. **عدو** ശത്രുവാണ്. **بِئْسَ** വളരെ മോശമാകുന്നു. **للظالمين** അക്രമികൾക്ക്. **بدلاً** പകരം(കിട്ടിയത്). 51 **ما أشهدتهم** നാം അവരെ സാക്ഷിയാക്കിയിട്ടില്ല, സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. **خلْق السماوات** ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചതിന്. **والأرض** ഭൂമിയെയും. **ولا خلْق** സൃഷ്ടിച്ചതിനുമല്ല. **أنفُسِهِم** അവരെത്തന്നെ. **وما كُنت** ഞാനാകുന്നതുമല്ല, ഞാനല്ലതാനും. **متخذَ المضلين** വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നവരെ ആക്കുന്നവൻ (സ്വീകരിക്കുന്നവൻ). **عضدا** സഹായകൻമാരായി, സഹായമായി.

ആദം (عليه السلام) നബിയെ സൃഷ്ടിച്ചശേഷം, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൻെറ ഔന്നത്യം സ്ഥാപിക്കുവാനായി അദ്ദേഹത്തിനു തലകുനിച്ചു 'സുജൂദ്' ചെയ്യണമെന്നു അല്ലാഹു മലക്കുകളോടു കല്പിച്ചു. കല്പന ഇബ്‌ലീസിനും ബാധകമായിരുന്നു. എന്നാൽ, അവൻെറ വർഗ്ഗീയ ദുരഹങ്കാരം അവനെ വഞ്ചിച്ചു. 'അഗ്നിയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഞാൻ മണ്ണുകൊണ്ടു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവനു തല കുനിക്കുകയോ'? എന്നു പറഞ്ഞു അവൻ കല്പന നിരസിച്ചു കളഞ്ഞു; അല്ലാഹുവിൻെറ കോപശാപത്തിനു ഇരയാകുകയും ചെയ്തു. അതോടെ അവൻ മനുഷ്യൻെറ ജൻമശത്രുവായിത്തീർന്നു. മനുഷ്യനാകട്ടെ, ഇതെല്ലാം വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് അവനെയും, അവൻെറ വർഗ്ഗക്കാരെയും കാര്യകർത്താക്കളായി സ്വികരിച്ചുവരുന്നു! അവരുടെ ദുഷ്പ്രേരണകൾക്കു വശംവദരായി പിഴച്ചുപോവുകയും ചെയ്യുന്നു! മനുഷ്യൻെറ ഈ ദുരവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള ആക്ഷേപവും അത്ഭുതവുമാണ് അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ഈ സംഭവം ഖുർആനിൽ പലേടത്തും വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. സൂ: ത്വാഹയിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം.

ആകാശഭൂമികളെയോ മറ്റോ സൃഷ്ടിച്ചതിലൊന്നും തന്നെ, പിശാചിനും അവൻെറ സന്തതികൾക്കും യാതൊരു തരത്തിലുള്ള ഇടപെടലും, പങ്കും ഉണ്ടായിട്ടില്ല; ഉണ്ടാകുകയുമില്ല. അങ്ങിനെ വല്ല തരത്തിലുള്ള ഒരു പങ്കും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവരുടെ ദുരുപദേശങ്ങൾക്കു വിധേയരാകുന്നതിൽ മനുഷ്യന് എന്തെങ്കിലും ന്യായമുണ്ടാകുമായിരുന്നു. ഇനി, പിശാചിനെ ബന്ധുവും കാര്യകർത്താവുമായി സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കു ലഭിക്കുന്ന ഫലമാകട്ടേ, അതെ

ത്രമാത്രം മോശപ്പെട്ടതായിരിക്കുമെന്നു താഴെ പറയുതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം:-

52 (അല്ലാഹു അക്രമികളോടായി:) ''നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന എൻെറ പങ്കുകാരെ വിളിച്ചുകൊൾവിൻ'' എന്ന് പറയുന്ന ദിവസം (ഓർക്കുക)!- അപ്പോൾ അവർ അവരെ വിളി(ച്ചു നോ) ക്കുന്നതാണ്: എന്നാൽ അവർ അവർക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നതല്ല. നാം (അല്ലാഹു) അവർക്കിടയിൽ ഒരു അപകടസ്ഥലം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്.

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُواْ شُرَكَآءِىَ ٱلَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُواْ لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا ﴿٥٢﴾

53 കുറ്റവാളികൾ നരകത്തെ (നേരിൽ)കാണും, അപ്പോൾ അവർക്ക് വിചാരം വരും (മനസ്സിലാകും): നിശ്ചയമായും തങ്ങൾ അതിൽ അകപ്പെട്ടുപോകുന്നവരാണെന്ന്. അതിൽ നിന്ന് തിരിഞ്ഞുപോകുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗവും അവർ കണ്ടെത്തുന്നതുമല്ല.

وَرَءَا ٱلْمُجْرِمُونَ ٱلنَّارَ فَظَنُّوٓاْ أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُواْ عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

52 **ويوم يقول** അവൻ പറയുന്ന ദിവസം. **نادوا** നിങ്ങൾ വിളിക്കുവിൻ. **شركائي** എൻെറ പങ്കുകാരെ. **الذين زعمتم** നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചിരുന്നവരായ. **فدعوهم** അപ്പോൾ അവർ അവരെ വിളിക്കും. **فلم يستجيبوا** എന്നാൽ അവർ ഉത്തരം നൽകുകയില്ല. **لهم** അവർക്ക്. **وجعلنا** നാം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും, ആക്കുകയും ചെയ്യും. **بينهم** അവർക്കിടയിൽ. **موبقًا** ഒരു അപകടസ്ഥലം. 53 **ورأى المجرمون** കുറ്റവാളികൾ കാണും. **النار** നരകം. **فظنوا** അപ്പോൾ അവർക്ക് വിചാരം വരും, (അവർക്ക് മനസ്സിലാകും). **أنهم مواقعوها** അവർ അതിൽ അകപ്പെടുന്നവരാണെന്ന്. **ولم يجدوا** അവർ കണ്ടെത്തുകയില്ല, അവർക്ക് കിട്ടുകയില്ല. **عنها** അതിൽ നിന്ന്. **مصرفًا** തിരിഞ്ഞുപോകുവാനുള്ള സ്ഥലം (മാർഗ്ഗം).

പരലോകവിശ്വാസവും, നരകശിക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയവും ഇല്ലാതിരുന്ന അവർ, നരകം ഇപ്പോൾ കണ്ണിൽ കാണുകയാണ്. അതു യഥാർത്ഥം തന്നെയാണെന്നും, തങ്ങൾക്കു അതിൽ നിന്നു രക്ഷയില്ലെന്നും അവർക്കിപ്പോൾ ശരിക്കും ബോധ്യമായിരിക്കുന്നു. നിഷേധത്തിൻെറ ലാഞ്ഛനപോലും അവരിൽ ഇല്ലതന്നെ.

വിഭാഗം–8

54 തീർച്ചയായും, ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എല്ലാ(വക)ഉപമകളെയും ഈ ഖുർആനിൽ നാം വിവിധ തരത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യൻ, ഏത് വസ്തുവെക്കാളുമധികം തർക്ക (സ്വഭാവ) മുള്ളവനാകുന്നു.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِى هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ لِلنَّاسِ مِن كُلِّ مَثَلٍ ۚ وَكَانَ ٱلْإِنسَٰنُ أَكْثَرَ شَىْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾

54 **ولقد** തീർച്ചയായും. **صرفنا** നാം വിവിധരൂപത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു,. **في هذاالقرآن** ഈ ഖുർആനിൽ. **للناس** ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി. **من كل مثل** എല്ലാ(വിധ)ഉപമകളിൽനിന്നും. **وكانالإنسان** മനുഷ്യൻ ആകുന്നു. **أكثر شيء** ഏതു വസ്തുവിലും കൂടുതലുള്ളവൻ. **جدلاً** തർക്കം (തർക്കസ്വഭാവം, തർക്കവാസന).

ഖുർആന്റെ വിവരണരീതി ഒരു പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ളതാകുന്നു. അതിമേതായ ഒരു ശൈലിയും, പ്രതിപാദനരീതിയുമാണ് അതിനുള്ളത്. ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ, സാഹിത്യകൃതികൾ, ചരിത്രപുസ്തകങ്ങൾ മുതലായവപോലെയുള്ള ഒരു സമ്പ്രദായം അതു സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. വിഷയങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അദ്ധ്യായങ്ങൾ, പർവങ്ങൾ, പംക്തികൾ എന്നിവയൊന്നും നിർണ്ണയിക്കുക അതിനു പതിവില്ല. അതിന്റെ വിവരണരീതിയെ സംബന്ധിച്ചു എത്രയോ മഹാൻമാർ നീണ്ടുനിന്ന ലേഖനങ്ങളും, ഗ്രന്ഥങ്ങളും രചിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ചുരങ്ങിയ വാചകങ്ങളിൽ അതിന്റെ സാക്ഷാൽ സ്വഭാവം വരഞ്ഞുകാണിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല.

ഉപദേശം, നിർദ്ദേശം, നിയമം, ചരിത്രം, കഥ, ഉപമ, സംഭവം, സുവിശേഷം, താക്കീതു, പ്രകൃതിവർണ്ണനം, ചിന്താപാഠം, ദൃഷ്ടാന്തം എന്നിങ്ങിനെ പലതും ഇടകലർന്നും, ഓന്നൊന്നിനെ തുടർന്നും കാണാം. ഒരേ കാര്യംതന്നെ, ഒരേ സംഭവംതന്നെ, ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു വിവരിക്കും. പക്ഷേ, ഓരോ സ്ഥലത്തും മറ്റേസ്ഥലത്തു കാണപ്പെടാത്ത സവിശേഷതയോടുകൂടിയായിരിക്കും അത്. ഒരിടത്തു സംക്ഷിപ്തമാണെങ്കിൽ, വേറൊരിടത്തു സവിസ്തരമായിരിക്കും. സജ്ജനങ്ങളുടെ പുണ്യഫലങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ ദുർജ്ജനങ്ങളുടെ ദുഷ്ഫലങ്ങളും വിവരിക്കുന്നതു കാണാം. ചെറുതും, വലുതും, സങ്കൽപവും, സംഭവിച്ചതുമായ ഉപമകളും ഇടയ്ക്കിടെ സാധാരണമാണ്. നിയമവശങ്ങളെക്കാൾ ധാർമ്മികവശത്തിന്നാണ് കൂടതൽ പ്രധാന്യം കാണുക. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ബുദ്ധിയും ചിന്തയുമുള്ള മനുഷ്യരെ മടുപ്പു തോന്നിക്കാതെയും, മുഷിപ്പിക്കാതെയും ആകർഷിക്കുകയും, ചിന്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ശൈലിയാണ് അതിനുള്ളത്.

എന്നാൽ, മനുഷ്യനാകട്ടെ, സ്വഭാവേന താർക്കികനാണ്. വേണ്ടതിനും വേണ്ടാത്തതിനും അവർ തർക്കം നടത്തും. ബോദ്ധ്യം വന്നാലും വിമർശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. സമാധാനപൂർവ്വം കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ അവനു ക്ഷമയുണ്ടാകുകയില്ല. ഇത്യാദി സ്വഭാവങ്ങൾ നിമിത്തം ഖുർആന്റെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും പലപ്പോഴും അവനു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നു. സൂറത്തു-സുമറിലെ ഒരു വചനം ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു:

فبشر عباد الذين يستمعون القول فيتبعون احسنه اولئك الذين هداهم الله وأولئك هم أولوا الالباب – سورة الزمر

സാരം: പറയുന്ന വാക്കു ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുകയും, എന്നിട്ട്, അതിൽ നല്ലതിനെ പിൻപറ്റി നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാകുന്ന എന്റെ അടിയാൻമാർക്കു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക: അവരാണ് അല്ലാഹു സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കയിട്ടുള്ളവർ; അവർ തന്നെയാണ് ബുദ്ധിമാൻമാരും)

ഇമാം അഹ്മദ് (ﷺ), ബുഖാരി (ﷺ), മുസ്‌ലിം (ﷺ) എന്നിവർ നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വിരിക്കുന്നു.: 'ഒരു ദിവസം രാത്രി നബി (ﷺ) തിരുമേനി, അലി (رضي الله عنه) യുടെയും ഫാത്തിമഃ (رضي الله عنها) യുടെയും വാതിൽക്കൽചെന്നു ഇങ്ങിനെ വിളിച്ചു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: ''നിങ്ങൾ രണ്ടാളും (രാത്രിനമസ്കാരം) നമസ്കരിക്കുന്നില്ലേ?'' അപ്പോൾ അലി (رضي الله عنه) പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ! ഞങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കയ്വശമാണല്ലോ. ഞങ്ങൾ എഴുന്നേൽക്കണമെന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ ഞങ്ങളെ അവൻ എഴുന്നേൽപിക്കുതാണ്.'' അലി (رضي الله عنه) പറയുകയാണ്: 'ഞാനിതു പറഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനി എന്നോടു മറുപടി ഒന്നും പറയാതെ വിട്ടുപോയ്ക്കളഞ്ഞു. എന്നിട്ട് അവിട്ന്നു തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ, തന്റെ കൈകൊണ്ടു തുടക്ക് കൊട്ടിക്കൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടു: **وكان الإنسان أكثر شيئ جدلا** (മനുഷ്യൻ ഏതു വസ്തുവെക്കാളും തർക്കമുള്ളവനാകുന്നു.)'

55 സൻമാർഗ്ഗദർശനം വന്നപ്പോൾ (അതിൽ) വിശ്വസിക്കുകയും,തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യു	وَمَا مَنَعَ ٱلنَّاسَ أَن يُؤْمِنُوٓا۟ إِذْ جَآءَهُمُ ٱلْهُدَىٰ

وَيَسۡتَغۡفِرُواْ رَبَّهُمۡ إِلَّآ أَن تَأۡتِيَهُمۡ سُنَّةُ ٱلۡأَوَّلِينَ أَوۡ يَأۡتِيَهُمُ ٱلۡعَذَابُ قُبُلٗا ﴿٥٥﴾

ന്നതിൽ നിന്ന് മനുഷ്യരെ തടയുന്നത്, പൂർവികൻമാരുടെ [അവരിൽ കഴിഞ്ഞ ശിക്ഷയുടെ] നടപടികൾ അവർക്ക് വന്നെത്തുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ പെട്ടെന്ന് അവർക്ക് ശിക്ഷവരുകയോ വേണമെന്നുള്ളതല്ലാതെ (വേറെ) എന്താണ്?!

وَمَا نُرۡسِلُ ٱلۡمُرۡسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ وَيُجَٰدِلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِٱلۡبَٰطِلِ لِيُدۡحِضُواْ بِهِ ٱلۡحَقَّ ۖ وَٱتَّخَذُوٓاْ ءَايَٰتِي وَمَآ أُنذِرُواْ هُزُوٗا ﴿٥٦﴾

56 സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നവരായും, താക്കീത് നൽകുന്നവരായും കൊണ്ടല്ലാതെ 'മുർസലു'കളെ[ദൂതൻമാരെ] നാം അയക്കാറില്ല. സത്യത്തെ തകർത്തുകളയുവാൻവേണ്ടി. മിഥ്യാവാദവുമായി അവിശ്വസിച്ചആളുകൾ തർക്കിക്കുന്നു! എൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങളെയും, അവർക്ക് താക്കീത് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെയും അവർ പരിഹാസ്യമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു!

---

55 **وما منع** തടയുന്നതെന്താണ്? തടയുന്നില്ല. **الناس** മനുഷ്യരെ. **أن يؤمنوا** അവർ വിശ്വസിക്കുന്നത്. **إذْ جاءهم** അവർക്ക് വന്നെത്തിയപ്പോൾ. **الهدى** മാർഗ്ഗദർശനം, സൻമാർഗ്ഗം. **ويستغفروا** അവർ പാപമോചനം തേടുന്നതും. **ربهم** അവരുടെ രക്ഷിതാവിനോട്. **إلا أن تأتيهم** അവർക്കുവന്നെത്തണമെന്നുള്ളതല്ലാതെ. **سنةُ الأولين** പൂർവ്വികൻമാരുടെ (മുൻഗാമികളുടെ) നടപടി. **أو يأتيهم** അല്ലെങ്കിൽ അവർക്കു വരണമെന്ന്. **العذاب** ശിക്ഷ. **قُبلاً** പെട്ടെന്ന്, അഭിമുഖമായി. 56 **وما نرسل** നാം അയക്കാറില്ല. **المرسلين** മുർസലുകളെ, ദൂതൻമാരെ. **إلا مبشرين** സുവിശേഷം (സന്തോഷവാർത്ത) അറിയിക്കുന്നവരായിട്ടല്ലാതെ. **ومنذرين** താക്കീതുചെയ്യുന്നവരും. **ويجادلُ** തർക്കിക്കുന്നു. **الذين كفروا** അവിശ്വസിച്ചവർ. **بالباطل** നിരർത്ഥമായതുകൊണ്ട്, മിഥ്യാവാദംകൊണ്ട്. **ليدحضوا** അവർ തകർക്കുവാൻവേണ്ടി, ഉടക്കുവാൻവേണ്ടി. **به** അതുകൊണ്ട്. **الحق** സത്യത്തെ, യഥാർത്ഥത്തെ. **واتخذُوا** അവർ ആക്കുകയും ചെയ്തു. **آياتي** എൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങളെ. **وما أنذروا** അവർക്ക് താക്കീത് നൽകപ്പെട്ടതിനേയും. **هزوا** പരിഹാസ്യം.

ആദു, ഥമൂദു (ثمود، عاد) മുതലായ സമുദായങ്ങളിൽ അക്രമവും തോന്നിയവാസവും മുഴുത്തപ്പോൾ അവർക്കു സംഭവിക്കുകയുണ്ടായതുപോലെയുള്ള ശിക്ഷാനടപടികളാണ്, 'പൂർവ്വികൻമാരുടെ ശിക്ഷാനടപടി' (سنة الاولين) എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം. 'നീ സത്യവാനാണെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷ കൊണ്ടുവരിക!'
(ائتنا بعذاب الله ان كنت من الصادقين – العنكبوت ٢٩) എന്നു ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനത അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞുവെങ്കിൽ, ഖുറൈശികളായ ധിക്കാരികൾ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ക്ഷണം നിരസിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനോട് പറഞ്ഞത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: 'അല്ലാഹുവേ! ഈ പറയുന്നതാണ് നിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള സത്യമെങ്കിൽ, ഞങ്ങളുടെമേൽ നീ ആകാശത്തുനിന്ന് കല്ലുമഴ വർഷിപ്പിച്ചുകൊള്ളുക; അല്ലെങ്കിൽ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ഞങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരിക!'
(اللهم ان كان هذا هو الحق من عندك فأمطر علينا حجارة من السماء او ائتنا بعذاب أليم –الانفال ٣٢) ഇത്രയും നിഷ്ഠൂരമായ മന:സ്ഥിതിയായിരുന്നു അവർക്കുണ്ടായിരുന്നത്. ഇതിൽ നിന്ന് മേൽപറഞ്ഞ വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാവുതാണ്.

وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦ فَأَعۡرَضَ عَنۡهَا

57 തൻെറ റബ്ബിൻെറ 'ആയത്തുകൾ' [ലക്ഷ്യങ്ങൾ] മുഖേന ഉൽബോധനം നൽകപ്പെട്ടിട്ട് അവയെ വിട്ടുതിരിഞ്ഞുകളയുകയും,

തൻെറ കൈകൾ [താൻ] മുമ്പ് ചെയ്തു പോയിട്ടുള്ളതിനെ [ദുഷ്കർമ്മങ്ങളെ] മറന്നുകളയുകയും ചെയ്തവരെക്കാൾ അക്രമി ആരാണുള്ളത്?! നിശ്ചയമായും, അത് ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് (കഴിയാത്തവണ്ണം) അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരുതരം മൂടികളും, അവരുടെ കാതുകളിൽ ഒരുതരം കട്ടിയും നാം ആക്കിയിരിക്കുകയാണ്. നീ അവരെ സൻമാർഗ്ഗത്തിിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നതായാൽ- അങ്ങിനെയിരിക്കെ- ഒരിക്കലും അവർ സൻമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുകയില്ലതന്നെ.

وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِن تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَن يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾

58 നിൻെറ രക്ഷിതാവ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്, കരുണയുള്ളവനാണ്. അവർ ചെയ്തുകൂട്ടിയതിന് അവരോട് അവൻ നടപടി എടുക്കുകയായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർക്ക് അവൻ ശിക്ഷ തൽക്ഷണം തന്നെ കൊടുക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവർക്കൊരു നിശ്ചിതസമയമുണ്ട്; അതിനെ വിട്ട് യാതൊരു രക്ഷാവലംബവും അവർക്ക് കിട്ടുന്നതേഅല്ല.

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ ۖ لَوْ يُؤَاخِذُهُم بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ۚ بَل لَّهُم مَّوْعِدٌ لَّن يَجِدُوا مِن دُونِهِ مَوْئِلًا ﴿٥٨﴾

59 അതാ (ആ) രാജ്യങ്ങൾ! അവർ [അതിലെ നിവാസികൾ] അക്രമം ചെയ്തപ്പോൾ നാം അവരെ നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. (അതുപോലെ) ഇവരുടെ നാശത്തിനും നാം ഒരു നിശ്ചിതസമയം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم مَّوْعِدًا ﴿٥٩﴾

---

7 **ومن** ആരാണ്?. **أظْلَم** അധികം അക്രമി. **ممن** യാതൊരുവനെക്കാൾ. **ذُكر** അവന് ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടു, ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടു. **بِآيات** ലക്ഷ്യങ്ങളെക്കൊണ്ട്, ലക്ഷ്യങ്ങൾമുഖേന. **ربه** തൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ. **فَأعرض** എന്നിട്ട് അവൻ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. **عنها** അതിൽ നിന്ന്. **ونسِي** അവൻ മറക്കുകയും ചെയ്തു. **ما قَدمت** മുമ്പുചെയ്തു. **يداه** അവൻെറ കരങ്ങൾ, കൈകൾ(അവൻ). **إنا جعلْنا** നിശ്ചയമായും നാം ആയിരിക്കുന്നു. **على قُلُوبِهم** അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ, ഹൃദയങ്ങൾക്കുമീതെ. **أكنةً** ഒരുതരം മൂടികളെ. **أن يفْقَهوه** അതിനെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് (ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാതെ). **وفي آذَانِهم** അവരുടെ കാതുകളിലും. **وقْرا** ഒരുതരം കട്ടിയെ. **وإن تدعهم** നീ അവരെ വിളിക്കുന്നതായാൽ. **إلى الْهدى** സൻമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക്. **فَلَن يهتدوا** എന്നാൽ അവർ സന്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുകയില്ല, പ്രാപിക്കുകയില്ല. **إذًا** അങ്ങിനെയിരിക്കെ, ആകയാൽ. **أبدا** ഒരിക്കലും, ഒരു കാര്യവും. 58 **وربك** നിൻെറ രക്ഷിതാവ്. **الْغفُور** വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. **ذُو الرحمة** കാരുണ്യമുള്ളവനാണ്. **لَو يؤاخذُ** അവൻ പിടികൂടുകയാണെങ്കിൽ (നടപടിയെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ). **هم** അവരെ, അവരോട്. **بِما كَسبوا** അവർ ചെയ്തുകൂട്ടിയതുകൊണ്ട്, സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ട്. **لَعجلَ** അവൻതൽക്ഷണം നൽകുമായിരുന്നു, ധൃതിയായി കൊടുക്കുമായിരുന്നു. **لَهم** അവർക്ക്. **الْعذَاب** ശിക്ഷയെ. **بل** പക്ഷേ, എങ്കിലും. **لَهم** അവർക്കുണ്ട്. **موعد** ഒരു നിശ്ചിതസമയം. **لن يجِدوا** അവർക്ക് കിട്ടുന്നതേയല്ല. **من دونِه** അതിനെവിട്ടു, അതുകൂടാതെ. **موئلاً** ഒരു രക്ഷാവലംബവും. 59 **وتلْك** അതാ. **الْقُرى** (ആ) രാജ്യങ്ങൾ. **أهلَكْنا** നാം നശിപ്പിച്ചു. **هم** അവരെ (ആ രാജ്യക്കാരെ). **لَما ظَلَموا** അവർ അക്രമം ചെയ്തപ്പോൾ. **وجعلْنا** നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു, ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. **لمهلكهم** അവരുടെ നശീകരണത്തിന്, നാശസമയത്തിന്. **موعدا** ഒരു നിശ്ചിതസമയം, ഒരു നിശ്ചയം.

ആദു, ഥമൂദു മുതലായ ഗോത്രങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളും അവയെ നാമാവശേഷമാക്കിക്കളഞ്ഞ വമ്പിച്ച ശിക്ഷകളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളും അറബികൾക്ക് ഏറെക്കുറെ കണ്ടറിയുവാൻ കഴിയുന്നതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവയെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടികൊണ്ട് അവരെ താക്കീതുചെയ്യുന്നത്. അവിശ്വാസികളുടെ നിഷേധവും, ധിക്കാരവും അതിരുകവിഞ്ഞിരിക്കയാണ്. ചിന്തക്കുപകരം പരിഹാസം, ബുദ്ധിക്കു പകരം മർക്കടമുഷ്ടി, ഇതാണവരിൽ പ്രകടമാകുന്നത്. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കല്ലുപോലെ ഉറച്ചു നിർജ്ജീവമായിരിക്കുകയാണ്. സത്യോപദേശത്തിനു അതിലേക്കു പ്രവേശനമില്ലാതായിരിക്കുന്നു. അതൊന്നു ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുവാൻ പോലും അവർ തയ്യാറില്ല. കാതിൽ എന്തോ ഒരു കട്ടി നിറഞ്ഞു കേൾവി നഷ്ടപ്പെട്ടപോലെയാണുള്ളത്. നിർഭാഗ്യകരമായ ഈ നിലപാടിൽ അല്ലാഹു അവരെ തൽക്കാലം സ്വതന്ത്രമാക്കി വിട്ടിരിക്കയാണ്. പെട്ടെന്നുള്ളതും അതിദാരുണവുമായ ശിക്ഷക്കു അവർ തികച്ചും അർഹതയുള്ളവർ തന്നെ. എങ്കിലും കാരുണ്യവാനായ അല്ലാഹു ഈ ലോകത്തുള്ള അവൻെറ നിയമനടപടിയനുസരിച്ചു അവർക്കു തൽക്കാലം ഒഴിവുനല്കിയിരിക്കുകയാണ്. പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ, യാഥാർത്ഥവും കൃത്യവുമായ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതിനു ഒരു നിശ്ചിത സമയമുണ്ട്. അതു വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ യാതൊരു ഒഴിവും ആർക്കും തന്നെ അനുവദിക്കപ്പെടുകയില്ല.

ഒരു ചോദ്യം ഇവിടെ ഉത്ഭവിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ട്. ധാർമ്മിക ബോധമുള്ള ആളുകൾക്കു ഈ ലോകത്തു മിക്കവാറും കഷ്ടപ്പാടും, പലവിധ ദുരിതങ്ങളും ആണല്ലോ അനുഭവം. നേരെമറിച്ചു അവിശ്വാസികളും, ആക്രമികളുമായ ജനങ്ങൾക്കു സുഖസന്തോഷങ്ങളും! എന്താണിത്? എന്നാൽ, നല്ലതെന്നോ, ഭാഗ്യമെന്നോ നാം അനുമാനിക്കുന്ന എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ ചീത്തയും, ദൌർഭാഗ്യകരവും ആയിരുന്നുവെന്നു പിന്നീടു നമുക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ട്. അപ്പോഴാണ്, നമ്മുടെ ആദ്യത്തെ അനുമാനങ്ങൾ തെറ്റായിരുന്നുവെന്ന് നമുക്ക് ബോധ്യപ്പെടുക. കാര്യങ്ങളുടെ ബാഹ്യാവസ്ഥയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ജീവിക്കുവാനേ നമുക്കിവിടെ നിർവ്വാഹമുള്ളുവെന്നതു വാസ്തവമാണ്. പക്ഷേ, ബാഹ്യവും യാഥാർത്ഥ്യവും-രഹസ്യവും പരസ്യവും-തമ്മിൽ പലപ്പോഴും വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടാവാറുണ്ടെന്ന് നാം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് താഴെ വിവരിക്കുന്ന സംഭവത്തിൽ മൂസ (عليه السلام) നബിക്കു-അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ച നിബന്ധനകൾക്കെതിരായി-ചോദ്യം ചെയ്യേണ്ടി വന്നത്. സംഗതികളുടെ പരമാർത്ഥം തുറന്നുകാണുമ്പോഴേ, അവയെ സംബന്ധിച്ച അവസാനത്തേതും, ഏറ്റവും ശരിയായതുമായ തീരുമാനം കൽപിക്കുവാൻ സാധ്യമാവുകയുള്ളു. ഇപ്പറഞ്ഞതിനു ഉദാഹരണമായെടുക്കാവുന്ന ഒരു സംഭവകഥയാണ് തുടർന്നുള്ള ആയത്തുകളിൽ കാണുന്നത്.

മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെയും ഖിള്ർ (عليه السلام) നബിയുടെയും കഥ
(موسى والخضر عليهما السلام)

ആയത്തുകളിൽ പ്രവേശിക്കും മുമ്പായി കഥയുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്തരൂപം മുൻകൂട്ടി അറിയുന്നതുനന്നായിരിക്കും. ഇമാം ബുഖാരി (رحمه الله), മുസ്ലിം (رحمه الله) മുതലായവർ അവരുടെ ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഈ കഥ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നാം ഇവിടെ അതു വിവരിക്കുന്നത്:-

ഇസ്രായീല്യരിലെ പ്രവാചകനനായ മൂസാ (عليه السلام) നബി ഒരിക്കൽ ജനങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തോട് ഇങ്ങിനെ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: 'താങ്കളേക്കാൾ അറിവുള്ള മറ്റു വല്ലവരെയും താങ്കൾക്കറിയാമോ?' അദ്ദേഹം ഉത്തരം പറഞ്ഞതു 'ഇല്ല' എന്നായിരുന്നു. 'അല്ലാഹുവിനറിയാം' (الله اعلم) എന്നു പറയുകയുണ്ടായില്ല. (അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിലപാടിനു യോജിച്ചത് അതായിരുന്നു.) ഇതിനെത്തുടർന്നു: 'ഉണ്ട്-എൻെറ ഒരു അടിയാൻ നിന്നക്കൊൾ

അിറവുള്ളവനുണ്ട്-രണ്ടു സമുദ്രങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് അദ്ദേഹത്തെ കാണാം! എന്നു അല്ലാഹു മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു വഹ്‌യു നൽകി. ഒരു മത്സ്യം കൂടെ കൊണ്ടുപോകണമെന്നും, അതു കാണാതാവുന്ന സ്ഥലത്തു അദ്ദേഹം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും അറിയിച്ചു. 'ഒരു ചത്ത മത്സ്യവുമായി പോകണം, അതിനു ജീവിനുണ്ടാകുന്നിടത്തുവെച്ചാണ് അദ്ദേഹത്തെ കാണുക' എന്നിങ്ങിനെയാണ് ഹദീസിൻെറ ചില നിവേദനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്.

അങ്ങനെ, മൂസാ (عليه السلام) നബിയും, തൻെറ വാലിയക്കാരനായ യൂശഉം (يوشع بن نون – ع) കൂടി യാത്രയായി. അവർ ഒരു പാറക്കല്ലിനടുത്തെത്തി അവിടെ വിശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ അവസരത്തിൽ മത്സ്യം സമുദ്രത്തിൽ ചാടിപ്പോയി. യൂശഉ (عليه السلام) അതു അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിലും, മൂസാനബി (عليه السلام) ഉണർന്നശേഷം അദ്ദേഹത്തെ അതു അറിയിക്കുവാൻ മറന്നുകളഞ്ഞു. പിന്നീടു കുറെ നടന്നു ക്ഷീണിച്ച് മൂസാ (عليه السلام) ഭക്ഷണസാധനം ആവശ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോഴാണു യൂശഉ (عليه السلام) മത്സ്യത്തിൻെറ കാര്യം ഓർമ്മിച്ചത്. അവർ പിന്നോക്കം മടങ്ങിപ്പോന്നു. മൽസ്യം പോയ സ്ഥലത്തെത്തി. അവിടെ വെച്ചു ഒരാളെ കണ്ടുമുട്ടി. മൂസാ (عليه السلام) അദ്ദേഹത്തിനു സലാം പറഞ്ഞു. 'ഇന്നാട്ടിലെവിടെയാണ് സലാം(ശാന്തി)?' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം, നിങ്ങൾ ആരാണെന്നു അന്വേഷിച്ചു. മൂസാ (عليه السلام) പേരും ഗോത്രവും പറഞ്ഞറിയിച്ചശേഷം ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു: 'നിങ്ങളുടെ അറിവിൽനിന്നു എനിക്കും പഠിപ്പിച്ചു തരുവാനായി ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഒന്നിച്ചു വരട്ടേയോ?' അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾക്കു തൗറാത്ത് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട് വഹ്‌യും വരാറുണ്ട്, ഏതായാലും എനിക്കു ചില അറിവുകളുണ്ടായിരിക്കും, അതു താങ്കൾക്കു ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. നേരെമറിച്ചും ഉണ്ടാകാം എന്നാൽ താങ്കൾ എൻെറ ഒന്നിച്ചു കൂടുന്നപക്ഷം, ഏതു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും ഞാൻ വിവരിച്ചു തരുന്നതുവരെ, എന്നോടു താങ്കൾ ചോദ്യം ചെയ്യരുത്.' മൂസാ (عليه السلام) ഈ നിബന്ധന സമ്മതിച്ചു. ബാക്കിഭാഗം ആയത്തുകളിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്:-

വിഭാഗം–9

60 മൂസാ തൻെറ വാലിയക്കാരനോട്; ''രണ്ടു സമുദ്രങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിച്ചേരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ദീർഘകാലം നടക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ ഞാൻ (ഈ) യാത്ര തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കും.'' എന്നു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക).

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَىٰهُ لَآ أَبْرَحُ حَتَّىٰٓ أَبْلُغَ مَجْمَعَ ٱلْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِىَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾

61 അങ്ങിനെ, അതുരണ്ടും തമ്മിൽ കൂടിചേരുന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ, അവർ തങ്ങളുടെ മത്സ്യത്തെ (അതിൻെറ കാര്യം) മറന്നുപോയി. എന്നിട്ട് അത് സമുദ്രത്തിൽ (ചാടി;) അതുപോയവഴി ഒരു തുരങ്കം (പോലെ) ആക്കിതീർത്തു.

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَٱتَّخَذَ سَبِيلَهُۥ فِى ٱلْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

---

60 **وإذْ قالَ** പറഞ്ഞപ്പോൾ. **موسى** മൂസാ(നബി). **لفتاه** തൻെറവാലിയക്കാരനോട്, ഭൃത്യനോട്. **لا أبرح** ഞാൻ വിരമിക്കയില്ല, തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. **حتى أبلُغَ** ഞാൻ എത്തുവോളം. **مجمع البحرين** രണ്ട് സമുദ്രങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുന്നിടത്ത്. **أو أمضي** അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നടക്കും. **حقبا** ദീർഘകാലം. 61 **فلما بلغا** അങ്ങനെ രണ്ടാളും എത്തിയപ്പോൾ. **مجمع بينهما** അത് രണ്ടും തമ്മിൽ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലത്ത്. **نسيا** അവർ (രണ്ടാളും) മറന്നു. **حوتهما** അവരുടെ മൽസ്യം. **فَاتخذ** എന്നിട്ട് അത് ആക്കി, ഉണ്ടാക്കി.

سبيله അതിൻെറ വഴി, അത് പോയ മാർഗ്ഗം. **في البحر** സമുദ്രത്തിൽ. **سربا** ഒരു തുരങ്കം, മാളം (പോലെ).

രണ്ടു സമുദ്രങ്ങൾ ഏതാണെന്നും, അവ കൂടിച്ചേരുന്നസ്ഥലം ഏതാണെന്നുമുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഒരു ഉറച്ച തിരുമാനം എടുക്കത്തക്കവണ്ണം ഖുർആനിലോ ഹദീസിലോ വ്യക്തമായി ഒന്നും പറയുന്നില്ല. പലരും പല അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ടാഞ്ചീറിൽ (طنجة) ആണെന്നും ആഫ്രിക്കയിൽ ആണെന്നും മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. ചെങ്കടലിൻെറ രണ്ടു ശാഖകളായ അഖബ ഉൾക്കടലും, സൂയസ് ഉൾക്കടലും കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലമായ ഐലഃ (الأيلة) യിലാണെന്ന അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ ന്യായമായിക്കാണുന്നത്. ഈ രണ്ടു ഉൾക്കടലുകൾക്കിടയിലാണ് ഇസ്റാഈല്യരുടെ വളരെക്കാലത്തെ വാസസ്ഥലമായിരുന്ന സീനാ താഴ്‌വര. സീനാ താഴ്‌വരയും ഔറേബു വനാന്തരങ്ങളുമെല്ലാം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും ആ പരിസരങ്ങളിലാണെന്നു ഭൂപടം നോക്കിയാൽ മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു തൗറാത്തു ലഭിച്ചതും അക്കാലത്താണെല്ലോ.

62 അങ്ങനെ, രണ്ടുപേരും കടന്നുപോയാറെ, അദ്ദേഹം [മൂസാ] തൻെറ വാലിയക്കാരനോട് പറഞ്ഞു: ‘‘നമ്മുടെ പ്രാതൽ [ഭക്ഷണം] കൊണ്ടുവാ; നമ്മുടെ ഈ യാത്ര നിമിത്തം നാം [വളരെ] ക്ഷീണത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്നു!’’

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَىٰهُ ءَاتِنَا غَدَآءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِن سَفَرِنَا هَٰذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾

63 അവൻ പറഞ്ഞു: ‘‘കണ്ടുവോ! നാം, [ആ] പാറക്കല്ലിങ്കലേക്ക് ചെന്ന് കൂടിയപ്പോൾ!- അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും, ഞാൻ മൽസ്യത്തെപ്പറ്റി മറന്നുപോയി. അത് ഉണർത്തുവാൻ എന്നെ മറപ്പിച്ചത് പിശാചല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല. അത് [മത്സ്യം] സമുദ്രത്തിൽ അതിൻെറ മാർഗ്ഗത്തെ ഒരു ആശ്ചര്യമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.’’

قَالَ أَرَءَيْتَ إِذْ أَوَيْنَآ إِلَى ٱلصَّخْرَةِ فَإِنِّى نَسِيتُ ٱلْحُوتَ وَمَآ أَنسَىٰنِيهُ إِلَّا ٱلشَّيْطَٰنُ أَنْ أَذْكُرَهُۥ ۚ وَٱتَّخَذَ سَبِيلَهُۥ فِى ٱلْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾

64 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘‘അതുതന്നെയാണ് നാം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.’’ ഉടനെ, രണ്ടാളും തങ്ങളുടെ കാല്പാടുകളെ നോക്കിക്കൊണ്ടു മടങ്ങി.

قَالَ ذَٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ ۚ فَٱرْتَدَّا عَلَىٰٓ ءَاثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿٦٤﴾

---

62 **فلما جاوزا** രണ്ടാളും വിട്ടുപോയാറെ, (പോയപ്പോൾ). **قَالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **لفتاه** തൻെറ വാലിയക്കാരനോട്. **آتنا** നമുക്ക് കൊണ്ടുവാ. **غداءنا** നമ്മുടെ പ്രാതൽ, ഭക്ഷണം. **لقد لقينا** തീർച്ചയായും നാം അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്നു(അനുഭവിച്ചു)കണ്ട്. **من سفرنا** നമ്മുടെയാത്ര നിമിത്തം. **هذا** ഈ (യാത്ര). **نصبا** ക്ഷീണം, ബുദ്ധിമുട്ട്. 63 **قَالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **أرأيت** കണ്ടുവോ. **إذْ أوينا** നാം ചെന്നെത്തിയപ്പോൾ. **إلى الصخرة** (ആ) പാറക്കല്ലിങ്കലേക്ക്. **فإني** അപ്പോൾ ഞാൻ. **نسيت** ഞാൻ മറന്നു. **الحوت** മൽസ്യത്തെ, മൽസ്യത്തെപ്പറ്റി. **وما أنسانيه** അത് എന്നെ മറപ്പിച്ചിട്ടില്ല. **إلا الشيطانُ** പിശാചല്ലാതെ. **أن أذكُره** ഞാൻ അത് പറയുവാൻ, ഉണർത്തുവാൻ. **واتخذ** അത് ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. **سبيله** അതിൻെറ (അത് പോയ) മാർഗ്ഗം. **في البحر** സമുദ്രത്തിൽ. **عجبا** ഒരു ആശ്ചര്യം, ആശ്ചര്യകരം. 64 **قَالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **ذلك** അത്, അതാണ്. **ما كنّا** നാം ആയിരുന്നത്. **نبغ** നാം തേടിക്കൊണ്ട്. **فارتدا** അങ്ങനെ രണ്ടാളും മടങ്ങി. **على آثارهما** അവരുടെ കാൽപാടുകളെ. **قصصا** അന്വേഷിച്ചു(നോക്കി)ക്കൊണ്ട്.

മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ, മത്സ്യത്തെ കാണാതാകുന്ന സ്ഥലത്താണല്ലോ അവര്‍ തേടിപ്പോകുന്ന ആള്‍ ഉണ്ടായിരിക്കുക. അവര്‍ പാറക്കല്ലിനടുത്തു തിരിച്ചുവപ്പോള്‍, മത്സ്യം സമുദ്രത്തില്‍ ചാടിപ്പോയ മാര്‍ഗ്ഗം ഒരു തുരങ്കംപോലെ അവശേഷിച്ചതുകണ്ട് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. അവിടെ വെച്ചു ഉദ്ദേശം സാധിക്കുകയും ചെയ്തു.

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَآ ءَاتَيْنَٰهُ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَعَلَّمْنَٰهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾

65 അപ്പോള്‍, നമ്മുടെ അടിയാന്‍മാരില്‍ ഒരു അടിയാനെ അവര്‍ കണ്ടെത്തി; നമ്മുടെ പക്കല്‍നിന്നുള്ള ഒരു (മഹത്തായ) കാരുണ്യം നാം അദ്ദേഹത്തിന് നല്‍കിയിരിക്കുന്നു; നമ്മുടെ അടുക്കല്‍ നിന്നുതന്നെയുള്ള ഒരു (പ്രത്യേക) ജ്ഞാനം നാം അദ്ദേഹത്തിന്ന് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു അടിയാനെ).

قَالَ لَهُۥ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰٓ أَن تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾

66 മൂസാ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു: ''സന്‍മാര്‍ഗ്ഗജ്ഞാനമായി താങ്കള്‍ക്ക് പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതില്‍ നിന്നും താങ്കള്‍ എനിക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതരുമെന്നതിന്‍റെ മേല്‍ [പ്രസതുത നിശ്ചയത്തോടെ] ഞാന്‍ താങ്കളെ അനുഗമിക്കട്ടെയോ?''

---

65 **فوجدا** അപ്പോള്‍ അവര്‍ കണ്ടെത്തി. **عبدا** ഒരു അടിയാനെ. **من عبادنا** നമ്മുടെ അടിയാന്‍മാരില്‍പ്പെട്ട. **آتيناه** നാം അദ്ദേഹത്തിന് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. **رحمة** ഒരു കാരുണ്യം, അനുഗ്രഹം. **من عندنا** നമ്മുടെ പക്കല്‍ നിന്ന്. **وعلمناه** അദ്ദേഹത്തിന് നാം പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. **من لدنا** നമ്മുടെ അടുക്കല്‍നിന്ന് (തന്നെ)നമ്മുടെ വക. **علما** ഒരു അറിവ്, ജ്ഞാനം. 66 **قَالَ له** അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു. **موسى** മൂസാ. **هلْ أتبعك** ഞാന്‍ താങ്കളെ പിന്തുടരട്ടെയോ, അനുഗമിക്കട്ടെയോ. **على أن تعلمن** താങ്കള്‍ എനിക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതരുമെന്നതിന്‍റെ പേരില്‍ (പ്രസ്തുത നിശ്ചയത്തിന്‍മേല്‍). **مما علمت** താങ്കള്‍ക്ക് പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടതില്‍ നിന്ന്. **رشدا** നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗജ്ഞാനമായി, നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗമായി, സന്‍മാര്‍ഗ്ഗമായി.

'നമ്മുടെ അടിയാന്‍' എന്നു പറഞ്ഞതു ഖിള്ര്‍ (عليه السلام) നബിയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു മുകളില്‍ പ്രസ്താവിച്ച ഹദീസില്‍ നിന്നു വ്യക്തമാണ്. ഖിള്ര്‍ (عليه السلام) ഒരു നബി (പ്രവാചകന്‍) ആയിരുന്നുവെന്നന്ന് ഖണ്ഡിതമായി പ്രസ്താവിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ലക്ഷ്യമൊന്നും നമുക്ക് കിട്ടിയിട്ടില്ല. എങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തെസ്സംബന്ധിച്ചു ഖുര്‍ആന്‍ പ്രസ്താവിക്കുന്നതില്‍ നിന്നു അദ്ദേഹം ഒരു നബിയായിരിക്കണമെന്നുതന്നെയാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്‍മാരുടെ അഭിപ്രായവും അതാകുന്നു. **عبدا من عبادنا** (നമ്മുടെ അടിയാന്‍മാരില്‍പെട്ട ഒരു അടിയാന്‍) എന്നും **وعلمناه من لدنا علما** (നമ്മുടെ അടുക്കല്‍നിന്നു നാം അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു പ്രത്യേകജ്ഞാനം പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു) എന്നും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നു. 'ഇതൊന്നും ഞാന്‍ എന്‍റെ അഭിപ്രായത്തിനു ചെയ്തതല്ല' എന്നു അദ്ദേഹം മൂസാ (عليه السلام) നബിയോടു പറഞ്ഞതായി 82 -ാം വചനത്തിലും കാണാം. ഇതില്‍നിന്നെല്ലാം, അദ്ദേഹം ഒരു പ്രവാചകതാണെന്നത്രെ വ്യക്തമാകുന്നത്

قَالَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِىَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾

67 അദ്ദേഹം [ഖിള്ര്‍] പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും, താങ്കള്‍ക്ക് എന്‍റെകൂടെ സഹിക്കുവാന്‍ സാദ്ധ്യമാകുകയില്ലതന്നെ.

68 താങ്കൾക്ക് സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം മുഴുമിപ്പിച്ചു കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി താങ്കൾ എങ്ങിനെ സഹിക്കും?!''

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِۦ خُبْرًا ﴿٦٨﴾

69 അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, സഹിക്കുന്നവനായി എന്നെ താങ്കൾക്ക് കാണാവുന്നതാണ്; ഞാൻ താങ്കളുടെ ഒരു കൽപനക്കും എതിരുപ്രവർത്തിക്കുന്നതുമല്ല.''

قَالَ سَتَجِدُنِىٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ صَابِرًا وَلَآ أَعْصِى لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾

70 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ, താങ്കൾ എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നപക്ഷം, ഏതൊരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും, താങ്കൾക്ക് ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവന നൽകുന്നതുവരെ എന്നോട് ചോദ്യം ചെയ്യരുത്!''

قَالَ فَإِنِ ٱتَّبَعْتَنِى فَلَا تَسْـَٔلْنِى عَن شَىْءٍ حَتَّىٰٓ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾

---

67 **قَالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **إنك** നിശ്ചയമായും താങ്കൾ. **لن تستطيع** താങ്കൾക്ക് കഴിയുന്നതല്ല തന്നെ. **معي** എൻെറ ഒന്നിച്ച്, എൻെറ കൂടെ. **صبرا** സഹിക്കുവാൻ, ക്ഷമിക്കുവാൻ. 68 **وكيف** എങ്ങിനെയാണ്. **تصبر** താങ്കൾ സഹിക്കുക. **على ما** ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി. **لم تحط** താങ്കൾക്ക് മുഴുവിച്ചു കിട്ടിയിട്ടില്ല(വേണ്ടതുപോലെ കിട്ടിയിട്ടില്ല). **به** അതിനെപ്പറ്റി. **خبرا** സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം. 69 **قَالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **ستجِدني** എന്നെ താങ്കൾക്ക് കാണാറാകും, താങ്കൾ കണ്ടെത്തിക്കും. **إن شاء** ഉദ്ദേശിച്ചാൽ. **الله** അല്ലാഹു. **صابِرا** സഹിക്കുന്നവനായി, ക്ഷമിക്കുന്നവനായി. **ولا أعصي** ഞാൻ എതിരു നടക്കുകയുമില്ല. **لك** താങ്കൾക്ക്. **أمرا** ഒരു കൽപനക്കും, ഒരു കാര്യത്തിനും. 70 **قَالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **فَإن اتبعتني** എന്നാൽ താങ്കൾ എന്നെ പിൻതുടർന്നാൽ. **فلا تسألني** എന്നോട് ചോദ്യം ചെയ്യരുത്, ചോദിക്കരുത്. **عن شيء** ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും. **حتى أحدثَ** ഞാൻ പറഞ്ഞുതരുന്നതുവരെ, ഉണ്ടാക്കിത്തരുന്നതുവരെ. **لك** താങ്കൾക്ക്. **منه** അതിനെക്കുറിച്ച്. **ذكرا** ഒരു പ്രസ്താവന (നിരൂപണം).

താങ്കൾക്കു രഹസ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത പലതും നമ്മുടെ സഹവാസമദ്ധ്യെ താങ്കൾ കണ്ടേക്കും; പിന്നീടു അതിൻെറ രഹസ്യം ഞാൻ താങ്കൾക്കു പറഞ്ഞുതരികയും ചെയ്യും. അതിനിടയ്ക്കു അക്ഷമനായി ചോദ്യം ചെയ്യരുത് എന്ന് സാരം. മൂസാ (عليه السلام) അതു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിഭാഗം–10

71 അനന്തരം, രണ്ടുപേരും പോയി. അങ്ങനെ, അവർ കപ്പലിൽ കയറിപ്പോകുമ്പോൾ അദ്ദേഹം [ഖിള്ർ] അതിന് പിളർപ്പുണ്ടാക്കി. അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: ''ഇതിലെ ആൾക്കാരെ മുക്കിക്കളയുവാനായി താങ്കൾ അതിനെ പിളർക്കുകയോ? തീർച്ചയായും, ഗൗരവമുള്ള ഒരു കാര്യം തന്നെയാണ് താങ്കൾ ചെയ്തത്!''

فَٱنطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَا رَكِبَا فِى ٱلسَّفِينَةِ خَرَقَهَا ۖ قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا إِمْرًا ﴿٧١﴾

72 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ; നിശ്ചയമായും താങ്കൾക്ക് എൻെറ കൂടെ ക്ഷമിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന്?!''

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِىَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾

73 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ മറന്നു (ചോദിച്ചു) പോയതിനെപ്പറ്റി താങ്കൾ എന്നോട് നടപടി എടുക്കരുത്; എൻെറ കാര്യത്തിൽ പ്രയാസപ്പെട്ട ഒന്നിന് എന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുകയും ചെയ്യരുത്!''

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٣﴾

---

71 فانطلقا അനന്തരം (എന്നിട്ട്) രണ്ടാളുംപോയി. حتى إذا ركبا അങ്ങനെ രണ്ടാളും കയറിപ്പോയപ്പോൾ (കയറിപ്പോകുമ്പോൾ). في السفينة കപ്പലിൽ. خرقها അദ്ദേഹം അതിന് പിളർപ്പുണ്ടാക്കി. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أخرقتها അതിനെ താങ്കൾ പിളർക്കുകയോ. لتغرق താങ്കൾ മുക്കിക്കളയുവാൻ. أهلها അതിലെ ആൾക്കാരെ. لقد جئت തീർച്ചയായും താങ്കൾ വരുത്തി(ചെയ്തു). شيئا ഒരു കാര്യം. إمرا വമ്പിച്ചതായ, ഗൗരവമുള്ള. 72 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ألم أقل ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ. إنك നിശ്ചയമായും താൻ, താങ്കൾ. لن تستطيع തനിക്ക് സാധിക്കുകയില്ലതന്നെ. معي എൻെറ കൂടെ. صبرا സഹിക്കുന്നതിന്. 73 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. لا تؤاخذني എന്നെ പിടികൂടരുത്, എന്നോട് നടപടി എടുക്കരുത്. بما نسيت ഞാൻ മറന്നതുകൊണ്ട്. ولا ترهقني എന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. من أمري എൻെറ കാര്യത്തിൽ, കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച്. عسرا ഒരു പ്രയാസത്തിന്, ഞെരുക്കമായ ഒരു കാര്യത്തിന്.

എൻെറ മറവികൊണ്ടുണ്ടായ ഇത്തരം സംഗതികൾ, താങ്കളൊന്നിച്ചു സഹവസിച്ചു പലതും പഠിക്കുന്നതിനു തടസ്സമാക്കി എന്നെ വിഷമിപ്പിക്കരുതേ! ഇനി, മേലിൽ ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്കയില്ല എന്നു സാരം.

അവർ കപ്പലിലായിരുന്നപ്പോൾ, ഒരു കുരുവി വന്ന് കപ്പലിൻെറ ഒരു ഭാഗത്തു ഇരിക്കുകയും, അതിൻെറ കൊക്കുകൊണ്ടു സമുദ്രത്തിൽ അതു ഒന്നു കൊത്തുകയും ഉണ്ടായി എന്നും, അപ്പോൾ ഖിള്ർ(عليه السلام) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുവെന്നും മേൽസൂചിപ്പിച്ച ഹദീസിൽ കാണാം: 'താങ്കളുടെ അറിവും, എൻെറ അറിവും, സൃഷ്ടികളെല്ലാവരുടെ അറിവും കൂടിയാലും, അല്ലാഹുവിൻെറ അറിവിനെ അപേക്ഷിച്ചു ഈ കുരുവിയുടെ കൊക്കു സമുദ്രജലത്തിൽ വരുത്തിയ കുറവു പോലെയല്ലാതെ–അതിൽ കവിഞ്ഞ ഒരു കുറവും–വരുത്തുകയില്ല.' താമസിയാതെ അദ്ദേഹം ഒരു മഴു എടുത്തു കപ്പലിൻെറ പലകക്കു പിളർപ്പുണ്ടാക്കിയത്രെ

74 എന്നിട്ട്, രണ്ടാളും പോയി. അങ്ങനെ, ഒരു ബാലനെ അവർ കണ്ടുമുട്ടുകയും, ഉടനെ, അദ്ദേഹം അവനെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: ''നിർദ്ദോഷിയായ ഒരാളെ- മറ്റൊരാൾക്ക് പകരമായിട്ടല്ലാതെ- താങ്കൾ കൊന്നുകളഞ്ഞുവോ?! തീർച്ചയായും, ആക്ഷേപാർഹമായ ഒരു കാര്യം തന്നെയാണ് താങ്കൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്!''

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَا لَقِيَا غُلَٰمًا فَقَتَلَهُۥ قَالَ أَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةًۢ بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا نُّكْرًا ﴿٧٤﴾

ജുസ്ഉ- 16

75 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''താങ്കളോട്, ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ: താങ്കൾക്ക് എൻെറ കൂടെ ക്ഷമിക്കുവാൻ സാധ്യമാകുകയില്ലെന്ന്?!''

۞ قَالَ أَلَمْ أَقُل لَّكَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِىَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾

76 അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: ‘‘ഇതിനുശേഷം വല്ലതിനെക്കുറിച്ചും ഞാൻ താങ്കളോട് ചോദിക്കുന്നപക്ഷം, പിന്നെ താങ്കൾ എന്നോട് സഹവസിക്കേണ്ടതില്ല; എൻെറ പക്കൽ നിന്നു തന്നെ, താങ്കൾക്ക് ഒഴികഴിവ് കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.’’

قَالَ إِن سَأَلۡتُكَ عَن شَيۡءِۭ بَعۡدَهَا فَلَا تُصَٰحِبۡنِيۖ قَدۡ بَلَغۡتَ مِن لَّدُنِّي عُذۡرٗا ٧٦

---

74 **فانطلقا** എന്നിട്ട് രണ്ടാളും പോയി. **حتى إذا لقيا** അങ്ങനെ രണ്ടാളും കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ. **غلاما** ഒരു ബാലനെ, ആൺകുട്ടിയെ. **فقتله** എന്നിട്ട് അവനെ അദ്ദേഹം കൊല ചെയ്തു. **قال** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **أقتلت** താൻ കൊല ചെയ്തുവോ. **نفسا** ഒരു ആത്മാവിനെ (ഒരാളെ). **زكية** പരിശുദ്ധമായ (നിർദ്ദോഷിയായ). **بغير نفس** മറ്റൊരാൾക്ക് പകരമല്ലാതെ (പ്രതികാരമായിട്ടല്ലാതെ). **لقد جئت** തീർച്ചയായും താങ്കൾ വരുത്തി, ചെയ്തു. **شيئا** ഒരു കാര്യം. **نكرا** ആക്ഷേപാർഹമായ, വെറുക്കത്തക്ക. 75 **قال** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **ألم أقل** ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ. **لك** തന്നോട്, താങ്കളോട്. **إنك** നിശ്ചയമായും താങ്കൾ. **لن تستطيع** താങ്കൾക്ക് സാധിക്കുകയില്ല എന്ന്. **معي** എൻെറ കൂടെ. **صبرا** ക്ഷമിക്കുവാൻ. 76 **قال** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **إن سألتك** ഞാൻ താങ്കളോട് ചോദിച്ചാൽ. **عن شيء** വല്ല വസ്തുവെക്കുറിച്ചും. **بعدها** ഇതിനുശേഷം. **فلا تصاحبني** എന്നാൽ താങ്കൾ എന്നോട് സഹവസിക്കേണ്ടതില്ല, സഹവസിക്കേണ്ട. **قد** തീർച്ചയായും. **بلغت** താങ്കൾക്ക് കിട്ടിയിരിക്കുന്നു (താങ്കൾ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു). **من لدني** എൻെറ പക്കൽനിന്ന്, എൻെറ അടുക്കൽനിന്ന്. **عذرا** ഒഴികഴിവ് (ഒഴികഴിവിങ്കൽ).

ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതുപോലെ, മൂസാ (عليه السلام) നബി ചോദ്യം ചെയ്യാതെ കുറേക്കൂടി ക്ഷമിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്കു ഇനിയും പല ജ്ഞാനരഹസ്യങ്ങളും കാണുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഗുരുഭക്തിയും, സങ്കോചവും ഇങ്ങിനെ പറയുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ നിർബ്ബന്ധിതനാക്കി.

77 പിന്നേയും, അവർ രണ്ടാളും പോയി. അങ്ങനെ, അവർ ഒരു രാജ്യക്കാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ, ആ നാട്ടുകാരോട് ഭക്ഷണം നൽകുവാൻ അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു; എന്നാലവർ, അവരെ സൽക്കരിക്കുന്നതിന് വിസമ്മതിക്കയാണ് ചെയ്തത്; അപ്പോൾ, അവിടെ പൊളിഞ്ഞുവീഴുവാൻ പോകുന്ന ഒരു മതിൽ അവർ കണ്ടെത്തി. ഉടനെ, അദ്ദേഹം [ഖിള്ർ] അത് നേരെയാക്കി നിറുത്തി. അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: ‘‘താങ്കൾ ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ, അതിന് വല്ല പ്രതിഫലവും നിശ്ചയി (ച്ചു മേടി) ക്കാമായിരുന്നു!’’

فَٱنطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَآ أَتَيَآ أَهۡلَ قَرۡيَةٍ ٱسۡتَطۡعَمَآ أَهۡلَهَا فَأَبَوۡاْ أَن يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارٗا يُرِيدُ أَن يَنقَضَّ فَأَقَامَهُۥۖ قَالَ لَوۡ شِئۡتَ لَتَّخَذۡتَ عَلَيۡهِ أَجۡرٗا ٧٧

78 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘‘ഇത്, ഞാനും താങ്കളും തമ്മിലുള്ള വേർപാടാണ്; താങ്കൾക്ക് ക്ഷമിക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരുന്ന കാര്യത്തിൻെറ ഉൾസാരം ഞാൻ താങ്കൾക്ക് അറിയിച്ചുതരാം:’’

قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيۡنِي وَبَيۡنِكَۚ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأۡوِيلِ مَا لَمۡ تَسۡتَطِع عَّلَيۡهِ صَبۡرًا ٧٨

77 **فانطلقا** എന്നിട്ട് (പിന്നെയും) രണ്ടാളും പോയി. **حتى إذا أتيا** അങ്ങനെ അവർ ചെന്നപ്പോൾ. **أهلَ قرية** ഒരു രാജ്യക്കാരുടെ അടുക്കൽ. **استطعما** അവർ ഭക്ഷത്തിന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. **أهلها** അതിലെ ആളുകളോട്, ആ നാട്ടുകാരോട്,. **فأبوا** എന്നാലവർ വിസമ്മതിച്ചു. **أن يضيفُوهما** അവരെ സൽക്കരിക്കുന്നതിന്. **فوجدا** അപ്പോൾ അവർ കണ്ടു. **فيها** അതിൽ. **جدارا** ഒരു മതിൽ. **يريد** അത് ഉദ്ദേശിക്കുന്നു(ശ്രമിക്കുന്നു, പോകുന്നു). **أن ينقض** അത് പൊളിഞ്ഞു വീഴുവാൻ. **فأقامه** അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതുനേരെയാക്കി നിറുത്തി. **قالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **لو شئت** താങ്കൾ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ. **لاتخذت** താങ്കൾക്ക് നിശ്ചയിക്കാമായിരുന്നു, ഏർപ്പെടുത്താമായിരുന്നു. **عليه** അതിന്, അതിൻെറ പേരിൽ. **أجرا** ഒരു പ്രതിഫലം, കൂലി. 78 **قالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **هذا** ഇത്. **فراق** വേർപാടാണ്, പിരിയലാണ്. **بيني** എൻെറ ഇടക്കും. **وبينك** താങ്കളുടെ ഇടക്കും (ഞാനും താങ്കളും തമ്മിൽ). **سأنبئك** ഞാൻ താങ്കൾക്ക് പറഞ്ഞുതരാം, മനസ്സിലാക്കിതരാം. **بتأويل** ഉൾസാരത്തെ, ആന്തരാർത്ഥത്തെ, വ്യാഖ്യാനത്തെ. **ما** യാതൊരു കാര്യത്തിൻെറ. **لم تستطع** താങ്കൾക്ക് സാധിച്ചില്ല. **عليه** അതിനെപ്പറ്റി. **صبرا** ക്ഷമിക്കുവാൻ.

കേവലം വിദേശികളായ രണ്ടാളുകളെ–അവർ ഭക്ഷണം നൽകണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുകൂടി–ആദരിക്കാതിരുന്ന ആ നാട്ടുകാരുടെ മതിലിൻെറ കേടു തീർത്തുകൊടുക്കുന്നതിനു ഒരു പ്രതിഫലം നിശ്ചിയിക്കുന്നതു അന്യായമല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക്, നമ്മുടെ തൽക്കാലാവശ്യങ്ങൾക്കായി അങ്ങിനെ ചെയ്യാമായിരുന്നുവെന്നാണ് മൂസാ (عليه السلام) പറയുന്നത്. എന്നാൽ, നിശ്ചയപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന് ഒഴികഴിവു പറയുവാനുള്ള അവസാനത്തെ അവസരവും ഇതുമൂലം അദ്ദേഹത്തിനു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. ഖിള്വ്ർ (അ), തൻെറ പ്രവൃത്തികളുടെ രഹസ്യങ്ങളും, അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ആന്തരതത്വങ്ങളും ഇങ്ങിനെ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു:–

79 ‘‘എന്നാൽ, (ആ) കപ്പൽ; അത് കടലിൽ ജോലി ചെയ്തു വരുന്ന ചില സാധുക്കളുടേതായിരുന്നു; അതിനാൽ, ഞാൻ അതിന് കേടുവരുത്തണമെന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചു. (കാരണം:) അവരുടെ പിറകിൽ എല്ലാ (നല്ല) കപ്പലും പിടിച്ചെടുത്ത് കൈവശപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു.

أَمَّا ٱلسَّفِينَةُ فَكَانَتۡ لِمَسَٰكِينَ يَعۡمَلُونَ فِي ٱلۡبَحۡرِ فَأَرَدتُّ أَنۡ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَآءَهُم مَّلِكٞ يَأۡخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصۡبٗا ٧٩

80 (ആ) ബാലനാകട്ടെ: അവൻെറ മാതാപിതാക്കൾ സത്യവിശ്വാസികളായിരുന്നു; അതിക്രമത്തിനും, അവിശ്വാസത്തിനും (മതനിഷേധത്തിനും) അവൻ അവരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുമെന്ന് നാം ഭയപ്പെട്ടു.

وَأَمَّا ٱلۡغُلَٰمُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤۡمِنَيۡنِ فَخَشِينَآ أَن يُرۡهِقَهُمَا طُغۡيَٰنٗا وَكُفۡرٗا ٨٠

81 അതിനാൽ, അവനുപകരം അവനെക്കാൾ പരിശുദ്ധതയിൽ ഉത്തമനും, കരുണയിൽ കൂടുതൽ അടുപ്പമുള്ളവനുമായ ഒരുവനെ (ഒരു സന്തതിയെ) അവരുടെ റബ്ബ് അവർക്കു നൽകണമെന്ന് നാം ഉദ്ദേശിച്ചു.

فَأَرَدۡنَآ أَن يُبۡدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيۡرٗا مِّنۡهُ زَكَوٰةٗ وَأَقۡرَبَ رُحۡمٗا ٨١

82 ‘‘(ആ) മതിലാണെങ്കിലോ: അത് (ആ) പട്ടണത്തിലെ അനാഥരായ രണ്ടു ബാലൻമാരുടേതായിരുന്നു; അതിൻെറ ചുവട്ടിൽ അവർക്കായുള്ള ഒരു നിക്ഷേപവുമുണ്ട്; അവരുടെ പിതാവ് ഒരു നല്ല മനുഷ്യനുമായിരുന്നു. അതിനാൽ, രണ്ടുപേരും അവരുടെ

وَأَمَّا ٱلۡجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَٰمَيۡنِ يَتِيمَيۡنِ فِي ٱلۡمَدِينَةِ وَكَانَ تَحۡتَهُۥ كَنزٞ لَّهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَٰلِحٗا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَن يَبۡلُغَآ أَشُدَّهُمَا وَيَسۡتَخۡرِجَا

كَنزَهُمَا رَحۡمَةٗ مِّن رَّبِّكَۚ وَمَا فَعَلۡتُهُۥ عَنۡ أَمۡرِيۚ ذَٰلِكَ تَأۡوِيلُ مَا لَمۡ تَسۡطِع عَّلَيۡهِ صَبۡرٗا ﴿٨٢﴾

പൂർണ്ണവളർച്ച (യൗവ്വനം) പ്രാപിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം അവർ പുറത്തെടുക്കുകയും വേണമെന്ന് നിൻെറ രക്ഷിതാവ് ഉദ്ദേശിച്ചു. നിൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു അനുഗ്രഹമായിട്ടത്രെ (അത്). ഞാൻ ഇത് (ഒന്നും) എൻെറ അഭിപ്രായപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ല.താങ്കൾക്ക് ക്ഷമിക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ഉൾസാരം ഇതാണ്.''

---

79 **أما السفينة** എന്നാൽ കപ്പൽ. **فكانت** അതായിരുന്നു. **لمساكين** ചില സാധുക്കൾക്കുള്ളത്, പാവങ്ങൾക്കുള്ളത്. **يعملونَ** ജോലി ചെയ്യുന്ന, പ്രവൃത്തി എടുക്കുന്ന. **في البحر** സമുദ്രത്തിൽ, കടലിൽ. **فأردت** അപ്പോൾ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. **أنْ أعيبها** അതിന് കേടുവരുത്തുവാൻ. **وكانَ** ഉണ്ടായിരുന്നു. **وراءهم** അവരുടെ പിറകിൽ. **ملك** ഒരു രാജാവ്. **يأخذُ** അവൻ എടുക്കും, കൈവശപ്പെടുത്തും. **كلّ سفينة** എല്ലാ കപ്പലും. **غصبا** പിടിച്ചെടുത്തു, കയ്യേറിയതായി. 80 **وأما الغلام** എന്നാൽ ബാലനാകട്ടെ. **فكانَ** ആയിരുന്നു. **أبواه** അവൻെറ മാതാപിതാക്കൾ. **مؤمنين** രണ്ട് സത്യവിശ്വാസികൾ. **فخشينا** അപ്പോൾ നാം ഭയപ്പെട്ടു. **أن يرهقهما** അവരെ അവൻ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുമെന്ന്. **طغيانا** അതിക്രമത്തിന്, അതിരുവിടുന്നതിന്. **وكفْرا** അവിശ്വാസത്തിനും. 81 **فأردنا** അപ്പോൾ നാം ഉദ്ദേശിച്ചു. **أن يبدلهما** അവർക്ക് രണ്ടാൾക്കും പകരം നൽകണമെന്ന്. **ربهما** അവരുടെ രക്ഷിതാവ്. **خيرا** ഉത്തമമായവനെ. **منه** അവനെക്കാൾ. **زكاةً** പരിശുദ്ധതയിൽ. **وأقْرب** കൂടുതൽ അടുപ്പുള്ളവനും. **رحما** കരുണയിൽ, ദയയിൽ. 82 **وأماالْجدار** എന്നാൽ മതിലാകട്ടെ. **فكانَ** അതായിരുന്നു. **لغلامين** രണ്ട് ബാലൻമാർക്കുള്ളത്. **يتيمين** അനാഥകളായ. **في المدينة** പട്ടണത്തിലുള്ള. **وكانَ تحته** അതിൻെറ ചുവട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. **كنزٌ** ഒരു നിക്ഷേപം, നിധി. **لهما** അവർക്ക് (രണ്ടുപേർക്ക്). **وكانَ** ആയിരുന്നു. **أبوهما** അവരുടെ പിതാവ്. **صالحا** ഒരു നല്ലവൻ, ഒരു സൽക്കർമ്മി. **فأراد** അപ്പോൾ ഉദ്ദേശിച്ചു. **ربك** നിൻെറ രക്ഷിതാവ്. **أن يبلُغا** അവർ (രണ്ടാളും) എത്തുവാൻ, പ്രാപിക്കുവാൻ. **أشدهما** അവരുടെ പൂർണ്ണവളർച്ച, ശക്തമായ ഘട്ടം (യൗവ്വനം). **ويستخرجا** അവർ പുറത്തെടുക്കുവാനും, പുറപ്പെടുവിക്കുവാനും. **كنزَهما** അവരുടെ നിക്ഷേപം. **رحمةً** അനുഗ്രഹമായിട്ട്, അനുഗ്രഹമത്രെ, കരുണയായി. **من ربك** നിൻെറ റബ്ബിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള. **وما فعلْته** ഞാൻ അത് ചെയ്തിട്ടില്ല. **عن أمري** എൻെറ അഭിപ്രായപ്രകാരം, (എൻെറ സ്വന്തം കാര്യമെന്ന നിലക്ക്). **ذلك** അത്, ഇത്. **تأويلُ** ഉൾസാരമാണ്, ആന്തരാർത്ഥമാണ്, വ്യാഖ്യാനമാണ്. **ما** യാതൊരു കാര്യത്തിൻെറ. **لم تسطع** താങ്കൾക്ക് സാധ്യമായിട്ടില്ല. **عليه** അതിൽ, അതിനെപ്പറ്റി. **صبرا** ക്ഷമിക്കുവാൻ, സഹിക്കുവാൻ.

ഈ ലോകത്തു നടമാടുന്ന സംഭവങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അവയ്ക്കു രണ്ടുവശങ്ങൾ ഉള്ളതായി കാണാം: ബാഹ്യവശവും, ആന്തരവശവും അഥവാ പ്രത്യക്ഷവും, യാഥാർത്ഥ്യവും യാഥാർത്ഥ്യവശങ്ങളെപ്പറ്റി സസൂക്ഷമമായി മനസ്സിലാക്കുവാനോ, വിശദവിശകലനം നടത്തുവാനോ നമുക്ക് സാധ്യമാകുകയില്ല. പക്ഷേ, പൊതുവിൽ അതു സമ്മതിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിർവ്വാഹവുമില്ല. ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു സംശയരഹിതമായ ഒരു വിധി നാം കൽപിക്കുന്നു; ആ അടിസ്താനത്തിൽ അനേക കാര്യങ്ങളെ നാം കെട്ടിപ്പടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനുശേഷം അടിസ്ഥാനം തന്നെ പരമാബദ്ധമായിരുന്നുവെന്നു പിന്നീടു പലപ്പോഴും നാം സമ്മതിക്കേണ്ടിവരുന്നു. അങ്ങിനെ, അതിനുമേൽ കെട്ടിപ്പടുത്തിരുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം അബദ്ധമോ, വിരുദ്ധഫലം നൽകുന്നതോ ആണെന്നു നമുക്ക് സ്വയം ബോധ്യപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ നിത്യാനുഭവങ്ങളിൽ തന്നെ ഇതിനു ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണും. ശാസ്ത്രത്തിനോ യുക്തിക്കോ ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവായിരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.

എന്നാൽ, ബാഹ്യാവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ മനുഷ്യനു ഈ ലോകത്തു കഴിഞ്ഞുകൂടുക സാധ്യമാണോ? ഇല്ലാതാനും. കാരണം: മനുഷ്യനു ബാഹ്യവശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളു. കാര്യകാരണങ്ങളുടെ പട്ടികയും, അവ തമ്മിലുള്ള പരസ്പരബന്ധവും ആ അറിവിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ അവനു കണക്കിലെടുക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. ആകയാൽ, മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ലോകത്തിനു ബാഹ്യലോകം (عالم الظاهر) എന്നു പറയാം. യാഥാർത്ഥ്യത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം കാര്യങ്ങൾ നീങ്ങികൊണ്ടിരിക്കുന്ന മറ്റൊരാവസ്ഥയും ഇവിടെത്തന്നെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതനുസരിച്ചാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ ഭരണവ്യവസ്ഥ ഇവിടെയും, എവിടെയും നടക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടത്രേ, മനുഷ്യൻെറ അനുമാനങ്ങളും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും തമ്മിൽ പലപ്പോഴും ഏറ്റുമുട്ടുവാൻ ഇടവരുന്നതും.

ബാഹ്യാവസ്ഥയനുസരിച്ചു ജനങ്ങളിൽ വിധി കൽപിക്കുകയാണ് പ്രവാചകൻമാർ ചെയ്യുത്. നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി ഹദീസിൽ വിരിക്കുന്നു: نحن نحكم با لظواهر والله يتولى السرائر (ഞങ്ങൾബാഹ്യങ്ങളനുസരിച്ചു വിധിക്കുന്നു, രഹസ്യങ്ങളെ അല്ലാഹു ഏറ്റെടുക്കുന്നു.) മൂസ (അ) നബിയും, ഖീള്ർ (عليه السلام) നബിയും തമ്മിൽ നടന്ന സംഭവം, ബാഹ്യവും യാഥാർത്ഥ്യവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിൻെറ ഒരു ഉദാഹരണമായിരുന്നു. ഖിള്ർ നബിക്കു രഹസ്യലോകത്തെ (عالم الباطن) ചില വിവരങ്ങൾ അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു ബാഹ്യജ്ഞാനമല്ലാത്ത ഒരുതരം അറിവും ഉണ്ട്; മനുഷ്യൻ എത്രതന്നെ അറിയുന്നവനായാലും അവനു അറിയുവാൻ കഴിയാത്ത ജ്ഞാന ലോകം ഒന്നുവേറെയുണ്ട്; ഈ ബോധം അവനുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്; എന്ന വസ്തുത ചില അനുഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാനായി, അല്ലാഹു മൂസാ (عليه السلام) നബിയെ ഖിള്ർ (عليه السلام) നബിയുടെ ശിഷ്യത്വം സമ്പാദിക്കുവാൻ അയച്ചതായിട്ടാണ് നമുക്ക് ഇവിടെ കാണുവാൻ കഴിയുന്നത്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്-അവൻ അറിയിച്ചുകൊടുത്താൽ-മാത്രം അിറയാവുന്ന ഒരു രംഗമാണ് ആന്തരികജ്ഞാനം. അതും, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ച അളവിൽ മാത്രം. അതുകൊണ്ടാണ് മൂസാ (عليه السلام) നബിയെക്കുറിച്ചു നബി (ﷺ) തിരുമേനി പറഞ്ഞത്: ‘‘അദ്ദേഹം കുറെക്കൂടി ക്ഷമിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, നമുക്ക് ഇനിയും പല രഹസ്യങ്ങളും അറിയാമായിരുന്നു ’’ എന്ന്.

മൂസാ (عليه السلام) നബിക്ക് അസഹനീയമായിരുന്ന മൂന്ന് സംഭവങ്ങളാണല്ലോ ഖിള്ർ (عليه السلام) നബിയിൽ നിന്നും സംഭവിച്ചത്. അവയ്ക്കെല്ലാം നിദാനമായി നാം കാണുന്നത് ഒരേ തത്വമാണ്: രണ്ടു ആപത്തുകൾ തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യം കാണുമ്പോൾ-അഥവാ രണ്ടിലൊന്നു സംഭവിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നു വരുമ്പോൾ-വലിയതിനെ തടയുവാനായി ചെറിയതു സഹിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. ഈ തത്വം പൊതുവിൽ ലോകം അംഗീകരിച്ചുവരുന്നതാണ്. ചില രോഗികളുടെ അവയവം മുറിച്ചുകളഞ്ഞു ചികിത്സിക്കുന്നതും, നാട്ടിൽ അരാജകത്വം നടമാടുമ്പോൾ ചില വ്യക്തികളെ കൊന്നുകളയുതുമെല്ലാം ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലത്രെ. ഇവിടെ, അതാ ആ കപ്പലിനു ഒരു കേടുവരുത്താത്ത പക്ഷം ആ കപ്പൽതന്നെ, ആ പാവപ്പെട്ടവർക്ക് നഷ്ടപ്പെടുവാൻ പോവുകയായിരുന്നു ആ ബാലനെ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവനും, അവൻെറ മാതാപിതാക്കളും ധിക്കാരികളായി നരകവാസികളായിപ്പോകുമായിരുന്നു. ആ മതിൽ ശരിപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആ അനാഥകളുടെ ധനം അന്യാധീനപ്പെട്ടുപോകുവാൻ ഇടവരുമായിരുന്നു.

ആദ്യവും അവസാനവും പറഞ്ഞ രണ്ടു സംഭവവും കേൾക്കുന്നമാത്രയിൽതന്നെ. ന്യായീകരിക്കുവാൻ പ്രയാസം തോന്നുകയില്ല. എന്നാൽ, രണ്ടാമത്തേതു-കുട്ടിയെ കൊലപ്പെടുത്തിയതു സംബന്ധിച്ചു ഒരു പക്ഷെ ചിലർക്കു വേഗത്തിൽ തൃപ്തി അടയുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നു വരും. അതുകൊണ്ടാണ്, ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകൾക്കു ദുർവ്യാഖ്യാനം നൽകുവാൻ പോലും ചിലർ ഇവിടെ മുതിർന്നുകാണുന്നതും. ഒരു കാര്യം നാം പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹു

ഖിള്ർ (عليه السلام) നബിക്കു അവന്‍റെ വക ഒരു പ്രത്യേകജ്ഞാനം പഠിപ്പിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട് 65-ാം വചനത്തിൽ നാം കണ്ടു. മേൽപറഞ്ഞ സംഭവങ്ങളൊന്നും അദ്ദേഹം തന്‍റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു ചെയ്തതല്ലെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായി 82-ാം വചനത്തിലും നാം കാണുന്നു. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയ പ്രത്യേക അറിവിന്‍റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് താൻ അതെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചതെന്നാണല്ലോ ഇതിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, ഇനി ഇവിടെ യാതൊരു സംശയത്തിനും അവകാശമില്ല. ഇമാം ബുഖാരി (رحمه الله) മുസ്‌ലിമും (رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ നിന്നു വിഷയം കുറെക്കൂടി വ്യക്തമാകുന്നു; റസൂൽ (صلى الله عليه وسلم) തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തതായി ഉബയ്യുബ്നുകഅ്ബു (رضي الله عنه) പറയുന്നു:

أن الغلام الذي قتله الخضر طبع كافرا ولوعاش لا رهق ابويه طغيانا وكفرا - متفق عليه

(നിശ്ചയമായും, ഖിള്ർ (عليه السلام) കൊലപ്പെടുത്തിയ കുട്ടി അവിശ്വാസപക്രൃതിയോട് കൂടിയവനായിരുന്നു. അവൻ ജീവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവന്‍റെ മാതാപിതാക്കളെ അവിശ്വാസത്തിനും അതിക്രമത്തിനും അവൻ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുമായിരുന്നു-അഥവാ നിർബ്ബന്ധിക്കുമായിരുന്നു.)

ഈ കഥയിൽ നിന്നു നാം പഠിക്കേണ്ടുന്ന ചില സംഗതികളുണ്ട്: (1) യാതൊരു സംശയത്തിനും, മാറ്റത്തിനും വിധേയമാവാത്ത-തികച്ചും ദൃഢപൂർണ്ണമായ-അറിവു അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്നതുമാത്രമാണ്. ഒരു വിഷയത്തിൽ അങ്ങിനെയുള്ള അറിവു അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ബാഹ്യലോകനീതിക്കു അതു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ എതിരായിരുന്നാലും, ആ വിഷയത്തിൽ ആ അറിവനുസരിച്ചു അയാൾ ഇടപെടേണ്ടതാകുന്നു. അനുമാനം, പരിചയം, ഗവേഷണം ആദിയായവക്കു ഇവിടെ സ്ഥാനമില്ല. യാഥാർത്ഥ്യത്തിനു മാത്രമേ പരിഗണനയുള്ളു. (2) മനുഷ്യൻ തന്‍റെ അറിവുകൊണ്ടു സംതൃപ്തനാകരുത്. തനിക്കു നല്ലതെന്നു കാണുവാൻ കഴിയാത്തതൊക്കെ ദോഷമായിട്ടുള്ളതാണെന്നുവെച്ചു-ശരിയായ അന്വേഷണം നടത്താതെ-ആക്ഷേപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കരുത്. താനറിയാത്ത വല്ല രഹസ്യവും അതിലുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു അവൻ കരുതണം. (3) സത്യനിഷേധവും, അവിശ്വാസവും സ്വീകരിച്ച ആക്രമികളെ പെട്ടെന്നു ശിക്ഷിക്കാതെ അയച്ചുവിടുക, അവർക്കു പലപ്പോഴും സജ്ജനങ്ങളെക്കാൾ സുഖ സൗകര്യങ്ങൾ നൽകുക, നേരെമറിച്ച് സത്യവാൻമാരും ശുദ്ധൻമാരുമായവർക്കു വിഷമങ്ങളും, കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും അനുഭവപ്പെടുക, ഇത്യാദി വിഷയങ്ങളിൽ നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത വമ്പിച്ച രഹസ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. (4) നമ്മുടെ യുക്തിക്കും ന്യായത്തിനും നിരക്കാത്തതായി ഈ ലോകത്തു പല സംഗതികളും നടമാടുന്നതു ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു.

ഖിള്ർ (عليه السلام) പറഞ്ഞതിന്‍റെ ചുരുക്കം നമുക്കു ഇങ്ങിനെ നിരൂപിക്കാം: 'ഞാൻ ഈ ചെയ്തതെല്ലാം സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽപെട്ടതല്ല. അവ അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രത്യേക കൽപന അനുസരിച്ച് നടന്നവയാകുന്നു. താങ്കൾക്കു അറിയാത്ത പലതും ഈ ലോകത്തു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടുമൂന്നു ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രമാണ് താങ്കൾ കണ്ടത് [ഈ കഥയെ സംബന്ധിച്ചു പല വിവരവും സൂറത്തിന്‍റെ അവസാനത്തിൽ കൊടുത്ത വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കാണാവുന്നതാണ്.]

വിഭാഗം–11

83 (നബിയേ) 'ദുൽഖർനൈനി'യെ സംബന്ധിച്ച് അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പ്രസ്താവന ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു തരാം.	وَيَسْـَٔلُونَكَ عَن ذِى ٱلْقَرْنَيْنِ ۖ قُلْ سَأَتْلُوا۟ عَلَيْكُم مِّنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

83 **وَيَسْأَلُونَكَ** അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. **عَن ذِي الْقَرْنَيْنِ** ദുൽഖർനൈനിയെക്കുറിച്ച്. **قُلْ** പറയുക. **سَأَتْلُو** ഞാൻ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കാം. **عَلَيْكُم** നിങ്ങൾക്ക്. **مِنْهُ** അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച്. **ذِكْرًا** ഒരു പ്രസ്താവന.

മുമ്പൊരിക്കൽ നാം സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയോടു അവിശ്വാസികൾ പലതും ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അവയിൽ ഒന്നാണ് 'ദിൽഖർനൈനി' യെ സംബന്ധിച്ച ചോദ്യവും. ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടി പറയുമ്പോൾ ചോദ്യകർത്താക്കൾക്കു ഗുണപാഠങ്ങളും, ഉപദേശങ്ങളും ലഭിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾക്ക് പ്രസക്തി നൽകുകയും, അല്ലാത്ത ഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി മൗനമവലംബിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ഖുർആനിലും, ഹദീസിലും സാധാരണ കാണപ്പെടാറുള്ള ഒരു പതിവത്രെ. അതനുസരിച്ചുതന്നെയാണ് ഇവിടെയും മറുപടി നൽകുന്നത്. 'ദുൽഖർനൈനി' എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ആ മഹാൻ ആരായിരുന്നു.? അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലവും രാജ്യവും ഏതായിരുന്നു? ആദിയായവയെപ്പറ്റി ഖുർആനിലും ഹദീസിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു ചരിത്രകാലത്തിനു മുമ്പായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു അധിക വിവരമൊന്നും നമുക്കു പ്രതിക്ഷിക്കുവാനില്ല. ഖുർആൻെറ മൗനത്തിൽ ഒരു രഹസ്യം കൂടി അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതായി കാണാം: ചരിത്രം അന്വേഷിച്ചറിയുവാനുള്ള ജിജ്ഞാസ അതു നമ്മിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

'ഖർന്' (قرن) എന്ന പദത്തിൻെറ ദ്വിവചനമാണ് 'ഖർനൈനി' (قرنين) ഈ വാക്കിന് 'കൊമ്പ്', തലമുറ, നൂറ്റാണ്ട്' എന്നൊക്കെ അർത്ഥമുണ്ട്. 'ദുർഖർനൈനി' എന്നു പറയുമ്പോൾ, രണ്ടു കൊമ്പുള്ളവൻ, രണ്ടു തലമുറ– അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ട്–കാലം ജീവിച്ചവൻ' എന്നിങ്ങിനെ അർത്ഥമാകുന്നു. രണ്ടു കൊമ്പുകൾകൊണ്ടു വിവക്ഷ, രണ്ടു രാജ്യങ്ങളാണെും മറ്റു അഭിപ്രായങ്ങളുമുണ്ട്. ഏതായാലും ഇതു അദ്ദേഹത്തിൻെറ സാക്ഷാൽ പേരല്ല എന്നാണ് കരുതേണ്ടത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിലും, ചരിത്രകാരൻമാരിലും ഒരു വിഭാഗക്കാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു ഇദ്ദേഹം, റോമക്കാരാനായ ഫിലിപ്പു മകൻ അലക്സാണ്ടർ (اسكندرا بن فبلس) രാജാവാകുന്നുവെന്നാണ്. ഇദ്ദേഹം മഖ്ദൂനിയാ (മാസിഡോണിയാ)യിലെ രാജാവായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനു 330 കൊല്ലം മുമ്പാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലം. പേർഷ്യായിലെ രാജാവായിരുന്ന ഡേരിയൂസിനെ (دارا يوس)-അഥവാ ദര്യാവേശിനെ- അദ്ദേഹം തോൽപിച്ച് രാജ്യം കൈക്കലാക്കി. ഇന്ത്യയിലും മറ്റു പല രാജ്യങ്ങളിലും അദ്ദേഹം ആക്രമണം നടത്തിയിരുന്നു. പിന്നീടു അദ്ദേഹം ഈജിപ്തിൽ (مصر) ചെന്നു ഭരണം ഉറപ്പിച്ചു. അവിടെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അലക്സാൺട്രിയ (اسكندرية)–പട്ടണം സ്ഥാപിച്ചു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഭൂവിഭാഗം മിക്കവാറും ജയിച്ചു അധീനപ്പെടുത്തിയ ഒരു രാജാവായിരുന്നു, അലക്സാണ്ടർ.

പുരാതന അറബിഗോത്രമായ ഹിംയർ (حمير) വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ഇഫ്രീഖശ് മകൻ അബൂകർബു (ابو كرب بن افريقش) എന്ന രാജാവാണ്, ദുർഖർനൈനി എന്ന അഭിപ്രായക്കാരും ഉണ്ട്. ഇദ്ദേഹം മദ്ധ്യധരണ്യാഴി പ്രദേശങ്ങളിൽ പടഎടുക്കുകയും, തുനീസ്യാ, മൊറോക്കോ (تونس، مراكش) മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും, അഫ്രീഖിയ (افريقية) പട്ടണം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രമേണ ആഫ്രിക്കാവൻകര മുഴുവനും ഈ പേരിൽ അറിയപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഹിംയർ രാജാക്കളുടെ വാഴ്ചക്കാലം ക്രിസ്തുവിനുമുമ്പു 115 മുതൽ ക്രിസ്താബ്ദം 552 വരെ നീണ്ടുനിു. തുബ്ബഉ് (تبع) എന്ന പേരിലാണ് ഈ രാജവംശം അറിയപ്പെടുന്നത്.

മിദിയാ (മേദ്യാ) യും, (*) പേർഷ്യയും കൂട്ടിച്ചേർത്തു ഭരിച്ച ഒരു പേർഷ്യൻ രാജാവാണ്

---

* പേർഷ്യായുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറു കാസ്പിയൻ തടാകത്തിനടുത്ത രാജ്യങ്ങൾ മേദ്യാ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു.

ദുൽഖർനൈനി എന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ബൈബ്ളിൽ ദാനിയേൽ പുസ്തകം 8–ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ, ഇതു സബന്ധിച്ചു ദാനിയേലിനു دانيال عليه السلام ഉണ്ടായ ഒരു ദർശനവും, അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനവും കാണാം. അതിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു.: 'ഞാൻ ഊലായീ നദീ തീരത്തു നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു. ഞാൻ തല പൊക്കിയപ്പോൾ രണ്ടുകൊമ്പുള്ള ഒരു ആടുകൊറ്റൻ നദീതീരത്തു നിൽക്കുന്നതുകണ്ടു. ആ കൊമ്പുകൾ നീണ്ടവയായിരുന്നു ഒന്നു മറ്റേതിനേക്കാൾ നീണ്ടത്; അധികം നീണ്ടതു ഒടുക്കം മുളച്ചുവന്നതായിരുന്നു. ആ ആടു പടിഞ്ഞാറോട്ടും വടക്കോട്ടും തെക്കോട്ടും ഇടിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ഒരു മൃഗത്തിനും അതിൻെറ മുമ്പിൽ നിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.... '(ദാനിയേൽ8: 1-4) പ്രസ്തുത ദർശനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ അതേ പുസ്തകം പറയുന്നു: 'രണ്ടു കൊമ്പുള്ളതായി നീ കണ്ട ആടു കൊറ്റൻ പാർസ്യാരാജാക്കൻമാരെ കുറിക്കുന്നു....' (8:21) ഈ ദർശനത്തിൽ ഉദ്ദേശീക്കപ്പെടുന്നതു സൈറസ്സ് (قورش) രാജാവാണെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. ആധുനിക ചരിത്രകാരൻമാരിൽ ചിലർ ഈ അഭിപ്രായത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. ഇതു സൈറസ്സാവാൻ തരമില്ലെല്ലും, ഡേരിയസ്സ് (ദര്യാവേശ്) (*) ഒന്നാമാനായിരിക്കണമെന്നും വേറെ ചിലർക്കും അഭിപ്രായമുണ്ട്.

ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞ ദുൽഖർനൈനി ഒരു സത്യവിശ്വാസിയും, നീതിമാനും, സൽക്കർമ്മിയും ആയിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഈ നിലക്ക് അതു അലക്സാണ്ടറാണെു വിചാരിക്കുവാൻ ന്യായമില്ല. താഴെ വരുന്ന ആയത്തുകളിൽ 'ഹേ, ദുർഖർനൈൻ!' എന്നു അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു പറയുന്നത് കാണുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം ഒരു പ്രവാചകനുകൂടിയായിരിക്കുമോ, എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വളരെ ബലപ്പെട്ട അഭിപ്രായമല്ലെങ്കിലും, മുൻഗാമികളിൽ ചിലർ അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം, ദുൽഖർനൈനി ഒരു പ്രവാചകനായിരുന്നില്ലെന്നാകുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ സംബോധന നടന്നത്, അക്കാലത്തുള്ള പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരമോ, മനസ്സിൽ തോന്നിപ്പിടിച്ചോ മറ്റോ ആയിരിക്കാമെന്നും അവർ പറയുന്നു. മിദിയായും, പേർഷ്യായും കൂടി ഭരിച്ച സൈറസ്സാണെങ്കിൽ ഒരു സൽപുരുഷനായിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലം ക്രിസ്തുവിനു 559 കൊല്ലം മുമ്പാണ്. താഴെ വരുന്ന വിവരണങ്ങളിൽ നിന്നു ഇദ്ദേഹം ദുൽഖർനൈനി ആയിരിക്കുവാൻ കൂടുതൽ സാധ്യതയുള്ളതായി കാണുന്നു. ഈ അഭിപ്രായവും വിമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഏതായാലും, ദുൽഖർനൈനി അക്കാലത്തു അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഭൂമിയുടെ മിക്കവാറും ഭാഗങ്ങളിൽ സ്വാധീനവും, പ്രതാപവും ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു മഹാരാജാവും, ഒരു സൽപുരുഷനും ആയിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. واللهاعلم

84 നിശ്ചയമായും, നാം ഭൂമിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് സ്വാധീനം നൽകുകയും, (വേണ്ടപ്പെട്ട) എല്ലാ കാര്യത്തിനും മാർഗ്ഗം (ശരിപ്പെടുത്തി) കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.	إِنَّا مَكَّنَّا لَهُۥ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَءَاتَيۡنَٰهُ مِن كُلِّ شَيۡءٖ سَبَبٗا ﴿٨٤﴾
85 അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം ഒരു മാർഗ്ഗം തുടർന്നു. (പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തേക്ക് തിരിച്ചു.)	فَأَتۡبَعَ سَبَبًا ﴿٨٥﴾
86 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം സൂര്യാസ്തമന സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ, അത് കരിഞ്ചളി മയമായ ഒരു ജലാശയത്തിൽ അസ്തമിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു; അതിൻെറ (ജലാശയത്തിൻെറ) അടുക്കൽ ഒരു ജനതയെയും	حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ مَغۡرِبَ ٱلشَّمۡسِ وَجَدَهَا تَغۡرُبُ فِي عَيۡنٍ حَمِئَةٖ وَوَجَدَ عِندَهَا قَوۡمٗاۗ قُلۡنَا

* ദാരിയൂസു എന്ന പേരിൽ മൂന്നു പേർഷ്യൻ രാജ്യക്കൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 1-ാമൻ ക്രി. മു. 521-485 ഉം, 2-ാമൻ ക്രി. മു. 424-406 ഉം, 3-ാമൻ ക്രി. മു. 336-330 ഉം കൊല്ലങ്ങളിലായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. ('വേദപുസ്തക നിഘണ്ടു' & 'മുൻജിദ്'.)

يَـٰذَا ٱلْقَرْنَيْنِ إِمَّآ أَن تُعَذِّبَ وَإِمَّآ أَن تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾

അദ്ദേഹം കാണുകയുണ്ടായി. നാം പറഞ്ഞു: ''ഹേ, ദുൽഖർനൈൻ! ഒന്നുകിൽ നീ (ഇവരെ) ശിക്ഷിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ഇവരിൽ നീ ഒരു നല്ലനില ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക! (രണ്ടിലൊന്നുവേണം).

قَالَ أَمَّا مَن ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُۥ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِۦ فَيُعَذِّبُهُۥ عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨٧﴾

87 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ, ആർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചുവോ, അവനെ നാം ശിക്ഷിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു കൊള്ളാം; പിന്നെ, അവൻ തൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ അടുക്കലേക്ക് മടക്കപ്പെടുകയും, അപ്പോൾ അവൻ അവനെ കഠിനതരമായ ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നതാണ്.

وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَـٰلِحًا فَلَهُۥ جَزَآءً ٱلْحُسْنَىٰ ۖ وَسَنَقُولُ لَهُۥ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾

88 ''എന്നാൽ, ആർ വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവോ, അവന് പ്രതിഫലമായി ഏറ്റവും നല്ലത് [സ്വർഗ്ഗം] ഉണ്ടായിരിക്കും; നമ്മുടെ കൽപനയിൽനിന്നും എളുപ്പമുള്ളത് അവനോട് നാം പറയുക [കൽപിക്കുക]യും ചെയ്തേക്കുന്നതാണ്.''

---

84 **إنا** നിശ്ചയമായും നാം. **مكنا** സ്വാധീനം നൽകി, സൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. **له** അദ്ദേഹത്തിന്. **في الأرض** ഭൂമിയിൽ. **وآتيناه** അദ്ദേഹത്തിന് നാം (ശരിപ്പെടുത്തി) കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. **من كُل شيءٍ** എല്ലാ (ആവശ്യമായ) കാര്യത്തിനും. **سببا** മാർഗ്ഗം (വേണ്ടുന്ന സൗകര്യം). 85 **فأتبع** അങ്ങനെ അദ്ദേഹം പിൻതുടർന്നു. **سببا** ഒരു മാർഗ്ഗം. 86 **حتى إذَا بلَغَ** അങ്ങനെ അദ്ദേഹം എത്തിയപ്പോൾ. **مغرب الشمس** സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുന്നിടത്ത്. **وجدها** അതിനെ അദ്ദേഹം കണ്ടു, കണ്ടെത്തി. **تغرب** അത് അസ്തമിക്കുന്നതായി. **في عينٍ** ഒരു ജലാശയത്തിൽ. **حمئة** കരിഞ്ചളിയായ. **ووجد** അദ്ദേഹം കാണുകയും ചെയ്തു. **عندها** അതിനടുത്ത്. **قوما** ഒരു ജനതയെ. **قُلْنا** നാം പറഞ്ഞു. **يا ذَا القَرنينِ** ഹേ ദുൽഖർനൈൻ. **إما** ഒന്നുകിൽ. **أن تعذب** നീ ശിക്ഷിക്കുക. **وإما** ഒന്നുകിൽ(അല്ലെങ്കിൽ). **أن تتخذَ** നീ ഉണ്ടാക്കുക, ഏർപ്പെടുത്തുക. **فيهم** അവരിൽ. **حسنا** നല്ലത്, നല്ല നില. 87 **قَالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **أما** എന്നാൽ, അപ്പോൾ. **من ظَلَم** ആർ അക്രമം ചെയ്തുവോ. **فَسوف نعذبه** എന്നാൽ അവനെ നാം ശിക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം. **ثُم** പിന്നെ. **يرد** അവൻ മടക്കപ്പെടും. **إلى ربه** തൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക്. **فَيعذبه** അപ്പോൾ അവൻ അവനെ ശിക്ഷിച്ചുകൊള്ളും. **عذَابا** ഒരു ശിക്ഷ. **نكْرا** കഠിനമായ, വഷളമായ. 88 **وأما من** എന്നാൽ ഒരുവനോ. **آمن** അവൻ വിശ്വസിച്ചു. **وعملَ** അവൻ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. **صالحا** സൽക്കർമ്മം. **فَله** എന്നാലവന്നുണ്ട്. **جزاءً** പ്രതിഫലമായിട്ട്. **الْحسنى** ഏറ്റവും നല്ലത് (സ്വർഗ്ഗം). **وسنقُولُ** നാം പറയുകയും ചെയ്യും (കൽപിക്കും). **له** അവനോട്. **من أمرنا** നമ്മുടെ കൽപനയിൽനിന്ന്, കാര്യത്തിൽനിന്ന്. **يسرا** എളുപ്പമായത്

പടിഞ്ഞാറോട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ യാത്ര ഒരു സമുദ്രതീരത്തു ചെന്നു അവസാനിക്കുന്നു. കറുത്തിരുണ്ട ചളിവെള്ളമുള്ളതോ, അല്ലെങ്കിൽ ആ വർണ്ണത്തിലുള്ളതോ ആയ ഒരു ജലാശയത്തിൽ ദിനം പ്രതി സൂര്യൻ മറയുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു. സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുമ്പോൾ സമുദ്രതീരത്തുനിന്നു നോക്കുന്നപക്ഷം, അതു പതുക്കെപ്പതുക്കെ സമുദ്രത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നതായി തോന്നുന്ന കാഴ്ച നമുക്കു അനുഭവമാണല്ലോ 'പകലീശൻ പടിഞ്ഞാറെ കടലിൽ പോയി കുളിക്കുന്നു' എന്ന് ഒരു കവി സൂര്യാസ്തമനത്തെ വർണ്ണിച്ചു പാടിയത് ഇതുകൊണ്ടാണ്

ഈ കടൽ ഏതായിരുന്നുവെന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുക സാധ്യമല്ല. ദുൽഖർനൈനി ആരായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ യാത്ര ഏതുവരെ എത്തിയിരുന്നു, എന്നീ കാര്യങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ ഉറച്ച തീരുമാനമെടുക്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. ഈജിയൻ കടലായിരുന്നുവെന്നും, കരിങ്കടലായിരുന്നുവെന്നും മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഓരോ അഭിപ്രായക്കാരും തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിനു ഓരോ ന്യായങ്ങളും പറയുന്നു ഒരു പക്ഷേ, വടക്കേ ആഫ്രിക്കയിലെ തുനീസ്യായും, മൊറാക്കാശും കടന്നുപോയി പടിഞ്ഞാറെ കരയിലെത്തി അത്‌ലാന്തിക്ക് മഹാസമുദ്ര തീരത്തുവെച്ചയായിരിക്കാം അതു സംഭിച്ചത്. ചിലർ ഇപ്രകാരം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ഏതായാലും അതു കേവലം ഒരു ചെറിയ തടാകമായിരിക്കുവാൻ അവകാശമില്ല എന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്.

പടിഞ്ഞാറൻ യാത്രയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ സൂര്യാസ്തമനസ്ഥലത്തെത്തിയെന്നും, കിഴക്കൻ യാത്രയെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ സൂര്യോദയസ്ഥാനത്തെത്തിയെന്നും ഖുർആൻ പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു ഒരു കാര്യം നമുക്കു അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. അന്നു അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഭൂമിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ അറ്റം വരെയും, കിഴക്കേ അറ്റംവരെയും അദ്ദേഹം യാത്ര ചെയ്തിരിക്കണം. അല്ലാത്ത പക്ഷം, ഈ പ്രയോഗത്തിനു വിശിഷ്യാ അർത്ഥമൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. നീലവർണ്ണമായ സമുദ്രജലം അസ്തമയസമയത്തു ചളിമയമായിക്കാണുക മിക്കവാറും എല്ലാ സമുദ്രതീരത്തും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

ആ യാത്രയിൽ അദ്ദേഹം കണ്ട ജനങ്ങളെ ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ, അദ്ദേഹം നടപ്പിൽ വരുത്തിയ നയം വളരെ യുക്തമായിട്ടുണ്ട്. ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച് സത്യവിശ്വാസം കൈക്കൊള്ളുകയും, സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരോടു നന്നായി പെരുമാറുവാനും, ധിക്കാരികളെ ശിക്ഷിക്കുവാനുമാണ് അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചത്. ശക്തിയും പ്രതാപവും വേണ്ടതുപോലെയുള്ള ഒരു രാജാവ് ഇത്രയും പരിശുദ്ധമായ ഒരു ഭരണനയം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം വളരെ ഗുണസമ്പന്നനായിരിക്കുമല്ലോ.

89 പിന്നീട് അദ്ദേഹം (വേറെ) ഒരു മാർഗ്ഗം തുടർന്നു.

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾

90 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം സൂര്യോദയസ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ, അത് ഒരു (തരം) ജനതയുടെമേൽ ഉദയം ചെയ്യുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു: അവർക്ക് അതിൽ [സൂര്യനിൽ] നിന്നും നാം[അല്ലാഹു] ഒരു മറയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടില്ല. (അങ്ങിനെയുള്ള ജനത.)

حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ ٱلشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَل لَّهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾

91 അപ്രകാരംതന്നെയാണ് (ഉണ്ടായത്). അദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്കൽ ഉള്ളതിനെ (എല്ലാം, നമ്മുടെ) സൂക്ഷ്മജ്ഞാനംകൊണ്ട് നാം വലയം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് താനും.

كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾

---

89 **ثُم** പിന്നിട്ട്. **أُتبع** അദ്ദേഹം തുടർന്ന്. **سببا** ഒരു മാർഗ്ഗം. 90 **حتى إِذَا بلَغَ** അങ്ങനെ അദ്ദേഹം എത്തിയപ്പോൾ. **مطْلع الشمسِ** സൂര്യോദയസ്ഥലത്ത്. **وجدها** അതിനെ അദ്ദേഹം കണ്ടു. **تطْلُع** ഉദയം ചെയ്യുന്നതായി. **على قَومٍ** ഒരു ജനതയിൽ, ജനതയുടെമേൽ. **لم نجعل** നാം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല, ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. **لهم** അവർക്ക്. **من دونِها** അതിൽനിന്ന്, അതിനുമുമ്പിൽ. **سترا** ഒരു മറയും. 91 **كَذَٰلك** അപ്രകാരമാണ്. **وقَد أحطْنا** നാം വലയം ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. **بِما لَديه** അദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്കലുള്ളതിനെ. **خبرا** സൂക്ഷ്മജ്ഞാനത്താൽ.

കിഴക്കോട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഈ യാത്രയും ഏതുവരെയായിരുന്നുവെന്നു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ നാട്ടിൽനിന്നു, അന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന കിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങളുടെ അറ്റംവരെ എത്തിയിരിക്കും എന്നു ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. വളരെ ലളിതമായ നിലയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഒരുതരം അപരിഷ്കൃത ജനങ്ങളെയൊണ് അദ്ദേഹം അവിടെ കാണുന്നത്. അത്രയും ലളിതജീവിതം നയിക്കുന്നവരെ അദ്ദേഹം കണ്ടിരിക്കുകയില്ല. വെയിലിൽനിന്നും(സൂര്യോഷ്ണത്തിൽ നിന്നും) രക്ഷപ്പെടുവാൻ വേണ്ടുന്ന വീടുകളോ മരത്തണലുകളോ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു പക്ഷെ വല്ല ഗുഹയിലും താമസിച്ചുവരികയും, ഉഷ്ണമില്ലാത്തപ്പോൾ പുറത്തിറങ്ങി ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കാം അവർ. അഥവാ ഒരു പ്രാകൃതജീവിതമായിരുന്നു അവരുടെതെന്നു കരുതാവുന്നതാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടികളുടെ വിവിധ ജീവിതരീതി കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുകയും, അതിൽ ചിന്താഗ്രസ്തനാവുകയും, യുക്തമായ നിലയിൽ അവരോടു ഇടപെടുകയും ചെയ്വാൻ ഈ യാത്രകൾ അദ്ദേഹത്തിനു സഹായകമായിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ഈ ജനതയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു അദ്ദേഹം നിർവഹിച്ച കൃത്യങ്ങൾ ഏതാണ്ട് പടിഞ്ഞാറൻ ജനതയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോഴുണ്ടായ അതേമാതിരി കൃത്യങ്ങളായിരിക്കുമെന്ന് كذلك (അപ്രകാരമാണുണ്ടായത്) എന്ന നാലക്ഷരം കൊണ്ടു അല്ലാഹു നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്കലുള്ള അറിവും, കഴിവും അദ്ദേഹത്തിൻെറ മറ്റെല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും അല്ലാഹുവിനു സൂക്ഷമമമായും, പരിപൂർണ്ണമായും അറിയാവുന്നതാണ്. അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിൻെറ കഴിവിൽപെട്ട നൻമകൾ അദ്ദേഹം ആ നാട്ടുകാരിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും ഒടുവിലത്തെ വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

92 പിന്നെയും, അദ്ദേഹം (വേറെ) ഒരു മാർഗ്ഗം പിന്തുടർന്നു.	ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾
93 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം രണ്ടു മലക്കെട്ടുകൾക്കിടയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, അവയ്ക്കിപ്പുറത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ജനതയെ അദ്ദേഹം കാണുകയുണ്ടായി: പറയുന്നതൊന്നും അവർ ഗ്രഹിക്കുമാറാകുന്നില്ല (അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ജനത.)	حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ ٱلسَّدَّيْنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾
94 അവർ പറഞ്ഞു: ‘‘ഹേ! ദുൽഖർനൈൻ! നിശ്ചയമായും, ‘യാജൂജും’ ‘മാജൂജും’ ഈ ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരാണ്. അതുകൊണ്ട് താങ്കൾ, ഞങ്ങൾക്കും അവർക്കും ഇടയിൽ ഒരു കെട്ടുണ്ടാക്കിത്തരുമെന്നതിൻെറമേൽ [പ്രസ്തുത നിശ്ചയത്തോടെ] താങ്കൾക്ക് ഞങ്ങൾ ഒരു പുറപ്പാട് [വരി] നിശ്ചയിച്ചു തരട്ടെയോ?’’	قَالُوا۟ يَـٰذَا ٱلْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِى ٱلْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰٓ أَن تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾

92 ثُمَّ പിന്നെ, പിന്നെയും. أَتْبَعَ അദ്ദേഹം തുടർന്നു. سَبَبًا ഒരു മാർഗ്ഗം. 93 حَتَّى إِذَا بَلَغَ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം എത്തിയപ്പോൾ. بَيْنَ السَّدَّيْنِ രണ്ട് മലക്കെട്ടുകൾക്കിടയിൽ. وَجَدَ അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. مِن دُونِهِمَا അവയുടെ ഇപ്പുറത്ത്. قَوْمًا ഒരു ജനതയെ. لَا يَكَادُونَ അവർ ആകുമാറാകുന്നില്ല. يَفْقَهُونَ ഗ്രഹിക്കുവാൻ (മനസ്സിലാക്കുവാൻ). قَوْلًا പറയുന്നത്, ഒരു വാക്കും. 94 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ ഹേ ദുൽഖർനൈൻ. إِنَّ يَأْجُوجَ നിശ്ചയമായും യാജൂജും. وَمَأْجُوجَ മാജൂജും. مُفْسِدُونَ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരാണ്. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. فَهَلْ نَجْعَلُ അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചു തരട്ടെയോ.

لَكَ താങ്കൾക്ക്. **خرجا** ഒരു പുറപ്പാട്, ഒരു വരി. **على أن تجعلَ** താങ്കൾ ഉണ്ടാക്കിതരുന്നതിൻെറ പേരിൽ (ആ നിശ്ചയത്തിൽ). **بيننا** ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ. **وبينهم** അവർക്കിടയിലും(ഇരുകൂട്ടർക്കും ഇടയിൽ). **سدا** ഒരു കെട്ട്, മതിൽകെട്ട്.

'യാജൂജും, മാജൂജും' ഞങ്ങളുടെ നാടുകളിൽ വന്നു പലവിധ ആക്രമവും നടത്തി കുഴപ്പമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, ഞങ്ങൾക്ക് അവരെ നേരിടുവാൻ തക്ക ശക്തിയില്ല. ഈ മലയിടുക്കിൽകൂടിയാണ് അവരുടെ പ്രവാഹം നടക്കുന്നത്. അവിടെ ഒരു കെട്ടു നിർമ്മിച്ച് ആ മാർഗ്ഗം അടച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അവരുടെ ആക്രമണങ്ങളിൽനിന്നു ഞങ്ങളുടെ രാജ്യം രക്ഷപ്പെടുന്നതാണ്. പക്ഷെ, ഞങ്ങൾക്കു അങ്ങിനെ ഒരു കെട്ടു നിർമ്മിക്കുവാനുള്ള കഴിവില്ല. താങ്കൾ വിചാരിച്ചാൽ അതു സാധ്യമാകുന്നതാണ്, ഞങ്ങൾ താങ്കൾക്കു പുറപ്പാടു തന്നുകൊള്ളാം. താങ്കൾ അതു നിർവ്വഹിച്ചു തരണം. ഇതായിരുന്നു, ഈ ജനത ദുൽഖർനൈനിയുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷ. അദ്ദേഹം അതിനു നൽകിയ മറുപടി:--

قَالَ مَا مَكَّنِّى فِيهِ رَبِّى خَيْرٌ فَأَعِينُونِى بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾

95 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''യാതൊന്നിൽ എൻെറ രക്ഷിതാവ് എനിക്ക് സ്വാധീനം നൽകിയിരിക്കുന്നുവൊ അത്, ഏറ്റവും നല്ലതാകുന്നു. ആകയാൽ, ശക്തികൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്നെ സഹായിക്കുവിൻ; നിങ്ങളുടെയും അവരുടെയും ഇടക്ക് ഒരു ശക്തിമത്തായ കെട്ട് ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിത്തരാം;-

ءَاتُونِى زُبَرَ ٱلْحَدِيدِ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ ٱلصَّدَفَيْنِ قَالَ ٱنفُخُوا۟ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَعَلَهُۥ نَارًا قَالَ ءَاتُونِىٓ أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾

96 നിങ്ങൾ എനിക്ക് ഇരുമ്പുകട്ടികൾ കൊണ്ടുവന്ന് തരുവിൻ'' അങ്ങനെ, (ആ) രണ്ടു മലന്തിട്ടകൾക്കിടയിൽ (ഇരുമ്പുകട്ടികളാൽ) സമമാക്കിത്തീർത്തപ്പോൾ, ''ഊതുവിൻ'' എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ, അത് തീയാക്കിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എൻെറ അടുക്കൽ ചെമ്പുദ്രാവകം കൊണ്ടുവരുവിൻ, ഞാൻ അതിന്മേൽ ഒഴിക്കാം'' എന്ന്.

فَمَا ٱسْطَٰعُوٓا۟ أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا ٱسْتَطَٰعُوا۟ لَهُۥ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

97 പിന്നെ, അതിനു മീതെ കയറിമറിയുവാൻ അവർക്ക് (യാജൂജൂ-മാജൂജിന്) സാധ്യമായില്ല; അതിന് തുരങ്കമുണ്ടാക്കുവാനും അവർക്ക് സാധ്യതയുണ്ടായില്ല.

---

95 **قَالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **ما** യാതൊന്ന്, ഏതൊന്ന്. **مكني** എനിക്ക് സ്വാധീനം തന്നിരിക്കുന്നു. **فيه** അതിൽ. **ربي** എൻെറ രക്ഷിതാവ്. **خير** നല്ലതാണ്, ഉത്തമമാണ്. **فَأعينوني** അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്നെ സഹായിക്കുവിൻ. **بِقُوة** ശക്തികൊണ്ട്. **أجعلْ** ഞാൻ ഉണ്ടാക്കാം, ഏർപ്പെടുത്താം. **بينكُم** നിങ്ങൾക്കിടയിൽ. **وبينهم** അവർക്കിടയിലും. **ردما** ഒരു ശക്തിമത്തായ കെട്ട്. 96 **آتوني** നിങ്ങൾ എൻെറ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ, എനിക്ക് കൊണ്ടുതരുവിൻ. **زبر الحديد** ഇരുമ്പിൻെറ കട്ടികൾ (കഷ്ണങ്ങൾ). **حتى إذا ساوى** അങ്ങനെ അദ്ദേഹം സമമാക്കിയപ്പോൾ. **بين الصدفين** രണ്ട് മലന്തിട്ടകൾക്കിടയിൽ. **قَالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **انفُخوا** നിങ്ങൾ ഊതുവിൻ. **حتى إذا جعله** അങ്ങനെ അതിനെ ആക്കിയപ്പോൾ. **نارا** തീ അഗ്നി. **قَالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **آتوني** നിങ്ങൾ എനിക്ക് കൊണ്ടുവന്നു തരുവിൻ. **أُفرِغْ** ഞാൻ ഒഴിക്കാം. **عليه** അതിൻമേൽ. **قطرا** ചെമ്പുദ്രാവകം, ഈയദ്രാവകം. 97 **فما اسطَاعوا** പിന്നെ അവർക്ക് സാധിച്ചില്ല. **أن يظهروه** അതിനുമീതെ കയറുവാൻ, കയറിമറിയുവാൻ. **وما**

اسْتَطَاعُوا അവർക്ക് സാദ്ധ്യമായതുമില്ല. **لَهُ** അതിന്, അതിനെ. **نَقْبًا** തുരങ്കത്തിന്, തുരങ്കമുണ്ടാക്കുവാൻ.

'നിങ്ങളുടെ വരിസംഖ്യയോ പുറപ്പാടോ എനിക്കാവശ്യമില്ല; ജോലിക്കാരെ ശേഖരിച്ചുതന്നും, ഉപകരണങ്ങള കൊണ്ടുവന്നുതന്നും നിങ്ങളുടെ കഴിവു ഉപയോഗപ്പെടുത്തി എന്നെ സഹായിച്ചാൽ മതിയാകും; അല്ലാഹു എനിക്കു നൽകിയിട്ടുള്ള സ്വാധീനവും, അനുഗ്രഹവും യാതൊരു പ്രതിഫലേച്ഛയും കൂടാതെ ഞാൻ ഈ വിഷയത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളാം'. എന്നത്രെ ദുൽഖൽനൈനി (عليه السلام) അവരോടു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. ഹാ! നമ്മുടെ ഭരണകർത്താക്കളും ഈ മാതൃക സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ!

ദുൽഖർനൈനിയുടെ മൂന്നാമത്തെ ഈ യാത്രയിൽ അദ്ദേഹം എത്തിച്ചേർന്ന സ്ഥലത്തു രണ്ടു വലിയ കടുംതൂക്കായ പർവ്വതങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടിനും ഇടയിൽകൂടി, അപ്പുറത്തുനിന്നു കടന്നുവരത്തക്ക ഒരു വഴിയുമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ചുരമാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടി യാജൂജ്, മാജൂജ് വർഗ്ഗക്കാർ ഇപ്പുറം കടന്നുവന്ന് കൊള്ള, കവർച്ച മുതലായ ആക്രമങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ആ നാട്ടുകാർ കുഴങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. ആദ്യമായി അദ്ദേഹം ഇരുമ്പുകട്ടികളാൽ ആ മലയിടുക്കു തൂർത്തു മലയോടൊപ്പമാക്കി; പിന്നീടു ചൂളവെച്ച് ഒലോക്കുകൾ കൊണ്ടു ഊതി അതൊരു വമ്പിച്ച തീക്കട്ടയാക്കി; അതിനുശേഷം ചെമ്പ് (അല്ലെങ്കിൽ ഈയം) ഉരുക്കിയ ദ്രാവകം അതിൻമേൽ ഒഴുക്കി. അങ്ങിനെ, അതു ഒരൊറ്റ ഇരുമ്പുഭിത്തിയാക്കിത്തീർത്തു. ഇതോടെ യാജൂജു മാജൂജിൻെറ പ്രവാഹം നിശ്ശേഷം തടയപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

98 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഇത് എൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു (വലുതായ) അനുഗ്രഹമത്രെ! ഇനി, എൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ നിശ്ചയം (നിശ്ചിതസമയം) വന്നാൽ, അവൻ അത് (തകർത്ത്) നിരപ്പാക്കുന്നതാണ്. എൻെറ റബ്ബിൻെറ നിശ്ചയം യഥാർത്ഥമായിരിക്കുന്നതുമാണ്''.

قَالَ هَٰذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي ۖ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ ۖ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾

---

98 **قَالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **هَذَا** ഇത്. **رَحْمَةٌ** ഒരു കാരുണ്യമാണ്, അനുഗ്രഹമാണ്. **مِن رَبِّي** എൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള. **فَإِذَا جَاءَ** ഇനി വന്നാൽ. **وَعْدُ رَبِّي** എൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ നിശ്ചയം, വാഗ്ദത്തം. **جَعَلَهُ** അതിനെ അവൻ ആക്കുന്നതാണ്. **دَكَّاءَ** തകർന്നത്, നിരപ്പായത് (തകർന്നു നിരപ്പായത്). **وَكَانَ** ആയിരിക്കുന്നതാണ്, ആകുന്നതാണ്. **وَعْدُ رَبِّي** എൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ നിശ്ചയം, വാഗ്ദത്തം. **حَقًّا** സത്യമായത്, യഥാർത്ഥം.

ഇത്രയും വലിയ ഒരു മഹൽകൃത്യം ഉദ്ദേശിച്ചപോലെ പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഇതു എൻെറ കൈക്കു നടന്ന ഒരു കാര്യമാണെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടുമാത്രമാണിതു സാധിച്ചത്. ഈ കെട്ടു തകർക്കുവാനും, മീതെ കയറിമറിയുവാനും ഇപ്പോൾ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. പക്ഷേ, ഒരു നിശ്ചിത സമയം വരുവാനുണ്ട്. അതു വന്നാൽ പിന്നെ, ഇതെല്ലാം തകർന്നു തരിപ്പണമാകും. അതു വരാതിരിക്കയുമില്ല.'' (ദുൽഖർനൈനിയെയും, യാജൂജു-മാജൂജിനെയും സംബന്ധിച്ചു ഈ അദ്ധ്യായം അവസാനിക്കുമ്പോൾ പ്രത്യേകം കൊടുത്ത വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം.)

99 അന്ന് അവരിൽ ചില വിഭാഗത്തെ (മറ്റു) ചില വിഭാഗത്തിൽ അലമറിയുന്നതായ നിലയിൽ നാം വിട്ടേക്കുന്നതാണ്; കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടുകയും, അപ്പോൾ നാം അവരെ ശേഖരിച്ച് ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു;

۞ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾

100 അന്നത്തെ ദിവസം, അവിശ്വാസികൾക്ക് നരകത്തെ നാം ശരിയാംവണ്ണം കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്:-

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾

101 അതായത്: എന്റെ ബോധനത്തെ സംബന്ധിച്ച തങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ മൂടിയിലായിരിക്കുകയും, കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നവർക്ക്.

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٠١﴾

---

99 **وتركْنا** നാം വിട്ടേക്കും, ഒഴിച്ചുവിടും. **بعضهم** അവരിൽ ചിലരെ, ഒരു വിഭാഗത്തെ. **يومئذ** അന്ന്, ആ ദിവസം. **يموج** അലമറിയുന്നതായി. **في بعض** ചിലരിൽ, ഒരു വിഭാഗത്തിൽ. **ونفخ** ഊതപ്പെടുകയും ചെയ്യും. **في الصور** കാഹളത്തിൽ, കൊമ്പിൽ. **فجمعنا** അപ്പോൾ നാം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്നതാണ്. **هم** അവരെ. **جمعا** ഒരു ഒരുമിച്ചുകൂട്ടൽ, ശേഖരിക്കൽ. 100 **وعرضنا** നാം കാണിച്ചുകൊടുക്കും, പ്രദർശിപ്പിക്കും. **جهنم** നരകത്തെ. **يومئذ** അന്ന്, ആ ദിവസം. **للكافرين** അവിശ്വാസികൾക്ക്. **عرضا** ഒരു കാണിക്കൽ, (ശരിയാംവണ്ണം). 101 **الذين** അതായത് യാതൊരു കൂട്ടർക്ക്. **كانت** ആയിരുന്നു. **أعينهم** അവരുടെ കണ്ണുകൾ. **في غطاء** മൂടിയിൽ. **عن ذكري** എന്റെ ബോധനത്തെ സംബന്ധിച്ച്, എന്റെ സ്മരണയിൽനിന്ന്. **وكانوا** അവർ ആകുകയും ചെയ്തു. **لا يستطيعون** അവർക്ക് സാധിക്കാതെ. **سمعا** കേൾക്കുവാൻ, കേൾക്കുന്നതിന്.

ദുൽഖർനൈനി (عليه السلام) പ്രവചിച്ച പ്രകാരം, കാലാന്തരത്തിൽ-സമുദ്രജലം അലയടിക്കുന്നതുപോലെ-ജനങ്ങൾ പരസ്പരം ആക്രമിച്ചും, കുഴപ്പങ്ങളും കലഹങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയും കൊണ്ടിരിക്കും. നാട്ടിൽ സമാധാനഭംഗവും, അധാർമ്മികാവസ്ഥയും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കും. പിന്നീടു കാഹളം ഊതുന്ന അവസരം-ലോകവസാനഘട്ടം-വന്നെത്തും അപ്പോൾ എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുന്നതും, ഓരോരുത്തനും തക്ക പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ബോധനങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവിശ്വാസികൾക്കു അതികഠിനമായ നരകശിക്ഷയും, സത്യവിശ്വാസികളായ സജ്ജനങ്ങൾക്കു സ്വർഗ്ഗീയ സുഖസൗകര്യങ്ങളുമായിരിക്കും ലഭിക്കുക. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ഇരു വിഭാഗക്കാരെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നതു കാണുക:

വിഭാഗം-12

102 എന്നാൽ, അവിശ്വസിച്ചവർ വിചാരിക്കുന്നുവോ: എനിക്കുപുറമെ, എന്റെ അടിയാൻമാരെ രക്ഷാകർത്താക്കളായി സ്വീകരിക്കാമെന്ന്?! നിശ്ചയമായും നാം അവിശ്വാസികൾക്ക് നരകത്തെ വിരുന്നുസല്കാരമായി ഒരുക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു.

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن دُونِي أَوْلِيَاءَ ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾

103 (നബിയേ) പറയുക: പ്രവൃത്തികൾ ഏറ്റവും നഷ്ടപ്പെട്ടവരെക്കുറിച്ചു നാം നിങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞുതരട്ടെയോ?-

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾

104 (അവർ) യാതൊരു കൂട്ടരാകുന്നു: ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ അവരുടെ പരിശ്രമം പിഴച്ചുപോയിരിക്കുന്നു; അവരാകട്ടെ, തങ്ങൾ പ്രവൃത്തി നന്നായിചെയ്യുന്നുവെന്ന് വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഇങ്ങനെയുള്ളവരാണ്.)

ٱلَّذِينَ ضَلَّ سَعۡيُهُمۡ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَهُمۡ يَحۡسَبُونَ أَنَّهُمۡ يُحۡسِنُونَ صُنۡعًا ﴿١٠٤﴾

105 അക്കൂട്ടർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും, അവനുമായി കാണുന്നതിലും അവിശ്വസിച്ചവരാണ്; അതിനാൽ, അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ നിഷ്ഫലമായിപ്പോയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഖിയാമത്തുനാളിൽ നാം അവർക്ക് യാതൊരു തൂക്കവും നിറുത്തുന്നതല്ല. [ആ കർമ്മങ്ങൾക്ക് ഒട്ടും വില കൽപിക്കുകയില്ല.]

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمۡ وَلِقَآئِهِۦ فَحَبِطَتۡ أَعۡمَٰلُهُمۡ فَلَا نُقِيمُ لَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَزۡنٗا ﴿١٠٥﴾

106 അത്- അവരുടെ പ്രതിഫലം നരകമാണെന്നുള്ളത്- അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും, എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളേയും, എന്റെ ദൂതന്മാരേയും പരിഹാസ്യമാക്കുകയും ചെയ്തതു നിമിത്തമാകുന്നു.

ذَٰلِكَ جَزَآؤُهُمۡ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُواْ وَٱتَّخَذُوٓاْ ءَايَٰتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾

---

102 **أَفَحَسِبَ** എന്നാൽ വിചാരിക്കുന്നുവോ, കണക്കാക്കിയോ. **الذين كَفَروا** അവിശ്വസിച്ചവർ. **أن يتخذُوا** അവർ സ്വീകരിക്കാമെന്ന്, ആക്കുവാൻ. **عبادي** എന്റെ അടിയാൻമാരെ. **من دوني** എനിക്ക്പുറമെ, എന്നെ കൂടാതെ. **أولياءَ** കാര്യകർത്താക്കളായി, രക്ഷാകർത്താക്കളായി. **إنا** നിശ്ചയമായും നാം. **أعتدنا** നാം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. **جهنم** നരകത്തെ, ജഹന്നമിനെ. **للكافرين** അവിശ്വാസികൾക്ക്. **نزلاً** സല്ക്കാരമായി, വിരുന്നായി. 103 **قُلْ** പറയുക. **هلْ ننبئكُم** നിങ്ങൾക്ക് നാം പറഞ്ഞു (അറിയിച്ചു) തരട്ടെയോ. **بِالأخسرين** ഏറ്റവും നഷ്ടപ്പെട്ടവരെപ്പറ്റി. **أعمالاً** പ്രവർത്തനങ്ങൾ. 104 **الذين** യാതൊരു കൂട്ടരാണ്. **ضل** പിഴച്ചുപോയി, പാഴായിപ്പോയി. **سعيهم** അവരുടെ പരിശ്രമം. **في الْحياة الدنيا** ഐഹികജീവിത്തിൽ. **وهم** അവരാകട്ടെ. **يحسبونَ** വിചാരിക്കുന്നു. **أنهم** നിശ്ചയമായും അവർ. **يحسِنونَ** നന്നായി ചെയ്യുന്നു(എന്ന്). **صنعا** പ്രവൃത്തി. 105 **أولئكَ** അക്കൂട്ടർ, അവർ. **الذين كَفَروا** അവിശ്വസിച്ചവരാണ്. **بِآيات** ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ, ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ. **ربهم** തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ. **ولقائه** അവനുമായി കാണുന്നതിലും. **فَحبِطَت** അതിനാൽ നിഷ്ഫലമായി, ഫലശൂന്യമായി. **أعمالُهم** അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. **فَلا نقيم** അതുകൊണ്ട് നാം നിറുത്തുകയില്ല(വകവെക്കുകയില്ല). **لهم** അവർക്ക്. **يوم الْقيامة** ഖിയാമത്തുനാളിൽ. **وزنا** ഒരു തൂക്കവും. 106 **ذَلكَ** അത്. **جزاؤهم** അവരുടെ പ്രതിഫലം. **جهنم** നരകമാകുന്നു(എന്നുള്ളത്). **بِما كَفَروا** അവർ അവിശ്വസിച്ചതുകൊണ്ടാണ്. **واتخذُوا** അവർ ആക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തത്(കൊണ്ട്). **آياتي** എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. **ورسلي** എന്റെ ദൂതൻമാരേയും. **هزوا** പരിഹാസ്യം, പരിഹാസം.

അല്ലാഹുവിലും, പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകര്യമാകുന്നതല്ല. ഈ വസ്തുത പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു (സൂറത്തുന്നൂർ 39 ലും ഫൂർഖാൻ 23 ലും മറ്റും കാണാവുന്നതാണ്.) സൽക്കർമ്മങ്ങളും ദുഷ്കർമ്മങ്ങളുമെല്ലാം തൂക്കികണക്കാക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ, ഇവരുടെ സൽക്കർമ്മങ്ങൾക്കു ഒട്ടും തന്നെ തൂക്കം നൽകപ്പെടുകയില്ല.

107 വിശ്വസിക്കുകയും: സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാകട്ടെ, നി

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ كَانَتۡ لَهُمۡ

جَنَّٰتُ ٱلْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾

ശ്ചയമായും 'ഫിർദൗസാ'കുന്ന (അത്യുന്നത) സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ അവർക്ക് ആതിഥ്യസൽക്കാരമായിരിക്കുന്നതാണ്;-

خَٰلِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾

108 അവർ അതിൽനിന്ന് വിട്ടുമാറുവാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തവിധം അതിൽ നിത്യവാസികളായ നിലയിലായിരിക്കും.

قُل لَّوْ كَانَ ٱلْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَٰتِ رَبِّى لَنَفِدَ ٱلْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَٰتُ رَبِّى وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِۦ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾

109 (നബിയേ) പറയുക: "എൻെറ റബ്ബിൻെറ വചനങ്ങൾക്ക് [അത് എഴുതുന്നതിന്] സമുദ്രം മഷിയായിരുന്നാലും-അതിൻെറ അത്രതന്നെ (വേറെയും സമുദ്രം)നാം സഹായകമായി കൊണ്ടുവന്നാൽപോലും- എൻെറ റബ്ബിൻെറ വചനങ്ങൾ തീരുന്നതിനുമുമ്പായി സമുദ്രം തീർന്നുപോകുകതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്.

---

107 **إن الذين** നിശ്ചയമായും ഒരു കൂട്ടർ. **آمنوا** അവർ വിശ്വസിച്ചു. **وعملوا** അവർ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. **الصالحات** സൽക്കർമ്മങ്ങളെ, സൽപ്രവൃത്തികളെ. **كانت** ആയിരിക്കുന്നതാണ്. **لهم** അവർക്ക്. **جنات الفردوس** ഫിർദൗസാകുന്ന(ഉന്നതമായ)സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ. **نزلا** സൽക്കാരം, അതിഥി സൽക്കാരം. 108 **خالدين** നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ, ശാശ്വതൻമാരായി. **فيها** അതിൽ. **لا يبغون** അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയില്ല, തേടുകയില്ല. **عنها** അതിൽനിന്ന്,. **حولا** വിട്ടുപോകാൻ, നീങ്ങിപ്പോകാൻ.. 109 **قُل** പറയുക. **لو كَانَ** ആയിരുന്നാൽ. **البحر** സമുദ്രം. **مدادا** മഷി. **لكلمات ربي** എൻെറ റബ്ബിൻെറ വചനങ്ങൾക്ക്. **لنفد** തീർന്നുപോകുകതന്നെ ചെയ്യും. **البحر** സമുദ്രം. **قَبلَ أن تنفَد** തീരും മുമ്പായി. **كلمات ربي** എൻെറ റബ്ബിൻെറ വചനങ്ങൾ. **ولو جِئنا** നാം വന്നാലും ശരി. **بمثله** അതിൻെറ അത്രയുംകൊണ്ട്, അതുപോലുള്ളതും കൊണ്ട്. **مددا** സഹായകമായി.

സർവ്വജ്ഞനും, സർവ്വശക്തനുമായ അല്ലാഹുവിൻെറ അറിവുകൾക്കു യാതൊരു അതിരും, കണക്കും ഇല്ലാത്തതാകുന്നു. സമുദ്രങ്ങൾ എത്രതന്നെ വമ്പിച്ചതായിരുന്നാലും അതിനു ഒരു പരിധിയും അളവും കൂടാതെ കഴിയുകയില്ല. എന്നിരിക്കെ, അവൻെറ ജ്ഞാനവാർത്തകളും, അവൻെറ വചനങ്ങളും എഴുതിത്തീർക്കുവാൻ എങ്ങിനെ സാധിക്കും?! മറ്റൊരുസ്ഥലത്തു ഇതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഇപ്രകാരമാണ് പറയുന്നത്: "ഭൂമിയിലുള്ള മരങ്ങളെല്ലാം പേനകളായിരിക്കുകയും, (നിലവിലുള്ള) സമുദ്രവും, അതിനുപുറമേ ഏഴു സുമദ്രങ്ങളുംകൂടി അതിനു മഷിയായി സഹായം നൽകുകയും ചെയ്താൽപോലും, അല്ലാഹുവിൻെറ വചനങ്ങൾ തീരുന്നതല്ല."

(ولو ان ما فى الارض من شجرة اقلام والبحر يمده بعده من بعده سبعةابحر ما نفدت كلمات الله –لقمان ٢٧)

അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടികളിൽ നമ്മുടെ അറിവിനു വിധേയമായിട്ടുള്ളതിനേയയും നാം നിത്യേന അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചുമാത്രം അല്പമൊന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക: ഈ വാസ്തവം നമുക്ക് ശരിക്കും ബോധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. അത്ഭുതകരമായ നിലയിൽ പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രിയ നിരീക്ഷണങ്ങളും, ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നവംനവങ്ങളായ അറിവുകളും ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ ജ്ഞാനം, സൃഷ്ടിവൈഭവം ആദിയായവയെക്കുറിച്ചു മുനഷ്യൻെറ അറിവു അങ്ങേഅറ്റം പരിമിതമത്രെ. അവൻെറ അറിവും കഴിവും വർദ്ധിക്കുന്തോറും ആ പരിമിതിയുടെ തോതു വർദ്ധിക്കുന്നതായിട്ടാണ് അനുഭവപ്പെടുക. ഒരോ ശാസ്ത്രീയ നേട്ടവും, അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും ശക്തിക്കും യാതൊരു കയ്യും കണക്കുമില്ലാത്തതാണെന്നു വിളിച്ചോതുന്നു. അടുത്തകാലത്തെ ചില ശാസ്ത്രീ

യാഭിപ്രായങ്ങള വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഈ ഖുർആൻ വചനത്തിൻെറ ഗൗരവത്തെപ്പറ്റി നമുക്ക് കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

അമേരിക്കയിലെ പെൻസിൽവാനിയ യൂനിവർസിറ്റിയിലെ (*) പ്രൊഫസറായ ജയിൻസു അൽപം കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു പ്രഖ്യാപിച്ച ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതു നന്നായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിവൈഭവത്തെക്കുറിച്ചും, അവൻെറ അറിവിൻെറ വിപുലവിശാലതയെക്കുറിച്ചും നമ്മെ ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ ആ തത്വങ്ങൾ പര്യാപ്തങ്ങളാകുന്നു. (†) അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒരു പ്രസംഗത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങളാണിവ:-

1.നമ്മുടെ ഭൂമിക്കു രണ്ടു മില്ല്യൻ വയസ്സുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (1 മില്ല്യൻ = 10 ലകഷം) മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിട്ട് 3 ലക്ഷം കൊല്ലമോ ആയിട്ടുള്ളുവെന്നാണ് ഭൂഗർഭശാസ്ത്രം (Geology) നമുക്ക് കാണിച്ചുതരുന്നത്. ഭൂലോകമൊഴിച്ചുള്ള ലോകങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു അടുത്തകാലംവരെ, ഒന്നും അറിയാത്ത ഒരു ശിശുവായിരുന്നു മനുഷ്യൻ. ഇപ്പോൾ അവൻ വേറെയും അനേകം ലോകങ്ങളുണ്ടെന്നു അറിയുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്.

2.സൂര്യൻ തുടങ്ങി നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കോടിക്കണക്കിലുള്ള ഗോളങ്ങൾക്കു ഒരു അവസാനമുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ അവയ്ക്കു അപ്പുറം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ശുദ്ധശൂന്യമണ്ഡലത്തിനു യാതൊരു ഒടുക്കവും അവസാനവും ഇല്ലാത്തതാകുന്നു. നമ്മുടെ കാഴ്ചയിൽ അകപ്പെട്ടതും, അല്ലാത്തതുമായ എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും കൂടി ഒരോറ്റ ഗോളമാണ്ഡലമത്രെ.

3.കമ്പിയില്ലാകമ്പിയിൽ (വയർലസ്സിൽ) നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഒരു സിഗ്നൽ (അടയാളം) 1/7 സെക്കൻ്റ് സമയം കൊണ്ടു ഭൂമിയെ ഒരു വട്ടം വൃത്തം വെക്കുന്നു. പ്രകാശമാകട്ടെ, ഒരു സെക്കന്റിൽ 1,86,000 നാഴിക സഞ്ചരിക്കുന്നു. വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ വേഗതയും ഇതുതന്നെ. എന്നാൽ അതേ പ്രകാശം ആ ഗോളമാണ്ഡലത്തെ ഒരു പ്രാവശ്യം ചുറ്റിവരുവാൻ ലക്ഷം മില്യൻ (100,000,000,000) കൊല്ലക്കാലം ആവശ്യമാകുന്നു. (ഈ കാലവും 1/7 സെക്കമും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യം ഒന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക?)

4.സൂര്യൻ ഭൂമിയേക്കാൾ പതിമൂന്നുലക്ഷം ഇരട്ടി വലിപ്പമുള്ളതാണ്. എന്നാലതു ശൂന്യാകാശത്തിലെ അനേകം സൗരയൂഥകടുംബങ്ങളിലെ ഒരു ചെറുകിടഗോളം മാത്രമാകുന്നു. അതായതു: ഏറെക്കുറെ 30.000 മില്യൻ വരുന്ന സൗരയൂഥകുടുംബങ്ങിൽപ്പെട്ട ഒരു കുടുംബത്തിലെ ഒരംഗമത്രെ സൂര്യൻ (‡)

5.ഉപരിയാകാശമണ്ഡലത്തിൽ പ്രഭാപടലങ്ങൾക്കപ്പുറം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കണക്കറ്റ ധൂമതാര(Nabula)ങ്ങളിൽ ചിലതു നമ്മുടെ സൂര്യനെപ്പോലുള്ള 10 മില്യൻ സൂര്യൻമാർ സൃഷ്ടിക്കപ്പെ

---

* Pencylvania University

† ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതുന്നതിന് അൽപം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുള്ള ചില ശാസ്ത്രീയ നിയമങ്ങളാണവ. ഈ പതിപ്പാകുമ്പോഴേക്കും ശാസ്ത്രം അന്നത്തെക്കാൾ എത്രയോ മുമ്പോട്ടു കടന്നിരിക്കുന്നു. അന്നത്തെ ചില നിഗമനങ്ങളെ അതു പൊളിച്ചെഴുതുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പുതിയ അഭിപ്രായങ്ങളാകട്ടെ പൂർവ്വാധികം അത്ഭുതം നിറഞ്ഞവയുമാകുന്നു. കാലം ചെല്ലുന്തോറും അങ്ങിനെത്തന്നെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, ശാസ്ത്രം എത്ര പുരോഗമിച്ചാലും അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിരഹസ്യങ്ങൾ മുഴുവനും മനുഷ്യൻ കണ്ടെത്തുക സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന് തീർച്ചതന്നെ.

‡ സൂര്യനെക്കാൾ ഒരു ലക്ഷം മടങ്ങു അധികം പ്രകാശമുള്ള ഒരു നക്ഷത്രത്തെ വടക്കെ ഇറ്റലിയിലെ ആസ്യഗോള ജ്യോതിർമണ്ഡല നീരിക്ഷണാലയത്തിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ കണ്ടുപിടിച്ചതായി ഇതെഴുതുന്നകാലത്തു പത്രങ്ങളിൽ കാണുകയുണ്ടായി. 'സൂപ്പർനോവ എന്നാണതിന് പേർ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ടുവാൻ പോരുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾ അടങ്ങുന്നവയാകുന്നു. അതെ സമയത്തു ആ പദാർത്ഥങ്ങളുടെ ലാഘവമാണെങ്കിലോ, അതു അതിലേറെ ആശ്ചര്യകരമാകുന്നു. അതിൻെറ ഒരു റാത്തല്‍ തൂക്കത്തിലുള്ള ഭാഗത്തിൻെറ വലുപ്പം യൂറോപ്പിലെ ഏറ്റവും വലിയ പർവ്വതമായ മാറ്റർഹോണി(*) ൻെറ വലുപ്പത്തിനു സമമായിരിക്കും!. (അപ്പോൾ അതിൻെറ ആകെ വലുപ്പം ഒന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക.!)

6.അമേരിക്കയില്‍, മുണ്ടുവിത്സൻെറ ശ്രുതിപ്പെട്ട ദുരദർശിനി (Telescope) യന്ത്രം അങ്ങിനെയുളള ഏതാണ്ടു രണ്ടു മില്യൻ നബൂലകൾ (ധൂമതാരങ്ങളെ) കാട്ടിത്തരുന്നു. കൂടുതല്‍ വമ്പിച്ച യന്ത്രങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ കാണുവാൻ കഴിയുന്ന നബൂലകള എത്രയായിരിക്കുമെന്ന് നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

7. ശൂന്യാകാശമണ്ഡലത്തില്‍ നീന്തിക്കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നക്ഷത്രതാരങ്ങളുടെ ഏതാണ്ടു ഒരു തുക പറയുകയാണെങ്കില്‍, ചുരങ്ങിയ പക്ഷം 2 എന്ന അക്കത്തിൻെറ നേരെ 24 പൂജ്യം ചേർത്തു വായിക്കേണ്ടതായിവരും. (അഥവാ രണ്ടായിരം കോടിക്കോടി ക്കോടി) ഇത്രയെണ്ണം മണല്‍ത്തരികൾ നിരത്തുന്നപക്ഷം ബ്രിട്ടീഷു ദീപസമൂഹത്തിൻെറ ഉപരിതലം നൂറുക്കണക്കായ അടികൾ ഉയർന്നുപോകുന്നതാണ്.

8. ഇന്നു അറിയപ്പെടുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളില്‍ ഏറ്റവും ചെറിയതിന് സൂര്യൻെറ 1/25 ഭാഗം വെളിച്ചമാണുളളത്. എന്നാല്‍, ഏറ്റയും വലിയതായ മിഥുന (Gemini) നക്ഷത്രത്തിനു അതിൻെറ മൂന്നിരട്ടി വെളിച്ചമുണ്ട്. ഈ ഗ്രഹം സൂര്യനേക്കാൾ 25 മില്യൻ ഇരട്ടി വലുപ്പവും കൂടുന്നു. അപ്പോൾ അവ തമ്മിലുള്ള താരതമ്യം, ഒരുവലിയ വൈദ്യുതദീപവും, ഒരു മിന്നാമിനുങ്ങും തമ്മിലുള്ളതുപോലെയാണെന്നു പറയാം.

9. സൂര്യൻെറ ഓരോ ചതുരശ്ര ഇഞ്ചു സ്ഥലത്തുനിന്നും പ്രവഹിക്കുന്ന വെളിച്ചം 50 കുതിരശക്തിയുള്ളതത്രേ. എന്നാല്‍, വേറെ ചില ഗ്രഹങ്ങൾ നല്‍കുന്ന വെളിച്ചം ഒരു ചതുരശ്ര ഇഞ്ചിനു 30,000 കുതിരശക്തിയുള്ളതാകുന്നു.

10.'സൂര്യനില്‍നിന്നു നിത്യേന രശ്മികൾ പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അതിൻെറ ശരീരധാതുവില്‍നിന്നു നിമിഷം പ്രതി 250 മില്യൻ ടൺ നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങിനെ ദിനംപ്രതി 3,60,000 മില്യൻ ടൺ നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സൂര്യനിപ്പോൾ ഏതാണ്ടു ഒരു കോടി മില്യൻ (കോടി മില്യൻ) വയസ്സുണ്ടായിരിക്കണം. ഈ തോതില്‍ ഇനിയും ലക്ഷക്കണക്കായ കോടികൊല്ലങ്ങളോളം അതിനു ജീവിക്കാൻ കഴിയുമായിരിക്കും.' [അവസാനിച്ചു] (†)

---

* Matterhorn

† പ്രൊഫസർ ജയിൻസിൻെറ മേലുദ്ധരിച്ച പ്രസംഗം അല്‍പം വർഷത്തെ പഴക്കം ചെന്നാതാണ്. മനുഷ്യൻ അന്നു ബഹിരാകാശയാത്ര ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാല്‍ നമ്മുടെ അച്ചടി ഏതാണ്ടു ഇവിടെ എത്താറായപ്പോൾ, പത്രങ്ങളില്‍ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരു വിജ്ഞാനവാർത്തയും ഇവിടെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അമേരിക്ക ഇയ്യിടെ തൊടുത്തുവിട്ട ഒരു ഉപഗ്രഹത്തില്‍ ബഹിരാകാശയാത്ര നടത്തിയ മി : ജോൺഗ്ലെൻ ചെയ്ത ഒരു പ്രസ്താവനയിലെ ചില ഭാഗങ്ങളുടെ ചുരുക്കമാണ് താഴെ കാണുന്നത്. ബഹിരാകാശ യാത്രക്കു അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന് നല്‍കപ്പെട്ട ഒരു പുസ്തകത്തില്‍, ശൂന്യാകാശത്തെ സംബന്ധിച്ചു അനേകവിവരങ്ങളുള്ളതില്‍ അദ്ദേഹത്തെ ഏറ്റവും ആകർഷിച്ച രണ്ടു ഖണ്ഡികകളെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്:-

'ഒരു സെക്കൻറില്‍ 1,86,000 നാഴികദൂരം സഞ്ചരിക്കുന്ന പ്രകാശം ഒരു കൊല്ലം സഞ്ചരിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന ദൂരത്തിന് ഒരു ദീപ്തി വർഷം (പ്രകാശവർഷം) എന്നു പറയുന്നു. അതായതു, ഏതാണ്ടു 6 കോടിക്കോടി നാഴിക. നമ്മുടെ ഭൂമി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രഭാപടലത്തിന് 1 ലക്ഷം ദീപ്തിവല്‍സരം വ്യാസമാണുള്ളത്. (സൂര്യൻ ഈ പ്രഭാപടലത്തിൻെറ കേന്ദ്രത്തില്‍ നിന്നും 30,000 പ്രകാശവർഷം അകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രധാന നക്ഷത്രമാകുന്നു) ഈ പ്രകാശപടലം അതിൻെറ ഭ്രമണപഥത്തില്‍ ഒരു പ്രാവശ്യം ചുറ്റിത്തിരിയുവാൻ 20 കോടി

കേവലം ഉദാഹരണാർത്ഥം മാത്രം ഉദ്ധരിച്ച ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ വാനമണ്ഡലത്തെയും, വൻഗ്രഹങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച ശാസ്ത്രിയ വസ്തുതകളാണല്ലൊ. എന്നാൽ, ഏറ്റവും ചെറുതായി നാം ഗണിച്ചുവരുന്ന അണുക്കളെയും, ഏറ്റവും നിസ്സാര വസ്തുവായി ഗണിച്ചുവരുന്ന എട്ടുകാലി വലയുടെ നൂലുകളെയും സംബന്ധിച്ച ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കൂടി നമ്മുടെ ഓർമ്മയിൽ ഇരിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും:

മണൽത്തരിപോലുള്ള ഓരോ തരിപ്പദാർത്ഥവും കോടാനുകൊടി പരമാണു (Atom) കളുടെ സമൂഹമത്രെ. ഈ അണുക്കളാണെങ്കിൽ, അവ പൊള്ളയായി ഇട ഒഴിഞ്ഞു കിടക്കുന്നവയുമാകുന്നു. അഥവാ അവ തികച്ചും ഇടതൂർന്നു ഒട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടക്കുന്നവയല്ല. ആ ഒഴിവുസ്ഥലങ്ങൾ ശരിക്കും പദാർത്ഥങ്ങളാൽ നിറക്കപപെടുകയാണെങ്കിൽ, ഓരോ മണൽത്തരിയും അനേകം ടൺ തൂക്കം വരുന്നതാകുന്നു. 'ആറ്റം' (അണു) ശാസ്ത്രത്തിൽ ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ഒരു പരമരഹസ്യമത്രെ ഇത്. ഈ ഒഴിവുസ്ഥലങ്ങളിൽ ഓരോന്നിലും, വ്യാപരിക്കുവാൻ വയ്യാത്ത വേറെ അനേകം വൈദ്യുത തരികൾ മിന്നൽ വേഗത്തിൽ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

കൊല്ലം വേണം. ഇതോർക്കുമ്പോൾ, നമ്മുടെ സൗരമണ്ഡലത്തിനപ്പുറമുള്ള പ്രപഞ്ചത്തിൻെറ വിസ്തൃതിയെക്കുറിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ എത്ര വിഷമം!'

'നമ്മുടെ ഈ പ്രകാശമണ്ഡലത്തിലുള്ള നക്ഷത്രങ്ങളോടെ ഇതിൻെറ അറ്റം അവസാനിക്കുന്നില്ല. അതിനപ്പുറം ലക്ഷക്കണക്കചന്റ്(?) വേറെയും പ്രകാശപടലങ്ങളുണ്ട്. അവയെല്ലാം അതീവ ദുർഗ്രഹമായ വേഗതയോട് കൂടി ഒന്നു മറ്റൊന്നിലേക്കു കുതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദൂരദർശിനിമൂലം വീക്ഷിക്കാവുന്ന പ്രപഞ്ചം ഭൂമിയിൽനിന്നു ഏതു ഭാഗത്തേക്കു-കുറഞ്ഞപക്ഷം-200 കോടി പ്രകാശവർഷത്തോളം ദൂരെ കിടക്കുന്നു. നമ്മുടെ ബ്രഹ്മണ്ഡം എത്ര വിപുലമാണെന്നു ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നു.

'ഇനി, പരമാണുവിൻെറ ഘടനയൊന്നു ചിന്തിക്കാം. വസ്തുവിൻെറ ഏറ്റവും ചെറിയ അംശമാണല്ലോ അത്. പരമാണുവിനു സൗരമണ്ഡലത്തോടു വലിയ സാദൃശ്യമുണ്ട്. ക്രമീകൃതമായ രീതിയിൽ ഒരു കേന്ദ്രത്തെ (ന്യൂക്ളിയസ്) ചുറ്റിക്കൊണ്ടുള്ള ഇലക്ട്രോണുകൾ (വൈദ്യുത തരികൾ) അതിനുമുണ്ട്. പ്രപഞ്ചത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന അൽഭുതാവഹമായ വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ച്, സൂക്ഷ്മമായ പരമാണുതൊട്ട് നമുക്ക് ചിന്തിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വസ്തുവരെ. ലക്ഷക്കണക്കായ പ്രകാശവർഷം അകലത്തോളം പരന്നുകിടക്കുന്ന നക്ഷത്ര പടലങ്ങൾ വരെ-എല്ലാം തന്നെ നിശ്ചിതമായ ഒരു ഭ്രമണപഥത്തിൽ, ഒന്നിനോടൊന്നു ബന്ധപ്പെട്ടു സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

'ഇതു യാദൃശ്ചികമായി സംഭവിച്ചതാണോ? കുറേ മരക്കഷ്ണങ്ങളും, എങ്ങുനിന്നോ വന്ന സാമാനങ്ങളും കൂടി പെട്ടന്നു ഒരുമിച്ചുകൂടി സ്വന്തമായ ഒരു ഗതിക്രമം ഉണ്ടാക്കി വ്യവസ്ഥയോടെ ചലിച്ചു തുടങ്ങിയെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. സുനിശ്ചിതമായ ഒരു ആസൂത്രണം ഇതിലുണ്ട്. ദൈവം ഉണ്ടെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്ന ഒരു വലിയ കാര്യമാണ് ഇത്.

'നാം തൊടുത്തുവിട്ടിട്ടുള്ള 'മർക്കുറി' ഉപഗ്രഹത്തിൻെറ വേഗതയെ ഒന്നു തുലനം ചെയ്യാം. ഇതിൽ നാം കേമന്മാരണെന്നു നടിക്കുന്നു. മണിക്കൂറിൽ 18,000 നാഴിക-സെക്കൻറിൽ ഏതാണ്ടു 5നാഴിക-യാണ് നമുക്ക് എത്താൻ കഴിഞ്ഞത്. ഭൗതികമായ തോതുവെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, ഇതു വല്ലാത്ത വേഗത തന്നെ. നല്ല ഉയരവും! അതെ, 100 നാഴികയിൽ അൽപം കൂടുതൽ ഉയരത്തിലും നാം എത്തുന്നു. എന്നാൽ, ശൂന്യാകശത്തു നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ എത്ര തുച്ഛം!

'ശാസ്ത്രീയമായ ഭാഷയിൽ ദൈവത്തെ നിങ്ങൾക്ക് അളക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ആത്മീയ ശക്തിയെ നിങ്ങൾക്കു കാണുവാനോ, ആസ്വദിക്കുവനാനോ, മണത്തറിയുവാനോ സ്പർശിക്കുവാനോ സാധ്യവുമല്ല. ഇന്ദ്രിയ ശക്തികൾക്ക് അതീതമാണത്.

'ഒരു വിമാനത്തിന് ഏറ്റവും ശക്തിമത്തായ ഒരു എഞ്ചിനും, ഏറ്റഴും വിശിഷ്ടമായ യന്ത്രങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൊള്ളട്ടെ, എന്നാൽ അതിൻെറയെല്ലാം പിന്നിൽ, നമുക്കു തൊടാനെ, കാണാനോ കഴിയാത്ത ചില ശക്തികളുടെ പ്രവർത്തനമില്ലെങ്കിൽ, അതുകൊണ്ടു വലിയ പ്രയോജനമൊന്നുമില്ല. കാരണം, അതിനു ഒരു ലക്ഷ്യനിയന്ത്രണം വേണം. കോമ്പാസസ് (Compass-തവുക്ക-ദിക്ക് നിർണ്ണയയന്ത്രം) നോക്കിയാണു നാം ഇതു ചെയ്യുന്നത്. കോമ്പാസസിനെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന ആ ശക്തി നമ്മുടെ എല്ലാ ജ്ഞാന ശക്തിയെയും മറികടക്കുന്നതാണ്. നമുക്കതു കാണുവാനോ, തൊടുവാനോ, രുചിച്ചറിയുവാനോ, മണത്തറിയുവാനോ സാധ്യമല്ല. പക്ഷെ, അതിൻെറ പ്രവർത്തനഫലം നാം കാണുന്നതുകൊണ്ട്, അങ്ങിനെ ഒരു ശക്തിയുണ്ടെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു...' (1963 ഏപ്രിൽ 13-ാം നുത്തെ ചന്ദ്രിക വാരാന്തപ്പതിപ്പിൽനിന്ന്.)

പണ്ടുകാലത്ത്, തികച്ചും കട്ടികളാൽ തൂർക്കപ്പെട്ടതാണ് പദാർത്ഥങ്ങളെന്നു കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ, പദാർത്ഥങ്ങൾ മിക്കവാറും ശൂന്യങ്ങളാണെന്നു വന്നിരിക്കുന്നു. ഉപപരമാണുക്കളുടേതാണ് പദാർത്ഥഘടന ഇവയുടെ വലിപ്പം ഒരു ഇഞ്ചിൻെറ 1250 ലക്ഷത്തിൽ ഒരു ഭാഗം മാത്രം വരുന്ന വ്യാസമായിരിക്കും. അനേകം പരമാണുക്കൾ ചേർന്നതാണ് ഒരു അണു. അണുകൾക്കിടയിലുള്ള വൈദ്യുത ശൂന്യ സ്ഥലങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഓരോ പദാർത്ഥവും വലക്കണ്ണികളാണെന്നു പറയാം. ശൂന്യസ്ഥലങ്ങൾ മുഴുവനും അതതു വസ്തുവിൻെറ പദാർത്ഥങ്ങളാൽ തൂർക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം, ഒരു വമ്പിച്ച വസ്തു കേവലം 'ഒരു അണു'വായി മാറിപ്പോകും. ഈ ഭൂലോകം ആകപ്പാടെ, പ്രസ്തുത വലക്കണ്ണി കൂടാതെയുള്ള ഒരൊറ്റ കട്ടിപ്പദാർത്ഥമാക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം-ഭൂമിയുടെ തുക്കത്തിലുള്ള അണുക്കളെ ശൂന്യതാ കൂടാതെ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടുന്നതായാൽ അതു ഏകദേശം 1/2 നാഴിക മാത്രം വ്യാസം വരുന്ന ഒരു ഗോളമായി മാറും പോൽ! അപ്പോൾ, ലോകവും ലോകരുമെല്ലാം ശൂന്യതയുടെ സമാഹാരമല്ലേ-ഓർത്തുനോക്കുക!

നാം നിത്യം കാണാറുള്ളതും, ഒരു പ്രത്യേക പരിഗണന നൽകാറില്ലാത്തതുമായ ഒരു നിസ്സാരവസ്തുവാണല്ലോ എട്ടുകാലിവല. എന്നാൽ, അതിൻെറ നിർമ്മാണകൃത്യമാകട്ടെ, വലിയ വലിയ എഞ്ചിനിയർമാർക്കു (യന്ത്രകലാവിഗ്ദൻമാർക്കു) പോലും സാധ്യമല്ലാത്തവിധം സൂക്ഷമപ്ളാനോടുകൂടിയാകുന്നു. അതിൻെറ ആകൃതിയും, നിർമ്മാണ സമ്പ്രദായവും ചിന്തകൻമാരെ അത്യാശ്ചര്യഭരിതരാക്കുന്നവയാണ്. വലയുടെ ഓരോ നൂലിൻെറയും, നേർമ്മയും, ബലഹീനതയും ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ഈ നൂലുകളെക്കുറിച്ചു ശാസ്ത്രനിപുണൻമാരായ ചിലർ നിരീക്ഷണം നടത്തിയതിൽ അത്ഭുതകരമായ ചില വസ്തുതകൾ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ നൂലും നന്നാലു ഉപനാരുകളാൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടവയാണുപോൽ. ഈ നാലിൽ ഓരോന്നും തന്നെ, വേറെ ആയിരം നേരിയ ഇഴകളാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവയുമാണ്! അങ്ങിനെ, നാം കാണുന്ന ഓരോ നൂലും 4000 ഇഴകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. അതിനെക്കാളെല്ലാം ആശ്ചര്യകരം, ആ ഓരോ ഇഴയും, എട്ടുകാലിയുടെ ശരീരത്തിലുള്ള വെവ്വേറെ ദ്വാരങ്ങളിൽ കൂടിയാണ് പുറത്ത് വരുന്നതെന്ന വസ്തുതയാണ്. ഈ ഇഴകളും നമ്മുടെ താടിരോമങ്ങളും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തത്തിനോക്കുന്നപക്ഷം, 16നു ശേഷം 12 പൂജ്യം ചേർത്താലുള്ളത്ര ഇഴകൾ കൂട്ടിപ്പിരിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ അവ ഒരു മുടിയോളം തടികൂടുകയുള്ളു. ഹാ! അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിവൈഭവം! 'വീടുകളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും ദുർബലമായ വീടാണ് എട്ടുകാലിയുടെ വീട്'-29-41) (وان اوهن البيوت لبيت العنكبوت) എന്നു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഈ വീട്ടിലെ ചില രഹസ്യങ്ങളാണു ഇതെങ്കിൽ, നഭോമണ്ഢലത്തിലും, അതിനപ്പുറവും അടങ്ങിയിട്ടുള്ള പ്രകൃതി രഹസ്യങ്ങളുടെ നിലയെന്തായിരിക്കും?! فسبحان الذى بيده ملكوت كل شيئ واليه ترجعون – يس (അപ്പോൾ, സകല വസ്തുക്കളുടെയും സർവ്വാധികാരസ്ഥാനം യാതൊരുവൻെറ കയ്യിലാണോ അവനെത്ര മഹാ പരിശുദ്ധൻ! അവൻെറ അടുക്കലേക്കു തന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു. (36:83)

മേൽ വിവരിച്ചതിൽ നിന്നു അല്ലാഹുവിൻെറ അറിവുകളും, അവയെക്കുറിക്കുന്ന വചനങ്ങളും എഴുതിക്കണക്കാക്കുവാൻ സാധ്യമേ അല്ല എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം, അല്പമെങ്കിലും ബുദ്ധിയുള്ള ആർക്കും വേണ്ടപോലെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുമല്ലോ. മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച ശാസ്ത്രിയ വാർത്തകൾ വെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ, സ്വവർഗ്ഗനരകങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയും, പരലോകസംബബന്ധമായ ചില വാർത്തകളെക്കുറിച്ചും ഖുർആനിലും, ഹദീസിലും വന്നിട്ടുള്ള വിവരങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ-ചിലർ ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ-ഒട്ടും അതിശയോക്തി കലർന്നതായിരിക്കില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ഇതിൻെറ വെളിച്ചത്തിൽ താഴെ ക്കാണുന്ന രണ്ടുമൂന്നു ഹദീസുകൾ ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നതും സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും. നബി (ﷺ) തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:-

قال الله تعالى أعدت لعبادي الصالحين مالا عين رأت ولا أذن سمعت ولا خطر على قلب بشر وأقرأوا أن شئتم : ما أخفي لهم من قرة أعين – متفق عليه

സാരം :(1) ഒരു കണ്ണും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഒരു കാതും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഒരു മനുഷ്യ

ൻെറ ഹൃദയത്തിലെയും ഉദയം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതുമായ കാര്യങ്ങൾ എൻെറ സദ്വൃത്തരായ അടിയാൻമാർക്ക് ഞാൻ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു. വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു (ഇതിനു തെളിവായി) ഖുർആൻ വാക്യം വായിക്കാം: 'നയനാനന്ദകരമായി അവർക്കുവേണ്ടി ഒളിച്ചുവെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു എന്താണെന്നു ഒരാൾക്കും അറിയാവതല്ല.' (ബു. മു.)

ان فى الجنة شجرة يسير الراكب فى ظلها مائة عام لا يقطعها ولقاب قوس أحدكم فى الجنة خير مما طلعت عليه الشمس وتغرب – متفق عليه

(2) സ്വർഗ്ഗത്തിലുണ്ട്, ഒരു വൃക്ഷം! അതിൻെറ നിഴലിൽ ഒരു വാഹനക്കാരനു നൂറുകൊല്ലം സഞ്ചരിക്കാം. എന്നാലും, അവനതു മുറിച്ചുകടന്നു കഴിയുകയില്ല. നിങ്ങളൊരാളുടെ വില്ലിൻെറ അത്ര സ്ഥലം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ലഭിക്കുന്നതു, സൂര്യൻ ഉദിക്കുകയോ, അസ്തമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തെ (ഭൂമിയെ)ക്കാൾ ഗുണമേറിയതാകുന്നു. (ബു. മു.)

قال عليه السلام ناركم جزء من سبعين جزء من نار جهنم ۔ قيل يا رسول ان كانت لكافية ۔ قال فضلت عليها بتسعة وستين جزأ كلهن مثل حرها ۔ متفق عليه الله

(3) ''നിങ്ങളുടെ (സാധാരണ) തീ നരകാഗ്നിയിൽനിന്നുള്ള എഴുപതിൽ ഒരു അംശമാകുന്നു'' എന്നു തിരുമേനി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പറയപ്പെട്ടു; ''അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ, ഇതുതന്നെ മതിയാകുമല്ലോ''! (ഈ തീ തന്നെ എത്രയോ ചൂടു മതിയായതാണല്ലോ.) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ, ഇതിനെക്കാൾ 69 മടങ്ങു ചൂടു അതിനു കൂടുതൽ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരോ മടങ്ങും ഈ തീയിൻെറ അത്ര ശക്തിയുള്ളതാകുന്നു.'' (ബു. മു)

പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രീയവിജ്ഞാനങ്ങൾ ഓരോന്നും തന്നെ, നിഷ്പക്ഷമായും നിഷ്കളങ്കമായും ചിന്തിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസവും, അവനോടുള്ള ഭയഭക്തിയും കൂടുതൽ കൂടുതൽ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. നേരെമറിച്ച് ഭൗതിക മനഃസ്ഥിതി മാത്രം വെച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഏതു പുരോഗമനവും മനുഷ്യനു തീരാനഷ്ടമായിട്ടാണ് പര്യവസാനിക്കുക. മേലുദ്ധരിച്ച ശാസ്ത്രീയ തത്വങ്ങളിൽ നിന്നു നഭോമണ്ഡലഗോളങ്ങളിൽ സൂര്യനുള്ള സ്ഥാനം കേവലം നിസ്സാരമാണെന്നു നാം കണ്ടുവല്ലോ. അതേ സൂര്യൻെറ ഒരു ഗ്രഹമാണ്, 8000ത്തിൽപരം നാഴിക മാത്രം മദ്ധ്യവ്യാസമുള്ള നമ്മുടെ ഭൂമി. ചന്ദ്രനാകട്ടെ, ഭൂമിയെക്കാൾ പല മടങ്ങു ചെറുതും അങ്ങിനെയുള്ള ചന്ദ്രനിലേക്കു മനുഷ്യനു പോയിവരുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന പരീക്ഷണത്തിൻെറ അന്ത്യതിരുമാനം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു അവസ്ഥയിൽ മാത്രമേ ഇന്നു വരെ മനുഷ്യൻ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു. തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരീക്ഷണങ്ങൾ അവനെ കൂടുതൽ വിജയത്തിലേക്കു നയിച്ചേക്കാമെന്നു നമുക്കു ആശിക്കുക. (*) പക്ഷേ, അപ്പോഴേക്കും മനുഷ്യൻെറ ധിക്കാരമനഃസ്ഥിതി അതിരു കവിഞ്ഞുപോയിരിക്കുകയാണ്! 'ബഹിരാകാശത്തിൽ പോയി തിരിച്ചുവന്നവർ അവിടെ ദൈവത്തെ കണ്ടില്ല' എന്നു പറയുവാൻ അവനു കരളുറപ്പുണ്ടായെങ്കിൽ, അഖിലാണ്ഢത്തിൻെറ സ്രാഷ്ടാവ് അതിനെക്കാൾ എത്രയോ സഹനവും, കരുണയും ഉള്ളവനാണെന്നു സത്യവിശവാസികൾക്കു സമാധാനിക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഓരോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണുമ്പോഴും, കേൾക്കുമ്പോഴും അവർക്കു അവരുടെ വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുകയേ ചെയ്യുകയുള്ളു.

انما المؤمنون الذين اذا ذكر الله وجلت قلوبهم واذا تليت عليهم اياته زادتهم إيمانا وعلى ربهم يتوكلون ـ الانفال : ٢

* ഇതെഴുതി ഏഴെട്ടു കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം (ക്രി. 1969 ജൂലായ് മാസത്തിൽ) മനുഷ്യൻ ഒന്നാമതായി ചന്ദ്രഗോളത്തിൽ ഇറങ്ങി പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി ചരിത്രം സൃഷ്ടിക്കുകയും, തുടർന്നുകൊണ്ടു വീണ്ടും ചില ചന്ദ്രയാത്രകൾ നടത്തപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി. (നാനാഭാഗങ്ങളിലും, അവരിൽതന്നെയും നാം അവർക്കു നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വഴിയെ കാട്ടിക്കൊടുക്കും (41:52) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

(സത്യവിശ്വാസികൾ യാതൊരു കൂട്ടർ മാത്രമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പറയപ്പെടുന്നതായാൽ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ നടുങ്ങിപ്പോവുകയും, അവൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങൾ അവർക്കു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ അതവർക്ക് വിശ്വാസത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൻെറ മേൽ അവർ (കാര്യങ്ങളിൽ) ഭരമേല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.) (സൂ: അൻ ഫാൽ:2) ഈ സൂറത്തു അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു:-

قُلْ إِنَّمَآ أَنَا۠ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰٓ إِلَىَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ فَمَن كَانَ يَرْجُوا۟ لِقَآءَ رَبِّهِۦ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَٰلِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ أَحَدًۢا ﴿١١٠﴾

110 (നബിയേ) പറയുക: ‘‘നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമാകുന്നു; നിങ്ങളുടെ ഇലാഹ് [ആരാധ്യൻ] ഒരേ ഒരു ഇലാഹാണെന്ന് എനിക്ക് വഹ്യു [ഉൽബോധനം] നൽകപ്പെടുന്നു. (ഇതാണ് എൻെറ പ്രത്യേകത.) അതിനാൽ, ആരെങ്കിലും തൻെറ റബ്ബുമായി കാണുവാൻ ആശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളട്ടെ; തൻെറ രക്ഷിതാവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ ഒരാളേയും (അവനോട്) പങ്കുചേർക്കാതെയുമിരിക്കട്ടെ.

---

110 **قُلْ** പറയുക. **إنما** നിശ്ചയമായും (മാത്രമാണ്). **أنا** ഞാൻ. **بشر** ഒരു മനുഷ്യനാണ്. **مثلكم** നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള. **يوحى** വഹ്യു(ഉൽബോധനം) നൽകപ്പെടുന്നു. **إلي** എനിക്ക്. **أنما إلهكم** നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ ഇലാഹു(ആരാധ്യൻ). **إله** ആരാധ്യനാണ്, ഇലാഹാണ് (എന്ന്). **واحد** ഏകനായ, ഒരുവനായ. **فمن** അതിനാൽ ആരെങ്കിലും. **كَانَ يرجو** ആശിക്കുന്ന (അഭിലഷിക്കുന്ന-പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന-പേടിക്കുന്ന)വനായിരുന്നാൽ. **لقاء ربه** തൻെറ റബ്ബുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നത്, റബ്ബിനെ കാണുന്നത്. **فليعمل** എന്നാൽ അവൻ പ്രവൃത്തിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. **عملا** കർമ്മം, പ്രവൃത്തി. **صالحا** നല്ലതായ (സൽക്കർമ്മം). **ولا يشرك** അവൻ പങ്കചേർക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. **بعبادة** ആരാധനയിൽ, ‘ഇബാദ’ത്തിൽ. **ربّه** തൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ. **أحدا** ഒരാളെയും, ആരെയും.

പ്രധാനമായ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഈ ആയത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരക്കുന്നു; (1)മറ്റെല്ലാ മനുഷ്യരെപ്പോലെത്തന്നെ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും ഒരു മനുഷ്യനാകുന്നു. (2) ശീർക്കിൻെറ–പരദൈവവിശ്വാസത്തിൻെറ–വല്ല അംശവും കലർന്നുകൊണ്ടുള്ള യാതൊരു കർമ്മവും അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വികാര്യമല്ല.

ഭക്ഷണം, ഉറക്കം, മറവി എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങളിലും, മറഞ്ഞ കാര്യം അിറയാതിരിക്കുക, ഇഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ അമാനുഷിക കൃത്യങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുക മുതലായ വിഷയങ്ങളിലുമെല്ലാം നബി (ﷺ) തിരുമേനി, സാധാരണ മനുഷ്യനെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ തന്നെയാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ ജ്ഞാനങ്ങളെ കണക്കാക്കുവാൻ തിരുമേനിക്കും സാധ്യമല്ല. ഇത്യാദി വസ്തുതകളെല്ലാം ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഓരോ സന്ദർഭങ്ങളായി ഇതെല്ലാം ഖുർആനിലും ഹദീസിലും വിശദമായിത്തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. എന്നാൽ, വഹ്‌യും നുബുവ്വത്തും (ദിവ്യോൽബോധനവും, പ്രവാചകത്വവും) നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതു സാധാരണ ജനങ്ങളിൽ നിന്നു നബി (ﷺ) യെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. അക്കാരണത്താൽ, മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ പലതും അല്ലാഹു അവിടത്തേക്ക് അറിയിച്ചുകൊടുത്തേക്കും; അവിടുത്തെ കൈക്ക് അവിടുത്തെ പ്രവാചകത്വത്തിനു തെളിവായി ചില അസാധാരണ സംഭവങ്ങൾ അവൻ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തേക്കും. എന്നല്ലാതെ നബി(ﷺ) ക്കു സ്വ

ന്തം നിലക്കു അതിനൊന്നും കഴിവില്ല തന്നെ.

അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുകയും, സകല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവൻെറ മുമ്പിൽ ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരികയും ചെയ്യുമെന്ന ബോധമുളളവരും, അവൻെറ പക്കൽ നിന്നു സൽഫലങ്ങൾ ലഭിക്കേണമെന്ന മോഹവും, ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയും ഉളളവരും തങ്ങളുടെ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളിൽ ഒന്നും തന്നെ, ശിർക്കിൻെറ യാതൊരു അംശവും കലർത്തരുതെന്നു അല്ലാഹു താക്കിതു ചെയ്യുന്നു. ഈ താക്കിതിൽ വലിയ ശിർക്കും ചെറിയ ശീർക്കും, (الشرك الاكبر والشرك الاصغر) പരസ്യമായ ശിർക്കും രഹസ്യമായ ശീർക്കും الشرك الجلي والشرك الخفي ഉൾപ്പെടുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പ്രീതിയോ, ബഹുമാനമോ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളും, മറ്റുളളവർ കണ്ടേക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളും ശിർക്കിൽപ്പെട്ടതാണ്, ശിർക്കിൻെറ എല്ലാ വകുപ്പുകളിൽ നിന്നും അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടേ. ആമീൻ.

اعادنا الله من أنواع الشرك وله الفضل والمنة

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്–1

മൂസാ നബിയുടെയും ഖിള്ർ നബിയുടെയും(عليهما السلام) കഥയിൽ ചിലർ കടത്തിക്കൂട്ടിയ അഭിപ്രായങ്ങളും അവയെ സംബന്ധിച്ച നിരൂപണങ്ങളും

'അസ്ഹാബുൽ കഹ്ഫി' ൻെറ (ഗുഹുവാസികളുടെ) കഥയിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ഈ കഥയിലും ചിലർ ചില പുത്തൻ അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ചു കാണാം. ഖുർആൻ വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്കും, നബിവചനങ്ങൾക്കും നിരക്കാത്തവയായതുകൊണ്ടു അവയെപ്പറ്റി ഇവിടെ നമുക്ക് അൽപം സ്പർശിക്കേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിൽ പൊതുജനമദ്ധ്യേ കടന്നുകൂടിയിട്ടുളള അടിസ്ഥാനരഹിതമായ പ്രസ്താവനകളെ ഒന്നിച്ചു ചേർത്തു ആ വിഷയത്തിനു ഒരു രൂപം നൽകിയശേഷം ആ രൂപത്തെ ഖണ്ഡിക്കുക, അക്കൂട്ടത്തിൽ ആ വിഷയത്തിൻെറ യഥാർത്ഥ രൂപം തന്നെ മാറ്റി പുതിയ ഒരു രൂപത്തിൽ ചിത്രീകരിക്കുക എന്നുളളത് തൽപരകക്ഷികളുടെ ഒരു പതിവാകുന്നു. ഈ അടവു ഇക്കൂട്ടരും പലേടത്തും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതായി കാണാം. അൽകഹ്ഫ് 65ൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട അടിയാൻ–മൂസാ (عليه السلام) ൻെറ ഗുരുവായ ഖിള്ർ (അ)– ഒരു പ്രവാചകനായിരുന്നില്ലെന്നും അദ്ദേഹം ഒരു 'വലിയ്യു' (ولى) ആയിരുന്നുവെന്നും ചില പണ്ഡിതൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് ഈ അഭിപ്രായത്തോടും 'വലിയ്യു' എന്നു പറയുന്നതു ഒരു തരം സന്യാസവേഷം ധരിച്ചവർക്കാണെന്നു പാമരജനങ്ങൾക്കിടയിലുളള അന്ധവിശ്വാസത്തേയും പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇവർ ഇവിടെ സംസാരിച്ചുകാണുന്നത്.

'കേവലം കാട്ടിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സന്യാസിയുടെ അടുക്കൽ പോയി പരിശീലനം നേടുവാൻ മൂസാ നബി (അ)–പ്രവാചകൻമാരുടെ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു പ്രവാചകൻ=എങ്ങിനെ കൽപിക്കപ്പെടും? പ്രവാചകനല്ലാത്ത ഒരാളോടു ഒരു പ്രവാചകൻ: 'ഞാൻ നിങ്ങളെ പിൻപറ്റി നടക്കട്ടയോ' എന്നു എങ്ങിനെ ചോദിക്കും? 'ഏറ്റവും വലിയ ജ്ഞാനി ആരാണെ'ന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടിട്ട് 'ഞാനാണ്' എന്നു മൂസ നബി (عليه السلام) എങ്ങിനെ ഉത്തരം പറയും? ഈ അഹംഭാവം കാരണമായിട്ടാണു അദ്ദേഹത്തെ ഖിള്ർ നബി (عليه السلام) ൻെറ അടുക്കലേക്കു അയച്ചതു എന്നു പറയുന്നതു നബിമാരുടെ നിലപാടിന്നു എങ്ങിനെ യോജിക്കും?' എന്നിങ്ങനെയുളള ആക്ഷേപങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടാണു ഇവരുടെ പുതിയ അഭിപ്രായങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നതു. ഇവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പാണു ഈ സംഭവം ഉണ്ടായിട്ടുളളത്. 'പ്രവാചകത്വം നൽകപ്പെ

ടുന്നതിനുമുമ്പു നബിമാർക്കു പലവിധ പരിശീലനങ്ങളും നൽകപ്പെടാറുള്ളതിൽ ഒന്നായിരുന്നു ഈ സംഭവം. ഫിർഔന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ വളർന്നതുമൂലം പലതരം പരിശീലനങ്ങളും മൂസാനബി (عليه السلام) നേടിയിട്ടുണ്ട്; ഇനിയും ചില വശങ്ങൾ ബാക്കിയുണ്ട്; അതിനുപറ്റിയ ഒരു ഗുരു ഉണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം കേട്ടു; മൂസാ നബി (അ) അങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടു. അഥവാ അല്ലാഹു അതു തോന്നിപ്പിച്ചു' എന്നാണ് ഇവർ പറയുന്നത്. പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പായിരുന്നു ഈ യാത്ര എന്നു വരുത്തിത്തീർക്കുവാൻ വേണ്ടി, **مجمع البقرين** (രണ്ടു സമുദ്രങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലം) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം 'നൈൽ നദീയുടെ രണ്ടു ശാഖകൾ പിരിയുന്ന സ്ഥലം' ആയിരിക്കുമെന്നും ഇവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

മൂസാ (عليه السلام) കൂടെകൊണ്ടുപോയ മൽസ്യത്തെപ്പറ്റി ഇവർ പറയുന്നതു നോക്കുക: 'അക്കാലത്തെ മനുഷ്യജീവിതം മിക്കവാറും പ്രാകൃതജീവിതമായിരുന്നതുകൊണ്ടു അപ്പോൾ വേട്ടയാടിയോ, മൽസ്യം പിടിച്ചോ ആയിരിക്കും അവർ വിശപ്പടക്കുക. അതനുസരിച്ചു മൂസ(عليه السلام) നബിയും ഭൃത്യനും ഒരു പാറയുടെ അടുത്തുചെന്നുകൂടി നദിയിൽ നിന്നും മൽസ്യം പിടിച്ചു. സാധാരണ മൽസ്യം പിടുത്തക്കാർ ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ അതിന്റെ വക്കത്തൊരു കുഴിയുണ്ടാക്കി ആ കുഴിയിലിട്ടു. നദിയിലെ വെള്ളം കണ്ടപ്പോൾ മത്സ്യത്തിനു വെമ്പലുണ്ടായി. അൽഭുതകരമായ നിലക്ക് അതു അതിന്റെ വഴിക്കു പോയിക്കളഞ്ഞു. വളരെ നേരത്തേക്ക് മൽസ്യത്തിന്റെ കാര്യം മറന്നുപേയാതുകൊണ്ടാണ് അത് ചാടിപ്പോയത്. അപ്പോൾ ഇതൊരു അസാധാരണ മത്സ്യമൊന്നുമല്ല. വേണ്ടാത്ത കഥകൾ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. **وما أنسانيه إلا الشيطان** (പിശാചല്ലാതെ എന്നെ അതു മറപ്പിച്ചിട്ടില്ല) എന്നു പറഞ്ഞതിനു ഇവിടെ വിശേഷാർത്ഥമൊന്നുമില്ല. പണ്ടു യൂസുഫു നബി (عليه السلام) തന്നെപ്പറ്റി രാജാവിനെ ഉണർത്തുവാനായി, ജയിലിൽ നിന്നു പുറത്തുപോരുന്ന ജയിൽപുള്ളിയെ ഏൽപ്പിച്ചിട്ട് അയാളതുമറന്നുപോയല്ലോ. ഇതിനെപ്പറ്റിയും 'പിശാചു മറപ്പിച്ചു' (**فأنساه الشيطان**) എന്നു ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ വെറുപ്പു പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വാക്കു മാത്രമാണിത്. എന്നിങ്ങിനെ പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഇവർക്കുണ്ട്.

ഖിള്ർ (عليه السلام) ഒരു പ്രവാചകനായിരുന്നുവോ, അതോ ചില പ്രത്യേക വിജ്ഞാനങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ട ഒരു മഹാൻമാത്രമായിരുന്നുവോ അഥവാ–അദ്ദേഹം 'നബി'യോ 'വലിയ്യോ' – എന്ന കാര്യത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ മുമ്പുതന്നെ രണ്ടു അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതും, ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായവും അദ്ദേഹം ഒരു നബിയാണെന്നാകുന്നു. (*) ഹദീസിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി വ്യക്തമായി ഒന്നും കാണുന്നില്ല. ഈ വസ്തുത 65 – ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം പ്രസ്താവിക്കുകയും അദ്ദേഹം ഒരു നബിയായിരുന്നുവെന്നു കാര്യകാരണസഹിതം ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇനി, അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ്യായിരുന്നുവെന്നുതന്നെ വെക്കുക. എന്നാലും 'വലിയ്യു' എന്നു പറഞ്ഞാൽ 'സന്യാസി' എന്നല്ല അർത്ഥം. അല്ലാഹുവിനെ അറിഞ്ഞും ആരാധിച്ചും വരുകനിമിത്തം അവന്റെ സ്നേഹത്തിനും അടുപ്പത്തിനും പാത്രമായവൻ എന്നാകുന്നു. ഭക്തരായ വിശ്വാസികളെയാണ് അല്ലാഹു ഔലിയാഉ് എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് (10:63) എന്നാണു അല്ലാഹു പറയുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, വലിയ്യു എന്നാൽ കാട്ടിൽ തപസ്സു ചെയ്യുന്ന സന്യാസിയാണെന്നു ഇക്കൂട്ടർ ജൽപിക്കുന്നത് പാമരജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുവാൻ മാത്രം ഉതകുന്ന ഒരു വഞ്ചനയാണ്.

ഈ കഥയുടെ പൂർണ്ണരൂപം വിവരിക്കുന്ന പ്രബലമായ ഹദീസുകൾ 'സഹീഹുൽബുഖാരി' യിലും മറ്റു പ്രധാന ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇന്നതാ

* راجع فتح البارى: ج ٦ وغيره

ണെന്നും നാം മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇക്കൂട്ടരുടെ പുത്തൻ ജൽപനങ്ങൾ മിക്കതും ആ ഹദീസുകളെ പരസ്യമായി നിഷേധിക്കലോ, അവഹേളിക്കലോ ആണെന്നു കാണാം. ഹദീസിനെ ഖുർആൻെറ വ്യാഖ്യാനമായി സ്വീകരിക്കുന്ന ഏതൊരു സത്യവിശ്വാസിക്കും പ്രസ്തുത ഹദീസുകളിലെ ചില വാചകങ്ങൾ കാണുന്നമാത്രയിൽതന്നെ ഈ വസ്തുത വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. ഇമാം ബുഖാരി (رحمه الله) പ്രവാചകന്മാരുടെ വൃത്താന്തങ്ങളിലും, **أحاديث الأنبياء** സൂറത്തുൽ കഹ്ഫിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും സുദീർഘമായ പല 'രിവായത്തു' കൾ വഴി നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ൽ നിന്നു ഈ സംഭവം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവ ഇവിടെ പകർത്തുന്നപക്ഷം, വളരെ പേജുകൾ വേണ്ടിവരുന്നതുകൊണ്ടു സ്ഥലോചിതമായി വരുന്ന വാക്യങ്ങൾ മാത്രം അതിൽനിന്നു നമുക്ക് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം.

ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഈ വചനം ഉദ്ധരിക്കുവാനുള്ള കാരണവും ഹദീസിൻെറ ആരംഭത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'നൗഫുൽബികാലീ' (**نوف البكالى**) എന്നു പേരായ ഒരാൾ–ഇദ്ദേഹം ഒരു കഥാകാരൻ, അഥവാ കഥ ഉദ്ധരിച്ചു പ്രസംഗിക്കാറുള്ളവൻ ആയിരുന്നു–കൂഫായിൽ വെച്ചു ഈ കഥ പറയുകയുണ്ടായി. കഥാപാത്രങ്ങളിൽപെട്ട മൂസാ, ഇസ്രായിൽ ഗോത്രത്തിൽപെട്ട മൂസാ നബി (عليه السلام) അല്ലെന്നും, മറ്റേതോ ഒരു മൂസാ ആണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇതിനെത്തുടർന്നു സഈദുബ്നു ജൂബൈർ (رضي الله عنه)–ഇദ്ദേഹമാകട്ടെ, പ്രമുഖ 'താബഉ' കളിൽപെട്ട ഒരു സുപ്രസിദ്ധ പണ്ഡിതനാകുന്നു-ഇബ്നു അബബാസ് (رضي الله عنه) നോടു ഇതിനെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചു. ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളായ സഹാബികളിൽ അഗ്രഗണ്യനാണെന്നു പരക്കേ അറിയപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. അതിനു മറുപടിയായി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه): **كذب عدوالله** (അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രു കളവു പറഞ്ഞതാണ്.) എന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടും, നബി (ﷺ) പറഞ്ഞുകേട്ടതായി ഉബയ്യുബ്നു കഅ്ബു (رضي الله عنه) തനിക്കു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുതന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് ഹദീസു ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. ഉബയ്യ് (رضي الله عنه) നെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം നബി (ﷺ) യുടെ എഴുത്തുകാരനും, തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുതന്നെ ഖുർആൻ മനഃപാഠമാക്കിയ മഹാനും, അൻസാരികളുടെ നേതാവ് (**سيد الأنصار**) എന്നു നബി (ﷺ) സ്ഥാനപ്പേരു നൽകിയ ആളുമാണ്. സംഭവത്തിൽ യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്താതെ, മൂസാ (عليه السلام) മറ്റൊരാളാണെന്നു മാത്രം നൂഫുൽബികാലീ പറഞ്ഞതിനെ സംബന്ധിച്ചു 'കളവു പറഞ്ഞു' വെന്നും, 'അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രു' എന്നും ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതു വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, സംഭവത്തിൻെറ രൂപത്തെതന്നെ–ഖുർആൻെറ വ്യക്തമായ താൽപര്യങ്ങൾക്കും പ്രബലമായ ഹദീസുകൾക്കും നിരക്കാത്തനിലയിൽ–വളച്ചു തിരിച്ചുകാണിക്കുന്നതു എത്രമാത്രം ആക്ഷേപാർഹമാണ്?! ഈ കഥയെപ്പറ്റി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഉബയ്യുബ്നു കഅ്ബ (رضي الله عنه) നോടു ചോദിച്ചറിയുവാനുണ്ടായ കാരണവും ഇമാംബുഖാരി (رحمه الله) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്: ഹുർ–റുബ്നുഖൈസും (**حرب بن قيس**) താനും തമ്മിൽ, മൂസാ നബി (عليه السلام) യുടെ ഗുരുവായിത്തീർന്ന ആള ഖിള്ർ (عليه السلام) ആയിരുന്നോ, വേറെ ആളായിരുന്നോ എന്നൊരു തർക്കം നടക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോഴായിരുന്നു ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഉബയ്യ് (رضي الله عنه) നോട് അന്വേഷണം നടത്തിയതും, അദ്ദേഹം നബി (ﷺ) യുടെ തിരുവചനം കേൾപ്പിച്ചതും. (*)

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഹദീസു ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങുന്നു.:–

حدثنى ابى بن كعب انه سمع رسول الله ﷺ يقول ان موسى قام خطيبا فى بنى اسرائيل فسئل اي الناس أعلم فقال انا فعتب الله عليه اذ لم يرد العلم اليه فاوحى الله اليه ان لى عبدا بمجمع البحرين هو أعلم منك قال موسى يا رب فكيف لى به قال تأخذ معك حواتا فتجعله فى مكتل فقيثما فقدت الحوت فهو ثم .....

സാരം: റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞുകേട്ടതായി ഉബയ്യ് (رضي الله عنه) എനിക്ക് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുതന്നിരിക്കുന്നു: മൂസാ (عليه السلام) ഇസ്റാഈല്യരിൽ പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തോട്

* راجع فتح البارى: ج ٦ وغيره

ചോദിക്കപ്പെട്ടു. 'മനുഷ്യരിൽ വെച്ചു അധികം അറിവുള്ളവൻ ആരാണ്?' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 'ഞാൻ' അതിനാൽ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പ്രതിഷേധിച്ചു. അഥവാ കുറ്റപ്പെടുത്തി. കാരണം: അതിനെ സംബന്ധിച്ച് അറിവ് അല്ലാഹുവിനാണുള്ളതെന്ന് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. അങ്ങിനെ, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു വഹ് യു നൽകി. 'രണ്ടു സുമദ്രങ്ങൾ കൂടിച്ചേർന്ന സ്ഥലത്തു എന്റെ ഒരു അടിയാനുണ്ട്. അദ്ദേഹം തന്നെക്കാൾ അറിവുള്ളവനാണ്.' മൂസാ (عليه السلام) ചോദിച്ചു; 'റബ്ബേ! ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ എങ്ങിനെ കാണും?' അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: 'നീ നിന്റെ ഒന്നിച്ചു ഒരു കൊട്ടയിൽ(*) ഒരു മത്സ്യത്തെയും എടുത്തുകൊണ്ടുപോവുക. എന്നിട്ടു ആ മത്സ്യം എവിടെ വെച്ചു നിനക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു (കാണാതായി) പോകുന്നുവോ അവിടെ അദ്ദേഹം ഉണ്ടായിരിക്കും.....'

ഇതിനെക്കാൾ വ്യക്തമായ മറ്റൊരു രിവായത്തുകൂടി കാണുന്നതു നന്നായിരക്കും. അതു ഇങ്ങിനെയാകുന്നു.

قال رسول الله ﷺ موسى رسول الله قال ذكر الناس يوما حتى اذا فاضت العيون ورقت القلوب ولى فادركه رجل فقال أي رسول الله هل فى الارض احد اعلم منك فقال لا فعتب عليه اذ لم يرد العلم الى الله قيل بلى قال يا رب فاين قال بمجمع البحرين قال اي رب اجعل لى علما اعلم ذلك منه

'റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: അതു (കഥയിൽ പറഞ്ഞ മൂസാ) അല്ലാഹുവിന്റെ' റസൂലായ മൂസാ (عليه السلام) യാകുന്നു എന്ന്. തിരുമേനി പറയുകയാണ്: അദ്ദേഹം ഒരു ദിവസം ജനങ്ങൾക്കു ഉപദേശം നൽകി. അതിനാൽ (ജനങ്ങൾക്കു) കണ്ണുനീർ ഒഴുകുകയും, ഹൃദയങ്ങൾക്കു അലിവുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പിരിഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ചെന്ന് ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ! ഭൂമിയിൽ നിങ്ങളേക്കാൾ അിറവുള്ള വല്ലവരും ഉള്ളതായി നിങ്ങൾക്കു അറിയാമോ?' അദ്ദേഹം 'ഇല്ല' എന്നു പറഞ്ഞു. അതിനാൽ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ പ്രതിഷേധിച്ചു. കാരണം: അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവു അല്ലാഹുവിനാണുള്ളതെന്നു അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തോടു പറയപ്പെട്ടു: 'ഇല്ലാതെ! (തന്നെക്കാൾ അറിവുള്ളവർ ഭൂമിയിൽ വേറെയുണ്ട്).' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ! എവിടെയാണുള്ളത്? അല്ലാഹു പറഞ്ഞു. 'രണ്ടു സമുദ്രങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലത്താണുള്ളത്.' അദ്ദേഹം: റബ്ബേ! അതു അറിയുവാനുള്ള ഒരു അടയാളം നീ എനിക്കു നിശ്ചയിച്ചു തരണമേ!' **فقال لى عمرو قال حيث يفارقك الحوت** (തുടർന്നുകൊണ്ട് ബുഖാരിയുടെ നിവേദനപരമ്പരയിൽപ്പെട്ട ഒരാളായ) അംറു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: 'മത്സ്യം നിന്നെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞുപോകുന്ന സ്ഥലത്തായിരിക്കും അദ്ദേഹം' എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞു **وقال لى يعلى قال خذ حوتا ميتا حيث ينفخ فيه الروح** (വേറൊരു പരമ്പരയിലെ) ഒരാളായ യഅ്ലായുടെ വാചകം ഇങ്ങിനെയാണ്; 'നീ ഒരു ചത്ത മൽസ്യം കൊണ്ടുപോകുക. അതിനു എവിടെവെച്ചു ജീവനുണ്ടാകുന്നുവോ അവിടെയായിരിക്കും അദ്ദേഹം' ...**فاخذ حوتا فجعله فى مكتل** അങ്ങനെ മൂസാ (عليه السلام) ഒരു മൽസ്യം ഒരു കൊട്ടയിൽ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി....'

വേറെയും രിവായത്തുകൾ ബുഖാരിയിമുണ്ടെങ്കിലും, ഇവയുമായി സാരത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു അവ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കേണ്ടതില്ല. മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീസിന്റെ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു നമുക്ക് പലതും സ്പഷ്ടമായി മനസ്സിലാക്കാം:—

1.മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു പ്രവാചകത്വവും, ദിവ്യദൗത്യവും (നുബുവ്വത്തും, രിസാലത്തും) കിട്ടിയതിനു ശേഷമാണു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ സംഭവം നടന്നിട്ടുള്ളത്. ഇക്കൂട്ടർ ജല്പിക്കുന്നതുപോലെ അതിനു മുമ്പല്ല. മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിനു തൗറാത്താകുന്ന വേദഗ്രന്ഥം ലഭിക്കുകകൂടി കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് ഈ സംഭവം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നു ഇതേ ഹദീസിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതു

* 'മിക്തൽ' (مكتل) എന്നാണ് ഹദീസിലെ വാക്ക്. ഈത്തപ്പനയോലകൊണ്ടുള്ള കൊട്ട, വട്ടി (زنبيل من خوص) എന്നും മറ്റുമാണു വാക്കർത്ഥം.

താഴെ കാണാവുന്നതാകുന്നു.

2.അദ്ദേഹം ഇസ്റാഈല്യരിൽ ഹൃദയസ്പർശിയായ ഒരു ഉപദേശ പ്രസംഗ ചെയ്തതിനെത്തുടർന്ന് ആരോ ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു. അതിനു അദ്ദേഹം കൊടുത്ത മറുപടി ഒരു വിധേന ശരിയായിരുന്നുവെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉന്നതമായ നിലപാടിനു യോജിച്ചതായിരുന്നില്ല അത്. അതാണ് ഇങ്ങിനെ ഒരു പരിശിലനത്തിനു—അല്ലെങ്കിൽ പരീക്ഷണത്തിനു-അദ്ദേഹം വിധേയനാക്കപ്പെടുവാൻ കാരണം.

3.അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കപ്പെട്ട ചോദ്യം—ഇക്കൂട്ടർ പുച്ഛസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ—‘ഏറ്റവും വലിയ ജ്ഞാനി ആരാണ്’ എന്നല്ലായിരുന്നു. ആ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു ചോദ്യമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കപ്പെട്ടതെങ്കിൽ-മൂസാനബിയെന്നല്ല—ഒരു സാധാരാണക്കാരായ സത്യവിശ്വാസിപോലും ‘ഏറ്റവും വലിയ ജ്ഞാനി അല്ലാഹുവാണ്’ എന്നു മാത്രമേ ഉത്തരം പറയുകയുള്ളു. പക്ഷെ, ‘അക്കാലത്തു ഭൂമിയിലുള്ള മനുഷ്യരിൽവെച്ചു ഏറ്റവും അറിവുള്ള ആൾ ആരാണ്, മൂസാനബിയെക്കാൾ അറിവുള്ള വേറെ വല്ലവരും അന്നു ഭൂമിയിലുണ്ടോ’ എന്നായിരുന്നു ചോദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. മേലുദ്ധരിച്ചതല്ലാത്ത മൂന്നാമതൊരു രിവായത്തിൽ: **هل تعلم احدا أعلم منك** (നിങ്ങളേക്കാൾ അറിവുള്ള ഒരാളെ നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?) എന്നാണ് ചോദ്യത്തിൻെറ വാചകം. സാരത്തിൽ ഈ രിവായത്തുകളെല്ലാം ഒന്നുതന്നെ. ഏതായാലും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ അറിവൽ പെട്ടേടത്തോളം ഭൂമിയിൽ തന്നെക്കാൾ അറിവുള്ള മനുഷ്യൻ ഇല്ലായിരുന്നു താനും. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ‘ഇല്ല’ എന്നോ, ‘ഞാൻ തന്നെ’ എന്നോ മറുപടി കൊടുത്തു. ഉണ്ടെന്നു അറിവില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ‘ഉണ്ട്’ എന്നു മറുപടി പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. എന്നാൽ, അങ്ങിനെ ഒരാൾ വേറെ ഭൂമിയിൽ എവിടെയും ഇല്ലെന്നു സൂക്ഷമമായ അറിവ് സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ‘ഇല്ല’ എന്നു തീർത്തുപറഞ്ഞതു അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു മര്യാദക്കേടുമായിരുന്നു. ‘അല്ലാഹുവിനു അറിയാം’ (**الله أعلم**) എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം മറുപടി പറയേണ്ടിയിരുന്നത്. അദ്ദേഹം ഒരു സാധാരാണക്കാരനല്ല, ഒരു ദൈവദൂതനാണ്. ദൈവദൂതൻമാരുടെ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്നവനാണ്. ആകയാൽ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിൻെറ മേൽ വെറുപ്പു പ്രകടിപ്പിച്ചു. ആളുകളുടെ നിലനോക്കിയാണല്ലോ പ്രവൃത്തികൾ വിലയിരുത്തപ്പെടുക. ഓസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആ വാക്കു അദ്ദേഹത്തിനു കൂടുതൽ ജ്ഞാനം ലഭിക്കുവാനും, കൂടതൽ മര്യാദ ശീലിക്കുവാനും കാരണമായിത്തിരുകയും ചെയ്തു.

ഈ ദുർവ്യാഖ്യാനക്കാർ ചിത്രികരിച്ചു കാണിച്ചതുപോലെ, മൂസൂ നബി (عليه السلام) ഒരു അഹംഭാവിയാണെന്നോ, അഹംഭാവത്തിൻെറ ശിക്ഷയായിക്കൊണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഖിള്ർ (عليه السلام) നെ സന്ദർശിക്കേണ്ടി വന്നതെന്നോ വരുത്തിക്കൂട്ടുവാൻ ഇവിടെ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല എന്നു ഈ നബി വാക്യങ്ങൾ കൊണ്ട് ധാരാളം തെളിഞ്ഞുവല്ലോ. ‘മനുഷ്യരിൽ വെച്ച് കൂടുതൽ അിറവുള്ളവൻ ആരാണു എന്നു പണ്ഡിതനോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടാൽ അതിൻെറ വിവരം അല്ലാഹുവിങ്കിലേക്ക് വിട്ടേക്കുന്നതു-അല്ലാഹുവിനറിയാമെന്നു മറുപടി പറയുന്നതു നന്നായിരിക്കും’ (**ما يستحب للعالم اذا سئل اي الناس أعلم فيكل العلم الى الله**) എന്ന തലക്കെട്ടു കൊടുത്തുകൊണ്ട് ഇമാം ബുഖാരി (رحمه الله) ഈ ഹദീസിൽ ഒരിടത്ത് ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതും, അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇമാം അസ്ഖലാനി (رحمه الله) ഈ സംഗതി വിശദീകരിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. പക്ഷേ, സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങൾക്കുമാത്രം വില കൽപിക്കുന്ന ഇവർക്കു അതൊന്നും ബാധകമല്ലല്ലോ!

4.തനിക്കു പരിശീലനവും അറിവും നൽകുവാൻ പറ്റിയ വല്ലവരെയും, കിട്ടുമോ എന്നു അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടു പോകുകയോ, തന്നെക്കാൾ അറിവുള്ള ഒരു ഗുരു എവിടെയോ ഉണ്ടെന്നു കേട്ടു തേടിപ്പോകുകയോ അല്ല മൂസാ (عليه السلام) ചെയ്തത്. ഇതെല്ലാം ദുർവ്യാഖ്യാനക്കാരുടെ സ്വന്തം സങ്കൽപങ്ങളാണ്. മൂസാ (عليه السلام) നെക്കാൾ അറിവുള്ള ഒരാൾ ഉണ്ടെന്നും, അദ്ദേഹം ഇന്ന

സ്ഥലത്താണുള്ളതെന്നും അല്ലാഹു മൂസാ നബിയെ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ചായിരുന്നു ഈ യാത്രയുണ്ടായത്. പ്രവാചകനാകുവാൻ പോകുന്ന ഒരാൾക്ക്-അല്ലാഹു പ്രവാചകത്വസ്ഥാനം നൽകുന്നതിനു മുമ്പു-അതിനെപ്പറ്റി ഒരു മുന്നറിവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ആകയാൽ, പരിശീലനാർത്ഥം ഒരു ഗുരുവിനെ തേടിപ്പോകേണ്ടുന്ന ആവശ്യം അക്കാലത്തു-പ്രവാചകത്വത്തിനുമുമ്പ്- അദ്ദേഹത്തിനു നേരിടുവാനുമില്ല.

5.പുഴയോരത്തിൽകൂടി പോകുമ്പോൾ ഭക്ഷണാവശ്യാർത്ഥം പടിച്ച ഒരു മൽസ്യമായിരുന്നില്ല മൂസാ (عليه السلام) ൻെറ മൽസ്യം. നേരെമറിച്ചു ഖിള്ർ (عليه السلام) നെ കണ്ടെത്തുന്ന സ്ഥലം അറിയുന്നതിനുള്ള അടയാളമെന്ന നിലക്ക് അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ അല്ലാഹു തന്നെ കൽപിച്ചതും, ആ കൽപനയനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം നേരെത്തെത്തന്നെ ഒപ്പം കൊണ്ടുപോയിരുന്നതുമായിരുന്നു അത്.

6.അതെ, പുഴക്കരികെ ഒരു കുഴികുത്തി അതിൽ പിടിച്ചിട്ട മൽസ്യമായിരുന്നില്ല, ആ മൽസ്യം. അതു ചാടിപ്പോയതു ഒരു കുഴിയിൽ നിന്നുമായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം അതിനെ ഒരു കൊട്ടയിലോ മറ്റോ കൊണ്ടുപോയതായിരുന്നു. അതിൽ നിന്നാണതു വെള്ളത്തിലേക്കു ചാടിപ്പോയതും. ഇതിനെപ്പറ്റി താഴെ ഹദീസിൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി കാണാം.

7.ഈ മൽസ്യം കേവലം ഒരു സാധാരണ മൽസ്യമായിരുന്നില്ല എന്നാണു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീസു വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു നമുക്കിതു കൂടുതൽ ദൃഢമായി ഗ്രഹിക്കാം. ഈ വ്യാഖ്യാനക്കാർ 'അതൊരു അസാധാരണ മൽസ്യമൊന്നുമായിരുന്നില്ല' എന്നു ജൽപിക്കുന്നതു അബദ്ധം മാത്രമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. കാരണം, കൊട്ടപോലെയുള്ള പാത്രത്തിലിട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്ന മൽസ്യം ജീവനില്ലാത്തതായിരിക്കുമല്ലോ. യഅ്ലായുടെ രിവായത്തു അതു സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുമുണ്ട്. മൽസ്യം ചാടിപ്പോയതിനെപ്പറ്റി ഹദീസിലെ വാക്യങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ ഈ പരമാർത്ഥം വീണ്ടും കൂടതൽ സ്പഷ്ടമാകും. യാത്രയാണെങ്കിൽ സാധാരണമല്ലാത്ത ഒരു യാത്ര. യാത്രക്കാരൻ ഒരു പ്രവാചകവര്യൻ, അദ്ദേഹത്തെ കൽപിച്ചയക്കുന്നതു അല്ലാഹു, അവൻ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊടുത്ത ഒരു പ്രത്യേക അടയാളമാണ് ആ മൽസ്യം. അതു സമുദ്രത്തിലൂടെ പോയവഴി തുരങ്കം പോലെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു, فاتخذ سبيله فى البحر سربا എന്നും, ആ വഴി അതൊരു ആശ്ചര്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു. واتخذ سبيله فى البحرعجبا എന്നും അല്ലാഹു തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ തീർച്ചയായും അതിലൊരു അസാധാരണത്വം ഉണ്ടെന്നത്രേ നാം വിശ്വസിക്കുന്നത്.

മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സംഗതികൾ മിക്കതും ഖുർആനിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഹദീസിൽനിന്നു മാത്രമാണു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതു. മൂസാ (عليه السلام) സന്ദർശിക്കുവാൻ പോയ ആ ആളുടെ പേരും ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. 'നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽപെട്ട ഒരു അടിയാൻ عبد من عبادنا എന്നാണു അല്ലാഹു പറയുന്നത്. അ അടിയാൻ ഖിള്ർ (*) (عليه السلام) ആയിരുന്നുവെന്നും നബി വചനങ്ങളിൽ നിന്നാണ് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. ഏതായാലും ഇദ്ദേഹം ഒരു പ്രവാചകനായിരിക്കുവാനാണ് സാധ്യതയുള്ളതെന്ന് നാം മുമ്പു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. മൂസാ (عليه السلام) നബിയേക്കാൾ എല്ലാ വിഷയത്തിലും കൂടുതൽ അറിവു ഖിള്ർ (عليه السلام) നു ഉണ്ടായിരുന്നുവോ? ചില പ്രത്യേക വിഷയങ്ങളിൽ മാത്രമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു കൂടതൽ അറിവുണ്ടായിരുന്നതു എന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. കാരണം: മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം കാണാവുന്നതാകുന്നു

قال من أنت قال أنا موسى قال موسى بنى اسرائيل قال نعم قال فما شأنك قال جئت لتعلمنى مما علمت رشدا

* ഖിള്ർ എന്നും, ഖളിർ എന്നും (خضر ، خضر) ഈ പേർ വായിക്കപ്പെടുന്നു.

സാരം: ഖിള്ർ ചോദിച്ചു: 'താൻ ആര്?' അദ്ദേഹം (മൂസാ–അ) പറഞ്ഞു: 'മൂസയാണ്.' ഖിള്ർ (عليه السلام) ചോദിച്ചു: 'ഇസ്റാഈല്യരുടെ മൂസയോ?' മൂസ (അ): 'അതെ' എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 'താങ്കളുടെ കാര്യം എന്താണ് (ഉദ്ദേശമെന്ത്?)' എന്ന് അദ്ദേഹം അന്വേഷിച്ചു. മൂസാ (عليه السلام) മറുപടി പറഞ്ഞു: 'താങ്കൾക്കു നേർമ്മാർഗ്ഗമായി നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അറിവിൽനിന്നു എനിക്കു വല്ലതും പഠിപ്പിച്ചു തരുവാൻ വേണ്ടി ഞാൻ വന്നതാണ്. '

قال اما يكفيك ان التوراة بيدك وان الوحي بأتيك يا موسى أن لى علما لا ينبغى لك ان تعلمه وان لك علما لا ينبغى لى ان اعلمه

ഖിള്ർ: 'താങ്കളുടെ കൈവശം തൗറാത്ത് ഉണ്ടു, താങ്കൾക്കു വഹ്‌യും വരുന്നുണ്ട്, അതു പോരേ? ഹേ! മൂസാ! എനിക്കു ചില അറിവുകളുണ്ട്–താങ്കൾക്കു അതു അറിയേണ്ടതില്ല; താങ്കൾക്കും ചില അറിവുകളുണ്ട്–അതു എനിക്കും അറിയേണ്ടതില്ല.' എന്നു പ്രതിവചിച്ചു.

ഒരു രിവായത്തിലെ വാചകം ഇതാണ്:

وفى رواية انى على علم من علم الله علمنيه لا تعلمه أنت وانت على علم من الله علمك الله لا أعلمه

'എനിക്കു അല്ലാഹു അറിയിച്ചു തന്ന ചില അറിവുകളുണ്ട്–അതു താങ്കൾക്കു അറിയുകയില്ല; താങ്കൾക്കു അറിയിച്ചു തന്ന ചില അറിവുകളുണ്ട്. അത് എനിക്കും അറിയുകയില്ല'

രണ്ടിൽ ഓരോരുത്തർക്കും ചില പ്രത്യേക ജ്ഞാനങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, അതു മറ്റേയാൾക്കില്ലെന്നും, ഖിള്ർ (عليه السلام) ന്റെ പ്രത്യേക അറിവിൽ നിന്നു പഠിക്കുവനായിരുന്നു മൂസാ (عليه السلام) അയക്കപ്പെട്ടിരുന്നതതെന്നും ഇതിൽ നിന്നു ശരിക്കു വ്യക്തമാണല്ലോ. 65-68 ആയത്തുകളിൽ നിന്നും ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഈ രണ്ടു തരം അറിവുകളെപ്പറ്റി 82–ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം വേണ്ടതുപോലെ ഗ്രഹിച്ചവരെ സംബധിച്ചിടത്തോളം ഖിള്ർ (عليه السلام) ഒരു നബി അല്ലെന്നുവന്നാൽ തന്നെയും ആശയക്കുഴപ്പത്തിനു അവകാശമില്ലാത്തതാണ്. എന്നിരിക്കെ, 82–ാം വചനത്തിന്റെ അന്ത്യഭാഗത്തിൽ നിന്നും മറ്റുമായി അദ്ദേഹം ഒരു നബിതന്നെയാണെന്നു വ്യക്തമാകുമ്പോൾ പിന്നെ യാതൊരു സംശയത്തിനും ഇവിടെ അവകാശമില്ല.

66–ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ,.. **هل اتبعك على أن تعلن** (താങ്കൾക്കു പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിൽ നിന്നു എനിക്കു താങ്കൾ പഠിപ്പിച്ചുതരുമെന്ന നിശ്ചയിത്തിൻമേൽ ഞാൻ താങ്കളെ അനുഗമിക്കട്ടെയോ?) എന്നു മൂസാനബി (عليه السلام) ചോദിച്ചുവല്ലോ. ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ താൽപര്യം സ്പഷ്ടമാണ്. അതായത്: ഈ ആവശ്യാർത്ഥം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെ സഹവസിക്കട്ടെയോ? അതിനായി നിങ്ങളൊന്നിച്ചു ഞാൻ വരട്ടെയോ? എന്നു തന്നെ. അഥവാ ഇക്കൂട്ടർ പറയും പോലെ 'ഒരു പ്രവാചകനല്ലാത്തവൻ ഒരു പ്രവാചകനെ പിൻപറ്റി നടക്കുന്നപ്രകാരം ഞാൻ നിങ്ങളെ പിൻപറ്റി നടക്കട്ടെയോ?' എന്നല്ല അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, 'എന്നോടു ചോദ്യം ചെയ്യരുത്' എന്നും, 'എന്റെ ഒന്നിച്ചു തനിക്കു ക്ഷമിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല' എന്നും പറഞ്ഞു പ്രവാചകനല്ലാത്ത മൂസാ (عليه السلام) നെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുവാൻ, പ്രവാചകനായ ഖിള്ർ (അ) നു പാടുണ്ടോ?! അപ്പോൾ–മൂസായും താനും ഓരോ പ്രവാചകൻമാരായിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവിനപ്പുറമുള്ള വല്ലതും തന്റെ പക്കൽ കണ്ടേക്കാമെന്നു കരുതിയാണ് ഖിള്ർ (عليه السلام) അതു പറയുന്നതു എന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. 65–70 വചനങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ തന്നെ ഇതു വ്യക്തമാകും. 'അത്തബിഉ' (اتبع) എന്ന ക്രിയാപദത്തിനു 'അനുഗമിക്കുക, ഒപ്പം പോകുക, പിൻപറ്റുക പിൻതുടരുക' എന്നൊക്കെ മലയാളത്തിൽ അർത്ഥം വരാം. ഇവിടത്തെ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നാണ് നാം നോക്കേണ്ടത്.

'രണ്ടു പ്രധാന അബദ്ധങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാം ഇവിടെ ഉണർത്താം' എന്ന മുഖവരയോടുകൂടി ഇമാം അസ്ഖലാനീ (رحمه الله) ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം: 'ഒന്ന്: ഈ കഥയെ ആസ്പദമാക്കിക്കൊണ്ട് ചില വിഡ്ഢികൾക്ക് മൂസാ (عليه السلام) നെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള ആളാണ് ഖിള്ർ (عليه السلام) എന്നൊരു ധാരണ പിണഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ കഥയെപ്പറ്റി ശരിക്കും പരിചിന്തനം ചെയ്

വാൻ കഴിയാത്ത–മൂസാ (عليه السلام) ക്കു അല്ലാഹു നല്കിയ 'രിസാലത്ത' (ദിവ്യ ദൗത്യം) അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം കേൾക്കൽ, എല്ലാ വിജ്ഞാനവും നിറഞ്ഞ തൗറാത്തു ലഭിക്കൽ ആദിയായവയെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കാത്ത-ആളുകൾക്കാണ് ഇത്തരം അമളി പിണയുന്നത്. ഇസ്രാഈൽ ഗോത്രങ്ങളിലെ പ്രവാചകൻമാരെല്ലാം തന്നെ–ഈസാ (عليه السلام) പോലും–അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നിയമങ്ങളനുസരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ നിർബന്ധിതരാണ്. ഇതിനു ഖുർആനിൽ പല രേഖകളും ഉണ്ട്. .... يا موسى انى اصطفيتك على الناس برسالاتى وبكلامى (മൂസാ! എന്റെ ദൗത്യങ്ങളെക്കൊണ്ടും, എന്റെ സംസാരം കൊണ്ടും ഞാൻ നിശ്ചയമായും നിന്നെ ജനങ്ങളെക്കാൾ (ഉന്നതനായി) തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു). എന്ന ഒരൊറ്റ ആയത്തുതന്നെ ഇപ്പറഞ്ഞതിനു രേഖ മതി. ഖിള്ർ (عليه السلام) ഒരു പ്രവാചകനാണെങ്കിലും, ഒരു റസൂലല്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്. റസൂലല്ലാത്ത പ്രവാചകനെക്കാൾ കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള ആളാണ് റസൂൽ. ഇനി, അദ്ദേഹം ഒരു റസൂലുംകൂടി ആയിരുന്നുവെന്ന് സമ്മതിച്ചുകൊടുത്താൽ പോലും, മൂസാ (അ)നബിയുടെ 'രിസാലത്തു' കൂടുതൽ മഹത്വമേറിയതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായം കൂടുതൽ വലിയതുമാകുന്നു. ഖിള്ർ (عليه السلام) ആകട്ടെ, കവിഞ്ഞപക്ഷം അദ്ദേഹം ഇസ്രാഈൽ സമുദായത്തിലെ നബിമാരിൽപെട്ട ഒരാളായിരിക്കും; മൂസാ (عليه السلام) അവരിൽ വെച്ചു ശ്രേഷ്ഠനും.......'

രണ്ടാമത്തെ അബദ്ധധാരണയെക്കുറിച്ചു അസ്ഖലാനി (رحمه الله) പറയുന്നതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാകുന്നു: 'ശരിഅത്തു നിയമങ്ങൾ സാധാരണക്കാർക്കുമാത്രം ബാധകമായതാണ്, ഹൃദയമാലിന്യതകളിൽ നിന്നു സംശുദ്ധമായവർക്കു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ വിധികളനുസരിച്ചു നടന്നാൽ മതിയാകും', എന്നൊക്കെ ഈ കഥയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചിലർ പറഞ്ഞു വരാറുണ്ട്. അത് തനി നിർമ്മതത്വവും, അവിശ്വാസവുമാകുന്നു. (فتح البارى)

'ബഹ്ർ' (البحر) എന്ന പദത്തിനു സമുദ്രം എന്നർത്ഥം. ചിലപ്പോൾ അതു നദിക്കും പറയപ്പെടാറുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, مجمع البحرين (രണ്ടു സമുദ്രങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലം) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, സാക്ഷാൽ സമുദ്രങ്ങളോ നദികളോ എന്നു ഖണ്ഡിതമായി പറയുവാൻ വയ്യ. പക്ഷേ, ഈ പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാരുടെ വാദം സംഭവം നടന്നതു മൂസാ (عليه السلام) ഒരു നബിയാകുന്നതിനു മുമ്പാണെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മത്സ്യം തൽക്കാലം ഭക്ഷണാർത്ഥം പിടിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും പിടിച്ചിട്ട കുഴിയിൽ നിന്നു അതു തക്കത്തിൽ ചാടിപ്പോയതാണെന്നും മറ്റുമാണല്ലോ. ഈ വാദങ്ങൾക്കു ന്യായികരണം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി ആ വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം രണ്ടു നദികൾ കൂടിയ സ്ഥലമാണെന്നും, ആ നദികൾ മിക്കവാറും നൈൽ നദീയുടെ രണ്ടു ശാഖകളാണെന്നും അവർ അനുമാനിക്കുന്നത്, സ്വന്തം വാദത്തിനു ഉപോൽബലകമായി മാത്രമാണ്. അതിനു പ്രത്യേക ലക്ഷ്യങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാത്തിടത്തോളം കാലം, രണ്ടു സമുദ്രങ്ങൾ (البحرين) എന്നു പറഞ്ഞത് കേവലം 'രണ്ടു സമദ്രങ്ങൾ' തന്നെയാണെന്നു പറയുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു. 61 –ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി നാം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മത്സ്യത്തെപ്പറ്റി അൽപകൂടി ശ്രദ്ധിക്കാം: മത്സ്യം എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ മൂസാ (عليه السلام) തന്റെ വാലിയക്കാരനായ യൂശഉ് (عليه السلام) നോടു പറയുന്നതു ഇപ്രകാരമാണ്: لا اكلفك الا ان تخبرنى بحيث يفارقك الحوت(ഈ മൽസ്യം നിന്നെ വിട്ടുപോകുന്നിടത്തുവെച്ചു നീ എന്നോടു വിവരം അറിയിക്കണമെന്നല്ലാതെ ഞാൻ നിന്നോടു ശാസിക്കുന്നില്ല.) ഇതിനു യൂശഉ് (عليه السلام) ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: ما كلفت كثيرا (താങ്കൾ അധികമൊന്നും ശാസിക്കുന്നില്ലല്ലോ.) അതിനു പ്രയാസമൊന്നും ഇല്ലല്ലോ എന്നു സാരം. 60–ാം വചനം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു ഹദീസ് ഇങ്ങിനെ തുടരുന്നു;

فبينما هو فى ظل صخرة فى مكان ثريان اذ تضرب الحوت (*) وموسى نائم فقال لا اوقظه حتى اذا استيقظ فنسى أن يخبره

---

* وفى رواية سفيان اضطرب الحوت

وتضرب الحوت حتى دخل البڤر فامسك الله عنه جرية البڤر حتى كأن اثره فى حجر

സാരം: അങ്ങനെ, മൂസാ (عليه السلام) ഒരി പാറക്കല്ലിൻെറ തണലിൽ നനവുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തായിരുന്നപ്പോൾ മൽസ്യം പിടിച്ചുചാടി. ആൂസാ (عليه السلام) ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ വാലിയക്കാരൻ: 'ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഉറക്കിൽ നിന്നു ഉണർത്തുന്നില്ല' എന്നു (സ്വയം) പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ഉണർന്നപ്പോൾ അതു പറയുവാൻ താൻ മറന്നുപോവുകയും ചെയ്തു. മൽസ്യം പിടച്ചുചാടി സമുദ്രത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു സുമദ്രത്തിൻെറ ഒഴുക്കു അതിൽ നിന്നും തടഞ്ഞുനിറുത്തി. മൽസ്യത്തിൻെറ അടയാളം (അതു പോയവഴി) ഒരു കല്ലിൽ പതിഞ്ഞാലുള്ളതുപോലെയായിത്തീർന്നു.

هكذا –وعاق– بعنى عمرو بين ابهامية والتى تليانهما (നിവേദകൻമാരിൽ ഒരാളായ) അംറ്; 'അതു ഇപ്രകാര'മെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് രണ്ടു തളളവിരലുകളും തൊട്ടവിരലകളും കൂട്ടിച്ചേർത്തു വൃത്താകൃതിയിൽ കാണിക്കുകയുണ്ടായി. (62–ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ) മൂസാ (عليه السلام) പറഞ്ഞു: **قال موسى لقد لقينا من سفرنا هذا نصبا** ''നമ്മുടെ ഈ യാത്ര നിമിത്തം നാം ക്ഷീണത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.''

ബുഖാരി (رحمه الله) യുടെ ഒരു രിവായത്തിൽ വന്ന വാചകങ്ങൾ ഇപ്രകാരമാകുന്നു:–
فصار مثل الطاق نقال هكذا مثل الطاق فانطلقا يمشيان بقية ليلتهما ويومهما حتى اذا كان من الغد قال لفتاه آ تناغداء نا لقد لقينا....ولم يجد موسى النصب حتى جاوز حيث امر ه الله
സാരം: അങ്ങനെ, അതു (മൽസ്യത്തിൻെറ അടയാളം) ഒരു വെടിപ്പഴുതുപോലെയായിത്തീർന്നു. എന്നിട്ടു അവർ രാത്രിയിലെ ബാക്കി സമയവും പകലും നടന്നു. പിറ്റേദിവസമായപ്പോള മൂസാ (عليه السلام) വാലിയക്കാരനോടു: 'ഈ യാത്ര നിമിത്തം നാം ക്ഷീണത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞു. അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ച സ്ഥലം (മൽസ്യം ചാടിപ്പോകുന്ന സ്ഥലം) വിട്ടുകടന്നു പോകുന്നതുവരെ മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു ക്ഷീണം ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഇതിൽ നിന്നു താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്:– (1) മൽസ്യം അസാധാരണമായനിലയിൽ പിടച്ചുചാടിപ്പോയതായിരുന്നു-നദീജലം കണ്ട വെമ്പൽമൂലം കുഴിയിൽനിന്നു കുതിച്ചു ചാടിയതല്ല. (2) മൽസ്യം വെള്ളത്തിൽ ചാടിപ്പോയവഴി, ആശ്ചര്യകരമാംവിധം തെളിഞ്ഞു കാണാമായിരുന്നു. കാരണം: വെള്ളം ഇടതൂർന്നു പോകാതെ ഒരു മാളമെന്നോണം അതു അവശേഷിച്ചിരുന്നു. (3) മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു യാത്രാക്ഷീണം അനുഭവപ്പെട്ടതു മൽസ്യം പോയിക്കളഞ്ഞസമയം മുതൽക്കായിരുന്നു.

63–ാം ആയത്തു ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു ഹദീസിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: **فكان للحوت سربا ولموسى وفتاه عجبا** (അങ്ങനെ, മൽസ്യം പോയ മാർഗ്ഗം മൽസ്യത്തിനു ഒരു തുരങ്കവും, മൂസാ (عليه السلام) ക്കും വാലിയക്കാരനും ഒരു ആശ്ചര്യവും ആയിത്തീർന്നു.) ഇതു മൽസ്യത്തിൻെറ അസാധാരണത്വത്തെ കുറിക്കുന്നുവല്ലോ. 61–ാം വചനത്തിൽ ''മൽസ്യം സമുദ്രത്തിൽ അതിൻെറ വഴി ഒരു തുരങ്കമാക്കിത്തീർത്തു'' (**فاتخذ سبيله فى البحر سربا**) എന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു. 'തുരങ്കം' എന്നു അർത്ഥം നൽകുന്നതു 'സറബൻ' **سربا** എന്ന വാക്കിനാണ്. മാളം, ഗുഹ, തോട് എന്നൊക്കെ ഈ വാക്കിനു അർത്ഥം വരും. ഈ അർത്ഥങ്ങൾ സ്വകരിക്കുന്നപക്ഷം മൽസ്യം പോയവഴി ഒരു ആശ്ചര്യകരമായി പരിണമിക്കുമെന്നു കണ്ടു നമ്മുടെ പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ ഈ വാക്യത്തിനു അർത്ഥം നൽകുന്നതു ഇങ്ങിനെയാണ്: 'മൽസ്യം സമുദ്രത്തിൽ അതിൻെറ വഴിക്കു പോയി'. സ്വയം താൽപര്യത്തിനു ഒപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഇങ്ങിനെ ഖുർആനിന്നു അർത്ഥം നിർമ്മിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നപക്ഷം ഖുർആൻെറ പേരിൽ ആർക്കും പറയുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. **الله اكبر**

മൽസ്യം തന്നെ വിട്ടുപോകുമ്പോൾ എന്നെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തണമെന്ന് മൂസാ (عليه السلام) യൂശഉ് (عليه السلام) നോടു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരുന്നു. അതൊരു പ്രയാസമില്ലാത്ത കാര്യമാണല്ലോ എന്നദ്ദേഹം മറുപടിയും പറഞ്ഞു. എന്നാൽ, മൽസ്യം ചാടിപ്പോയതു കണ്ണിൽ കണ്ടിട്ടുപോലും, മൂസാ (عليه السلام) ഉണർന്ന ഉടനെയെങ്കിലും അതു ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം മറന്നുപോയി. അവരുടെ യാത്രോദ്ദേശ്യം നിവൃത്തിയാകുന്നതുതന്നെ അതിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണുതാനും. പിന്നെയും കുറെയധികം നടന്നു വിഷമിക്കുകയും, ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവരാൻ മൂസാ (عليه السلام) ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ മാത്രമേ വാലിയക്കാരനു അതു പറയുവാൻ ഓർമ്മ വന്നുള്ളു. അപ്പോൾ, ഈ മറതി വാസ്തവത്തിൽ ഗൗരവമേറിയ ഒരു മറതിതന്നെ. അതു കൊണ്ടത്രേ, 'ഞാനതു മറന്നുപോയി' എന്നു പറയാതെ 'അതു പറയുവാൻ എന്നെ മറപ്പിച്ചതു പിശാചല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല' (**وما انسانيه الا الشيطان**) എന്നു വാലിയക്കാരൻ പറഞ്ഞതും. ഈ പ്രയോഗം ഒരു വിശേഷാർത്ഥത്തെ - വിഷയത്തിൻെറ ഗൗരവവും മറന്നുപോയതിലുള്ള ഒഴികഴിവു – ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാകുന്നു. അഥവാ ഒരു വെറുപ്പു പ്രകടപ്പിക്കൽ മാത്രമല്ല അതിലുള്ളത്. യുസഫ്നബി (عليه السلام) ജയിലിലായിരുന്നപ്പോൾ ജയിൽ വിമുക്തനായി പുറത്തു പോരുന്നവനോട് തന്നെപ്പറ്റി രാജാവിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ പറഞ്ഞതു അയാൾ മറക്കുക യുണ്ടായി. ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞശേഷം-അതുംതന്നെ, യൂസഫ് (عليه السلام) നെക്കൊണ്ട് ഒരു വമ്പിച്ച ആവശ്യം നേരിട്ടപ്പോൾ-മാത്രമേ ഓർമ്മവരുകയുണ്ടായുള്ളു. ആ ഗൗരവമേറിയ മറതിയെപ്പറ്റിയും സൂറത്തു യൂസഫിൽ 'എന്നിട്ടു പശാച് അവനെ മറപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു' **فانساه الشيطان** എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഇത്തരം ഗൗരവപ്പെട്ട സന്ദർഭങ്ങളിലല്ലാതെ, ഏതെങ്കിലും കാര്യം മറന്നുപോകുന്നിടത്തെല്ലാം 'പിശാചു മറപ്പിച്ചു' എന്നു ഖുർആനിലോ മറ്റോപറയാറില്ല. സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങളെ മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു ഖുർആനെ വ്യാ ഖ്യാനിക്കുന്നവർക്കു ഇതിലൊന്നും 'വിശേഷാർത്ഥം' കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞെന്നു വരികയില്ല. പക്ഷേ, വാസ്തവം മുകളിൽ കണ്ടതാണ്.

ഖിള്ർ (عليه السلام) കൊല ചെയ്തതു ഒരു ബാലനെയായിരുന്നുവെന്നതിനോടും ഇക്കൂട്ടർ യോജിക്കുന്നില്ല. ഇവർക്കു മുമ്പും ചിലർ ഇവരുടെ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ഗുലാം' (**غلام**) എന്നാണ് 74–ാം വചനത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച പദം. 'അടിമ, യുവാവ്, ദൂതൻ, ബാലൻ' എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾല്ലൊം ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്' ഖുർആനിൽ ഈ വാക്ക് (37:101;19:7;12:19 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ) ഉപയോഗിച്ചതു നോക്കുമ്പോഴും ഹദീസിൽ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന വാചകം നോക്കുമ്പോഴും ഇവിടെ 'ഗുലാം' എന്ന വാക്കിനു 'കുട്ടി' എന്നോ 'ബാലൻ' എന്നോ അർത്ഥം നൽകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. (ഹദീസിൽ ഇങ്ങിനെയാണുള്ളതു:
فانطلقا اذا هما بغلام يلعب مع الغلمان فاخذ الخضر برأسه فقطعه (അങ്ങനെ രണ്ടുപേരും പോയി. അപ്പോൾ അവർ ബാലൻമാരോടൊന്നിച്ചു കളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു 'ഗുലാമി' നെ (ബാലനെ) കണ്ടു. എന്നിട്ടു ഖിള്ർ അവൻെറ തലപിടിച്ചു മുറിച്ചുകളഞ്ഞു.) ഇവിടെ 'ഗുലാം' എന്നു പറഞ്ഞതു കുട്ടി എന്ന അർത്ഥത്തിലാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഖിള്ർ(عليه السلام) കൊലപ്പെടുത്തിയ ആ കുട്ടി അവിശ്വാസപ്രകൃതിയോടുകൂടിയവനായിരുന്നു; അവൻ ജീവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻെറ മാതാപിതാക്കളെ അവിശ്വാസത്തിനും ആക്രമത്തിനും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുമായിരുന്നു.' എന്നു നബി (صلى الله عليه وسلم) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതായി ബുഖാരിയും മുസ്ലീമും (رحمهما الله) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീസു (**ان الغلام الذى قتله الخضر ... طغيانا وكفرا**) നാം ഇതിനു മുമ്പു കണ്ടുവല്ലോ. ഇതെല്ലാം കൂടി നോക്കു മ്പോൾ നിശ്ചയമായും ആ 'ഗുലാം' ഒരു കുട്ടിയായിരുന്നുവെന്നല്ലാതെ 'യുവാവാ'യിരുന്നു വെന്നു–മനസ്സിലാക്കുവാൻ തരമില്ല.

'പ്രായം തികയാത്ത ഒരു ബാലൻ മതശാസനങ്ങൾക്കു എങ്ങനെ വിധേയനാകും? എങ്ങ നെയാണ് അവൻെറമേൽ കുറ്റം ചുമത്തി ശിക്ഷിക്കപ്പെടുക?' എന്നൊക്കെയാണ് ഇക്കൂട്ടർക്കു സംശയം. അതുകൊണ്ടാണ്, ഖിള്ർ (عليه السلام) കൊലപ്പെടുത്തിയതു ഒരു ബാലനെയല്ല, യുവാ

വിനെയാണ് എന്നു ഇവർ പറയുന്നത്. 'അന്യരെ, നിർബന്ധപൂർവ്വം മതം മാറ്റാൻ ശ്രമിക്കുകയും, ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കുകയെന്ന സാർവ്വലൗകിക നിയമമനുസരിച്ചാണ് ഖിള്ർ (عليه السلام) ആ യുവാവിനെ കൊല ചെയ്തതെ'ന്ന് ഇവർ സമർത്ഥിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ആ യുവാവ്–അല്ലെങ്കിൽ ബാലൻ–തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ നിർബ്ബന്ധിച്ചുവെന്നോ, ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയെന്നോ ഖുർആനിലും, ഹദീസിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ഭാവിയിൽ അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തേക്കുമെന്ന് ഭയപ്പെട്ടു (فخشينا) എന്നു മാത്രമേ ഖുർആൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. ആ അവസരത്തിൽ മൂസാ (عليه السلام) ചോദിച്ച ചോദ്യവും ചിന്താർഹമാണ്. أقتلت نفسا زكية (നിർദ്ദോഷിയായ–അഥവാ പരിശുദ്ധമായ–ഒരു ജീവനെ താൻ കൊല്ലുകയോ?) എന്നാണല്ലോ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചത്. അവനൊരു ബാലനായിരുന്നുവെന്നു ഈ ചോദ്യവും കാണിക്കുന്നു. അവൻ ഒരു യുവാവാണെന്നു സങ്കൽപ്പിച്ചാൽ പോലും ആ കൊല നടന്ന അവസരത്തിൽ തീർച്ചയായും അവൻ നിർദ്ദോഷിയായിരുന്നുവെന്നും, ഭാവിയിൽ അവൻ മൂലം ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന ദോഷത്തെ മുൻനിറുത്തികൊണ്ടാണ് അത് ചെയ്തതെന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ഹദീസിലും തന്നെ ولو عاش لأرهقهما (അവൻ ജീവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ അവരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുമായിരുന്നു.) എന്നാണുള്ളത്.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു ഈ കൊല 'സർവ്വലൗകിക നിയമ' മനുസരിച്ചോ, 'ഐക്യ രാഷ്ട്രപ്രമാണ' മനുസരിച്ചോ ഉണ്ടായ ഒന്നല്ലെന്നും, നാം മുമ്പു വിവരിച്ച അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതാണെന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. അതായതു മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു പരിചയമില്ലാതിരുന്നതും, ഖിള്ർ (عليه السلام) നബിക്കു പ്രത്യേകം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ ചില രഹസ്യജ്ഞാനം അനുസരിച്ചു നടത്തപ്പെട്ട ഒരു കൃത്യമായിരുന്നു അത്. 'അവനെക്കാൾ ഉത്തമമായ സന്താനത്തെ അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കു അവരുടെ റബ്ബു പകരം കൊടുക്കണമന്നു നാം ഉദ്ദേശിച്ചു' എന്നു 81–ാം വചനത്തിലും, 'ഇതൊന്നും എന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു ചെയ്തതല്ല' എന്നു 82–ാം വചനത്തിലും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചതു ഈ വസ്തുതയാണ് കുറിക്കുന്നത്. വാസ്തവം ഇങ്ങിനെയെല്ലാമായിരിക്കെ, ഖുർആനിലും മറ്റും അതിനു വല്ല നിയമവും ഉണ്ടോ? എന്ന ഇവരുടെ ചോദ്യത്തിനു സ്ഥാനമില്ലല്ലോ. ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ നൽകിയ പ്രസ്താവനകളും, അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനമായി ബലപ്പെട്ട ഹദീസുകളിൽ വന്ന വിവരണങ്ങളും നമുക്ക് മുഖവിലക്കുതന്നെ സ്വികരിക്കുക. അതിനു എതിരായതും വിരുദ്ധമായതുമായ എല്ലാ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നമുക്ക് ധൈര്യസമേതം തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യാം. والله أعلم بالصواب

വ്യാഖ്യാനകുറിപ്പ് – 2

ദുൽഖർനൈനിയുടെ കെട്ടും, യാജൂജ്– മാജൂജും.

ദുൽഖർനൈനി സ്ഥാപിച്ച കെട്ടു എവിടെയായിരുന്നു? യാജൂജ്– മാജൂജ് വർഗ്ഗക്കാർ ഏതാണ്? അവർ പുറത്തുവരുന്നതു എന്നായിരിക്കും? വേഗത്തിൽ ഖണ്ഢിതമായ മറുപടി പറയാവുന്ന ചോദ്യങ്ങളല്ല ഇവ.

കെട്ടു നിർമ്മിച്ചതു എവിടെയാണുന്നുള്ളതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും, ചരിത്രകാൻമാരും പല അഭിപ്രായങ്ങളും പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദർബീജാന്നും അർമേനിയക്കും (أذر بيجان وارمينة) ഇടയിലാണെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. കാസ്പിയൻ കടലിനും കാക്കസസ് പർവ്വതത്തിനും ഇടയിൽ (بحر الخزر وقوقاس) സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും, ബാബുൽ അബ്വാബ് باب الأبواب എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ ദർബന്തി (دربند) ൽ ആണെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. മദ്ധ്യേഷ്യയിലെ ബുഖാറാ (بخارى) നഗരത്തിൽ നിന്നു ഏതാണ്ട് 150 നാഴിക അകലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന മലകളിലാണെന്ന് മൂന്നാമതൊരുകൂട്ടരും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥലം വടക്കെ അക്ഷാംശം 38 ലും, കിഴക്കെ ധ്രുവാംശം 67 ലും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ബുസ്ഘൂൽഖാന

(Buzghoolkhana) എന്ന പേരിൽ ഈ സ്ഥലം അറിയപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം 15-—ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തിമൂർലങ്ക് (تيمورلنك) ചക്രവർത്തി ഈ സ്ഥലവും, കെട്ടും കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥലത്തിനു ബാബുൽഹദീദ് (باب الحديد) അഥവാ ഇരുമ്പു വാതിൽ—എന്നും പേരുണ്ട്. ചില ആധുനിക പണ്ഡിതൻമാർ ഈ അഭിപ്രായമാണു സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നത്. ഏതായാലും മങ്കോളിയൻ വർഗ്ഗക്കാരുടെ ആക്രമണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതും, ലോകത്ഭുതങ്ങളിൽ എണ്ണപ്പെട്ടുവരുന്നതുമായ ശ്രുതിപ്പെട്ട ചൈനാഭിത്തിയല്ല ദുൽഖർനൈനിയുടെ കെട്ട് എന്ന് തീർച്ചയാണ്. (*) 4—ാമതായി വേറൊരഭിപ്രായവം കൂടി നിലവിലുണ്ട്. കോക്കേഷ്യയുടെ ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽ ദാരിയാൽ ചുരം (Darial Pass) എന്ന പേരിൽ ഒരു ചുരം കാണാം. അവിടെയായിരുന്നു അതെന്നാണു ഈ അഭിപ്രായം. ഇതു തിഫ്‌ലീസിനും വിലാദിഖൂഖാസിനും (Vladikukaz) ഇടയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.

ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ അഭിപ്രായം ശരിയായിരിക്കുവാൻ കൂടുതൽ ന്യായം കാണുന്നു. നോശേർവാൻ (انوشروان) ചക്രവർത്തിയാണ് ഈ ചുരമാർഗ്ഗത്തിലെ കെട്ടു സ്ഥാപിച്ചതെന്നു സാധാരണ ചരിത്രകാരൻമാർ പറയുന്നവെങ്കിലും, പൂർവ്വകാല ചരിത്രങ്ങൾകൊണ്ടു തെളിയുന്നതു ആ കെട്ടു അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നു എന്നാകുന്നു. നോശേർവന്റെ കാലം ക്രിസ്താബ്ദം 531-—579 ആകുന്നു. അതിന്റെ മുമ്പുതന്നെ ആ കെട്ടുള്ളതായി പൂർവ്വ ചരിത്രങ്ങളിൽ നിന്നു അറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ഇസ്കന്തർ (അലസ്കാന്തർ)الاسكندر الرومي ആണതു നിർമ്മിച്ചതെന്ന അഭിപ്രായക്കാരുമുണ്ട്. അതിനും വേണ്ടത്ര തെളിവുകൾ ഇല്ല.

ഇസ്കന്തറിന്റെ ഏതാണ്ടു 200 കൊല്ലം മുമ്പാണ് പേർഷ്യക്കാരനായ സൈറസിന്റെ കാലം. അതായതു ക്രിസ്തുവിനു ഏകദേശം 500 കൊല്ലം മുമ്പു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു സേത്യൻ ഗോത്രക്കാരുടെ ആക്രമണത്തെ അദ്ദേഹം തടഞ്ഞിരുന്നതായി ചരിത്രം ഉണ്ട്. ഇസ്കന്തർ അങ്ങിനെ ചെയ്തതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. അർമേനിയൻ ഭാഷയിൽ 'ഫാക്ക്കോറായി ' എന്നും 'കാപാൻകോറായി' എന്നും ഈ ചുരത്തിനു മുൻകാലത്തു പേരുണ്ടായിരുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു. 'കോറാവാതിൽ' എന്നത്രെ ഈ രണ്ടു പേരുകളുടെയും അർത്ഥം. 'കോറാ' എന്നു പറഞ്ഞതു സൈറസ്സിന്റെ സാക്ഷാൽ നാമമായ 'കോരേശ്' ലോപിച്ചതായിരിക്കാം. (†) ഇരുമ്പുവാതിൽ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'അഹ് നീദർവാസഃ' എന്നും അർമേനിയൻ ഭാഷയിൽ ഈ ചുരത്തിനു പേർ പറഞ്ഞു വരുന്നു.

കെട്ടു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതു ഇരുമ്പു കട്ടികളും ചെമ്പു ദ്രാവകവും ഉപയോഗിച്ചാണെന്നു ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയതാണല്ലോ. ബാബുൽ അബ് വാബിലെ കെട്ട് കല്ലുകളാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു അതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. കൊക്കേഷ്യയിലെ അഹ് നീദർവാസയാകട്ടെ, ഇരുമ്പ് ഉപയോഗിച്ചു ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതായി കാണപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ജോർജിയാ جورجيا യിൽ അതിനു ഇരുമ്പുവാതിൽ എന്നു പറയുന്നതും. ഇരുഭാഗത്തും ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന രണ്ടു മലന്തിട്ടകൾക്കിടയിലായിരുന്നു ദുൽഖർനൈനി കെട്ടി ഉയർത്തിയതെന്നു ഖുർആൻ പറയുന്നു. ബാബുൽ അബ് വാബിലെ കെട്ടാകട്ടെ, അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം (പടിഞ്ഞാറ്) കാക്കസസ് മലയുണ്ടെങ്കിലും മറുഭാഗം (കിഴക്ക്) കാസ്പിയൻ കടലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ദാരിയാൽ ചുരമാകട്ടെ, കാക്കസസ് പർവ്വതനിരയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥിതി

(*) ചിലർക്ക് ഇതിലും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ലാതില്ല.

(†) കോരേശിനെ (Cyrus –قورش)പ്പറ്റി 'വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം:-ഇവൻ പാർസ്യയിലെ രാജാവാ യിരുന്നു. മേദ്യചക്രവർത്തിയേയും, ചിറ്റാസ്യാ (ഏഷ്യാമൈനർ) രാജാക്കളേയും ജയിച്ചു. ക്രി. മു 539ൽ ബാബിലോന്യ ജയിച്ചു. അവിടെ അടിമകളായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരപ്പെട്ടവരെ പലരേയും വിട്ടയച്ചു. യഹൂദർക്ക് മോചനം നൽകി. ശൂന്യമാക്കപ്പെട്ട യെരൂശലേമിനെ (ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിനെ) വീണ്ടും അറ്റകുറ്റം തീർക്കുന്നതിനും, ദേവാലയം പണിയിക്കുന്നതിനും യഹോവയാൽ (ദൈവത്താൽ) അഭിഷേകം പ്രാപിച്ചവനും, അവന്റെ പ്രിയനുമായ കോരേശു രാജാവിനെക്കുറിച്ചു യെശയ്യാ 40-48ൽ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞുകാണു ന്നു. ഇവൻ യഹൂദനെല്ലെങ്കിലും യഹോവയെ ആരാധിച്ചുവെന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാണ്.

ചെയ്യുന്ന ഒരു ഇടുക്കുവഴിയുമാകുന്നു. ദുല്‍ഖര്‍നൈനിയുടെ കെട്ടു അസര്‍ബീജാന്നും, അര്‍മേനിയക്കും മദ്ധ്യേ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രണ്ടു മലകള്‍ക്കിടയിലാണ് എന്ന് പല ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നുമുണ്ട്. ഇതും ഈ അഭിപ്രായത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്നു. ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണം തടയുവാനായി മുന്‍കാലങ്ങളില്‍ പല മര്‍മ്മസ്ഥലങ്ങളിലും പലരാലും, ഭിത്തിക്കെട്ടുകള്‍ നിര്‍മ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളില്‍ പഴയ ഭിത്തിക്കെട്ടുകള്‍ കാണുന്നതില്‍ ആശ്ചര്യമില്ലല്ലോ.

ഒടുവില്‍ പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തിനു ബൈബ് ളും പിന്‍ബലം നല്‍കുന്നു. യെഹെസ്കേലിന്‍റെ ع-حزقيل പ്രവചനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തില്‍ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ''മനുഷ്യപുത്രാ, രോശ് (റഷ്യാ), മെശെക്ക് (മോസ്കോ), തൂബല്‍ എന്നിവയുടെ പ്രഭുവായ മാഗോഗ് (മാജൂജ്) ദേശത്തിലുള്ള ഗോഗി (യാജൂജി)ന്‍റെ നേരെ നീ മുഖം തിരിച്ചു അവനെക്കുറിച്ചു പ്രവചിച്ചു പറയേണ്ടതു: യഹോവയായ കര്‍ത്താവ് ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.: രോശ്, മെശേക്ക്, തൂബല്‍ എന്നിവയുടെ പ്രഭുവായ ഗോഗേ, ഞാന്‍ നിനക്കു വിരോധമായിരിക്കുന്നു'' തുടര്‍ന്നുകൊണ്ട് ഗോഗിന്‍റെ വരവിന്‍റെ സ്വഭാവവും, കൊാള്ള മുതലായ വിക്രിയകളേയും വിവരിക്കുന്നു. അക്കൂട്ടത്തില്‍, അവരുടെ വരവു വടക്കേ അറ്റത്തുനിന്നാണെന്നും, യിസ്രായേല്‍ പ്രദേശങ്ങളില്‍ അവര്‍ വരുമെന്നും ബൈബ്ള്‍ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. (യെഹെസ്കേല്‍ പുസ്തകം അദ്ധ്യായം 38ഉം 39ഉം നോക്കുക)

ദുല്‍ഖര്‍നൈനിയുടെ കെട്ടു കാക്കസസ് പ്രദേശങ്ങളിലാണെന്നാണ് ഇതില്‍ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്. കാരണം: ബുഖാറാപ്രദേശങ്ങളില്‍ കൂടിയാണ് ഗോഗിന്‍റെ പ്രവാഹമുണ്ടായിരുന്നതെങ്കില്‍, അതു യിസ്രായേല്യരുടെ കിഴക്കുഭാഗത്തുകൂടിയാണെന്നുള്ളതില്‍ സംശയമില്ല. കാക്കസസ് പ്രദേശമാണ് അവരുടെ അടുത്തും, വടക്കുഭാഗത്തുമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. റഷ്യയില്‍ നിന്നും മോസ്കോവില്‍നിന്നും യിസ്രായേല്‍ പ്രദേശത്തേക്ക് വരുന്നത് ആ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ കൂടിയാണുതാനും. ഇത്രയും പറഞ്ഞതില്‍ നിന്നെല്ലാം കാക്കസസ് പര്‍വ്വതനിരകള്‍ക്കിടയില്‍ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദാരിയേല്‍ ചുരമാര്‍ഗ്ഗത്തിലായിരുന്നു ഖുര്‍ആനില്‍ പറഞ്ഞ ദുല്‍ഖര്‍നൈനിയുടെ കെട്ട് എന്നാണ് അനുമാനിക്കേണ്ടത്. الله أعلم

ഒരു സംഗതി ഇവിടെ ഓര്‍മ്മിക്കുന്നതു നന്ന്. പേര്‍ഷ്യന്‍ രാജാവായിരുന്ന സൈറസ്സാണു ദുല്‍ഖര്‍നൈനി എന്ന അഭിപ്രായക്കാര്‍, കെട്ടിന്‍റെ സ്ഥലം കാക്കസസ്സിലായും, ഇസ്കാന്തറാണ് ദുല്‍ഖര്‍നൈനി എന്ന അഭിപ്രായക്കാര്‍ കെട്ടിന്‍റെ സ്ഥാനം ബുഖാറാ പരിസരങ്ങളിലായും ഗണിച്ചുവരുന്നു. ഇതിനു രണ്ട് കാരണങ്ങളുണ്ട്: സുദീര്‍ഘവും ചരിത്രപ്രധാനവുമായ ഒരു യാത്രക്കുശേഷമാണല്ലോ കെട്ടു നിര്‍മ്മിക്കപ്പെട്ടത്. അതോടുകൂടി ആ രാജ്യക്കാരുടെ ഭാഷ ദുല്‍ഖര്‍നൈനിക്കു അപരിചതവുമായിരുന്നു. യൂനാന്‍ (ഗ്രീക്കു) കാരനായ ഇസ്ക്കന്തറിനു കാക്കസസ് പ്രാന്തങ്ങളും, പേര്‍ഷ്യക്കാരായ സൈറസ്സിനു ബുഖാറാ പ്രദേശങ്ങളും വളരെയൊന്നും അപരിചിതമായിരിക്കുവാന്‍ തരമില്ല. ഇതാണതിനു കാരണമെന്നു പറയാം. (*)

ഇനി നമുക്ക് യാജൂജ്-മാജൂജിനെപ്പറ്റി അല്‍പം ആലോചിക്കാം. ഖിയാമത്തുനാളിന്‍റെ അടുത്ത കാലത്ത് പെട്ടെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നവരും, ഏതോ ചില വികൃത സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയവരുമായ ഒരു അജ്ഞാതവര്‍ഗ്ഗമാണ് ഇവരെന്നു പൊതുവില്‍ പലരും ധരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ചില കഥകളും പുരാണേതിഹാസങ്ങളും ഈ വിഷയത്തില്‍ ജനമദ്ധ്യേ പ്രചരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഖുര്‍ആനില്‍ അവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതു-സൂ:അല്‍കഹ്ഫില്‍-നാം കണ്ടുവല്ലോ. മറുനാടുകളില്‍, ആക്രമം, കുഴപ്പം, കവര്‍ച്ച മുതലായവ നടത്തി അസാമാധാനമു

---

* اكثر ما تقدم فى سد ذى القرنين مأخود غن ترجمان القرآن لمولانا ابى كلام آزاد رجمه االلّه

ണ്ടാക്കിയിരുന്ന ഒരു കൂട്ടരായിരുന്നു അവർ. രണ്ടു മലകളുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടിയായിരുന്നു അവർ പ്രവഹിച്ചിരുന്നത്. ഒരു ഇരുമ്പുഭിത്തിമൂലം അതു ദുൽഖർനൈനിയുടെ കൈക്കു നിർത്തലാക്കപ്പെട്ടു. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടു അവർ തൽക്കാലം തടയപ്പെട്ടു. എങ്കിലും അവർവീണ്ടും വെളിക്കുവരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ട്. അന്നു അവർ ആ കെട്ടിനു പുറത്തുവരുന്നതും, ആ കെട്ടു തകർന്നുപോകുന്നതുമാണ് എന്നിങ്ങിനെ അദ്ദേഹം പ്രവചിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം ഖുർആനിൽ നിന്നുതന്നെ നമുക്കു വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതാകുന്നു. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ എത്രയോ മുമ്പു തന്നെ ഇക്കൂട്ടർ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ല.

അൽകഹ്ഫു 98 ൽ, ദുൽഖർനൈനി പ്രവചിച്ച ആ നിശ്ചിത സമയം—കെട്ടു തരിപ്പണമാകുകയും അവർ പുറത്തു വരുകയും ചെയ്യുന്ന സമയം—ഏതാണെന്നു വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഇതിനെസംബന്ധിച്ചു സൂ: അമ്പിയാഉ് 96 ൽ ഇപ്രകാരം കാണാം:—

حتى اذا فتحت يأجوج ومأجوج وهم من كل حدب ينسلون . واقترب الوعد الحق فاذا هي شاخصةأبصار الذين كفروا ... الأنبياء

(അങ്ങനെ, യാജൂജും മാജൂജും തുറന്നുവിടപ്പെടുകയും—അവരാകട്ടെ, എല്ലാ കുന്നുകളിൽ കൂടിയും ഓടി വരുന്നതുമാണ്—യഥാർത്ഥമായ ആ വാഗ്ദാനസമയം അടുത്തെത്തുകയും ചെയ്താൽ, അപ്പോൾ, അവിശ്വാസികളുടെ നേത്രങ്ങൾ (അന്തം വിട്ട്) തുറിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്.) 'യഥാർത്ഥമായ വാഗ്ദാനസമയം' എന്നു പറഞ്ഞതു ലോകാവസാന സമയമാകുന്നു. അതിൻെറ അവസരം അടുത്തു കൂടുമ്പോഴാണ് ഇവർ തുറന്നുവിടപ്പെടുന്നതു—അഥവാ പുറത്തുവരുന്നതു—എന്നത്രെ ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. (ഈ ആയത്തിൻെറ വിവരണം നോക്കുക.) ഒരിക്കൽ നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി:—

ويل للعرب من شر قد اقترب فتح اليوم من ردم يأجوج ومأجوج مثلهذا –وحاق باصيعيةالابهام والتى تليها – (البخارى)

സാരം: 'ആസന്നമായ ആപത്തു നിമിത്തം അറബികൾക്കു നാശം! യാജൂജ് മാജൂജിൻെറ കെട്ട് ഇന്ന് ഇത്ര കണ്ടു തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' . ഇതു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവിടുത്തെ പെരുവിരലും അതിൻെറ തൊട്ട വിരലും ചേർത്തു ഒരു വട്ടക്കണ്ണിപോലെയാക്കി കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. (ബുഖാരി.) ഈ ഖുർആൻ വചനവും, നബിവചനവും മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ട്, ദുർഖർനൈനിയുടെ പ്രവചനം പുലർന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ, ഇല്ലേ? പുലർന്നു കഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽ ഏതാണ് ഇക്കൂട്ടർ? എന്നാണ് നമുക്ക് ചിന്തിക്കുവാനുള്ളത്.

നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ മകനായ യഫേഥിൻെറ (يافث) സന്തതികളാണ് യാജൂജ് മാജൂജ് എന്നതിൽ, മുഫസ്സിറുകൾക്കും ചരിത്രകാരൻമാർക്കുമിടയിൽ പറയത്തക്ക അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. താർത്താരി വർഗ്ഗക്കാർ (التتر) യാജൂജും, മുഗിളവർഗ്ഗക്കാർ (المغول) മാജൂജും ആണെന്നും, രണ്ടു കൂട്ടരും തുർക്കി (ترك) വർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാണെന്നുമുള്ളതിലും ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. ഈ വർഗ്ഗങ്ങൾ—ഓരോ കാലത്തും ഓരോ സ്ഥലത്തുമായി—പല പേരിലും അറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പൊതുവിൽ ഇവരുടെ വാസസ്ഥലം ഉത്തരേഷ്യയയുകുന്നു. തെക്കുഭാഗത്തു തിബത്തും ചൈനയും തുടങ്ങി വടക്കു ശാന്തസമുദ്രംവരെയും, പടിഞ്ഞാറു തുർക്കിസ്ഥാൻവരെയും അതു നീണ്ടുകിടക്കുന്നു.

കേവലം അപരിഷ്കൃതരും ക്രൂരസ്വഭാവികളുമായിരുന്ന ഇവരിൽ പല അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളും, ഉപവർഗ്ഗങ്ങളും ഉണ്ട്. മുൻകാലത്തു മദ്ധ്യേഷ്യയിലെ പർവ്വതപ്രാന്തങ്ങളിൽകൂടിയും, പല ചുരമാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടിയും കടന്നുവന്നു ദക്ഷിണേഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ പലതും, കിഴക്കൻ യൂറോപ്പിൽ പെട്ട പല രാജ്യങ്ങളും ഇവർ ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പലേടങ്ങളിലും കുടിയേറിപ്പാർക്കുകയും ചെയ്തു. ചൈനയിലും, പശ്ചിമേഷ്യയിലും അപ്രകാരം തന്നെ. അവർക്കു ഇങ്ങോട്ടു കടന്നുവരുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ പലതുണ്ടെന്നു ഭൂപടങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. നബ(ﷺ) യുടെ കാലത്തോ, അതിനുശേഷം ഹിജ് റ 7—ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെയോ

ഇവരുടെ പ്രവാഹങ്ങളും അക്രമണങ്ങളും ഉണ്ടായതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല.

ഹിജ്റ 7–ാം നൂറ്റാണ്ടിൻെറ ആദ്യത്തിൽ, മദ്ധ്യേഷ്യയിലെ പീഠഭൂമികളിൽ കൂടിയും, പർവ്വതമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടിയും മുഗിളവർഗ്ഗക്കാരായ ചങ്കീസുഖാനും (جنكيز خان) സൈന്യവും ചൈനയെയും പല മുസ്‌ലീം രാജ്യങ്ങളെയും ആക്രമിച്ചു. ഖുവാറസം (خوارزم) സുൽത്താനായ ഖുത്ത്ബുദ്ദീനെ (قطب الدين) കീഴടക്കുകയും, ചരിത്രത്തിൽ ഇന്നുകാണാത്തതും, മൃഗങ്ങളെപ്പോലും ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നതുമായ അനേകം ആക്രമങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതൊടുകൂടി യാജൂജു മാജൂജിൻെറ പ്രവാഹം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ചങ്കീസുഖാൻെറ ശേഷം തൻെറ പിൻഗാമികൾ റഷ്യൻ പ്രദേശങ്ങളിലും, റോമായിലും, ചൈനായിലും ആക്രമങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. 'അന്നു ചില വിഭാഗത്തെ ചില വിഭാഗക്കാരിൽ അലമറിയുന്നതായി നാം വിട്ടേക്കുന്നതാണ്' എന്നു ഇവരെക്കുറിച്ചു 99–ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതു ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു.

അനന്തരം, 7–ാം നൂറ്റാണ്ടിൻെറ മദ്ധ്യത്തിൽ, ഇസ്‌ലാമീഖിലാഫത്തിൻെറ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന ബാഗ്ദാദ് നഗരം ഹലാക്കോ (هو لاكو) പിടിച്ചടക്കി. അന്നത്തെ അബ്ബാസീഖലീഫയായ മുസ് തഅ്സിമിനെ (المستعصم بالله)കൊന്നുകളഞ്ഞു. ഏഴു ദിവസം രാജ്യമാസകലം കൊള്ളയും, കവർച്ചയും, വിവിധ ആക്രമങ്ങളും നടത്തി. അനവധി രക്തപ്പുഴകളും ഒഴുക്കി. കണ്ണിൽപെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം ശേഖരിച്ച് ടൈഗ്രീസ്നദിയിൽ കൊണ്ടു പോയിട്ടു. കുന്നുകൂടിക്കിടക്കുന്ന ആ ഗ്രന്ഥക്കെട്ടുകളെ പാലമാക്കിക്കൊണ്ട്, അതിൻമേൽകൂടി കുതരപ്പട്ടാളത്തെ അവർ മാർച്ചു ചെയ്യിച്ചു. അബ്ബാസിയ്യാ ഖിലാഫത്തു അതോടെ അസ്തമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവർമൂലം മുസ്‌ലീം ലോകത്തിനു സംഭവിച്ച നഷ്ടം അവർണ്ണനീയവും, അപരിഹാര്യവുമത്രെ. ബഗ്ദാദും, ഇറാഖും, പേർഷ്യായും അവർ അധീനപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ ഭാഗ്യവശാൽ, ശാമിലും ഹിജാസിലും പ്രവേശിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു യാജൂജു മാജൂജ് ആരാണെന്നും, അവർ പുറത്തുവരുമെന്ന പ്രവചനം പുലർന്നുകഴിഞ്ഞുവെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.(*) الله اعلم

---

* യാജൂജ്മാജൂജിൻെറ പുറപ്പാടിൻെറ തുടക്കം ആരംഭിച്ചുവെന്നർത്ഥം അവരുടെ കൂട്ടത്തോടെയുള്ള യഥാർത്ഥ പുറപ്പാടുകാലാവസാനത്തിലായിരിക്കുന്നതാണ്. കാരണം ഇമാം മുസ്‌ലിം (ﷺ) മുതലായവർ നവ്വാസുബ്നുസംആൻ (ﷺ) വഴി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ദീർഘമായ നബിവചനത്തിൽ നിന്ന് കാലാവസാനത്തിൽ ഈസാ (അ) ആകാശത്തുനിന്നു ഇറങ്ങിവരുകയും, ദജ്ജാലിനെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതിനെത്തുടർന്നായിരിക്കും യഅ്ജൂജ്മഅ്ജൂജിൻെറ പുറപ്പാടുണ്ടാവുക എന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. അതേസമയത്ത് കുഴപ്പങ്ങളെസംബന്ധിച്ചു വിവരിക്കുന്ന 'കിതാബുൽ ഫിതൻ' كتاب الفتن എന്ന ഖണ്ഡത്തിൽപെട്ട രണ്ടു അദ്ധ്യായങ്ങളിലും മറ്റു ചില അദ്ധ്യായങ്ങളിലുമായി ഇമാംബുഖാരീ (ﷺ) ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസാണ് ويل للعرب من شرقد اقترت (ആസന്നമായ ഒരു ആപത്തുനിമിത്തം അറബികൾക്കു നാശം!..) എന്നു തുടങ്ങിയ മേൽകണ്ട നബിവചനം. ബുഖാരീയുടെ പ്രസിദ്ധ വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥമായ 'ഫത്ഹുൽബാരി'യിൽ പ്രസ്തുത രണ്ടു അദ്ധ്യായങ്ങളിലും ഇമാം അസ്ഖലാനീ (ﷺ) ഈ ഹദീസിൻെറ വിവരണമദ്ധ്യെ യഅ്ജൂജ്മഅ്ജൂജിൻെറ അണക്കെട്ടു തുറക്കപ്പെടുന്നതുസംബന്ധിച്ചു നൽകിയ വിവരങ്ങളും, പല മഹാൻമാരിൽനിന്നും അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിച്ച ഉദ്ധരണികളും, അതോടൊപ്പം ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഹദീസ് വ്യാഖ്യാതാക്കളും യഅ്ജൂജുമഅ്ജൂജിനെപ്പറ്റി നൽകിയിട്ടുള്ള മററുവിവരങ്ങളും കൂടി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാകുന്നതു ഇതാണ്: യഅ്ജൂജുമഅ്ജൂജിൻെറ കൂട്ടത്തോടെയുള്ള പുറപ്പാടിനെപ്പറ്റിയാണ് ഈസാ (അ) നബിയുടെ വരവിനുശേഷം സംഭവിക്കുന്നതായി നവ്വാസു (ﷺ) ൽ നിന്നുള്ള ഹദീസിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിന് മുമ്പുതന്നെ അവരുടെ ഭാഗികമായ പുറപ്പാട് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം ഉണ്ടാകുന്നതിന് വിരോധമില്ലതാനും താർത്താരികളുടെ മേൽചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ പ്രവാഹവും, അറബികൾക്കും മുസ്‌ലിംകൾക്കും എതിരെയുണ്ടായ മറ്റു ചില കലഹങ്ങളും അവരുടെ ഭാഗികമായ പുറപ്പാടുകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഈ നിലക്കാണ് താർത്താരികളുടെ പ്രവാഹത്തോടുകൂടി യാജൂജുമാജൂജിൻെറ പുറപ്പാടിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം പുലർന്നുകഴിഞ്ഞതായി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചത്. നവ്വാസു് (ﷺ)ൻെറ ഹദീസിൽ പറഞ്ഞതുപ്രകാരമുള്ള അവരുടെ കൂട്ടത്തോടെയുള്ള പുറപ്പാട് ഖിയാമത്തുനാളിൻെറ സമീപകാലത്ത് ഈസാ (അ) നബിയുടെ വരവും ദജ്ജാലിൻെറ കൊലയും സംഭവിച്ചശേഷം വേറെത്തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്. الله اعلم-മുഹമ്മദ് അമാനി.

മുസ്ലീംകളെയും, മുസ്ലിം രാജ്യങ്ങളെയും ചങ്കിസ്ഖാൻ ഇത്രത്തോളം ആക്രമിക്കുവാനുള്ള കാരണം, സുൽത്താൻ ഖുത്ത്ബുദീൻ അയാളുടെ ദൂതൻമാരെ കൊലപ്പെടുത്തിയതായിരുന്നു. ഇതുസംബന്ധിച്ചു ചങ്കിസ്ഖാൻ എഴുതി അയച്ച ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഒരു കത്തു മുസലീംകൾക്കു എന്നെന്നേക്കും ഒരു പാഠമായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതിലെ ചിന്താർഹമായ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളിൽലേക്ക് കുറച്ചുകൂടി വെളിച്ചം വീശുവാനും അതു ഉപകരിക്കും. കത്തിലെ ചില വാചകങ്ങൾ ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:–

‘.......... നിങ്ങൾ എൻെറ ആളുകളോടു ഇത്രയും ധിക്കാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതും, എൻെറ കച്ചവടവും ധനവും പിടിച്ചെടുക്കുന്നതും എന്തിനായിട്ടാണ്!?........ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന കുഴപ്പങ്ങളെ വിളിച്ചുണർത്തുകയാണോ നിങ്ങൾ!? ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ആപത്തുകളെ വെളിക്കു വരുത്തുകയാണോ!? ധനികന്മാർ വിഡ്ഢിത്തം പ്രവർത്തിക്കുന്നതും, നിങ്ങളിലുള്ള അബലൻമാരോടു ദുഷ്ടൻമാർ അനീതികാണിക്കുന്നതും തടയുവാൻ നിങ്ങളുടെ നബി നിങ്ങളോടു ഉപദേശിച്ചിട്ടില്ലേ!? നിങ്ങളുടെ ഉപദേഷ്ടാവു (നബി) നിങ്ങളോട്: ‘തൂർക്കികൾ നിങ്ങളെ ഒഴിവാക്കി വിടുന്ന കാലത്തോളം നിങ്ങൾ അവരെ ഒഴിവാക്കിവിട്ടേക്കണം’ (اتركو الترك ما تركوكم) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ?! എന്തിനായിട്ടാണ് നിങ്ങൾ അയൽക്കാരെ ദ്രോഹിക്കുന്നത്?! അയൽക്കാരെപ്പറ്റി നിങ്ങളുടെ നബി നിങ്ങളോട് ‘ഒസിയ്യത്ത്’ ചെയ്തിട്ടില്ലേ?! ..... ഇതാ, യാജൂജു മാജൂജിൻെറ ഭിത്തിക്കെട്ടു തുറക്കുംമുമ്പായി ഉണർന്നുകൊള്ളുക!...... ആക്രമിക്കപ്പെട്ടവനെ ദൈവം സഹായിക്കും. എല്ലാ കുന്നിൻപ്രദേശങ്ങളിൽകൂടിയും യാജൂജു മാജൂജ് പറഞ്ഞിറങ്ങി വരുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്. (وهم من كل حدب ينسلون)

ആക്രമത്തിൻെറയും, ദൈവനിഷേധത്തിൻെറയും, പാരമ്പര്യം പുലർത്തിപ്പോന്ന ഉത്തരേഷ്യക്കാരുടെ പ്രവാഹത്തെയും വിക്രിയികളെയും ഇന്ന് ലോകം ഭീതിയോടെ ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. കമ്മ്യൂണിസത്തിൻെറയും അതിൻെറ മാതൃരാജ്യമായ സോവ്യറ്റുനാട്ടിൻെറയും, അവയുടെ സഖ്യനാടുകളുടെയും ഭൂത–വർത്തമാനകാല സമ്പ്രദായങ്ങളെക്കുറിച്ചും, ഭാവികാലമോഹങ്ങക്കുറിച്ചും ഇന്നും ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ലോകവാസാനദിവസം അല്ലാഹു എല്ലാവരെയും ഒരേ നിലയത്തിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നതാകുന്നു. ആ ദിവസം ഒരിക്കൽ പെട്ടെന്നു സംഭവിക്കും. അതിനു മുമ്പു എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങളാണ് ഈ ഭൂമുഖത്തുണ്ടാവുക എന്നു അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അറിയില്ല.

മേൽപറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഗോഗ് മാഗോഗിൻെറ (യാജൂജു മാജൂജിൻെറ) അധിവാസസ്ഥലങ്ങളിൽ എവിടെയും മുസ് ലീംകളും സജ്ജനങ്ങളും ഇല്ലെന്നോ അവിടെയുള്ളവരെല്ലാം അത്തരക്കാരാണെന്നോ ധരിക്കേണ്ടതില്ല. യോഗ്യന്മാരും, പണ്ഢിതൻമാരുമായ എത്രയോ സൽപുരുഷന്മാർ അവിടങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴുമുണ്ട്–ഇനിയും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തേക്കാം. الحمد لله

والله اعلم بالصواب

Translation & Intereptation by:

(راجع فتح الباري في كتاب الفتن باب القول النبى (ص) ويل المعرب من شرقد اقترب وباب يأجوج ومأجوج وغيرهما)

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ വിവരണം

18. സൂറത്തുൽ കഹ്ഫ്

Muhammed Amani Moulavi
Published by:

Kerala Nadvathul Mujahideen – Mujahid Centre – Calicut -4

Prepared by:
www.islamhouse.com as per the copyright received from the Publishers:
To be used for Reference and Daawa purpose only.